252/75

TAMIL SERMONS

252/3-8

FOR

ALL THE SUNDAYS

AND

PRINCIPAL FESTIVALS OF THE YEAR

BY

The Rev. M. J. Bauley,

Miss. Ap.

MADRAS:
PRINTED AT THE INDIAN PRESS, NO. 107, ROYAPOORUM.
1883.

115896

04:52
M83·

✠

NEW YEAR'S D[AY].

On the Circum[cision] of Our Lord Jesus Christ.

[illegible] ய சேசுகிறீஸ்து நாதர் உலக விமோசனத்துக்காகப் பிறந்தார். பிறந்த [illegible] நாள் பழைய ஏற்பாட்டிலே கற்பித்திருக்கிற படியே அவருக்கு விருத்த சேதனஞ் செய்து, சேசு வென்கிற பெயர் இட்டார்கள். விருத்த சேதன மென்கிற சடங்குக்கு அர்த்தமென்ன வென்றால், ஆதித்தாய் தகப்பன் சர்வேசுரன் [illegible] கற்பனைக்கு விரோதமாய்த் தங்கள் சரீர சுக[த்தைத்] தேடி, அவராலே விலக்கப்பட்ட கனியைச் சாப்பிட்டதினாலே சுவாமி அவர்களைக் கோபித்து ஆதித்தாயைப் பார்த்து: இனிமேல் நீ கருப்பவதியாகும் போதெல்லாம் மகா வேதனைப்பட்டுப் பிள்ளை பெறுவாய் [illegible] ஆதித்[தகப்]பனை நோக்கி: நீ இந்தப் பாவத்தைச் செய்த படியினாலே பூமியானது உன்னைப்பற்றிச் சபிக்கப் பட்டிருக்கும், நீ ஜீவிக்கும் நாளெல்லாம் மிகவுங் கஷ்டப் பட்டுப் பூமியிலுண்டாவதைப் புசிப்பாய் [illegible] வேர்வையோடு ஆகாரம் புசிப்பாய் என்று திருவுளம் பற்றினார்.

ஆயினும் ஆதித்தாய் தகப்பன் தங்களைவிட
க்கூர்மை புத்தியுள்ள பசாசின் தந்திரத்தினாலே
பாவத்திலே விழுந்ததைச் சுவாமி அறிந்து, அ
வர்கள் மேல் இரக்கங்கொண்டு: இனி வருங்கா
லத்தில் உங்களை இரட்சிக்க ஒர் இரட்சகரை அ
னுப்புவோமென்று வாக்குத்தத்தம்பாடு கொடுத்தா
ர். பின்னும், அவர்க[illegible]ய்த பாவத்துக்காக அ
வர்களைச [illegible]த்தினின்று வெளியே
தள்ளி, அ[illegible] தங்கள் பாவத்துக்காக உத்த
ரிக்கக் கட்டளையிட்டார். பின்னும், நாள்பட்ட
த்திலே மனுஷர்கள் கெட்டுப் போய்த் தங்களை
ப்படைத்த சர்வேசுரனை மறந்து, அவரால்
உண்டாக்கப்பட்ட [illegible]பல வஸ்[illegible]களை
ர்களாக ஏற்படுத்தி அஞ்ஞான[illegible]களா[illegible]னதைப் பற்
றிச் சுவாமி கோபித்துப் புண்ணியவானாயிருந்
த நோயே யென்பவரும் அவருடைய பெண்சா
தி பிள்ளைகளுந் தவிர மற்ற மனிதர்களெல்லா
ரையும் நிர்மூலமாக்கத்திர்மானித்து [illegible]ண்டு,
சலப்பிரளயம் வரக்கட்டளையிட்டார். பின்னுஞ்
சிலகாலம் போன பிற்பாடு, நோயே குடும்பத்
தில் பிறந்த மனிதர்களுஞ் சுவாமி முன் கட்ட
ளையிட்ட பயங்கரமான ஆக்கினையை மறந்து
போய மறு[illegible]டியும் புத்தி மயங்கி, புண்ணிய வ
ழியைவிட்டு பேயாராதனை செய்து கொண்டு
வருவதைக் கண்டு, [illegible]யபினர்த்த மனுஷர்களெ
ல்லாருங் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு, அபிரகா
ம் என்னும் [illegible]த்துமாவுக்குத் தரிசனையாகி,
தமதுடைய இருச்சித்தம் இன்னதென்று தெரி
யவித்து, அந்தச் சித்தத்தின்படி நடக்கிறவர்க

ளே மாத்திரம் ஆசீர்வதிக்கப் படுவார்களென்று
ம், மற்றவர்கள் பிசாசுக்கு அடிமைகளாயிருப்பா
ர்களென்றுஞ் சொல்லிப், பிற்பாடு அவரோடே
ஒர் உடன் படிக்கை செய்து, ஆதித்தாய் தகப்ப
னுக்குச் சொன்னது போலே இந்த இரட்சகரை அ
னுப்புவோமென்றும், [illegible] இரட்சகர் தம்மைய
திற[illegible] [illegible]ர்களுக்கு மோ
ட்ச வாசலைத் திறப்பாரென்[illegible]ம் இவர்
உன் குடும்பத்திலே பிறப்பாரென்றுஞ் சுவாமி
[illegible]ர். இதெல்லாம் விசுவசித்துப்
பசாசை விட்டுச் சர்வேசுரனுக்கே அடியப் பண்
[illegible]பதற்கு அடையாளமாக தெய்வ
கட்டளைப்படி [illegible]த்த சேதன மென்னுஞ் ச
டங்கை அநுசரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அப்படி
யே போகப்போக அபிராகாம் குடும்பத்திலே பி
றந்தவர்களெல்லாரும் அந்தச் சடங்கைச் செய்
[illegible]ண்டு வந்தார்கள். மேலும் சர்வேசுரன் நி
யமித்த காலத்தில் அர்ச். திரித்துவத்தின் இர
ண்டாமாளாகிய சுதன் அர்ச். கன்னிமரியம்மா
ளிடத்திலே நின்று அற்புதமாய்ப் பிறந்தார். இ
வர் இரட்சகராயிருக்கிறபடியினாலே பாவிகளு
க்காக இப்படிச் சேர்ந்த இக்கட்டளையை அநுசரிக்க
இவருக்குக் கடனே இல்லை. ஆயினும் இவர் பி
றந்த எட்டாநாள் வேத [illegible]ன்படியே விரு
த்த சேதனஞ் செய்தார்களே! ஏன் செய்தார்க
ள்! மனிதனானவன் சுவாமி[illegible]தைப் புறக்க
ணித்துத் தன் சித்தத்தையே செய்ய வேணுமென்
ன்றல்லவா பாவத்திலே விழுந்தான். அவனுக்கு
ப் பயமும், தாழ்ச்சியும் வருவிக்கத் தக்கதாக எல்

...ாதத்துக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறவர் தம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமல் தேவரீராகிய சர்வேசுரனுடைய சித்தமே அநுசரிக்க வேணுமென்று காண்பிக்கும்படிக்கும், கெட்டுப்போன மனிதர்களுக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இச்சட்டங்களை அநுசரிக்கச் சம்மதித்தார்.

இப்படிப்பட்ட [illegible] எம்மை உண்டாக்கி இரட்சித்துக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிற சுவாமி நமக்குச் சில மேலான கட்டளைகளை இட்டிருக்கிறார். அவருடைய கட்டளைகளும் அவராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருச்சபைக் கட்டளைகளும் அநுசரித்தாலொழிய மோக்ஷத்தை அடையக் கூடாதென்று [illegible] அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆயினும் எத்தனையோ பேர்களிவைகளை அந்தக் கட்டளைகளை அநுசரிக்காதபடிக்குப் பற்பல சாக்குப்போக்குகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு சுவாமிக்குத் துரோகம் பண்ணுகிறீர்கள்! சாப்பிடவும், விளையாடவும் ஏதோ ஒரு வேடிக்கை பார்க்க வேறே ஊருக்குப் போகவும் இது முதலான லோக காரியங்களைச் செய்யவும் வேண்டிய நேரமுண்டு. ஆனால் பூசை காண வாரத்துக்கு ஒரு விசை நேரமில்லைக்கு வர்த்தம், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி நன்மை வாங்கவும், மந்திரம் படிக்கவும், ஜெபம் பண்ணவும் நேரம் [illegible] என்பார்கள். வாசாப்பு பார்க்க இராத்திரி முழுமையுந் தூங்காமல் இருக்கிறதுக்கு நேரமாயிருக்கும்; கலியாண விருந்துக்குப் போய்த் தூர பயணஞ்செய்கிறதுக்கும். சரீரத்துக்காக மிகவும் பிரயாசப்பட்டுக் காற்று மழை வெயில் பாராமல் காலமே துவக்கி இராத்திரி

வரைக்கும் உழைத்து வெட்டிப் பயிரிட்டுக் கஷ்டமான வேலை செய்வீர்கள். சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றவோ நேரமில்லை என்கிறது நியாயமோ? புழுக்களுக்கு இரையாய்ப் போகும் சரீரத்துக்காக அத்தனைப் பிரயாசப்படும்போது, அழியாத ஆத்துமத்துக்காகப் பிரயாசப் பட வேண்டாமோ? ஆ! நீங்கள் [illegible] விசுவாசம் இருந்தால் இப்படிச் செய்வீர்களோ, [illegible]யாமல் முழுதும் உங்கள் ஆத்துமத்தை நினைத்துக்கொண்டு, இந்த ஆத்துமஞ் சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்டு மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடையாது போமென்று லோக காரியங்களை வெறுத்து, எல்லாத்தையும் சுவாமியைப்பற்றிச் செய்து, உலகத்தைப் போலே புண்ணிய வழியிலே நடப்பீர்கள். இவையெல்லாம் போகுதே, சுவருகுதே, கொஞ்ச நாளைக்குள்ளாக எல்லாம் அழிந்துபோயிருக்குமே. இந்தப் புதுவருஷத்திலேயாகிலும் மனந்திரும்பி, முன் செய்த பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு, இனி நல்ல வழியில் அவர்களை விரும்புவோம், சர்வேசுரனுக்குந் திருச்சபைக்குங் கீழ்ப்படிந்து நடப்போம், நமது சரீரத்தோடேயும் ஆத்துமத்தோடேயும் சுவாமிக்கு ஊழியம் பண்ணுவோம் என்று கெட்டியான பிரதிக்ஞை பண்ணுங்கள்.

THE EPIPHANY OF OUR LORD.

பூர்வகாலத்திலே பலாம் [illegible]யும் ஒரு தீர்க்கதரிசி [illegible] [illegible]க்கும்படி [illegible] சர் பிறக்கும்போது மக [illegible]யுள்ள ஒரு [illegible]க்கிற் காணும் [illegible]மென்று சொல்லியிருந்தார். அப்படியே நமதாண்டவராகிய சேசுநாதர் பெத்திலேயம் ஊரிலே பிறந்தவுடனே, முன் சொல்லப்பட்ட நட்சத்திரம் வானத்திற் காணப்பட்டது. அப்போது பலாம் என்கிற தீர்க்கதரிசி [illegible] தேசத்திரத்தில் பிறந்த மூன்று ராசாக்கள் [illegible]தைப்பார்த்து [illegible] சட்சகர் பிறந்தாரென்று அடையாளம் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, தங்கள் தேசத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, நட்சத்திரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே நடக்க நடக்க ஜெருசலேம்என்னும்பட்டணத்து அண்டையிற்சேர்ந்தார்கள். அப்போது நட்சத்திரம் மறைந்துபோனதினாலே அவர்கள் பட்டணத்தில் பிரவேசித்து [illegible] ராசா சகர் எங்கே பிறந்திருக்கிறார் என்று விசாரிக்க அதைக் கேட்டு ஏரோதென்ப [illegible] ராசா குருக்களையும் மற்றுமுள்ள சாஸ்திரிகளையும், அழைப்பித்து, அவர்களை நோக்கி: சாஸ்திரிகளே, உங்கள் வேதத்தின்படி உலோகத்தை இரட்சிப்பவர் எங்கே பிறந்திருப்பார் என அவர்கள்: வேத புத்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறபடி பெத்திலேயம் என்னும் ஊரிலே பிற

ப்பார் என்றார்கள். அப்பொழுது எரோதேஸ் எ
ன்பவன் மூன்று இராசாக்களை அழைத்துச் சொ
ல்வான்: ஓ! இராசாக்களே, நீங்கள் தேடுகிற உலோ
க இரட்சகர் பெத்திலேமென்னும் சிற்றூரிலே
பிறந்திருப்பாராம். நீங்கள் அங்கே போய் அவ
ரைச் சந்தித்த பின்பு [illegible] கண்டபடியும் இங்கே வருவீ
ர்கள். அப்போது நானும் போய் அவரைச் சந்தி
க்கப் போவேன் என்று அனுப்பினான். அதைக்
கேட்டு மேல் திசையோர், [illegible]
ன்னப் பட்ட மூன்று இராசாக்கள் எரோதேஸி
டத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு அப் பட்ட
ணத்தை விட்டுப் புறப் பட்டார்கள். புறப் பட
வே மறைந்து போயிருந்த நக்ஷத்திரமானது ம
றுபடி அவர்கள் கண்களுக்குத் தோன்றின தினா
லே அவர்கள் சந்தோஷித்து அது காண்பிக்கிற
வழியே போய்ச் சேசுநாதர் இருந்த ஸ்தலத்தி
லே சேர்ந்து, குகையிலே பிரவேசித்துச், சா
ஷ்டாங்கமாக விழுந்து, நெற்றி தரையில் படத்
திருக்குழந்தையை நமஸ்கரித்துத் தாங்கள் கொ
ண்டு வந்த பொன் தூபம் வெள்ளைப்போளம் கா
ணிக்கையாகக் கொடுத்தார்கள். இப்படியே அவ
ர்கள் சிலகாலம் குழந்தையாகிய சேசுநாதரிட
ட இருந்த பிற்பாடு, அர்ச். தேவமாதாவிடத்தி
ல் விடை பெற்றுத் தங்கள் தேசத்துக்குப் போகப்
புறப்படுகையில், சர்வேசுரனாலே அனுப்பப்ப
ட்ட ஒரு சம்மனசு அவர்களுக்குக் காண்பித்து
ச் சொல்வார்: மகாத்துமாக்களே கேளுங்கள்:
நீங்கள் வந்த வழியாக உங்கள் தேசத்துக்குத்
திரும்பிப் போக வேண்டாம். ஏனென்றால் எரோ

தேஸ் அரசன் இயேசு குழந்தையைக் கொல்ல
நினைக்கிறான். ஆகையால் நீங்கள் ஜெருசலேம் ப
ட்டணத்துக்குப் போகாமல் வேறே வழியாய்ப்
போவீர்கள் என்று சம்மனசு சொல்லக் கேட்டு
இராசாக்கள் தாங்கள் வந்த வழியை விட்டு ம
ற்றொரு [illegible] களையும், குப்பங்களையும், [illegible] யும், [illegible]
களையுந் தாண்டித் தங்கள் தேசத்திற் சேர்ந்தா
ர்கள். மேலும் சேசுநாதர் [illegible] அடை
[illegible] சேரவும் அப்போ
[illegible] அந்த இராசாக்கள் [illegible] க்குப் போ
ய் வேதத்தை [illegible] போதிக்கிற மட்டுமல்ல, அவர்க
ளுக்கு ஞானஸ்நானமும் கனம்பொருந்திய மே
ற்றிராணி பட்டமும் கொடுத்தார். அவர்களும்
தங்கள் [illegible] ருக்குச் சத்திய வேதத்தைப்
போதித்ததினாலே அநேகம் பேர் மனந்திரும்
பிக் கிறீஸ்துவர்கள் ஆனார்கள். கடைசியிலே மூ
ன்று பேரும் வேதத்தைப் பற்றி மரணத்தை
அடைந்தார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே! மூன்றிராசாக்கள் நட்ச
த்திரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இரட்சகரி
டத்தில் சேர்ந்தார்கள் என்று கேட்டீர்களே. நம
க்கும் மோட்ச வழியைக் காண்பிக்க மகா பிரகா
சமுள்ள நக்ஷத்திரம் உண்டு. அந்த நட்சத்
திரம் ஏதென்றால் திருச்சபை தானே. திரு
ச்சபை சொற்படி நடக்கிறவர்களெல்லாரு
ம் மோட்சத்திற் சேர்ந்து சுவாமியை முகமுக
மாய்த் தரிசித்துச் சொல்லிலும் நினைவிலும் அ
டங்காத பாக்கியத்தை அநுபவிப்பார்கள் என்
பது சந்தேகமற்ற நிச்சயம். திருச்சபையின் சொ

ற்படி செய்யாதவர்கள் [illegible] வழி [illegible] பாவச் சேற்றிலே முழுகி[illegible] என்கிற பாதாளத்தில் விழுந்து, சொல்லப்படாத வேதனைகளை அனுபவித்துக்கொண்டு, அநந்தகாலம் பசாசுகளோடே இருப்பார்கள். ஆனபடியினாலே நாமெல்லாரும் உயிரோடே யிருக்கும்போதே திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, சுவாமி அதைக் கொண்டு நமக்குக் காண்பிக்கிற வழியிலே தப்பறியாமல் நடப்போமானால் அந்தத் திருச்சபையை [illegible] பித்த சேசுநாதர் இடத்தில் சேருவோம்.

சாஸ்திரிகள் உலோக வி[illegible]கர் பிறந் திருந்த இடத்தை அறிந்தாலும், ஏரோதிராசாக்களுக்குத் தெரிவித்தாலும் தாங்களோ பேசாமல் [illegible]று கெட்டுப் போனார்களே. அநேகம் பேர் இப்படியே செய்கிறார்கள். மெய்யான வேதத்தை அறிந்திருந்தாலும், மோக்ஷத்துக்குப் போகிற வழி இன்னதென்று தெரிந்திருந்தாலும், மற்றவர்களுக்குப் புத்திமதி சொன்னாலும், தாங்களோ பாவ மார்க்கத்தை விடாமல், குருடரைப் போலக் கண்களை மூடிக்கொண்டு நடக்கிறதினாலே, பரமகதியை அடையாமல் கெட்டுப் போகிறார்கள். எத்தனையோ தாய் தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் புத்திமதிகளை வாயினாலே சொன்னாலும், தாங்களோ அவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகை காண்பிக்கிறார்கள். அப்போது பிள்ளைகள் காதிலே விழுந்த வார்த்தைகளைக் கவனிக்காமல் கண்ணிலே பட்ட நடக்கையை மாத்திரம் பார்த்துக்கொண்டு நடக்கிறார்கள். இதில் அவர்களே [illegible]ர்ச். பாப்பானவர்

மேற்றிராணிமார் [illegible]ருக்கு நடக்கிற[illegible] இருப்பதுபோலே, மற்ற [illegible]கள் குருக்களுக்கும், குருக்கள் கிறீஸ்துவர்களுக்கும், தாய் தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், எசமான்கள் தங்கள் ஊழியக்காரருக்கும், பெரியோர்கள் சிறியோர்களுக்கும் [illegible]த்திரமாக விளங்கித் தங்கள் நல்ல மாதிரிகையினாலே புண்ணிய வழியைக் காண்பிக்க வேண்டியது. நீ ஒருத்தனுக்கு ஒரு [illegible] இருக்கும் இடத்தைக் [illegible]க்கிலே, அவன் உன் வார்த்தையை நம்பி மண்ணை வெ[illegible] பொக்கிஷத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திரவியத்தினாலே சகல பாக்கியங்களையும் அநுபவிக்கும்போது, நீயோ [illegible] நன்றாய் [illegible] இருந்து ஒன்றுமில்லாமை [illegible] பசியினால் வருந்திச் செத்தால், உன்னைப்போலே புத்தியில்லாத பைத்தியக்காரன் இல்லையென்று சொல்லுவார்களல்லோ? ஆனபடியினாலே மற்றவர்களுக்கு வாயினாலே மாத்திரம் புத்தி சொல்லாமல் நன்மாதிரிகையினாலேயும் புண்ணிய வழியைக் காண்பிக்க வேணும்.

மூன்று இராசாக்கள் பொன்னும், தூபமும், வெள்ளைப்போளமும் சுவாமிக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்களே. அதுக்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், சேசுநாதர் இராசாக்களுக்கு இராசாவாயிருக்கிறதினாலே பொன்னையும், இவர் சர்வேசுரனாயிருக்கிறார் என்று காண்பிக்கத் தூபத்தையும், [illegible]பாவத்தை எடுக்கக் [illegible]ண்டு மெய்யாகவே மனுஷனாயிருக்கிறதற்கு[illegible]

[illegible]டைய [illegible] சரீரத்தில் [illegible]கிற வெள்ளைப் போளத்தையும் [illegible] கொடுத்தார்கள்.

கடைசியிலே அந்த இராசாக்கள் தாங்கள் வந்த வழியே திரும்பிப் போகாமல் வேறே வழியாய்த் தங்கள் தேசத்துக்குப் போனார்கள். அப்படியே பாவிகளாயிருக்கிற நாமெல்லாரும் பாவமார்க்கத்தை விட்டு மெய்யாய்த் திரும்பிப் பசாசின் தந்திரத்திலே அகப்படாமற்படிக்குப் புண்ணிய வழியிலேயே நடக்கக்கடவோம். அந்த வழியிலே நடக்க அதிக வருத்தமாயிருந்தாலும், அதுவே சேசுநாதர் நமக்குக் காண்பித்த வழியாகையால் அவரைப் பின்பற்றி நடக்கிறவர்களாயிருந்தால், அவரோடேகூட இருந்து சகல மோக்ஷ பாக்கியத்தையும் அநுபவித்து நித்தியகாலம் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்போம்.—ஆமென் சேசு.

THE PURIFICATION OF THE B. V. MARY.

மோயீசன் யூதர்களுக்குக் கற்பித்தபடியே தலைச்சன் பிள்ளை பிறந்தால் பிறபாடு அந்தப்பிள்ளையைத் தேவாலயத்திலே சுவாமிக்குக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும், ஆண்பிள்ளையைப் பெற்றவள் நாற்பதுநாளும், பெண்பிள்ளையைப் பெற்றவள் எண்பதுநாளும் தேவாலயத்துக்குப் போகாமல், நியமிக்கப்பட்ட நாள் வந்த பிற்பாடு தாயானவள் [illegible] சடங்கு [illegible]க்குக் கோவிலுக்குப் போய்க் காணிக்கையாக ஓர் ஆட்டுக்குட்டியாகிலும், இரண்டு மாடப் புறாவாகிலும் ஒப்புக் கொடுக்கக் கற்பிக்கப் பட்டிருந்தது.

இந்தச் சடங்குக்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், மனுஷர்கள் கெட்டுப்போய்ச் சேசுநாதர் இரத்தத்தினாலே இரட்சிக்கப் படுவார்கள் என்று காண்பிக்கவே, ஜென்ம பாவத்தோடே பிறந்த பிள்ளைக்குப் பதில் குற்றமில்லாத ஆட்டுக்குட்டி அல்லது புறா ஒப்புக்கொடுக்கவேணும் என்று சுவாமி கட்டளையிட்டிருந்தார்.

சேசுநாதர் தாமே இரட்சகராயிருக்கிறபடியினாலே அந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற அவருக்குக் கடமையில்லை. ஆகிலும் தேவமாதா கன்னி[illegible] கெடாமல் இஸ்பிரீத்து

சாந்[illegible]ின்மேல் கருப்பந்தரித்துத் திவ்விய [illegible]
ந்தையா[illegible] [illegible] பெற்றதினாலே சு
த்திகாம் [illegible] சடங்கை அநுசரிக்க அ
தம்மாளுக்குங் கட[illegible]மில்லை. ஆனால் மனுஷர்
னாலே இரட்சிக்கப் படுவார்[illegible] [illegible]
க்கும்படிக்குச் சேசுநாதரும் அவருடைய தாயா
ரும் இந்தக் கட்டளையை அநுசரிக்கச் சித்தமா
னார்கள். இப்படி [illegible]ர்ச். [illegible] தேவா[illegible]
யத்துக்குப் போய்த் தமமுடைய திருப்பாலனை
ப்பிதாவாகிய சா[illegible]வேசுரனுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கும்
[illegible] சேசுநா[illegible]ர்த்தவுடனே இவ
ர் உலோக [illegible]கர் என்று கண்டுபிடித்து, ம
ணங்கித் தமது கையில் ஏந்திக்கொண்டு, சர்வே
சுர[illegible] நோக்கிச் சொல்லுவார். ஓ! ஆண்டவரே,
அஞ்ஞானசனங்களுக்குப் பிரகாசங் கொடுக்கிற
வர் இவரோ: உம்முடைய பிரியமான சனங்களுக்
கு மகிமை கொடுக்கிறவர் இவரோ; இவரை கா
ண்ட பின்னர் என்னை இவ்வுலகத்தில் [illegible]
ல் உம்முடைய வார்த்தையின்படியே சமாதான
த்தோடே மறு லோகத்துக்குப் போக விடுகிற
சுவாமீ என்று சொல்லிப் பின்பு கன்னித் தாயா
கிய அர்ச். மரியம்மாளை நோக்கி: அநேகம் பேர்
திவ்விய குழந்தைக்கு விரோதஞ் செய்வார்கள்
என்றும், அதினாலே உம்முடைய இருதயம் வி
யாகுலவாளாலே ஊடுருவப் [illegible]மென்று தீர்க்க
தரிசனஞ் சொன்னார்.

[illegible]ஸ்துவர்களே, மனிதர்களை [illegible]
க்க மனுஷனாய்ப் பிறந்த சேசுநாதரும் அவரு
டைய பரிசுத்த தாயாரும் பாவிகளுக்காக உண்
டாக்கப்பட்ட [illegible] நிறைவேற்றினார்கள் [illegible]
[illegible] தாழ்ச்சியென்கிற புண்ணிய
ம் எல்லாப் புண்ணியங்களுக்கும் அஸ்திவார
மாயிருக்கிற தெ[illegible], [illegible] புண்ணிய மில்
லாதவர்கள் [illegible] [illegible]மனசுக்களைப்
போல மோக்ஷத்தை [illegible] நரகத்தில் தள்ள
ப் படுவார்கள் என்றுங் காண்பிக்கத் தக்கதாகச்
சேசு நாதருந் தேவமாதாவும் அந்தச் சடங்கை
நிறைவேற்றக் [illegible] [illegible]வர்களா யிருந்த
போதிலும் அதை மகா தாழ்ச்சியோடே [illegible]
சரித்தார்கள். [illegible]வென்றால், [illegible]
கள் ஆத்துமத்தில் இருக்கிற அ[illegible]த்தங்களைப்
பாராமல், மனிதர் கண்ணிலே நல்லோர்களைப்
போலே தோன்றி, அவர்களாலே [illegible] எண்
ணப் பட்டால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள்.
ஐயோ! அப்படிப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு மோசம்
போகிறார்கள்! மனிதர்கள் புறவேஷத்தை மாத்
திரம் பார்க்கிறார்கள்; சர்வேசுரனோ உள்ளும்
புறமும் [illegible] அறிவார். நமது இருதய
மே அவருக்குத் தெரியும். ஆகையால் நம்மை
காண்கிற யாவரும் நன்னை நினைப்பார்கள் என்
று வெளிவேஷமாய் நடவாமல், எல்லாவற்றை
யும் அறிந்து [illegible]ண்டிருக்கிற சர்வேசுரனுக்கு
ப் பிரியப் பட[illegible]க்கு எக்கோமும் எவ்விடத்
திலும் எல்லா[illegible] [illegible]ியங்களிலும் பிரயாசப்பட
வதே யோக்கிய[illegible]

மேலும், ஜென்ம பாவமில்லாமல் உற்பவித்து கன்னிமையை கெடாமற் சேசுநாதரைப் பெற்ற தேவமாதாவின் தாய் அருளிக்கக்கடவில்லாத இச்சடங்கை நிறைவேற்றும் [illegible] பாவங்களையுங் கட்டிக்கொண்டு [illegible] ர்கள் நல்ல ஆயத்தத்தோடே பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யாமல் [illegible]மான இருதயத்தில் சேசுநாதருடைய [illegible]யும் [illegible]தமத்தையுந் தேவசுபாவத்தையும் வாங்குகிறீர்களே! ஐயோ! எல்லாப்பாவங்களுக்குள்ளும் அகோரபாவம் இதுவே. இப்பேர்ப்பட்ட [illegible]ாக்கியம் உங்களுக்கு வாராதபடிக்கு மகா தாழ்ச்சியோடே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணித் தேவநற்கருணை வாங்கக் கடவீர்கள்.

அர்ச். சிமியோன் [illegible] குழந்தையைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு, அந்தப் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்த பின் உயிரோடிருப்பது ஆவதென்ன, என்னை மறுலோகத்துக்கு அழைத்துக் கொள்ளும் சுவாமி என்று வேண்டிக்கொண்டார், ஏனென்றால், அந்த வருஷம் இரட்சகர் எப்போ பிறப்பாரென்று ஆசைப்பட்ட பிற்பாடு திவ்விய குழந்தையாகிய சேசுநாதரைப் பார்த்தவுடனே உலோக காரியங்களையெல்லாம் வெறுத்து, மறுலோகத்துக்குப் பிரியாக ஆசைகொண்டார். இப்படியே நாமும் சர்வேசுரனைத் தவிர இப்பூமியில் எண்ணத்தகுங் காரியம் ஒன்றுமில்லை என்று நிச்சயித்து, எல்லாத்தையும் பார்க்கச் சர்வேசுரனைச் சிநேகித்து எப்போ மோக்ஷத்துக்குப் போவோம் என்று ஆசைப்படக் கடவோம்.

சேசுநாதருக்கு அனேகம் பேர் விரோதஞ் செய்வார்கள் என்றும், உன்னுடைய தேவமாதாவுடைய இருதயம் வியாகுலம் என்னும் வாளாலே [illegible] க்கதரிசியாகிய அர்ச். சிமியோன் சொன்னார். இந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் எப்படி நிறைவேறினதென்று கேட்டால், சேசுநாதர் தம்முடைய மேலான [illegible] பா[illegible] இருக்கும்போது அநேகம்பேர் அவரை நிந்தித்துப் பரிகாசஞ் செய்தார்கள்; அவர் புதுமைகளைச் செய்யவே, பிசாசின்பலத்தினாலே இப்படிச் செய்கிறார் என்பார்கள். போஞ்சு பிலாத்தென்னும் அநியாயாதிபதி சேசுநாதரை அடிப்பித்து, யூதர்களுக்குக் காண்பித்து, விடுதலை செய்ய மனதாயிருக்கும்போது, அவர்கள் வேண்டாம், வேண்டாம், சிலுவையில் அறையும் என்று கூவினார்கள்; இரட்சகர் சிலுவைமரத்தில் அறையுண்டு தம்மைக் கொல்லுகிறவர்களுக்காகத் தம்முடைய பிதாவை நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளும்போது, யூதர்கள் நகைத்துத் தலையை அசைத்துக்கொண்டு, அவரை தூஷணித்து நிந்தித்து அவமானஞ் செய்தார்கள்.

இப்பவும் எத்தனையோ பதிதர் சேசுநாதராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருச்சபையை விட்டுப்பிரிந்து, தங்கள் மனதின்படியே பல மதங்களை உண்டாக்கிச் சேசுநாதர் இருதயத்தையுந் தேவமாதா இருதயத்தையும் வியாகுல வாளாலே குத்துகிறார்கள். எத்தனையோ அஞ்ஞானிகள் மெய்யானவேதம் வேண்டாம் என்று தள்ளிவிட்டுப்போகிறார்கள். [illegible] அவர்களுக்குள்ளேயும்

த்[illegible]ளையோபோ[illegible]ங்கள் தாநடக்கையினலேயா
வ[illegible] குழப்பத்தினலேயாவது சுவாமிக்குத் து
ரோகம் பண்ணித் தங்களை ரட்சித்த சேசுநா
[illegible]ருந் தங்களை [illegible]பற்[illegible] [illegible]ளியாகு[illegible]ப்ப
[illegible]ாதாவுந் [illegible]ங்களுக்காக இத்[illegible]ந்தில்லை
ந[illegible] குருக்களுங் கண்ணீர்விடுகிற தற்குக் கா
ணமா யிருந்[illegible]ள். நீங்களோவென்றால் சே
சுநாதருக்கும் [illegible]டைய [illegible]தா[illegible]க்கும் [illegible]ய
ப்பட்டு, அவர்களை முழு[illegible]தாய் [illegible]சித்து
ச் சத்தியவேதம் எங்கும் பரம்பும் படியாகவும்,
அஞ்ஞானிகள் பதிதர் பாவிகளெல்லாரும் மகா
காந்தியுள்ள அவ்[illegible]த்தை அறிந்து, விசுவாச
மாகிய பிரகாசத்தைக் கொண்டு புண்ணிய வழி
யைக் கண்டுபிடித்து, அந்த வழியிலே தத்தளி
யாமல் நடக்கும்படியாகவும் பிரயாசப்படுங்கள்.
இப்படிச் செய்வீர்களானல், இவ்வுலோகத்தில்
தேவமாதாவைப் போலே கஸ்தி துன்ப வியா
குலப்பட்டாலும், மறு லோகத்தில் சேசுநாத
ரோடே கூடவிருந்து சகல பாக்கியங்களை அனு
பவித்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

FIRST SUNDAY AFTER EPIPHANY.

[illegible]

[illegible]ஆறைக்குப் பூசையிலே வாசிக்கப் பட
ட சுவிசேஷம் அதாவது: சேசுநாதர் பன்னிரண்டு வய
துள்ளவராயிருக்கும்போது தேவமாதாவும் அர்ச்.
சூசையப்பரும் பாஸ்குத் திருநாளைப்பற்றி அவ
ரை [illegible] ஜெருசலேமென்னும்
மாநகருக்கு யூதர்கள் முறைமையின்படியே
போனார்கள். பண்டிகைமுடிந்தான பிறகு, தங்க
ள் ஊருக்குத் திரும்பிவருகையில் சேசுநாதர் அவ
ர்களுக்குத் தெரியாமல் ஜெருசலேம் பட்டண
த்தில் இருந்துவிட்டார். அப்போது தேவமாதா
வும் அர்ச். சூசையப்பரும் [illegible]மல்,
தங்கள் உறவோரோடு இருப்பாரென்று நினைத்து
ச் சற்றே தூரம்போய் விசாரிக்க அகப்படாமை
யால், மிகவும் கஸ்திப்பட்டுப் பட்டணத்துக்கு
த் திரும்பிப்போய்த் தேடிக்கொண்டே திரிந்தா
ர்கள். இப்படி[illegible] திரிந்து மூன்றுநாள் தே
டின பின்பு, தேவாலயத்தில் பிரவேசித்துத் திவ்
விய குமாரன் வேதபோதகருக்குள்ளே உட்கா
ர்ந்துகொண்டு அவர்களுக்குச் செவிகொடுக்கவு
ம் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட வினவவுங் கண்டு,
தேவமாதா அவரை [illegible]பாய் மகனே! இப்ப
டிச் செய்ததென்ன? இதோ மூன்றுநாளாய் இ
க்குமக்குத் தேடிக் கொண்டே திரிந்தோமென்ன
ச் சேசுநாதர் அவர்களை நோக்கி நீங்கள் என்னை
இப்படித் தேடுவானேன்? என் பரம பிதாவுடை

ய காரியத்தில் இருக்கவேணும் என்று உங்களு
க்குத் தெரியாதோவென்று திருவுளம் பற்றினார்.
பின்பு அவர் அவர்களோடேகூட நசரேத்தாரில
போய்ச்சேர்ந்து, அவர்களுக்குக் கீழடங்கிக்கொ
ண்டே இருந்தார்.

கிறீஸ்துவர்களே, சேசுநாதர் தம்முடைய
மாதாவையும் அர்ச். சூசையப்பரையும் விட்டுக்
கோவிலுக்குப் போனதொன்றுகேட்டீர்களே. எல்
லாவது கற்பனையின்படியே பிள்ளைகள் தங்கள் தா
ய் தகப்பன்மார்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க
வேணும் என்று கட்டளையிட்டிருக்கச் சேசுநாத
ர் இப்படிச் செய்ததென்ன? பிள்ளைகளெல்லாரு
ந் தங்களைப் பெற்ற தாய் தகப்பன்மாரை மதித்
துக்கொண்டு அவர்கள் சொற்படி நடக்கக் கட
வார்கள் என்கிறது மெய்யே. ஆனால் சர்வேசுர
ன் எல்லாருக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறதினாலே
முந்தி முந்தி அவருடைய கட்டளைகளையே அ
நுசரிக்கவேணும் என்று காண்பிக்கிறதற்குச்
சேசுநாதர் தேவமாதாவை விட்டுப் பிரிந்து கோ
விலிலே நின்றுபோனார். தாய் தகப்பன் தங்கள்
பிள்ளைகளைத் தேவ சித்தத்தின்படி வளர்க்கவே
ணுமேயொழிய, அவர்கள் சுவாமி சித்தத்துக்கு
விரோதமான காரியங்களைக் கற்பிக்கவே கூடா
து. கற்பித்தால், பிள்ளைகள் அவர்கள் சொற்படி
நடவாமல், சர்வேசுரனுடைய சித்தம் இன்னதெ
ன்று அறிந்தவுடனே அந்தச் சித்தத்தை அநு
சரிப்பதே கடன் என்று அறியக்கடவார்கள். தா
ய் தகப்பன்மார்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே
தங்கள் பிள்ளைகளைக் கோவிலுக்கு அனுப்பாம

லும், பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்ய ஒட்டாமலும்
இவை முதலான தேவதா பத்திக்குரிய வேத கட்
டளைகளை நிறைவேற்ற உத்தரவு கொடுக்காம
லும் இருந்தால், பிள்ளைகள் மனுஷர் சித்தத்தின்
படி செய்யாமல் சர்வேசுரனுடைய சித்தமே செய்ய
த் தகுந்ததென்றும், அதைச் செய்வதே உத்தமமென்
றும், தங்கள் தாய் தகப்பனுடைய வார்த்தையை
க் கேளாமல், சுவாமி கட்டளையிட்டதெல்லாம்
அநுசரிக்க வேண்டியது.

சேசுநாதர் வேத போதகருக்குள்ளே உட்
கார்ந்து கொண்டு, அவர்களுக்குச் செவி கொடு
க்கவும் வினவவும் இருந்தாரே. அவர் சர்வேசுர
ன் ஆயிருந்தாலும், சாஸ்திரங்களெல்லாம் அவ
ராலே மனுஷர்களுக்கு வந்திருந்தாலும், அவ
ராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட குருக்களுக்குச் செவி
கொடுக்கவும் அவர்கள் சொல்லுகிற புத்தி மதி
களை வணக்கத்தோடே கேட்கவும் அநுசரிக்க
வும் வேணுமென்று காண்பிக்க அப்படிச் செய்
யச் சித்தமானார். மேலும், மற்றவர்களுக்குப் புத்
தி சொல்லுகிறவர்கள் முந்தி முந்தி தாங்களே
தங்கள் புத்திகளை அநுசரித்தால் பிரயோசன
மாயிருக்கும் என்கிறதைப் பற்றிச் சேசுநாதர்
வேதத்தைப் போதிக்கிறதற்கு முன்னமே,
தாமே பழைய வேதத்துக்குக் கீழ்ப் படிந்து ந
டக்கிறதின் நிமித்தம் திவ்விய விட்சுவர்
போதித்த வேதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு, அவ்
வேதத்தின் கட்டளைகளையெல்லாம் நிறைவே
ற்றினாலொழிய இரட்சிக்கப்பட மாட்டோம்
என்று அறியக் கடவோம்.

ஐயோ! அநேகம்பேர் இப்படிச் செய்யாமல், தங்களுக்கு இஷ்டமான கட்டளைகளை மாத்திரம் அநுசரித்தாலும், மற்றவைகளைப் புறக்கணித்து நடக்கிறதினாலே கெட்டுப்போகிறார்களே. ஒரு பிள்ளை தன் தகப்பனை மாத்திரங் கனப்படுத்திக் கொண்டு, தன் தாய் சொற்படி கேளாமல் அவளை மதிக்காமல் நிந்தித்து அவமானஞ்செய்தால், அவனை நல்லபிள்ளை யென்று சொல்லுவார் உண்டோ? இப்படியே சிலர் செபம் பண்ணினாலும், பொய்ச்சாட்சி சொல்லாமலுந் திருடாமலும் இது முதலான தேவ கட்டளைகளுக்கு இணங்கிக் கொண்டுவந்தாலும், சேசுநாதருக்கு நேசபத்தினியாகிய திருச்சபைக் கட்டளைகளாகிய பூசை சரியாய்க் காணாமலும் ஒருசந்தி பிடிக்காமலும் இது முதலிய கட்டளைகளை அநுசரிக்காமலும் இருக்கிறதினாலே, சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படாமல் அவராலே சபிக்கப் பட்டுப் பாவச் சேற்றிலே கிடக்கிறதைக் காண்கிறோம்.

சேசுநாதர்சுவாமி தேவ மாதாவை நோக்கி: என் பிதாவுடைய காரியத்திலே இருக்க வேணுமென்று உங்களுக்குத் தெரியாதா வென்று திருவுளம் பற்றினார். நமது ஆத்துமத்தின் இரட்சணியத்தைத் தவிரப் பெரிதான காரியம் ஒன்றுமில்லை. இவ்வுலகத்தில் இருக்கும்போது, ஆஸ்தி பாஸ்தி சுக பாக்கியமெல்லாம் அநுபவித்துக் கடைசியில் பாவத்தோடு செத்து நரகத்தில் விழுந்தால், பிரயோசனமென்ன? இங்கே தரித்திராய்க் கஸ்தி துன்பம் வியாதி முதலான இக்கட்டுகளை அநுபவித்தாலும், புண்ணியவழி

தப்பி விடாமல் சுவாமிக்குப் பிரியமாய் நடந்து நல்ல மரணத்தை அடைந்து மோட்சத்துக்குப் போனால், அதுவேயல்லோ மெய்யான பாக்கியம்.

பின்னையுஞ், சேசுநாதர் நசரேத் தென்னும் ஊருக்குத் திரும்பிப் போய்த் தேவ மாதாவுக்கும் அர்ச். சூசையப்பருக்குங் கீழ்ப்படிந்து கொண்டிருந்தார் என்று சொன்னோமே. அப்படியே நாமுஞ் சுவாமி நம்மை வைத்த அந்தஸ்திலே யிருந்து, பெரியவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிற தாழ்ச்சி யென்கிற புண்ணியத்தை அநுசரித்து நடந்தால், எல்லா வற்றையும் அறிந்திருக்கிற சர்வேசுரன் நமது பேரில் பட்சம் வைத்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார். அல்லாமலும் நாம் நல்லமரணத்தை அடைந்து மோட்ச பாக்கியத்தைக் கைக்கொள்ளும் படிக்குத் தயவு செய்வார். ஆனால் அந்தப் பாக்கியம் நமக்கு வரத்தக்கதாகச் சேசுநாதரைப்போலே அடிக்கடி கோவிலுக்கு வரவுந், தேவ சித்தத்தை அநுசரிக்கவுந் திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவுங், குருக்கள் சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கேட்டு அநுசரிக்கவும் வேணுமே. ஆதலால் நீங்கள் யாவரும் இந்தச் சத்தியங்களை உணர்ந்து கொண்டு, மோட்சத்துக்குப் போகிற வழி சேசுநாதர் போதித்த வேதமே யென்று நிச்சயித்து, அந்த வேதத்தின் கட்டளைகளை யெல்லாஞ் சுறுசுறுப்போடே நிறைவேற்றுவோம் என்று கெட்டியான பிரதிக்கினை பண்ணுங்கள்.

SECOND SUNDAY AFTER EPIPHANY.

On the Most Holy Name of Jesus.

இன்றைக்குச் சேசுநாதருடைய திருநாமத்தின் திருநாளாகையால், இந்த மேலான நாமத்தின் பேரில் சிலதுகளை விரித்துச் சொல்லிக்காட்டுவோம். சேசுவென்கிற பேருக்கு அர்த்தமென்ன! நம்மை யிரட்சிக்கிறவர். சேசுநாதர் யார் என்றும் அவர் நமக்காகச் செய்தது இன்னதென்றுஞ் சற்று ஆராய்ந்து யோசித்துப் பார்த்தால், அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னதுபோலே, அவருடைய திருநாமம் எல்லா நாமங்களைப் பார்க்கிலும் மேலான நாமம் என்று கண்டுபிடிக்கலாம்.

சேசுநாதசுவாமி என்பவர் ஆர்! அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன்தான். இவர் சர்வேசுரனாயிருக்கிறபடியினாலே எப்பொழுதும் இருக்கிறவர், எல்லாத்துக்கும் ஆண்டவர், சகல நன்மைச் சுரூபியாயிருக்கிறவர். பிதா சுதன் இஸ்பிரீத்து சாந்து எல்லாத்திலுஞ் சரிசமானமாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால், பிதாவாகிய சர்வேசுரன் துவக்கமும் அளவும் முடிவும் இல்லாதவராயிருக்கிறது போலவே, சுதனாகிய சர்வேசுரனும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேசுரனும் அப்படியே துவக்கமும் அளவும் முடிவும் இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்களென்பது சத்தியம்.

முந்த மூர்த்தி ஒன்று மில்லா திருக்கையிலே
ஏகமுந் திரித்துவமுமாயிருக்கிற சர்வேசுரன் க
ணக்கில்லாத சம்மனசுக்களை உண்டாக்கினார். அ
ந்தச் சம்மனசுக்களிலே ஒரு பங்கு தங்கள் ஆச்ச
ரியமான இலட்சணத்தைப் பார்த்து அங்காரித்
துக்கொண்டு, தங்களைப் படைத்த சர்வேசுரனை
வெறுத்துத் தாங்களே தேவர்களாயிருக்கலா
மென்று நினைத்தார்கள். இப்படி நினைக்கவே, சு
வாமி கோபித்து, அவர்களைச் சபித்து, நரகமென்
னும் பாதாளத்தை உண்டாக்கி, அதில் கெட்டு
ப்போன சம்மனசுக்களைத் தள்ளிப் போட்டார்.
பின்பு ஆதித் தகப்பனையும் அவர் விலாவெலும்
பைக்கொண்டு ஆதித் தாயையும் படைத்து, அவ
ர்களைச் சிங்காரத் தோப்பிலே வைத்து, அவர்க
ளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், சம்மனசுக்கள்
இழந்துபோன மோட்ச பாக்கியத்தை அடைய
லாமென்று தீர்மானித்தார். ஆனால் அவர்களும்
பாவத்திலே விழுந்து மோட்சத்துக்குப்போக ந
ம்பிக்கை யில்லாதவர்களாயிருக்கிறதினாலே, அர்ச்.
திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிய சுதன் மனி
தர்கள்பேரில் இரக்கம் வைத்து, அவர்களைப் ப
சாசு அடிமைத்தனத்தினின்று இரட்சிக்கும்பொ
ருட்டு மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்து, மனுஷனா
ய்ப் பிறந்து, பசாசைச் செயித்து, மனிதர்களுக்
குப் புண்ணிய வழியைக் காண்பிக்கச் சித்தமா
னார். ஆதித் தாய் தகப்பன் பசாசை நம்பிச் சர்
வேசுரனுக்குத் துரோகம் பண்ணின நாள் தொ
டங்கிச் சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனுஷனாய்ப் பி
றந்து மனுலோகத்தை இரட்சிக்கிறதற்காகக் க

ளைக் கண்டு அவரிடத்தில்போய்த் தனக்காக ஒ
ன்றுங் கேளாமல், தன்னுடைய வேலைக்காரனு
க்காகவே வேண்டிக் கொண்டான். சிலரோ இவ
னல்ல, புறத்தியாரை அசட்டைப் பண்ணித் த
ங்களையே மாத்திரம் நினைக்கிறார்கள்.

அந்தத் தலைவன் சுவாமி தன் ஊழியக்கா
ரனுக்குச் சௌக்கியங் கட்டளையிட வேணுமெ
ன்று கேட்கவே, சேனாபதி அவன்மேல் இரக்
கம் வைத்து, நாம் உன் வீட்டுக்கு வந்து உன்
வேலைக்காரனைச் சொஸ்தமாக்குவோம் என்று
சொன்னார். அப்போது தலைவன் ஆண்டவரே,
நீர் என் வீட்டில் பிரவேசிக்கிறதற்கு நான் பா
த்திரனல்லவென்று தாழ்ச்சியோடே சொ
ன்னதினாலே, சுவாமி அவனுடைய விசுவாசத்
தைக் கொண்டாடினதும் அல்லாமல் அட்சண
மே உன் ஊழியக்காரனைச் சொஸ்தமாக்கினார். பார்த்
தீர்களோ? அந்தத் தலைவன் அஞ்ஞானிதான். வே
தத்தை அறியாதவன். தீர்க்கதரிசிகள் சேசுநா
தர் பேரில் எழுதின வசனங்களைப் படித்தவனல்
ல. ஆயினுஞ் சேசுநாதருடைய வல்லமையுந் த
யையும் அறிந்ததினாலே, தன் வேலைக்காரன்
மேல் வைத்த பட்சத்தினாலே ஏவப்பட்டு, அவ
னுக்காக வேண்டிக் கொள்ளத் துணிந்தான். இதி
[illegible]வர்களே, இந்தத் தேசத்திலே அநேக அ
ஞ்ஞானிகள் பாதாளத்திலே விழுகிறதைக் க
ண்டு, அவர்கள் மேல் இரக்கம் வைத்துச் சுவா
மியைப் பார்த்து நாமும் அவர்களுக்காக வேண்
டிக் கொள்ள வேணுமே. அவர்கள் இயிர்வாதக்
காரனைப் போலே விட்டுப் புண்ணிய வழியிலே

நடவாமலும் ஆண்டவருக்கு ஊழியம் பண்ணு
லும் இருக்கிறார்கள். நாம் பாவிகளா யிருந்தாலு
ம், நம்முடைய சுவாமியின் வல்லமையுந் தயவும்
இம்மாத்திரம் என்று அறிந்திருக்கிறதினால் அ
வர் கிட்டப்போய்: ஓ! ஆண்டவரே, என் ஊரி
லே, என் வீதியிலே, நான் பிறந்த தேசத்திலே
அநேகா நேகம்பேர் பிசாசுக்கு அடிமைகளாய்
ப் பாவத்தில் கிடக்கிறார்களே! நீர் அவர்கள் மே
ல் இரக்கமாய் ஒருவார்த்தை சொன்னாலும், அப்
போது அவர்கள் கண்ணைத் திறந்து சோஸ்தப்ப
ட்டுப் பாவத்தை விட்டு எழுந்திருந்து உமக்கு
ஊழியஞ் செய்வார்கள் சுவாமீ! என்று வேண்டி
க் கொண்டால், எல்லாரையும் இரட்சிக்க ஆசை
யும் வல்லமையு முள்ள சேசுநாதர் நம்முடைய
விசுவாசத்தைப் பார்த்து, மகனே: நீ கேட்ட ப
டி ஆகட்டும் என்று தயவு செய்தார். ஆகையா
ல் சகோதரரே, சேசுநாதர் நாம் செய்த பாவங்க
ளைப் பொறுத்துத் தேவநற்கருணை வழியாக நம்
முடைய நெஞ்சிலே எழுந்தருளி வரும்போது,
அவர் ஞான குஷ்ட ரோகமான பாவத்தினின்
று நம்மை இரட்சித்த தற்காகவும், நம்முடைய
நீசத்தனத்தைப் பாராமல் நம்மிடத்தில் அளவில்
லாத தயவோடே வந்ததற்காகவும் அவருக்குத்
தோத்திரம் பண்ணி, அவர் ஒருகாலும் நம்மை
விடாமல் எப்பொழுதும் நம்மிடத்தில் வாசம்
பண்ண வேணும் என்று தாழ்ச்சியோடேயும்
கெட்டியான விசுவாசத்தோடேயும் அவரை வே
ண்டிக் கொள்ளக் கடவோம்.

ரி மகிமை ஞானமுள்ள சம்மனசுக்கள் கீழேயிற
[illegible] ஒரே ஒரு நபலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, இ
[illegible]க்கப்பட்டதில் உடனே மோசத்தை யிழ்
து, அ[illegible]ரிசித்ததில், தள்ளப்பட்டார்க
ளே. மனிதர்களோ, அத்தனை பாவங்களைச் செய்
திருந்தாலும், அத்தனை விசை தள்ளி[illegible] படை
த்த சுவாமிக்குத் துரோகம் பண்ணி [illegible]
இப், அர். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளா
ற சுதனாகிய சர்வேசுரன் அவர்களுக்குத் தயவு
செய்து, தாமே மனுஷனாய்ப் பிறந்து, தம்மு
டைய திருவாயின்றேயே அவர்களுக்குப்புத்தி
ஞானங்களைச் செ[illegible] தமது திவ்விய விரத்
தத்திலேயே அவர்களை இரட்சிக்க வந்தார்.
அதைப்பற்றித்தானே சேசு, அல்லது, இரட்
சகர் என்று பேர் அவருக்கு இடப்பட்டது. [illegible]
ய் என்றால் பெலனில்லாக் குழந்தை கண்ணைத்
திறந்து வாய் மலர்ந்து புன்னகைகொண்டு, தா
ய் கிட்டப்போயிருக்கப் பிரயாசப்படுமே. தன்னை
ப்பெற்ற தாய் பேரில் குழந்தைக்கு அத்தனைப்
ட்சம் இருக்கையிலே, நம்மைப் படைத்[illegible]
ட்சித்து அளவில்லாத தயவோடே காப்பாற்றி
க்கொண்டு வருகிற சுவாமிமேலே நாம் பட்சமி
ல்லாமல் இருக்கிறதென்ன? தாயானவள் தன் பி
ள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கிறதுபோலே, சேசநா
தசுவாமி நமக்குத் தம்முடைய திருவிரத்தத்தைக்
க் கொடுக்கிறார். ஞானஸ்நானத்தினாலே நம்மை
க் கழுவுகிறார். உறுதிப்பூசுதலினாலே நமக்கு இ
ஸ்திரித்து சாங்[illegible] யனுப்பி [illegible]
டுக்கிறார். தேவ நற்கருணை வழியாக நம்முடை

ய ஆத்துமத்துக்குப் போசனமாயிருக்கிறார். இ
ப்படியே நாம் பிறந்த நாள் துவக்கி உயிரோடிரு
க்குமட்டும் நம்மைக் கைவிடாமல் காப்பாற்று
கிறவரைச் சிநேகியாமல் இருப்பது [illegible]ப்
பட்ட அக்கிரமம்!

இதெல்லாம் இப்படி யிருக்கும் போது,
சேசுநாதர் திருநாமத்தை ஏற்போமுன் கொண்
டாடக் கடவோமல்லாமல். இந்தத் திருநாமம்
வேத மெங்கும் பரம்பி எல்லா மனிதர்களாலு
ம் புகழப் படும்படிக்கு வேண்டிக் கொண்டா
[illegible]வர்களுக்குக் கடமையாமே. இதனா
ப்படி ஆகுமென்றால் உங்கள் நல்ல நடக்கை வ
ழியாலே தான் ஆகும். நீங்கள் இடைவிடாமல் பு
ண்ணிய வழியிலே நடந்தால், அந்தத் திவ்விய உங்
களுக்குக் காண்பித்த சுவாமியுடைய நாமத்தை
அஞ்ஞானிகள் முதலாய்க் கொண்டாடுவார்கள்.
நீங்கள் அஞ்ஞானிகளைப் போலே பாவச்சேற்றி
லே உழன்று, இருதயத்தில் கெட்ட எண்ணமு
ம் வாயில் பொல்லாத பேச்சும், குடும்பத்தில்
அசட்டையும், உலோக காரியங்களில் தந்திரத்த
னமும் உள்ளவர்களாயிருந்தால், உங்கள் துர்ந
டக்கையைப் பார்த்த யாவரும் நீங்கள் பின்பற்
றுற சுவாமியைத் தாங்களும் நிந்தித்து வெறுத்
து இகழ்ச்சி பண்ணுவார்கள்.

ஐயோ சர்வேசுரனைப் பார்த்து உம்முடை
ய நாமம் அர்ச்சிக்கப் படுவதாக வென்று வாயி
னாலே சொல்லிப் பின்பு உங்கள் குற்றத்தினாலே
இந்த மேலான நாமம் தூஷிக்கப்பட்டால், [illegible]வா

மி உங்கள் வேண்டுதலைக் கேட்பாரோ! உங்களை ஆசீர்வதிப்பாரோ! இல்லை.

ஓ! கிறீஸ்துவர்களே, இது காரியத்திலே மிகவும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணும். குருக்கள் தங்கள் தாய், தகப்பன், சிநேகிதர் வீடு, தேசம் துறந்துவிட்டுச் சேசு வென்கிற திருநாமத்தைப் பிரசங்கிக்கும் போது, இந்த நாமத்தின் அளவில்லாத மகிமையை அறிந்து கொண்டிருக்கிற நீங்கள் ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டும் பாவ அக்கிரமங்களை அநுசரித்து நரகத்தில் விழுகிறதற்குக் காரணமாயிருப்பதெவ்வளவு பாதகம்! குருக்களுக்கு எத்தனைக் கஸ்தி! அதினாலே சுவாமிக்கு எப்பேர்ப் பட்ட கோபம் இருக்கும்! நீங்கள் எல்லாரும் இப்படிச் செய்யாமல், நம்மை இரட்சித்த சுவாமியை [illegible]தையும் பார்க்கச் சிநேகித்து, அவருடைய திருநாமத்தை நினைத்து, இந்த மேன்மையான நாமத்துக்குத் தோத்திரமாகச் சகல பக்தி புண்ணியங்களை அநுசரித்துக் கொண்டு வருவீர்களானால், இவ்வுலோகத்தில் சேசுநாதருடைய திருநாமத்தை வாயினாலேயும், கிரியையினாலேயும் கொண்டாடின பிற்பாடு, மறுலோகத்தில் சம்மனசுக்களோடேயும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களோடேயும் உங்கள் சன் மாதிரிகையினாலே இரட்சிக்கப் பட்ட ஆத்துமங்களோடேயும் அந்த மேலான நாமத்தைக் கொண்டாடி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்களாக.

THIRD SUNDAY AFTER EPIPHANY.

ஒரு நாள் ஒரு குஷ்டரோகி சேசுநாதருடைய பாதத்தில் விழுந்து வணங்கி, ஆண்டவரே, உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மால் கூடுமே என்று வேண்டிக்கொள்ள, [illegible] சுத்தமாயிரு என்றார். அப்பொழுதே குஷ்டரோகம் நீங்கிப் போச்சுது. அப்போது சேசுநாதர் அவனைப் பார்த்து, இந்த ஒருவனுக்குஞ் சொல்லாமல், குருக்களுக்குக் காட்டியிருக்கும்படி [illegible] போய் அவர்களுக்கு உன்னைக் காண்பித்து, மோயீசன் கட்டளைப் படியே காணிக்கை செலுத்து, என்றார். பின்பு அவர் ஒரு பட்டணத்தில் பிரவேசிக்கையில், ஒரு சேவகருக்குத் தலைவனாயிருந்த ஒரு சேர்வைக்காரன் அவரிடத்தில் வந்து வணங்கி, ஆண்டவரே, என் ஊழியக்காரன் திமிர்வாதத்தினாலே மிகவும் அவஸ்தைப் பட்டு வீட்டிலே கிடக்கிறான் என்று வேண்டிக் கொண்டான். சேசுநாதர் அவனைப் பார்த்து, நாம் அங்கே போய் அவனைச் சொஸ்தமாக்குவோம் என, அதைக் கேட்டுச் சேர்வைக்காரன்: ஓ! ஆண்டவரே, நீர் என் வீட்டில் பிரவேசிப்பதற்கு நான் பாத்திரன் அல்லவே. மேலும் நான் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருக்கிறவனாயிருந்தாலும், எனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற சேவகரும்

குள்ளே ஒருவனைப் போவென்றால் போவான்; மற்றொருவனை வாவென்றால் வருவான்; என் வேலைக்காரனை இதைச் செய்யென்றால் செய்வான்; ஆகையால் நீர் ஒரு வார்த்தை மாத்திரமே சொன்னால், என் ஊழியக்காரன் சொஸ்தப்படுவான் சுவாமீ என்றான். அதைக்கேட்டுச் சேசுநாதர் ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்மிடத்தில் இருந்தவர்களை நோக்கி, இஸ்ரவேலித்தாருக்குள்ளே இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை நான் கண்டதில்லை. மேலும் அநேகம் பேர் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருந்து வந்து இராச்சியத்தின் பிள்ளைகள் இழந்துபோன பரம்பரை அதிகாரத்தை அடைந்து [illegible]ள்ளுவார்கள் என்று உங்களுக்கு நாம் மெய்யாகவே சொல்லுகிறோம் என்றார். பின்பு சேவைக்காரனை நோக்கி: மகனே உன் வீட்டுக்குப்போ, நீ விசுவசித்த படியே ஆகட்டும் என்றார். உடனே அந்த ஊழியக்காரன் சொஸ்தப் பட்டான்.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, இப்போ சொல்லப்பட்ட குஷ்டரோகி சேசுவினிடத்தில் போய் அவரை வணங்கி: ஆண்டவரே, உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க வல்லமை உண்டென்று சொன்னானே நாமெல்லாரும் ஞான குஷ்டரோகமாகிய சென்ம பாவத்தோடே பிறந்து, சேசுநாதருடைய இரத்தத்தினாலே கழுவப்பட்டுச் சுத்தமாயினோம். ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெற்று மறுபடியும் பாவத்திலே விழுந்தவன் அந்த வியாதிக்காரனைப்போல இரட்சகரிடத்தில் போய் உறுதியுள்ள விசுவாசத்தோடேயும் மனஸ்தாபத்தோடேயும் பாவச

ங்கீர்த்தனஞ் செய்தால், சர்வபாவமும் நீங்க, முன்னைப்போலவே சுத்தமா யிருப்பான்.

சுவாமி வியாதிக்காரனைக் கையாலே தொட்டுச் சொஸ்தப்படுத்தினார். ஏனென்றால், அவர் சர்வேசுரனும் மனுஷனும் ஒன்றாயிருக்கின்றமையால் சர்வேசுரனாகிய மட்டுக் தமக்குண்டான வல்லமையைக் கொண்டு மனுஷர்களை உண்டாக்கினது போலத் தாம் எடுத்த மனுஷ சுபாவத்தினாலே அவர்களை மீட்டிரட்சிக்க வந்தார் என்று காண்பிக்கத் தக்கதாகத் தம்முடைய திருக்கையினாலே அந்த வியாதிக்காரனைத் தொட்டுச் சுத்தமாக்கினார். மேலும், மனுஷர்கள் [illegible] வியாதியுள்ளவர்களை விட்டுப்போகவும் அவர்களைத் தொடவும் பயப்படுவார்கள். மகா தயவுள்ள இரட்சகரோ, தாம் மனுக்குலத்தின் மேல் வைத்த பட்சத்துக்கு அடையாளமாக இந்த அரோசிகமான வியாதிக்கு அருவருப்புப் படாமல் குஷ்டரோகியைத் தொட்டார் என்று வேத சாஸ்திரிகள் எழுதிவைத்தார்கள்.

யூத குருக்களுக்குச் சாட்சியா யிருக்கும்படிக்கு நீ போய் அவர்களுக்கு உன்னைக் காண்பி என்று சுவாமி சொல்லுகிறார். அதுக்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், யூதர்களுக்குள்ளே அநேகம் பேர் கெர்வித்துக் கொண்டு, தரித்திரனு[illegible] இரட்சகரா யிருக்க மாட்டார் என்று நினைத்துச் சேசுவினுடைய மேலான போதகத்தைக் கேளாமல் அவரை நிந்தித்துத் தூஷணித்தது மல்லாமல், கடைசியிலே அவரைப் பிடித்துக் கொலைசெய்தார்களே. நமக்கும் காரியமெ

எல்லாம் அறிந்திருக்கிற சுவாமி நடுத்தீர்க்கிற நாளி
லே யூதர்கள் கெட்டுப் போனதற்குக் காரண
போ[illegible]ல்லாதபடிக்கு நாம் செய்த புதுமைக
ளுக்கெல்லாம் அவர்களே சாட்சிகளா யிருக்க
வேணுமென்று அந்த வியாதிக்காரனை அவர்களி
டத்தில் தம்மைக் காண்பிக்கக் கட்டளையிட்டார்.
அநேகங் கிறீஸ்துவர்கள் மெய்யான வேதத்தி
ல் பிறந்து வளர்ந்து, சர்வேசுரன் எப்படிப்ப
ட்டவர் என்றும் அவர் நமக்குச் செய்த உப
இன்னதென்றும் அறிந்திருந்தாலும், யூதர்களை
ப் போல ஆங்காரத்தினாலே கெட்டுப் போய்ச்
சேசுநாதர் வேண்டாம் என்கிறாப் போலே அவர்
போதித்த வேதத்தின்படி நடவா[illegible]மல்,
நடுத்தீர்க்கிற நாளிலே நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு,
அஞ்ஞானிகளைப் பார்க்கிலும் வேதனைப்படுவார்
கள். யூதர்கள் சேசுநாதர் செய்யும் புதுமைகளை
க் கண்ணாலே பார்த்துக் கொண்டு, அந்தப் புது
மை மனுஷர்களாலே ஆகாதென்று கண்டுபிடித்
தாலும், தாழ்ச்சியில்லாதவர்களா யிருந்தபடியா
ல், சர்வேசுரனாலே கைவிடப்பட்டுப் போய் ஆத்தும
த்தை இழந்து போனார்கள். இப்படியே சிலபழை
ய கிறீஸ்துவர்கள் தங்கள் கர்வத்தினாலே கெட்
டு, மோக்ஷத்தை இழந்து போகவே, அஞ்ஞான
இருளிலே பிறந்த சிலபேர் மனந்திரும்பித் தாழ்
ச்சியோடே சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்ணுவ
ன்றமையால் சேசுநாதராலே ரட்சிக்கப் பட்டு
அநந்த பாக்கியத்தை அடைவார்கள். அந்தச் சே
வைக்காரனைப் பாருங்கள். அவன் அஞ்ஞானி
யா யிருந்தாலும், சேசுநாதர் செய்த புதுமைக

FOURTH SUNDAY AFTER EPIPHANY.

இன்றைய சுவிசேஷமாவது: ஒருநாள் சேசு
நாதரும் அவருடைய சீஷர்களும் ஓர் படவில் ஏ
றினார்கள். அப்போது பெருங்காற்று அடிக்கவே
படவு அலைகளினாலே மூடப்பட்டது. சேசுநாத
ரோ வென்றால் நித்திரை பண்ணிக் கொண்டி
ருந்தார். அதைப் பார்த்துச் சீஷர்கள் மிகவும் ப
யப்பட்டு, அவரை எழுப்பி, ஆண்டவரே! இதோ
முழுகிப் போகிறோம், எங்களை இரட்சியும் என்
று கூப்பிடச் சுவாமி நித்திரை தெளிந்து அவர்
களை நோக்கி, அற்ப விசுவாசிகளே ஏன் பயப்ப
டுகிறீர்கள் என்று சொல்லிப் பின்பு எழுந்திருந்
து காற்றுங் கடலும் அமரக் கட்டளையிடவே,
அலைகள் அமர்ந்து போயின. அதைப் பார்த்து
யாவரும் ஆச்சரியப்பட்டுக் காற்றுங் கடலும்
இவருக்கு இணங்கும்படி இவர் எப்படிப்பட்ட
வரோ என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, அர்ச். தேவமாதா தம்
முடைய திவ்விய குழந்தையாகிய சேசுவை கோ
விலில் காணிக்கையாக ஒப்புக் கொடுக்கும் போ
து, அர்ச். சிமேயோன் அவரைப் பார்த்து, இ
தோ இவர் அநேகராலே விரோதிக்கப் படுவார்
என்று தீர்க்க தரிசனம் சொன்னது போலே, சே
சுநாதர் பூவுலகில் சஞ்சரித்த நாள் தொடங்கி உ
லக முடிவு வரைக்கும் அநேகம் பேர் அவரை வி

ரோதித்து, அவராலே ஸ்தாபிக்கப் பட்டதிருச்ச
பையைப் பகைத்து நிர்மூலமாக்கப் பிரயாசைப
படுவார்கள். அப்போஸ்தலர்கள், அநேக வேத
சாட்சிகள் பூசாரிகளாலும் அஞ்ஞானிகளாலும
பதிதர்களாலும் வாதிக்கப்பட்டுச் சேசுநாதரை
ப் போலே தங்கள் இரத்தத்தாலே வேதத்துக்கா
கச் சிந்தினார்கள். புறசாதிகளாயிருக்கப்பட்ட சில
இராசாக்கள் சக்கரவர்த்திகளுஞ் சேனாதிபதிகள்
முதலிய துஷ்ட பாவிகளுங் கிறீஸ்து வேதத்தை
அழிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். பதிதர்களுந் தங்க
ளின் இஷ்டத்தின்படியே பல மதங்களை உண்
டாக்கி ஒவ்வொருவர் தாம் தாம் உண்டாக்கின
வேதமே மெய்யான வேதம் என்று சொல்லி
ச் சேசுநாதராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சத்திய
வேதம் மாத்திரம் வேண்டாம் என்று விக்கின
ம் பண்ணுகிறார்கள். உங்களுக்குள்ளே நடக்கிறதை
ப் பாருங்கள். இந்தத் தேசத்திலே: அநேக
அஞ்ஞானிகளுந் துலுக்கரும் இருந்தாலும், பதி
தர்கள் அவர்களைத் திட்டிப் பேசாமல் விட்டுச் ச
த்திய கிறீஸ்துவர்களைக் கெடுக்கும் படியாகவே
பிரயாசப் படுகிறார்கள். அதுக்காகக் கணக்கில்லா
த பொய்களைச் சொல்லவும் விஷ புஸ்தகங்களை அ
ச்சிற் பதிப்பிக்கவும், வீடுகளில் நுழைந்து, பாம்
பு விஷம் இடுகிறாப்போலே, தேவநற்கருணை
பேரிலுந் தேவமாதா பேரிலும் அர்ச்சியசிஷ்ட
வர்கள் பேரிலுந் தூஷணங்களைச் சொல்லுந்
திரிகிறார்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள், கடலின்
அலைகள் போல, ஞானக் கப்பல் ஆகிய திருச்ச
பையை அடித்து மூழ்கப்பாழாக்கலாம் என்றிரு

க்கையில், சில கிறீஸ்துவர்கள் பயப்பட்டுச் சு
வாமி தூங்குகிறாரோ, அவருக்குக் கண்ணில்லை
யோ, நம்மைக் கைவிட்டாரோ வென்று மயங்
கி, ஓ! ஆண்டவரே, பாரும் இதோ சாகிறோமே,
கெட்டுப் போகிறோமே என்று கூப்பிடச் சேசு
நாதர் எழுந்திருந்து, தம்முடைய திருச் சபை
யை இரட்சிக்கும் பொல்லாதவர்களைக் கண்டித்
து அடக்குகிறதினாலே அவர்கள் பட்ட பிரயா
சமெல்லாம் வீணாய்ப் போகுதே.

இதன்றியே, குடும்பத்திலும் ஊரிலுஞ் ச
பையிலுஞ் சில விசையிலே பசாசு அடிக்கிறாப்
போலே ஒருவர்மேல் ஒருவர் போட்டிச் செய்யவு
ம், ஒருவரை யொருவர் பகைக்கவும், ஒருவருக்
கொருவர் வருத்தப் படுத்தவுங் காண்கிறோம். பி
ள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை மதிக்காமல் இகழ்ச்
சி செய்வார்கள்; சகோதரர்கள் தங்களுக்குள்
ளே ஒன்றுபடாமல் வாதாடுவார்கள்; மாமியாரும்
மருமகளும் பொருத்தமில்லாமல் கல்லெறிப்பெ
ண்ணும், பேய் என்றும், இது வீடல்ல நரகமெ
ன்றுஞ் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகள் சொல்லி
விடாச் சச்சரவு செய்வார்கள். ஊரிலும் ஒருத்த
ன் ஏதோ ஒருகாரியத்தைத இப்படிச் செய்யவே
ணுமென்றால், வேறொருத்தன் அப்படியே செ
ய்ய வேணும் என்பான். சிலர் அது நல்லதென,
மற்றவர்கள் இது கெட்டதென்று சண்டைபோ
டுவார்கள். சபையிலே யாதா மொருத்தன் குற்
றஞ் செய் திருக்கும் போது, நல்லவர்கள் அவ
னைத் தண்டிக்க வேணும் என்று சொல்லவே,
கெட்டவர்கள் தண்டிக்கக் கூடாதென்று அவனை

க்குச் சார்பாய்ப் பிடிவாதஞ் செய்வார்கள். குரு
வானவர் தம்முடைய கடமைகளை நிறைவேற்ற
ஒரு கட்டளை [illegible]போது, சில பேர் அதற்கு
ச் சம்மதியாமல் கலகம் செய்து குழப்பம் மூ
ட்டிக் குருக்களை எதிர்த்து எழும்புகிறதினாலே,
அநேகம் பேர் அவர்களோடே சேர்ந்து புத்திம
யக்கித் தவறிக் கெட்டு, [illegible] வேண்
டாம், குரு வேண்டாம், [illegible]சபை வேண்டா
ம் என்று குழப்பமாய்க் கூறினாலே மோதப்
பட்ட சமுத்திரத்தைப் போலவே அலைந்து உ
லைந்து கலங்கி, கோவிலுக்குப் போகாமலும்,
செபம் பண்ணாமலும், பாலசந்கீர்த்தனஞ் செ
ய்யாமலும், அஞ்ஞானிகளிலும் விடப் பொல்லாதவ
ர்களாய்ப் போகிறார்கள். இதெல்லாம் உற்றுப்
பார்த்தால், இது பசாசினாலே எழுப்பப் பட்ட
புசல் [illegible]ய வேறல்லவென்று கண்டு பிடிக்கலா
ம். அப்போது ஆழமான கடலாகிய நம்முடைய
இருதயம் அமைதல் அடையும் படிக்குச் சே
சுவைக் கூப்பிட்டு: நாங்கள் [illegible] எங்களை ரி
ட்சியுமென்று கெட்டியாய் விசுவாசத்தோ
டே வேண்டிக் கொண்டோமேயானால், சுவா
மி நமது பேரில் இரக்கம் வைத்துப், புசலை எழு
ப்பின பேய்களைத் துரத்தி, நம்மிடத்தில் பிறர்
சிநேகம் வருவித்து, ஒழியாத சமாதானத்தை
க் கட்டளை யிடுவார்.

இதுவும் அல்லாமல், நம்முடைய நெஞ்சிலே,
டைப் புசல் அடிக்குமாப் போலே புண்ணியமா
னது நமக்குச் சலிப்பா யிருக்கிறதும் பாவமே
நன்மையென்று தோற்றுகிறதும், பசாசு நம்மி

டத்தில் எழுப்பும் புசலாமே. அந்தச் சமயத்தி
லும் பசாசின் தந்திரத்தில் அகப்படாதபடிக்கு
ச் சேசுவை கூப்பிட்டு: இதோ கெட்டுப் போகி
றோமே, எங்களை ஆதரித்து இரட்சியும் என்று
வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியது. மனிதனுடைய
ன் [illegible]வத்தினாலே [illegible] போன சுபாவ மு
டையவனா[illegible]மையால் எந்நேரமும் பா
வத்தில் விழ இருக்கிறான். இப்படி விழாதிருக்
க நம்முடைய சொந்த பலம் போதாது ஆகை
யால் சர்வேசுரனுடைய அநுக்கிரகம் நமக்குக்
கிடைக்கும் படிக்குச் செபம் பண்ணுவதும் தே
வதிரவிய அநுமானங்களைப் பெறுவதும் அவசர
ம். பூமியில் சஞ்சரிக்கிற மட்டும் பேய்களோ
டே போராட வேணும் என்பது சத்தியம். ஆ
தலால், இந்தப் பயங்கரமான யுத்தத்திலே தோ
ற்றுப் போகாமல், பசாசைச் செயிக்க, [illegible]
சம்பாவனை அடையத் தக்கதாகச் சேசுநாதரோ
டே இருந்து, அவர்மேல் விசுவாசம் வைத்து, அ
வருடைய அடைக்கலத்தை அடைக்கலம் என்று
அவரை வேண்டிக் கொண்டால், அவராலே இ
ரட்சிக்கப் பட்டுக் கரை யேறுவோமாக.

FIFTH SUNDAY AFTER EPIPHANY.

இன்றைக்குப் பூசையிலே வாசிக்கப்பட்ட
சுவிசேஷத்தில் சேசுநாதர் [illegible] உவமை
[illegible]க்கிச் சொல்லுகிறதாவது:—பரலோக
இராச்சியம் தன் நிலத்தில் நல்ல விதையை வி
தைத்த மனிதனுக்கு ஒப்பாயிருக்கும். எப்படி
யென்றால், வேலைக்காரர் நித்திரை பண்ணுகை
யில் ஒரு பகையாளி அந்த நிலத்தில் வந்து கோ
தும்பைக் குள்ளே புல்லுண்டு முதலிய களைகளை
விதைத்துப் போய்விட்டான். பின்பு பயிர் வள
ர்ந்து கதிர் விட்ட பொழுது, களைகளும் முளை
த்திருக்கிறதைக் கண்டு வேலைக்காரர் எசமானி
டத்திலே போய்ச் சுவாமி நீர் உமது நிலத்தில் நல்
ல விதையை விதைத்தீரல்லோ? அப்படியிருக்க
அதிலே இந்தக் களைகள் முளைத்ததெப்படி?
என, எசமான்: என் சத்துராதி அப்படிச் செ
ய்திருப்பான் என்றான். அப்போது அவர்கள்: நாங்
கள் போய்க் களைகளைப் பிடுங்கிப் போடட்டுமா?
என்று கேட்டதற்கு அவன்: வேண்டாம், ஏனெ
ன்றால் களைகளைப் பிடுங்குகிறதிலே கோதும்பை
யும் வேரோடே பிடுங்குவீர்களாக்கும்; ஆகை
யால் இரண்டையும் அறுப்புக்காலம் வரைக்கும்
வளரவிட்டு, அறுப்புக்காலத்திலே முந்த முந்தக்
களைகளைப் பிடுங்கிச் சுட்டெரிக்கவுங் கோதும்

வைகளை என் [illegible]டங்கில் சேர்க்கவுஞ் செய்வேன் என்றான் [illegible] சேசு நாதர் சொன்னார்.

கிறீஸ்துவர்களே! இந்த உவமையிலே அடங்கியிருக்கிற [illegible]ான அர்த்தங்களைக் கருத்திலே வெளிப் படுத்துவோம், கேளுங்கள்.

பரலோக இராச்சிய மென்பதென்ன? சர்வேசுரன் எல்லாத்துக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறபடியினாலே மறுலோகத்திலே இருக்கிறவர்களும் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறவர்களும் அவருடைய அதிகாரத் திற்குள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல[illegible]. அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவர்கள் இவ்வுலகத்தில் அவராலே ஆசீர் வதிக்கப் பட்டு, மறு லோகத்தில் அவரைத் தரிசித்து ஆனந்த பாக்கியத்தை அநுபவிப்பார்கள். இங்கே அவரை எதிர்த்து நடக்கிறவர்களோ, அவராலே சபிக்கப் பட்டு மறுலோகத்தில் அவரைக் காணாமல், சொல்லப் படாத வேதனைப் படுவார்கள். இராசாவுக்குத் துரோகஞ் செய்து சிறைச் சாலையிலே இருக்கிறவர்கள் முதலாய் இராசாவுக்கு ஆளாயிருப்பது போல, அஞ்ஞானிகளாவது பதிதராவது பொல்லாத கிறீஸ்துவர்களாவது சுவாமி கட்டளைகளை வெறுத்து அவருக்கு எத்தனை துரோகம் பண்ணினாலும் அவருடைய ஆளுகைக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்களோ? இல்லை. ஆனால், உயிரோடிருக்கிறவரைக்கும் புத்தி தெளிந்து மனந் திரும்பும் படிக்குச் சர்வேசுரன் காவலான சம்மனசுக்களாலுங் குருக்களாலும் பலவிதமா

ய் அவர்களைக் கூப்[illegible]கிறார். அவர்கள் மனந் திரும்பாமல் பாவத்[illegible]டே செத்தால், அவர்களை உபாதிக்கப் பிசாசுகளுக்குக் கட்[illegible]கிறார். [illegible]படிக்குப் பூமியிலுஞ் சரி மோட்சத்திலுஞ் சரி நரகத்திலுஞ் சரி சகலரும் ஆண்டவருடைய ஆளுகையில் [illegible]கிறது, தேவ வரப் பிரசாதத்தைப் பெற்றபிற்பாடு [illegible]ன்மை தின்[illegible]ம் செய்ததுக்கு ஏற்றபடி மோட்ச இன்பத்தை [illegible]ாக ஆத்துமங்களை யாவரும் அ[illegible]பவித்துக் [illegible]வது தப்பாது. எசமான் நல்ல விதை விதைத்த பின் அவன் எதிராளி வந்து களைகளை விதைத்[illegible]ர்களே. சர்வேசுரன் ஆதித்தாய் தகப்பனைப் பரிசுத்த அந்தஸ்திலே படைத்த பிற்பாடு, பசாசு வந்து அவர்களை ஏமாற்றி அவர்களுடைய பாக்கியத்தைக் கெடுத்துப் போட்டது. அந்த நாள் முதற்கொண்டு (தேவ மாதா தவிர) எல்லா மனுஷர்களுஞ் ஜென்ம பாவத்தோடே பிறக்கிறதினாலே அவர்கள் புண்ணியத்தைச் செய்வ தரிது, பாவத்தைச் செய்வதே எளிது. நமது காவலான சம்மனசு நமக்கு நல்ல புத்தி சொல்லப் பசாசு துர்ப்புத்தி சொல்லும். அதினாலே ஞானஸ்நானமாகிய நம்முடைய ஆத்துமத்தில் நல்ல விதைகளும் உதவாத களைகளும் முளைக்கிறாப் போலே, ஒரு நாள் புண்ணியமும் வேறொரு நாள் பாவமும் நாம் செய்கிறதினாலே, இந்தச் சுவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்ட வயல் நிலத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கிறோம். அந்த எசமான் சொன்னது போலே முந்த மூர்த்த நல்ல பாவசங்கீர்த்தன வழியாகக் க

ளையாகிய பாவத்தைப் பிடுங்கித் தேவ சிநேகத்தின் அக்கினியாலே சுட்டெரித்துப் பின் கோதுமையாகிய நற்கிரியைகளைச் சுவாமிக்கு ஒப்புக் கொடுக்கவேணும்.

வேலைக்காரர் எசமானைப் பார்த்துச் சுவாமீ, உம்முடைய வயல் நிலத்தில் களை புறப்பட்டது, நாங்கள் போய் அதைப் பிடுங்கிப் போடலாமா என்று கேட்டதற்கு எசமான்: இப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்றதற்கு அர்த்தமேதென்னெ? பாவிகள் உயிரோடிருக்கு மட்டும் மனந்திரும்பு வார்கள் என்று நம்பிக்கையிருக்கிறதைப் பற்றிச் சர்வேசுரன் பாவிகளைப் பட்டென்று தண்டிக்காமல் பொறுமையோடே சகித்து வருகிறார். சிலபேர்களோவென்றால் ஒருத்தன் புத்தியீனப் பாவத்திலே விழுந்து விட்டதினாலே இவன் கெட்டான் என்று நிந்தித்து, அவனுக்குப் புத்தி சொல்லாமலும் அவனுக்காக வேண்டிக் கொள்ளாமலும் கோபித்துத் தாக்கிப் போடுகிறார்கள். அளவில்லாத தயவுள்ள சர்வேசுரன் இப்படிச் செய்யாமல் பாவிகள்மேல் இரக்கம் வைத்துத் தம்முடைய சம்மனசுகள் வழியாகவும் குருக்கள் வழியாகவும் அவர்களை யிரட்சிக்கப் பிரயாசப்படுகிறதைக் கண்டு நீங்களும் அஞ்ஞானிகள் பதிதர் முதலான பாவிகள் பேரிலே மனம் இரங்கிக் கொண்டு அவர்களைக் கோபிக்காமல் அவர்கள் பாவ[illegible]ரிக்கத்தை விடும் படியாகப் புத்தி சொல்லுகிறதினாலே யாவது வேண்டுதலினாலே யாவது நன்மாதிரிகையினாலே யாவது பிரயாசப் படக் கடவீர்கள்.

கடைசியிலே, எசமான் சொன்னதைக் கேட்டு நாமெல்லோரும் பயப்பட வேண்டியது: அறுப்புக் காலத்திலே களைகள் பிடுங்கி நெருப்பிலே தள்ளிப் போடவும், கோதும்பைகளை நம்முடைய களஞ்சியத்திலே சேர்க்கவுங் கட்டளை யிடுவோம் என்றார். அறுப்புக் காலம் என்னவென்றால், சாவுக்குப் பின் நடக்கிற தீர்வையாம். அப்போது மனந் திரும்பாத பாவிகள் அவியாத நித்திய நரகத்தில் தள்ளுண்டு, சாகாமற் செத்து வேகாமல் வெந்து வாதிக்கப்படுவார்கள். நல்லோர்களோவென்றால் மோக்ஷத்தையடைந்து, சர்வேசுரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்து, அநந்த பாக்கியங்களை அநுபவித்து வாழ்வார்கள். ஆகையால் இவ் வுலகத்தி லிருக்கும் போது, நல்ல பயிரைப் போலே புண்ணியத்திலே வளர்ந்து, சுவாமிக்குப் பிரியமாய் மோக்ஷத்தில் சேரத் தக்கதாக, நம்மிடத்தில் வளரும் துர்க்குணங்களை யெல்லாம் பிடுங்கி நல்ல கிறிஸ்துவர்களாயிருக்கவேணுமே யல்லாமல், மற்றவர்களும் நம்மைப் போலே இரட்சிக்கப் படும்படியாக அநுதினமும் சுவாமியைப் பார்த்து வேண்டிக்கொள்ளக் கடவோம்.

SIXTH SUNDAY AFTER EPIPHANY.

சேசுநாதசுவாமி தம்மைச் சூழ்ந்த சனங்களைப் பார்த்துச் சொன்ன உவமையாவது:—

பரலோக இராச்சியம் ஒருத்தன் தன் வயலிலே விதைத்த கடுகு விதைக்கு ஒப்பாயிருக்கும். அந்த விதையானது எல்லா விதைகளிலும் சிறிதாயிருந்தாலும், வளரும்போது மற்றக் கீரைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிதாகி, ஆகாயப் பறவைகள் அதின் கிளைகளில் தங்கும்படியான செடியாம்.

மேலும், ஒரு ஸ்திரீயானவள் மாவை எடுத்து அது புளிப்பாகும்படிக்கு அதிலே கொஞ்சம் புளித்த மாவைச் சேர்க்கிறாள். இந்தப் புளித்த மாவைப்போல் ஆகும் பரலோக இராச்சியம் என்றார் சுவாமி.

கிறீஸ்துவர்களே, அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிய சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனிதர்களை இரட்சிக்க மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்துப் பிறக்கும்போது, இராசா அரண்மனையில் பிறக்காமல், ஒரு குகையிலே பிறந்தார். அவர் இராசாக்களுக்கு இராசாவாயிருந்தாலும், உலோக ஆஸ்தி பாஸ்தி அக செல்வங்களை வேண்டாமென்று வெறுத்துத் தமது திருக்கைகளாலே வேலை செய்வார். பின்னும், அவர் தம்முடைய

மேலான வேதத்தைப் போதிக்கிறதற்குப் பெ
ரிய சாஸ்திரிகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், படி
ப்பில்லாத மனிதரை அப்போஸ்தலராக நியமி
த்தார். கடைசியிலே நம்மைப் பாவிகள் கையி
லே ஒப்புக் கொடுத்துப் பாதகனைப் போலே
அடி, மிதி, நிந்தை முதலிய பாடுகளைப் பட்டுச்
சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு கடினமான மர
ணத்தை அடைந்தார். அவர் மரணத்தை அ
டைந்து மரித்து அடக்கப்பட்டு மூன்றாம் நாள்
உயிர்த்தெழுந்து, பின்னும் நாற்பது நாள் பூமி
யிலிருந்து, மோக்ஷத்துக்கு எழுந்தருளிப்போ
ய், இ[illegible] அப்போஸ்தலர்களு
க்கு அனுப்பின ஏற்பாடு, அவர்கள் சத்திய வே
தத்தைப் போதிக்க என்ன செய்தார்கள்? சேவ
கர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு, போராடிப் பட்ட
ணங்களை நிர்மூலமாக்கிக் குடிகளை அடிமைப் ப
டுத்தி, அவர்கள் அஞ்ஞானத்தை விட்டுவிடும்
படிக்குக் கட்டாயஞ் செய்தார்களோ? இல்லை.
தாங்கள் போதிக்கிற சத்திய வேதத்தைப் பற்
றிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு உலோக மகிமை
கீர்த்தி செல்வ பாக்கியம் வரும் என்று சொல்
லி ஏமாற்றினார்களோ? இல்லை. இப்படிச் செய்
யாமல், சேசுநாதரைப் போலவே தரித்திராய்ப்
பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கித் தங்களைத் தாங்
களே கண்டித்துத் தாங்கள் போதிக்கிற வேத
த்தைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் தாழ்ச்சி ஒ
டுக்கம் பொறுமை கற்பு முதலான புண்ணியங்
களை அநுசரிக்க வேணும் என்று பிரசங்கித்
துக் கொண்டே வந்தார்கள். மேலும் அவர்கள்

ஐசுவரியர் இராசாக்கள் பெரியவர்கள் இப்படிப்
[illegible]பாகாமல், [illegible] சிறியோர்களுக்கும்
அடிமைகளுக்குங் கஸ்திப் படுகிறவர்களுக்கும்
மனிதரால் மதிக்கப்படாதவர்களுக்கும் [illegible]
[illegible] போதிக்கத் துவக்கினார்கள். பின்னும்
இந்தச் சத்திய வேதத்தைப் பற்றிக்கொண்ட
வர்களும் பாவமார்க்கத்தை விட்டு நல்லவர்களா
ய், ஒருவரை ஒருவர் சிநேகிக்கவும், ஒருவ
ருக்கொருவர் உதவி செய்யவும், ஒரே தாயிடத்
தில் பிறந்த பிள்ளைகளைப் போலே ஒரே மனது
ள்ளவர்களாயிருக்கவுங் கண்டு, ஐசுவரியர் பிரபு
க்கள் சாஸ்திரிகள் இராசாக்கள் முதலியோர் ஆச்ச
ரியப்பட்டு, அந்தச் சத்திய வேதம் எப்படிப்ப
ட்டதென்று விசாரித்து, அதின் உண்மையை
யும் மேன்மையையுங் கண்டு பிடித்துத் தாங்க
ளும் சீஷர்களானதினாலே, கொஞ்சக் கா
லத்திலே, முன் மனிதர்களாலே நிந்திக்கப்பட்ட
இந்த வேதம் உலகமெங்கும் பரம்பி,
முன் ஆகாயப்பறவைகளைப் போலத் தங்க இ
டமில்லாத பாவிகள் பெரிய மரம் போலொத்த
திருச்சபையிலே இளைப்பாற்றியும் மெய்யான
பாக்கியமும் அடைந்தார்கள்.

கடுகு விதை சிறியதா யிருந்தாலும், அ
தை விதைத்தால் பெரிய செடி யுண்டாகும் எ
ன்று சொன்னோமே. அப்படியே ஒருத்தன் ஏ
ழைப்பட்டவனுஞ் சாஸ்திரங்களைப் படிக்காத
வனுமாக இருந்தாலும், அவனிடத்தில் கெட்டி
யான விசுவாசம் இருக்குமேயானால், அவன் தன்
விசுவாசத்தைக் கொண்டு ஆச்சரியத்துக் குரிய

கார்பங்களைச் செய்வார். மனிதருக்குப் பயப்
படாமலும், ஒரு காலுந் தியங்கித் தலை[illegible]
ருத பிடாமலும், எல்லாத்தையுஞ் சுவா[illegible]
பற்பல செய்யத் துணிவான். தேவமாதா [illegible]
மியில் சஞ்சரிக்கும் காலத்திலே, அந்த[illegible]ளைப்
பார்க்கிற யாவரும் அவளைச் சாதாரண[illegible]
ளாயினும் [illegible]ன்றே நினைப்பார்கள். ஆயினும் [illegible]
[illegible] குமாரனுக்கு மாதாவா யிருக்கிற ம
[illegible] யமாகக் கருத்துக்குள் நல அரச்சி[illegible]
[illegible] ருந்தும் இராக்கினியாகத் துலங்கியா
லே [illegible] கொள்ளப் பட்டாள். சிற்ற அ
[illegible] பூமியிலே அற்ப மனித
ரைப் போல [illegible] பிறப்பார், போசனத்திலே
நமக்கு உதவி செய்து, மகா வல்லமை யுள்ளவ
ர்களா யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் [illegible]
பாக்கியம் நாமும் அடைவதற்கு, அவர்களைப்
போலே நம்மைத் தாழ்த்த வேணும். விதை பூ
மியில் விதைக்கப் பட்டு [illegible]
தென்கிறது போலே, நல்ல [illegible] தாழ்ந்த மா
டாமல் ஆங்காரத்தோடே [illegible]றவன் சுவாமி
சந்நிதியிலே உதவாத விதை போல இருப்பான்.

இன்றியே, பரலோக இராச்சியம் மாவானது
புளிப்பாகும்படி அதிலே வைக்கப்படும் புளித்த
மாவைப் போல இருக்கும் என்று வேதநாதர்
சொன்னார். அது எப்படி யென்றால், பணியார
ஞ் சுடப் புது மாவோடே கொஞ்சம் புளித்த
மாவைச் சேர்த்துக் குழைத்து வைப்பார்கள்.
அப்போது மாவெல்லாம் முழுதும் புளிப்பாகி
ப் பொங்கிச் சுவை அடையும். இப்படியே ராம்

[illegible] செய்கிற அற்ப காரியங்களிலும் சு
வாமியைப் பற்றிச் செய்தால், அதெல்லாஞ் சு
வாமியால் மிகவும் மேலான புண்ணியமாகக்
கருதப்படும். புருஷர் கஷ்டப்பட்டுக் கல்வி [illegible]
ம் [illegible] தன் குடும்பத்துக்காக வே
லை செய்யும் போது சுவாமியைப் பார்த்து: ஓ!
[illegible] என் பெண்சாதியையும் பிள்ளை
களையும் நான் வைப்பட்டுச் சவாட்சம் [illegible]
பரம்பரையும் நான் [illegible] உமக்குச் சித்தமா யிருக்கிற ப
டியினாலே, இந்த வேலையெல்லாம் உமக்கு ஒப்
புக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னால், அவன்
செய்யும் வேலையே அவனுக்குப் புண்ணியம் ம
[illegible]கும். பெண்சாதியும் வீட்டிலே இருந்து கொண்
டு, பிள்ளைகளை ஒழுங்கு படுத்தவும், த
ன் [illegible] ஸ்திரிகளைக் கழுவிச் சுத்தப் படுத்தவும், பி
ள்ளைகளைப் பேணி வளர்க்கவும், சாதஞ் சமை
த்து முதலிப்புப் பண்ணவும், இது முதலான
[illegible]ல்லாமல் செய்து சுவாமிக்கு
ஒப்புக் கொடுத்தால், இதெல்லாம் மேலான புண்
ணியமா யிருக்கும். ஆகையால், அவனவன்
தன் தன் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி சகலத்தையு
ஞ் சுவாமிக்காகச் செய்வதே புண்ணியம். ஏதாகி
லும் சொற்பமாய் எண்ணாமல், சுவாமியைப் ப
ற்றிச் செய்வதெல்லாம் கனமாய் எண்ணத்தகு
ம். நல்ல கருத்தில்லாமல் எத்தனைக் கனத்த க
ருமங்களை முடித்தாலும் வீணாய்ப் போகும் எ
ன்கிறது போலே, நீங்கள் இருக்கிற அந்தஸ்திலே
ல கருத்தோடே செய்தால், சுவாமி சமுகத்தி
லே கனமா யிருக்குமென்று எண்ணி, [illegible]

த்தில் எந்தக் காரியங்களைச் செய்தாலுஞ் சர்வேசுரனைக் குறித்துச் செய்வதே தர்மம் என்று அறியக் கடவீர்கள்.

THE ANNUNCIATION OF THE B. V. MARY

ஆதித் தாய் தகப்பன் தங்களை யுண்டாக்கின சர்வேசுரனுடைய கட்டளையை மீறிப் பசாசின் தந்திரத்திலே அகப்பட்ட பின்பு, சுவாமி அந்த மனுஷர்களுக்குப் பிரசன்னமாகித் தண்டித்தது மன்றி, அவர்கள் மேல் இரக்கங் கொண்டு, அவர்களை ஏமாற்றின பசாசை நோக்கி: நீ இப்பாவத்துக்குக் காரணமா யிருக்கிற படியால் இனிவரும் காலத்தில் ஒரு ஸ்திரியானவள் உன் தலையை நசுக்கி மிதிப்பாள் என்று சபித்தார். ஆதித் தாய் தகப்பன் அதைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்து சுவாமி கொடுத்த வார்த்தைப்படி தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அறிவித்தார்கள். இவர்களும் இஸ்திரீ வழியாய் ஓர் இரட்சகர் பிறப்பார் என்று தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சொன்னார்கள். இப்படியே அந்நாள் முதல் கர்த்தர் பிறந்த நாள் வரைக்கும், மனுக்குலத்தை இரட்சிக்க வேண்டிச் சர்வேசுரன் ஒரு பெண் வயற்றிலே பிறப்பார் என்பதே உலகத்தில் பிரசித்தமான சத்தியமா யிருந்தது. இந்தச் சத்தியத்தை விசுவாசித்த படியினாலே அல்லவோ அக்காலத்து மனிதர்கள் பெண் பிள்ளைகள் கலியாணமில்லா திருக்கிறதே ஆகாதென்று திட்டம் பண்ணினதை அறிவோம். ஆனால் மனுஷர் எல்லாம் வேறு வேறு சர்வேசுரன் ...

க்கிறார். சுதனாகிய சர்வேசுரன் [illegible]ளாக
[illegible]ராலே பிறக்காமல், ஓர் பரிசுத்த கன்னி
யிடத்திலே பிறக்கத் தீர்மானித்தார். பூலோகம்
உண்டாக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய நாலாயிரத்து நா
லாமாண்டில், அபிரகாம்-ஈசாக்கு-யாக்கோப்பு-
யூதா-தாவீதன் முதலான பிதாப் பிதாக்கள் கோ
த்திரத்தில் ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. அந்
தக் குழந்தை வயிற்றில் உலக இரட்சகர் பின்
னிட்டுப் பிறப்பார் என்கிறதைப்பற்றிச், சுவாமி
அந்தப் பிள்ளை சென்ம பாவமில்லாமல் [illegible]
ப வித்து, மகா பரிசுத்தமாயிருந்து, [illegible]ல்லாச்
சம்மனசுக்களையும் [illegible]ம் பார்க்கத் தம
க்குப் பிரியமாயிருக்கச் செய்தார். அந்தப் பிள்ளை
க்கு மரியம்மாள் என்கிற பேர் தரிப்பிக்கப்பட்டது.
அர்ச். மரியம்மாள் மூன்றும் வயது நடக்கிற
காலத்தில், இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே ஏவப்ப
ட்டுத் தேவாலயத்துக்குப் போய்த் தனக்கு உ
லோக வாழ்வு வேண்டாமென்று எப்பொழுதும்
மாறாக் கன்னியாயிருப்பதாக வார்த்தைப்பாடு
கொடுத்தாள். பின்னையும் இவளுக்குத் தகுந்த
பிராயம் வந்தவுடன், சர்வேசுரன் பிரதான சம்ம
னசுக்களுக்குள்ளே ஓர் சம்மனசைத் தூதனாகத்
தெரிந்து கொண்டனுப்பி, அவள் எப்பொழுது
ம் கன்னியாயிருக்க வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தி
ருந்தாலும், அவளைப்போலத் தாவீதன் கோத்
திரத்திற் பிறந்து மகா புண்ணியவானாயிருந்த
சூசையென்னும் மகாத்துமாவுடன் அவள் மணம்
புரியும்படி கட்டளையிட்டார். அதைக் கேட்டு
மரியம்மாள்: சுவாமி சித்தத்தின் படியே ஆகட்டும்

என்று சொல்லிச் சுவாமி கட்டளைக் [illegible]ச்
சூசை[illegible] மணம் புரிந்தாள். இன்[illegible]லை
காலம் [illegible] பின்பு, ஒருநாள் [illegible]
யாகிய மரியம்மாள் தன் உள்ளறையில் [illegible]
[illegible]க்கொண்டிருக்கையிலே, கபி
ரியேல் என்னும் சம்மனசு சர்வேசுரனாலே அ
னுப்பப் [illegible] கன்னிகை யிருந்த இடத்தில்
பிரவேசித்து அவளை வணங்கி: கிருபையினா
லே பூரண மரியாயே வாழ்க; கர்த்தர் உம்மிடத்
[illegible]ருக்கிறார்; நீர் பெண்சாதிகளுக் குள்ளே
[illegible] பட்டவளா யிருக்கிறீர் என்று
சொல்ல அவள் அந்த[illegible]த்தையைக் கேட்டுக்
கலங்கி, இந்த மங்கலம் எப்படி[illegible] பட்டதோ வெ
ன்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் [illegible] சம்ம
னசு: மரியாயே, நீர் அஞ்ச வேண்டாம், ஏ
னென்றால் சர்வேசுர னிடத்தில் கிருபை பெற்
றிருக்கிறீர். இதோ நீர் கருப்பந் தரித்து ஒரு
குமாரனைப் பெறுவீர். அந்தக் குமாரனுக்குச்
சேசு வென்னும் பெயர் இடுவீர். அவர் பெரிய
வரா யிருப்பது மல்லாமல் [illegible] கடவுளுடை
ய குமாரன் என்னப் படுவார். மேலும் தாவீதன்
சிம்மாசனஞ் சர்வேசுரனாலே அவருக்குக் கொ
டுக்கப்படும். அவர் யாக்கோப்பின் கோத்திரத்
திலே என்றென்றைக்கும் இராசாவா யிருப்பா
ர். அவருடைய ஆளுகைக்கு முடிவு வராது என்
று சம்மனசு சொல்லக் கேட்டு, அர்ச். மரியம்மா
ள்: இது எப்படியாகும்? எனச் சம்மனசு: இஸ்
பிரீத்துசாந்து உமதுபேரில் எழுந்தருளி வரு
ம்; சர்வேசுரனுடைய வல்லமை உம்மேலே நிழ

விடும் படிகையால் உம்மிடத்தில் பிறக்கும் பரிசு
த்தமான சர்வேசுரனுடைய குமாரன் என்னு
ம் பரமேஸ்வரிக் கன்னியாகிய மரியம்மாள் அதைக்
க்கேட்டு: இதோ நான் ஆண்டவருக்கு அடிமை
யா யிருக்கிறேன், உம்முடைய வார்த்தையின்ப
டியே எனக்கு ஆகக்கடவது என்று சொல்ல, அ
ட்சணமே, அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாம்
ஆளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் அந்தக் கன்னி
கை யிடத்தில் இறங்கிவர, அவள் இஸ்பிரீத்து
சாந்துவினாலே கருப்பிணியானாள்.

கிறீஸ்துவர்களே! சம்மனசானவர் அர்ச்
கன்னிமரியம்மாளுக்குச் சொன்ன மங்கல வார்
த்தை எல்லா மனிதர்களுக்குஞ் சொன்னது
போலாகிறது. ஏனென்றால், நாமெல்லாரும்
பாவிகளா யிருக்கிறதினாலே, பாவிகளை மீட்டிர
ட்சிக்கச் சுவாமி பிறப்பார் என்கிற செய்தி கே
ட்டுக் கொண்டு நாமுஞ் சந்தோஷப் படக்கட
வோம். சம்மனசு கன்னியாகிய மரியம்மா ளிருந்
த இடத்தில் பிரவேசித்து: ஓ மரியாயே வாழ்க
வென்று வணங்கிச் சொல்ல, உலோகம் உண்
டாக்கப்பட்ட நாள்முதற் கொண்டு அந்நாள் வ
ரைக்கும் பூமியி லிருந்த சகல புண்ணியாத்து
மாக்கள் சந்தோஷித்துக் கொண்டு, இனித் தங்
களுக்கு மோக்ஷந் திறக்கப்படும் என்று தாங்க
ளும் அர்ச். மரியம்மாளை வாழ்க வாழ்க வென்று
கொண்டாடினார்கள். மோட்சத்தில் இருந்த கோ
டா கோடி சம்மனசுக்களும் பசாசுகள் இழந்து
போன பாக்கியம் மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்
படும் என்று தங்களுக்கு இராக்கினியா யிருக்க

ப்போகிற பரிசுத்த கன்னிகையை வாழ்க வா
ழ்கவென்று மெச்சி ஸ்துதித்துக் கொண்டாடி
னார்கள். நாமும் பிதாப் பிதாக்களோடேயுஞ் ச
ம்மனசுக்களோடேயுஞ் சந்தோஷித்து நமக்கு
இராக்கினியா யிருக்கிற அர்ச். மரியம்மாளை நோக்கி,
பிரியதத்தத்தினாலே பூரண மரியாயே வாழ்க
வாழ்க வென்று [illegible] ஸ்துதிக்கக்கடவோம்.
அர்ச். மரியம்மாள் உள்ளறையில் இருந்து
சர்வேசுரனை வேண்டிக் கொள்ளும் போது தான்
சம்மனசு அவளிடத்தில் வந்து வாழ்த்தினார். இப்
[illegible] பிள்ளைகள் சும்மா வெளியே போ
[illegible] காலம் போக்காமல்
[illegible]மையும், ஏகாந்தமாய்ச் சுவாமியோடே சம்பாஷித்
திருந்தால், சுவாமிக்குப் பிரீதிப்பட்டு,
அவராலே காப்பாற்றவும் ஆசீர்வதிக்கவும் படு
வார்கள்.

சம்மனசானவர் சுவாமி சித்தம் இன்னதெ
ன்று சொன்ன வுடனே, அர்ச். மரியம்மாள் தே
வ சித்தத்துக்கு இணங்கி: நான் ஆண்டவருக்கு
அடிமையா யிருக்கிறேன், நீர் சொன்னபடி ஆக
ட்டும் என்று சொன்னாள். சில பேர்களோ, தங்
களுக்குக் கஸ்தி அற்பம் வியாதி வந்தால், சு
வாமியைக் கோபிக்கிறாப்போலே: நான் என்ன
செய்தேன்? சுவாமிக்குக் கண்ணில்லையா? என்
னைக் கை விட்டாரா? என்று பொங்கி வெறி
கொண்டு, சர்வேசுரனைத் தூஷணிக்கிறார்கள். ஐ
யோ! இப்படிக்குச் சுவாமியை நிந்திப்பது எப்
பேர்ப்பட்ட பைத்தியம்! அவருக்கு எல்லாந்
தெரிகிறது மெய்யே; நடக்கிறதெல்லாம் அவ

ராலே நடக்கும் என்பது சத்தியந்தானே
படியிருக்க நமது ஆத்துமத்தின் நன்மைக்க
[illegible] அல்லது கஸ்தி அவர் நடத்தும் அது
ஞல், இவனைத் தாவளிக்கிறது நியாயமா?
[illegible] சிக்காரன் கசப்பான மருந்து [illegible]
த வைத்தியனை பகித் திட்டுகிறதைப் போலே ஆ
[illegible]. ஆகையால் உங்களுக்கு [illegible] கஸ்தி த
ரித்திரம் வந்தாலும், இப்படி [illegible] சுவாமியாலே
வருகிறதென்று நினைத்துக் [illegible] கோபிக்காமல், நான்
ஆண்டவருக்கு அடிமையா யிருக்கிறேன், அவ
ருடைய திருச்சித்தமே ஆகட்டும் என்று [illegible]
மையா யிருக்க வேண்டியது.

[illegible], நம்மை [illegible] சேனா
த சுவாமி பரிசுத்த [illegible] யிடத்தில் பிறந்
தார் என்று அறிந்து, எப்பொழுதும் அவருக்கு
ப் பிரியமா யிருக்கிறதற்குப் பாவத்தை விலக்கி
ப் புண்ணிய வழியிலே நடக்கக் கடவோம். இப்
படித் தவறாமல் நல்ல கிறீஸ்துவர்களா யிருக்க
த் தக்கதாகத் தேவமாதாவைப் பார்த்து: ஆண்
டவளே, ஓ மாதாவே, நாங்கள் உம்மோடே கூட
மோக்ஷத்தில் வாழும்படிக்குப் பாவிகளா யிரு
க்கிற எங்களுக்காக இப்பொழுதும் எங்கள் மர
ண நேரத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளும் மாதாவே
என்று பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

FEAST OF ST. JOSEPH

இன்றைக்கு அர்ச். சூசையப்பர் திருவி
[illegible] செய்
[illegible] சொல்லுவோம்.

அர்ச். சூசையப்பர் என்கிற மகாத்துமா
[illegible] கோத்திரத்தில் பிறந்தார்.
[illegible] பிறந்
[illegible] தாலும், இவரே [illegible] சேசுநாதருக்குக் [illegible]
தையா யிருக்கவும் [illegible] தேவமாதாவுக்குப் ப
த்தாவா யிருக்கவும் [illegible] பட்டவரா யிருந்
ததைப்பற்றி, அவருக்கு [illegible] நன்மைகளு
ம் அவசரமல்ல வென்று தீர்மானித்தது [illegible]
சுவாமி உலோக ஆஸ்தி பாஸ்தி அவருக்குக் கட்
டளை யிடாமல், அற்ப குடியைப் போலப் பிற
ந்து தரித்திரராய் வளர்ந்து, தமது கையாலே த
ச்சவேலை செய்து கொண்டு பிழைக்கும்படி க
ட்டளை யிட்டார். அவர் விரத்தத்துவம் என்கி
ற புண்ணியத்தின் மகிமை கண்டு பிடித்து, எப்
பொழுதும் விரத்தரா யிருக்க வார்த்தைப் பாடு
கொடுத்தார். சுவாமியும் அவருடைய ஆத்துமத்
தை அலங்கரிக்கத் தக்கதாகச் சகல புண்ணியங்
களை அவருக்குத் [illegible] செய்ததினாலே,
அர்ச். கன்னி மரியம்மாளைத் தவிர, அவருக்குச்
சமானமான புண்ணியவாளர் உலகத்தில் இல்லை
யென்று சாஸ்திரிகள் எழுதி வைத்தார்கள்.

ஒரு நாள் அர்ச். சூசையப்பர் தியானத்தில்
இருக்கும் போது, ஓர் சம்மனசு அவருக்குத்
தோன்றி: நீர் பிரக்கினை யில்லாமலிருக்கப்
பாடுபட்டுக் காத்திருந்தாலும், உமக்கு ... போல்
... தன் கோத்திரத்தில் பிறந்து தே...
...ல் வளர்ந்து மகா புண்ணியவதியா யிருக்கிற
...யாள் என்னுங் கன்னிகை ...
... பெறுவாள் என்று சுவாமி கற்பித்திருக்கி
றார்; அதினாலே உம்முடைய கற்புக்குப் பழுதி
ல்லை என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டுச் சூசை
யப்பர்: சுவாமி சித்தம் எப்படி ... அப்படியே
செய்கிறேன் என்று சம்மதித்துப் பரிசுத்த கன்
னியாகிய மரியம்மாளை மண... முடித்துக் கொண்
டார். பின்னும் இருவரும் ... ண்டவர் சொற்படி
விவாகத்தில் உட்பட்ட ... சரீர சம்போக மி
ன்றி மனம் வேறு படாமல் சகல புண்ணியங்
களையும் அநுசரித்துக் கொண்டு வருங் காலத்
தில், அர்ச். மரியம்மாள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவி
னாலே கருப்பந்தரித்திருக்கிறதைப் பார்த்து,
அர்ச். சூசையப்பர் தன் பத்தினியிடத்தில் நட
ந்த தேவ இரகசியம் இன்னதென்று அறியாமல்,
ஒரு வேளை இந்தக் கன்னிகை வழியாக உலகயி
ரட்சகர் பிறப்பார் என்று யோசித்து, அவள் பி
ட்ட இராமல் நீங்கிப் போக நினைத்திருந்தே,
தேவ தூதன் வந்து நடந்த இரகசியங்களை யெ
ல்லாம் அவருக்கு வெளிப் படுத்தவே, அவர் க
ன்னிமாதாகிய தன் பெண்சாதியை விடாமல்,
அவள் இடத்தில் சென்மித்திருந்த தேவ குமா
ரனைக் கொண்டாடி, அர்ச். மரியம்மாளுடனே

ருந்து விட்டார். சேசுநாதசுவாமி தேவ மாதா
... உதரத்தினின்றுப் பிறந்த வுடனே, அர்ச். சூ
சையப்பர் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, மனு...
...த்த சுதனுடைய தீர்வேசுரனை வணங்கி...
இந்தத் திவ்விய குழந்தைக்கும் இவருடைய மா
தாவுக்கும் ... யாயிருக்கிறேன் என்று மகா
... சொல்லி ... கட்டத்தப்
...படியே தன்னுடைய தேசத்தை விட்டு எஜிப்து
தேசத்துக்குப் போகிறதும், அங்கே இருந்து யூ
தேய தேசத்துக்கு மறுபடி வருகிறதும், மிக
... தேவ குழந்தையையுந்
... பிரயாசத்தோடு காப்பாற்றுகிறதும், இது மு
தல் தேவமாதாவையும் ... தலே தமக்குப் பாக்கியம்
... வழியுஞ் ... இவ்விரண்டு பேர்களை
என்று தம்மை மற...
யே நினைத்துக் கொண் டிருந்தார். பின்னையுஞ்
சேசு மரி சூசை என்னுந் தேவ குமாரனும் தே
வ மாதாவும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக நியமிக்க
ப்பட்ட மனிதருமாவருஞ் சில வருஷம் நசரேத்
தென்கிற ஊரிலே மனுஷர்கள் எல்லாரும் அதி
சயிக்கத் தக்கதாக இல்லறத்தில் இருந்துந் துற
வறம் என்னும் புண்ணியங்களை எல்லாம் வழு
வில்லாமல் அநுசரித்துக் கொண்டு வருகையில்,
அர்ச். சூசையப்பர் இந்தக் கண்ணீர்க் கண
வாழ்வில் நின்று மறுலோகத்துக்குப் போகும்
காலம் வந்தது. அப்போது அவர் இதிலுள் தேவ
...த்துக் கணக்கி, தா... அத்தனை பட்சத்தோ
டே வளர்த்த சேசுநாதருடைய ஆசீர்வாதமுந் த
ம்முடைய நேசபத்தினியாகிய தேவ மாதாவின்
ஆசீர்வாதமும் பெற்று மரணத்தை அடைந்தார்.

இறில்அவர்களே [illegible]இந்தச் சரித்திர[illegible]
[illegible] பிற்பாடு, சர்வேசுரன் அர்ச். [illegible]
கு அந்தப் புண்ணியங்களைக் கட்டளை யி[illegible]
[illegible] அவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக் [illegible]
வோம். மேலும், அர்ச். சூசையப்பரைப் போ
[illegible] எந்தக் காரியத்திலுஞ் சகாயிக்கச் சம்ப
[illegible], நம்மு[illegible] அவ்வ[illegible]
சித்தமே ஆகட்டும் என்று பொறுமையா[illegible]
தால், அர்ச். சூசையப்பர் நமக்காகச் சேசுநா[illegible]
வேண்டிக்கொள்வார் என்பதற்குச் சந்தேகமி
ல்லை. தேவ மாதா அவ்விடத்திலே [illegible]
தும், [illegible]ளுக்கு இரட்சகர் பிறக்கிற
மனுஷருக்குப் பயப்படுகிறது போலே அந்
தேசத்துக்குப் போவதும், எல்லாத்துக்கும் ஆ
ண்டவரா யிருக்கிறவர் தரித்திர[illegible] கஷ்
டப் பட்டு வேலை செய்வதும் அவர்களுடைய பிடி
க்கா விட்டாலும், இதெல்லாந் தேவ சித்தத்தின்
படியே நடக்கிறதென்று நிச்சயித்து, ஏன், எ
ப்படி, என்னத்துக்கு என்று கேளாமல், பொ
றுமை [illegible] சுறுசுறுப்போடேயுஞ் ச
வாமி கட்டளை யெல்லாம் அநுசரித்து வந்ததி
னாலே, சேசுநாதருக்குந் தேவ மாதாவுக்கும் பி
ரியப்பட்டு மகா அர்ச்சிய சிஷ்டவரானார்.

இதன்றியே அர்ச். சூசையப்பர் [illegible]
லுடைய [illegible] பார்த்தும் [illegible]
ன்டே புண்ணியத்திலே நிறைந்தவரா யி
ருக்கும் போது பாக்கியமான மரணத்தை அ
டைந்தார் என்று கேட்டீர்களே. சாவு எல்லாரு
க்கும் வரும். சிலர் நல்ல மரணமுஞ் சிலர் [illegible]

[illegible] மரணமும் அடைகிறார்கள். பரிசே
[illegible] சேசுநாதரை விடாமல் அவரு
க்குந் தேவமாதாவுக்கும் ஊழியம் பண்ணுகிறவ
[illegible] அவர்களாலே கைவிடப் படாமல் நல்ல ம
ரணத்தை அடைவார்கள். ஆனால் சேசுநாதருக்
கும் [illegible] தேவ மாதாவுக்கும்
[illegible] வருவித்துப் பாவ மார்க்கத்தை விடாம
ல் [illegible] பாவிகள் மரண சேத்திரத்திலே அவநம்பி
க்கைப் பட்டு அவஸ்தையோடே மரணத்தை அ
டைவார்கள். ஆகையால் இப்பேர்ப் பட்ட நி
ர்ப்பாக்கியம் உங்களுக்கு வாராத படிக்குச் சவுக்
கியத்தோடே இருக்கும் போது தானே சேசுநா
தருக்கு ஊழியம் பண்ணி, அர்ச். தேவ மாதா
வையுஞ் சூசையப்பரையும் பத்தியோடே தொ
ழுது கொள்ளுவீர்களானால், உங்கள் மரண
த்திலே அவர்களாலே ஆதரிக்கப்பட்டுச் சா
த்தானுக்குப் பயப்படாமலும், பசாசு தந்திரத்திலே
[illegible]மலும்; சேசு மரி சூசை யுடைய ஆசீர்
வாதத்தைப் பெற்று, மோட்ச பாக்கியத்தை அ
டைவீர்கள். ஆனால் இந்தப் பாக்கியம் நமக்குக்
[illegible] படிக்கு வாயினாலே மாத்திரஞ் சொ
[illegible] அர்ச். சூசையப்பரைப் போ
[illegible] சேவித்துக் கொண்டு, நம்மு
[illegible] நடக்கையிலேயும் [illegible]லேயும்
[illegible] விசுவாசத்தைக்
காண்பிக்க வேணுமே. அநேகம் பேர், ஆ [illegible]
வென்று வேண்டிக் கொண்டாலும், கடன் [illegible]
[illegible] கொஞ்ச நாளம் போகவேணு மா
[illegible] கடா தென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சந்தி

டிக்கக் கடனு யிருக்கிற போது, மாளா கென்
றுர்கள்; இப்படியே தங்களுக்[illegible]ஷ்டமான
காரியங்களைச் செய்வார்களொ[illegible]ரியச் சுவாமியை
[illegible] வருத்தப் பட்டுப் புண்ணியங்களை [illegible]
சரிக்க மாட்டாமல் பல சாக்குகளைச் சொல்லிக்
கொண்டு வருகிறுர்கள். இப்[illegible]ட்டவர்கள்
மெய்யான கிறி[illegible]வர்களோ? அல்லவே. தன்ம
னதின் படியே நடக்கிறவன் சேசுநாதருக்குப் பி
ரியப்படுவானே? இல்லையே. ஆதலால் நா[illegible]மல்
லோருஞ் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையல்
லாஞ் சுறுசுறுப்போடே அநுசரித்து, இவ்வுல
கத்தி[illegible]ருத்தப்பட்டாலும் பெரிசல்ல, மோ
க்ஷத்தை அடைந்தால் போது மென்று நினைத்
துக் கொண்டு, அர்ச். சூசையப்பர் காண்பித்த
வழியிலே நடப்போமே யானல், அவரைப் போ
லே பூமியில் சுவாமியைப் பற்றிப் பிரயாசப் ப
ட்ட பிற்பாடு, நல்ல ஆயத்தத் தோடே மரணத்
தை அடைந்து மோக்ஷத்துக்குப் போ[illegible]சே
சு நாதரை முக முகமாய்த் தரிசித்து, அழியா
த பாக்கியத்தை அநுபவித்துக் கொண் டிருப்
போமாக.

SEPTUAGESIMA SUNDAY.

சேசுநாதர் தமது [illegible]ங்களை நோக்
கிச் சொன்ன உவமையாவது:—ஒரு குடித்தன
வன் அதி காலையில் புறப்பட்டுத் தன் தோட்ட
த்திலே வேலை செய்யக் கூலிக்காரரை அழைத்
துக் கொண்டு வரும்படிக்குப் போனன். சில
கூலிக்காரரைக் கண்டு, நாளொன்றுக்கு ஒரு பண
ணங் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி அவர்க
ளைத் தன் தோட்டத்துக்கு அனுப்பினன். ஒன்
பது மணிக்கு மறுபடியும் புறப்பட்டுக் கடைத்
தெருவிலே சில கூலிக்காரர் சும்மா இருக்கிற
தைக் கண்டு: நீங்களும் என் தோட்டத்தில்
வேலை செய்யப் போங்கள், நியாயப்படி உங்க
ளுக்குக் கூலி கொடுப்பேன் என்று அனுப்பி
னன். மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணிக்கும், மூ
ன்று மணிக்கும் அப்படியே சில கூலிக்காரரைக்
கண்டு தன் தோட்டத்திற்கு அனுப்பினன். பி
ன்னையும் சாயுங்காலம் ஐந்து மணிக்கு இன்
னெருக்கால் வெளியே போய்ச் சிலர் சும்மா
இருக்கக்கண்டு, அவர்களைப் பார்த்து: நீங்கள்
பகல் முழுதும் ஒரு வேலையுஞ் செய்யாமல்
ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள் என்று கேட்க, அவர்
கள்: ஒருத்தரும் வேலைக்கு எங்களை அமர்த்த
வில்லை என்றுர்கள். அப்போது அவன்: [illegible]

றும் என் தோட்ட வேலைக்குப் போங்கள் எ
ன்று அனுப்பினான். அஸ்தமனமானபின்பு,
எஜமான் தன் காரியக் காரனைப்பார்த்து: நீ கூலி
க்காரரை அழைத்துக் கடைசியிலே வந்தவர்க
ளி தொடங்கி முன்னே வந்தவர்கள் வரைக்கும்
கூலியைக் கொடு என்றான். அப்படியே பதினொ
மணிக்கு வந்து வேலைசெய்தவர்கள் ஒவ்வொரு
பணம் வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அ
தைப் பார்த்து அதிகாலமே வேலைக்கு வந்தவர்
கள் தங்களுக்கு அதிக கூலி வருமென்று நினை
த்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கும் ஆளுக்கு
ஒரே பணம் கிடைத்தது. அதைப்பார்த்து அவ
ர்கள் [illegible]ஜமானிடத்தில் சலிப்பாக முறையிட்
டார்கள். அதற்கவன் அவர்களில் ஒருவனை
நோக்கி:—சிநேகிதா, நான் உனக்கு அநியாயஞ்
செய்யவில்லை. நீ என்னோடே ஒரு பணங் கூலி
க்காகச் சம்மதித்தாய் அல்லவோ? உன்னுடை
யதை நீ வாங்கிக் கொண்டு போ. உனக்குக்
கொடுத்தது போலே பின் வந்தவனுக்குங் கொ
டுக்க மனதாயிருக்கிறேன். என் இஷ்டத்தின்
படியே நான் செய்யக் கூடாதா? நான் தர்மஞ்
செய்கிறதினாலே நீ [illegible] படுகிறாயா? எ
ன்றான் என்று சுவாமி சொன்னார். பின்பு சனங்
களைப்பார்த்து: இப்படியே பிந்தி வந்தவர்கள் மு
ந்தி வைக்கப் படுவார்கள், முந்தி வந்தவர்களும்
பிந்திக் கொள்ளுவார்கள். எப்படியென்றால் அ
ழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர் தெரிந்து கொள்
ளப் பட்டவர்கள் சிலரே என்று திருவுளம் பற்
றினார்.

கிறீஸ்தவர்களே! சர்வேசுரன் மனிதனை
யுண்டாக்கின பிற்பாடு அவர்க ளெல்லாரும்மோ
க்ஷத்தில் சேர வேணுமென்று சித்தமா யிருக்
கிறார். ஆனால் மனிதனானவன் புத்தி யுள்ளவனா
யிருக்கிற படியினாலே தன்னைப் படைத்த சுவா
மிக்கு ஊழியம் பண்ணக் கடவான். அதைப் ப
ற்றி உலகம் உண்டாக்கப் பட்டதான் முதற்
கொண்டு, சர்வேசுரன் (இப்போ சொல்லப்பட்
ட எஜமானைப் போலே) சகல மனிதர்களையுந் த
மக்கு ஊழியஞ் செய்ய அழைத்துக் கொள்வ
தைக் காண்கிறோம். அதெப்படி யென்றால்,
பூர்வ முதல் ஆதித் தகப்பனையும் ஆதித்தாயை
யும் அழைத்துக் கொண்டார். பின்னும் நோவே-
அபிரகாம்-மோயிசன் முதலிய பிதாப் பிதாக்க
ளைக் கொண்டு மனிதரைத் தமது ஊழியத்து
க்கு அழைத்துக் கொண்டார். கடைசியிலே,
அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமவ ராகிற சுத
னாகிய சர்வேசுரன் பூமியில் இறங்கிவந்து, தம்
மை அறியாத மற்ற மனுஷர்க ளெல்லாரையுந்
தம்முடைய ஞானத் தோட்டமாகிய திருச்சபை
யிலே வேலை செய்யத் தக்கதாகத் தாமே கூப்பி
ட்டது மல்லாமல், அப்போஸ்தலர் மேற்றிரா
ணிமார் குருக்கள்மார் இவர்கள் வழியாக உலக
ம் முடியுமட்டும் அழைத்துக் கொள்ளத் திர்மா
னித் திருக்கிறார். மேலும், எல்லாரும் ஒரே
காலத்தில் சுவாமி யுடைய தோட்டத்துக்கு வ
ராமல், சிலர் சிறுவர் துவக்கித் திருச்சபையில் உ
ட்பட்டுச் சாகுமட்டுஞ் சர்வேசுரனுக்கு ஊழிய
ஞ் செய்கிறார்கள். சிலர் வயதுள்ளவர்க ளான பி

ன்பு மனந் திரும்பிப் பிசாசானவனை விட்டுக் கிறீஸ்துவர்களாகிறார்கள். சிலரோ மரணவேளையில் மாத்திரந் தாங்கள் நிந்தித்த வேதமே சத்தியவேதமென்று கண்டுபிடித்து அஞ்ஞானத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். இவர்களும் அவர்களுஞ் சுவாமியாலே அழைக்கப்பட்டு அவருடைய வார்த்தையை நம்பித் தங்களால் கூடிய மட்டுந் தேவ ஊழியஞ் செய்ததினாலே நடுத்தீர்க்கிற நாளில் சுவாமியாலே இரட்சிக்கப்பட்டு மோட்ச சம்பாவனை அடைவார்கள்.

முன் சொல்லப்பட்ட வேலைக்காரர் கடைசியாய் வந்தவர்கள் தங்களைப் போலே கூலி வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்று காய்மகாரப் பட்டார்கள். அப்படியே சில கிறீஸ்துவர்கள் முன் பொல்லாதவனாயிருந்தவன் மனந் திரும்புகிறதைக் கண்டால், அவனைப் புறக்கணித்து, இவனோ? கஷ்டன் ஆச்சே. அத்தனை வருஷம் பாவச் சேற்றிலே கிடந்த பிற்பாடு நல்லவனாயிருப்பானோ? இவன் எங்களோடிருக்கத் தக்கவனோ? இவனுக்கு வெட்கம் இல்லையோ? வென்று நிந்திக்கிறார்கள். பின்னும் அவன் பாவத்தை விட்டுப் புண்ணிய வழியில் அவலோடே நடக்கிறதினாலே ஆண்டவரால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டால், அவர்கள்: சுவாமிக்குக் கண்ணில்லையோ? இவன் இன்னானென்று ஆண்டவருக்குத் தெரியாதா வென்று முறையிடுவார்கள். ஐயோ, கிறீஸ்துவர்களே! இப்படிப் பேசுவது எப்பேர்ப்பட்ட மூடத்தனம். சுவாமி செய்வது யாராலே நிதானிக்கக் கூடும்? அவர் ஒருவனை வாவென்று

அழைக்க, ஏன் இப்படிச் செய்கிறார் என்று கேட்கவுமா? சிங்கம் நடப்பூச்சி இல்லென்று கோபித்தால் ஆகுமா? யானை நிற்கக் கொசு போலவென்றால் போகுமா? சர்வேசுரனுக்கும் மனுஷனுக்கும் வெகுவான வித்தியாசமாகையால், நாம் அவருடைய தோட்டமாகிய திருச்சபையில் வேலை செய்ய அழைக்கப் பட்டதைக் குறித்து அவரைத் தோத்திரம் பண்ணக் கடவோம் அல்லாமலே, மற்றவர்களை இரட்சிக்க அவர் சித்தமாயிருக்கிறதைப் பற்றி முறையிடுவது ஞாயமல்ல.

பிந்தி வந்தவர்கள் முந்தி வைக்கவும் முந்தி வந்தவர்கள் பிந்தி வைக்கவும் படுவார்கள் என்பதற்கு அர்த்தமென்ன? சிலர் பிறந்த உடனே ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தாலும், சுவாமிக்கு ஊழியஞ் செய்யாமல் கெட்டுப் போகிறார்கள். சிலரோ வென்றால், அஞ்ஞான விருளில் பிறந்து, பத்து வருஷமோ, இருபது வருஷமோ, முப்பது-நாற்பது-ஐம்பது-அறுபது வருஷமோ மெய்யான சர்வேசுரனை அறியாமல் பாவச் சேற்றிலே கிடந்த பின், சுவாமி அவர்களை அழைக்கவே கண்களைத் திறந்து, செய்த பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டு அழுது, ஞானஸ்நானம் பெற்று, நல்ல கிறீஸ்துவர்களாய்ப் பாக்கியமான மரணத்தை அடைந்து மோட்சக் கரையேறுவார்கள். இப்படியிருக்கச்சே, எல்லாத்துக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிற சர்வேசுரன் நம்மை அழைத்த உடனே மற்றதெல்லாத்தையும் விட்டு, அவர் கற்பிக்கிற வேலையே செய்வது தான் காரியம்.

மெய்யான வேதத்தில் பிறந்த பழைய சீஷர்களைப்போல் நாங்கள் சீக்கிரம் சொல்லுஞ் சுவாமி ஊழியத்தில் இருக்கலாம் என்கிறதைப் பற்றி அவருக்கு நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தி, இடை விடாமல் ஞானத் தோட்டம் போல தங்கள் ஆத்துமத்தில் பயிர் இடுகிறப் போலே, சகல புண்ணியங்களையும் அநுசரிக்கக்கடவார்கள். அக்கியானத்தில் பிறந்த புறஜாதியார் அவர்களும், தாங்கள் வீணாசாய்ப் பாவத்தில் விழுந்திருக்கும் போது, சுவாமி வெளியே புறப்படுகிறாப் போலே, தங்களை அழைத்துக் கொண்டதற்காக அவரை ஸ்துதித்து மகா சுறுசுறுப்போடே அவருக்கு ஊழியம் பண்ண வேண்டியது. இப்படியே நாமெல்லோரும் இவ்வுலகத்தில் சர்வேசுரனைப் பக்தியோடே சேவித்துப் பிற்பாடு, அவராலே அழைக்கப் பட்டு, மோக்ஷ சம்பாவனை அநுபவித்துக் கொண்டு வாழ்வோமாக.

SEXAGESIMA SUNDAY.

ஒரு நாள் சனங்கள் சேசுநாதரிடத்தில் கூடியிருக்கும் போது, ஆண்டவர் அவர்களுக்குச் சொன்ன உவமை ஆவது:—

ஒரு குடியானவன் விதை விதைக்கப் போனான். விதைகளில் சிலது வழியருகே விழுந்தன. அவைகள் மனுஷர்களாலே மிதிக்கவும் குருவிகளாலே பட்சிக்கவும் பட்டன. வேறு சிலதுகள் கற்பாறையின் மேல் விழுந்து, ஈரம் இல்லாததினாலே உலர்ந்து போயின. சிலதுகள் முட்செடிகளில் விழுந்து, முட்செடிகளால் நெருக்கப் பட்டன. சில விதைகள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்து முளைத்து நூறு மடங்காய்ப் பலன் தந்தன வென்று சொல்லிப், பின்பு ஜனங்களைப் பார்த்து: காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன் என்றார். அதைக் கேட்டுச் சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இந்த உவமையினுடைய அர்த்தம் என்ன வென்றார்கள். அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு உவமைகளைச் சொல்லுகிறோம். நீங்களோ வென்றால், தேவ இரகசியங்கள் அறியும்படி வரம் பெற்றிருக்கிறீர்கள். விதையானது தேவ வாக்கியமாமே. சிலர் அதைக் கேட்கும்போது விசுவாச மில்லாதவர்களா யிருக்கிறதினாலே, அந்த வாக்கியம் அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து வழியருகே விழுந்த விதை

...போல எடுக்கப்படும். சிலரோ அந்த வச
னத்தைச் சந்தோஷத்தோடே ஏற்றுக்கொள்ளு
கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு உறுதியான விசு
வாசம் இல்லாமையாலே பசாசின் தந்திரத்திலே
அகப்பட்டு வழுவிப் போகிறார்கள். அப்போது
அவர்கள் கேட்ட தேவ வசனம் கற்பாறையில்
விழுந்த விதைக்கு ஒப்பாகும். வேறு சிலர் அந்
த வசனத்தைக் கேட்டிருந்தாலும், உலோக கா
ரியங்களுக்காகக் கவலைப்பட்டுப் பலனில்லாதவ
ர்களாய்ப் போகிறார்கள். உலக கவலைகளுந் திரவி
யமுஞ் சுகசெல்வமும் அவர்களுக்கு முட்செ
டிகள்போல் ஆகும். சிலரோவென்றால், தேவ
வசனத்தைக் கேட்டுத் தங்கள் இருதயத்தில் கா
த்துக் கொண்டு பலன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்க
ள் இருதயமே நல்ல நிலம் என்று சுவாமி திருவு
ளம் பற்றினார்.

கிறீஸ்தவர்களே, ஆதியிலே, ஒன்றுமில்லா
திருக்கையில் சர்வேசுரன் பூமி உண்டாகக் கட
வதென்று சொல்லவே பூமி உண்டாக்கப்பட்
டது. இப்படியே அவர் தம்முடைய தேவ வா
க்கியத்தினாலே சகலத்தையும் படைத்தார். பின்
னையும் பாவத்தினாலே கெட்டுப் போன மனுக்
குலத்தை இரட்சிக்கிறதற்காக அவர் [illegible]
சுதன் மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்துக் கொண்டு
மனுஷனாய்ப் பிறந்து, தம்முடைய மேலான வே
தத்தைத் தாமே போதித்தது மல்லாமல், சில அ
ப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர்
கள் அவ் வேதத்தை உலக மெங்கும் போதிக்கக்
கட்டளை யிட்டார். அவர்களுஞ் சேசுநாதர் செ

ய்த புதுமைகளையும் அவர் பிரசங்கித்த தேவ
போதகத்தையும் எல்லா மனிதருக்கும் அறிவிக்
க அவர்கள் எல்லாத்தையும் விட்டு விட்டு எத்தி
சையிலும் போய்ச் சுவிசேஷம் என்னும் தேவ
வாக்கியத்தை உபதேசித்தார்கள். பின்னும் அவ
ர்கள் வேறே மனுஷர்களுக்குத் தங்கள் அதிகா
ரத்தைக் கொடுத்ததினாலே அந்நாள் தொடங்கி
இந்நாள் வரைக்குந் திருச்சபையின் எல்லாத் தலை
வரா யிருக்கிற அர்ச். பாப்பானவரும் மேற்றி
ராணிமார்களுங் குருக்களுஞ் சேசுநாதர் போதி
த்த சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டு
வருகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தேவ வாக்கியம்
உலக மெங்கும் போதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்,
சிலர் மாத்திரம் அதை நல்ல மனதோடு ஏற்று
க் கொண்டு அதினாலே இரட்சிக்கப் படுகிறார்க
ளொழிய, அநேகம் பேர் அதைக் காதினாலே
கேட்டாலும், அதினாலே பிரயோசனம் ஒன்றும்
அடையாமல் பாதையில் விழுந்த விதைக்கு ஒ
ப்பாயிருக்கிறார்கள். இப்படியே அக்கியானிகளு
க்குள்ளே அநேகர் சத்திய வேதம் இன்னதெ
ன்று கேட்டிருந்தாலும், பாவ மார்க்கத்தை வி
டமாட்டாமல் நிர்ப்பாக்கியமாய்க் கெட்டுப் போ
கிறார்கள். பதிதர்களோ, தேவ வாக்கியத்தைக்
கேட்டாலும், அவர்கள் இருதயம் ஈரமில்லாத
கற்பாறை போல் இருக்கிறதினாலே, இத்தேவ
வாக்கியம் உலர்ந்து போன விதைபோலவே வீ
ணாய்ப் போகும். கிறீஸ்துவர்களுக் குள்ளே
யுஞ் சிலர் மெய்யான வேதத்தை அறிந்திருந்தா
லும், லௌகீக சுக பாக்கியங்களின் மேல் ஆசை

லைப்பற்றி, உலோக காரியங்களுக்காக மாத்திரம் கவலைப்படுகிறதினாலே அவர்கள் பலன் கொடாத முட்செடிகளுக்கு ஒத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். கடைசியிலே, நல்ல நிலம்போல இருந்து நூறுமடங்காய்ப் பலன் கொடுக்கிறவர்களாரென்றால், தேவ வாக்கியத்தைச் சந்தோஷத்தோடே கேட்டு, அதைத் தங்கள் இருதயத்தில் காத்துக் கொண்டு, புண்ணியங்களில் அதிகரித்து விசுவாசம் நம்பிக்கை தேவ சிநேகமும் பிறசிநேகமு முள்ள கிறீஸ்துவர்களாமே.

குருமார்கள் சர்வேசுரனுடைய [illegible]ப்பட்டுச் சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கும் போது, தங்கள் பேராலே அல்ல; சேசுநாதர் பேராலே பேசுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் சொல்லும் புத்திமதிகளைத் தட்டிப்போடாமல், இதெல்லாஞ் சேசுநாதருடைய வாக்கியமாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு, அதின்படியே நடப்பது கடன். அதைப் பற்றிச் சேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களைப் போதிக்க அனுப்பும் போது: உங்கள் சொற்படி கேட்கிறவன் எவனோ அவன் நம்மைக் கேட்குறாப் போல் இருக்கிறான் என்றார். ஆனால் தேவ வாக்கியத்தை அறிவது போதாது, அதின்படியே நடக்கவேணும். [illegible] மருந்தை அருந்திச் [illegible] பிட்டாலும், அவன் [illegible]ப்பிட்டுத் [illegible] ஆகா விட்டால், அவன் மெலிந்து பெலனமாய்ச் சாவது போலே, நீங்கள் தேவ வாக்கியத்தைக் காதினாலே கேட்டு நடக்கையாலே அநுசரிக்காமற் போனால், ஞான பெலன் அடையாமல் சாவுக்கு முன்பாகச் செத்தவர்களைப் போல இரு

ப்பீர்கள். இப்படியே பதிதர் வேதபுஸ்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டு, இங்கு மங்குந் திரிந்து, தேவ வாக்கியத்தில் சிலதுகளைக் கிளிபோலப் [illegible] கற்றுக் கொண்டு வந்தாலும், பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லாமல் [illegible] அவர்கள் பண்ணுகிறார்கள் [illegible] பாத்தாரு பலன் அடையாமலிருப்பதைக் [illegible] காண்கிறோம். நீங்களோவெனில், தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்கவும் அநுசரிக்கவும் வேணுமென்று அறிந்து, மந்திரம் முதலானவைகளைப் படித்துக் குருக்கள் சொல்லும் புத்திகளுக்கு இணங்கி நடப்பீர்களானால், நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதைபோலவே புண்ணிய [illegible] ஞான பலன் கொடுத்துக் கடைசியிலே மோக்ஷத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு என்றென்றைக்கும் பேரானந்தத்தை அடைவீர்களாக.

QUINQUAGESIMA SUNDAY.

சேசுநாத சுவாமி எரிக்கோ என்னும் ஊருக்குச் சமீபமாயிருக்கையில், வழியருகே உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு குருடன் சனங்கள் கூட்டமாய்ப் போகிறதைக் கேட்டு, இதென்னவென்று விசாரிக்க, சேசுநாதர் நடந்து போகிறார் என்று சொன்னார்கள். அப்போது அவன்: சேசுவே, தாவீதின் குமாரனே, என்மேல் இரக்கமாயிருமென்று கூப்பிடத் தலைப்பட்டான். முந்தி நடக்கிறவர்களவனைப் பேசாதே என்று அதட்டினார்கள். அவனோ: தாவீதின் குமாரனே, என்னை இரட்சியும் என்று அதிக மதிகமாய்க் கூப்பிட்டான். அப்பொழுது சேசுநாதர் நின்று, அவனைத் தம்மிடத்தில் கூட்டிக் கொண்டு வரச் சொல்லி, அவனைப் பார்த்து: நாம் உனக்கு என்ன செய்ய வேணுமென, அவன்: ஆண்டவரே, நான் பார்வை அடையச் செய்யுமென்று சொல்லச் சேசுநாதர்: நீ பார்வையடைவாயாக; உன் விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப் பட்டாய் என்றார். உடனேயே, குருடன் பார்வை அடைந்து, சர்வேசுரனைத் துதித்துக் கொண்டு, சேசுநாதருக்குப் பின் தொடர்ந்து போனான். அதைப் பார்த்து யாவரும் சுவாமியைத் தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, நாமெல்லோரும் பாவிகளாயிருக்கிற படியினாலே ஞானக் குருடராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லத் தகும். சர்வேசுரன்

சந்திர சூரிய [illegible] நக்ஷத்திரங்கள் உண்டாகக் கடவ
தென்று சொன்னமாத்திரத்தில் அவைகளெ
ல்லாம் உண்டாக்கப்பட்டது மில்லாமல், இது
வரைக்குஞ் சுவாமி கட்டளைப் படியே பிரகாசி
த்துக் கொண் டிருக்கிற [illegible] மனிதர்க
ளோ வென்றால், பரிசுத்தமும் பாக்கியமு முள்
ள அந்தஸ்திலே உண்டாக்கப் பட்ட பின்பு, பா
வத்திலே விழுந்து பரிசுத்தத் தனத்தையும், பா
க்கியத்தையும் போக்கடித்தது மல்லாமல், தங்க
ளைப் படைத்த கர்த்தரைப் பார்க்குமுகமாய்க்
கண்களை மூடிக் கொண்டு, குருடராய்
வழி தப்பித் தவறி விழுந்து, பிச்சைக்காரரைப்
போல் குந்திக் கிடக்கிறதைக் கண்டு, கருணைய
சர்வேசுரன் அவர்கள் மேல் இரக்கங் கொண்டு,
அவர்கள் மோக்ஷ [illegible] வழியைப் பார்
க்கும் படிக்குச் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்குஞ்
சத்திய வேதத்தை உண்டாக்கினார். அஞ்ஞானி
களும் பதிதர்களும் மற்று முள்ள பாவிகளும்
நிர்ப்பாக்கியமாய் வழி யருகே கிடக்க, சேசுநா
[illegible] கடக்கிறவர்கள் அவரைக் கொண்டா
[illegible] மெச்சிப் பாராட்டவுங் கேட்டு, அதென்
ன வென்று விசாரிக்கிறார்கள். அப்போது குரு
க்களும் பக்தி வைராக்கிய முள்ள மற்றவர்க
ளும் அவர்களை விட்டுப் போய்ச் சேசுநாதர் இவ்
வொன்றும் அவருடைய தயையும் வல்லமையும்
இம்மாத்திரமென்றுஞ் சொல்லுகிறதிலே, அ
ந்த ஞானக் குருடர்: ஆண்டவரே, சேசுவே, தே
வ குமாரனே, எங்களை இரட்சியும் என்று வே
ண்டிக் கொள்ளச் சேசுநாத சுவாமி அவர்கள்

மேல் இரக்கமாய், அவர்கள் பார்வை அடையும்
படி அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுவார். அவர்களுஞ்
சந்தோஷித்துச் சேசுநாதரைத் துதித்துக் கொண்
டு அவரைப் பின்செல்லுவார்கள்.

அந்தக் குருடன் சேசுவே என்னை இரட்சி
யும் என்று கூப்பிடும் போது, இவர் அவனைக்
கோபித்துப் பேசாதே என்று அதட்டினார்கள்
என்று கேட்டீர்களே. இப்படியே சில கிறீஸ்து
வர்கள் அந்த அஞ்ஞானிகள் அஞ்ஞான இரு
ளிலே [illegible] கண்டாலும், எனக்கென்
னவென்று அசட்டை பண்ணி, அந்த அஞ்ஞா
னிகளை இரட்சிப்பதற்கு வாய் திறக்காமலுங் கா
ல் அசைக்காமலும் இருப்பது மல்லாமல், அஞ்
ஞானிகளை நிந்திக்கவும், கோபித்து அதட்டவு
ங் காண்கிறோம். இவை போலே ஒருவன் போய்ப்பட்
ட கொம்பில் ஒரு மாடு வழியில் விழுந்து கிடக்
கிறதைக் கண்டால், இதோ வென்று அதினை வி
ட்டுப் போய்ப் [illegible] ? [illegible]
லே [illegible] அவருடைய திருவிரத்தத்
தினால் இரட்சிக்கப்பட்ட ஆத்துமம் நரகத்தி
ற்குப் போகிற வழியிலே கிடக்கிறதைப் பார்த்
து, அதைப் பேசி இரட்சிக்க ஒரு வார்த்தை
சொல்லாமலும் ஒரு பேச்சுப் பேசாமல் எனக்
கென்ன வென்றிருந்தால், உங்கள் [illegible] கற்
பனைக்கு நன்று மல்லவோ?

விசேஷமாய், குருக்கள், தாய் தகப்பன்மா
ர்கள், எஜமான்கள், உபதேசிகள், உபாத்தியாயர்கள்
முதலிய பெரியோர்கள் தங்கள் கீழ் இருக்கிறவ
ர்களை விசாரிக்கவும் உபதேசிக்கவும் ஆசிக்கவ

உடையவர்கள். அவர்கள் மிகவும் பிரயாசப்பட்
டுத் தங்கள் வேண்டுதலினாலும் நன்மைக்கிரிகை
யினாலும் ஒரே யொரு ஆத்துமத்தைச் சுவாமி
யிடத்திற் கொண்டு [illegible] சேர்த்திட்டால், சுவாமி
அந்த ஆத்துமத்தை இரட்சித்த பிற்பாடு, அதை
க் கூட்டிக் கொண்டு வந்தவனை இரட்சிக்க மாட்
டாரோ? வாழைமரம் வளர்ந்து பெரிதாகி தன்
னிடத்தில் சூழ்ந்த பிஞ்சுகளுக்கு நிழல் செய்
து, அவைகள் பசுந்த மரங்களாகத் தழைத்து
தழைத்து உதவி செய்யும்; அது முதிர்ந்துப் ப
ழுத்துப் போன பின்பு மாத்திரந் தாய் மரம் வா
டி உலர்ந்து பட்டுப் போகுமே. இது போலவே,
பெரியோர்கள் சிறியோர்களைக் காப்பாற்றிக்
கொண்டு, சுவாமிக்குப் பிரியமா யிருக்கத்தக்க
தாய்ப் பிரயாசப் படுவதே மேதான கடமையாம்.

சேசுநாதர் [illegible] இருக்கிறாரென்று குரு
டன் கேட்டவுடனே, சேசுவே என்னை இரட்சி
யும் என்று கூப்பிட்டது போலே, நாமும் இரட்
சகரிடம் நம்பிக்கை வைத்து, இடைவிடாமல்
அவருடைய அநுக்கிரகத்தைக் கேட்கக்கட
வோம். எத்தனை பாவிகளாயிருந்தாலும், அநே
க வருஷம் பாவ இருளிலே கிடந்து ஞானகாரி
யங்களில் குருடரா யிருந்தாலும், சேசுநாதரி
டப் போய்: ஆண்டவரே, எங்களுக்குப் பார்
வை தரவேணும் என்று உறுதியான நம்பிக்கை
யோடே அவரை வேண்டிக்கொண்டால், அவர்
உங்கள் மேல் இரங்கி, இவ்வுலகத்தில் ஞானக்க
ண்ணாகிய விசுவாசத்தையும் மறுலோகத்தில் பே
ரின்ப தரிசனையையுங் கட்டளை யிடுவாராக.

ASH-WEDNESDAY.

[illegible]

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, திருச்சபை
[illegible] யிருக்கிற சர்வேசுரன் வானத்தையு
ம் பூமியையும் உண்டாக்கின பிற்பாடு, கொஞ்ச
ம் மண்ணை எடுத்து, அதிலே ஒரு மனித
[illegible] செய்து, தமது சாயலாக
ஆத்துமத்தையுஞ் சிருஷ்டித்து, அந்த மண்
ணுருவுக்குக் கொடுத்தார். அது முதல் மனித
னாகிய [illegible] எல்லோரும் மண்ணாயிருக்கிறோ
மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படிக்கு மண்
ணாலே உண்டாக்கப்பட்ட மனிதனானவன் தன்
னுடைய சிருஷ்டிகர்த்தாவை [illegible] தன்னைப் ப
டைத்த சர்வேசுரனுக்கு ஊழியஞ் செய்த
படியால் மோட்சபாக்கியத்தை அடைய நம்பிக்
கை இழந்து, பாவத்துக்கு அடிமையாயிருந்தது
[illegible]. ஆர்ச். திருச்சபையின் இரண்டாம் பாகமா
[illegible] சர்வேசுரன் அவன்மேல் இரக்கம் வை
த்துக் [illegible] பிறந்து, [illegible]
[illegible] எல்லாம் அடைந்த
து மல்லாமல், கடைசியிலே [illegible] ஆறு
[illegible] நித்திய [illegible]
ர். இப்படியே அவராலே இரட்சிக்கப்பட்ட ம
னிதர் அவரைப் போலே தபசு செய்து தங்கள்
[illegible] அவரைப் பின்சென்று நடக்
[illegible]

சயம். ஆதலால் நாமெல்லோரும் [illegible]டைய நீ
சத் தனத்தை நினைத்துத் தாழ்ச்சி பெற்றே பு
ண்ணியத்தை அநுசரித்துக் கொள்வதே அவ
சம். அதைப் பற்றி ஒவ்வொரு வருஷத்தில், தி
ருச்சபை நாற்பது நாட்[illegible]யமிக்க, அந்த
நாற்பது நாளுங் கிறீஸ்து[illegible]களெல்லாருந் தப
ஞ்செய்ய வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றது.
மேலும், தபசு காலந் துவக்கும் நாளிலே குரு
கள் நீற்றை மந்திரித்து அவரவர் நெற்றியிலே பூ
சுவார்கள். பூசுகிற போது [illegible] சால்லும்
மந்திரமாவது: ஓ மனிதனானவனே, நீ மண்ணா
யிருக்கிறாயென்றும் பின் மறுபடி மண்ணாய்ப்
போவாய் என்றும் நினைத்துக்கொள் என்ப
தாம்.

பாவமானது எதென்றால், தேவ கட்
டளைகளை மீறுவதே பாவம் என்று குறிப்பிட
த்திற் சொல்லியிருக்கிறது. தேவ கட்டளைகளை
எப்படி மீறிப் போவார்கள்? ஆண்டவர்
திருவுளம் எப்படியென்றால், சுவாமி இப்படிச்
செய்யவேணும், அப்படிச் செய்ய வேண்டாமெ
ன்று கட்டளை யிட்டிருக்க, மனிதனானவன் சுவா
மியின் வார்த்தையை நம்பாமல், இப்படிச் செய்
யாமல் இருப்பதும் அப்படிச் செய்வதுமில்லை
யென்று சொல்லிச் சுவாமி சித்தத்திற்கு விரோ
தமாய் நடக்கிறான், அதே பாவம். ஒரு மகா[illegible]
சன் தன் அடிமையை இப்படிச் செய், அப்படி
ச் செய்யாதே என்று சொன்ன பின்பு, அடிமை
யானவன் இராசாவினுடைய கட்டளையை மீறி
ப் போனால், இராசாவுக்கு எத்தனை கோபம் வ

ரும். [illegible] அடிமை மனஸ்தாபப்பட்டு, இ
ராசாவிடத்தில் பொறுத்தலை அடைய விரும்பி
னால் என்ன செய்வான்? கடுக்கன் காப்பு முத
லான ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டு, விலை
பெறப்பெற்ற வேஷ்டியைக் கட்டித் தலை மயிர்
முடித்து, உடம்பிலே சந்தனம், அத்தர், புனுகு,
சவ்வாதுகளைப் பூசிக் [illegible], மேட்டிமை
யாய் நடந்து, ஆரண்மனையிற் பிரவேசித்துச் சர்வ
த்தோடே இ[illegible]வைப் பார்த்துப் பொறுத்தலை
க் கேட்ட[illegible]க் கேட்டால், இராசாவு
க்கு அதிக கோபம் உண்டாய்த் தன் காவலாட்
களைக் கூப்பிட்டு அவனைத் [illegible]த்தச் சொல்லு
வானல்லவோ? ஆனால் அடிமையானவன் தான்செ
ய்த குற்றத்துக்கு [illegible]முன் கவலையும் பட்டு
த் தலை [illegible] துணி ஒரு வேஷமாய், ஆ
டையாபரணமின்றி இராசசமுகத்தை அடையத்
துணிவு கொள்ளாமல், புழுதியின் மேலே படிய,
ஆரண்மனை வாசற்படியில் சாஷ்டாங்கமாக விழு
ந்து, அன்னந் தண்ணீர் ஆகாரமில்லாமல் மிகவு
ம் நெஞ்சுருகி அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்
த்தால், [illegible]ன் அவன்மேல் மனதிரங்கி, எழுந்
திரு என்று தயவோடே சொல்லிப் பொறுத்
தலைக் கொடுப்பான். இப்படியே ஆண்டவருக்கு
ஆளாயிருக்கிற நாமுஞ் செய்த பாவத்துக்கும்
[illegible] பட்டுக் கண்ணீர் விட்டழுது, நெற்றி
தரையிற்பட விழுந்து: அறியாமல் செய்[illegible]
ஆண்டவரே, இனிச் செய்யமாட்டோம் கர்த்தா
வே, எங்களை இரட்சியுஞ் சேசுவே என்று தா
ழ்ச்சியோடே வேண்டிக் கொள்ளுவோமே யா

னால், சுவாமி நம்மைப் பாவத்[illegible]றெழுந்திருக்கச் சொல்லிப் பொறுத்தலைக் கொடுப்பார்.

பிரியமான சகோதரரே, மோசம் போக வேண்டாம். சேசுநாதரோடே எழுந்து பாக்கியம் அடைவதற்கு அவர் நடந்த வழியே வழியாம். அவரைப் போலத் தபசு பண்ணி, நம்மை நாமே கண்டித்து, உலக பாக்கியங்களை வெறுத்துச் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு நடந்தாலொழிய பாக்கியங்களை பெறமாட்டோம். ஆனதால் இந்தத் தபசு காலத்திலே, திருச்சபை கட்டளைப்படி ஒரு சந்தி சுத்த போசன முதலிய தபசுகளை அநுசரிக்கக் கடவோம். அல்லாமல், நாம் செய்த பாவங்களுக்கு உத்தம மனஸ்தாபப் பட்டு, இனிச் செய்ய மாட்டோம் என்று உறுதியான பிரதிக்கினை பண்ணி, நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்தின் வழியாகப் பொறுத்தலை அடையும்படிக்கு அதிக விசுவாசம்-நம்பிக்கை-பத்தியோடே சர்வேசுரனை வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியது.

இன்று துவக்கிப் பாஸ்குத் திருநாள் வரைக்கும், கிறீஸ்துவர்களெல்லாரும் சுத்த போசனம் பண்ணுவது கடன். மேலும் இந்தக் காலத்தில் வரும் எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் பெரிய சனிக்கிழமையிலும் இருபத்தோர் பிராயத்திற்கு மேற்பட்ட சகலரும் ஒரு சந்தி பிடிக்கக் கடவார்கள். தள்ளாத பிராய முள்ளவர்களும், கர்ப்ப ஸ்திரீகளும், குழந்தை பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கிற ஸ்திரீகளும், வியாதிக்காரரும், மிக்க கஷ்டமான வேலை செய்ய வேண்டியவர்களும் ஒரு சந்தி பிடிக்கக் கடனில்லை. சில பேர் தலைக்கிழ

மையுங் கடைசிக் கிழமையும் மாத்திரம் ஒரு சந்தி பிடித்தால் போதுமென்றிருக்கிறார்கள். இது பிசகுதான்; தலைக்கிழமைக்கும் மற்ற வெள்ளிக்கிழமைகளுக்கும் வித்தியாசமே யில்லை. எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளிலுங் கடைசிச் சனிக்கிழமையிலும் ஒரு சந்தி பிடிக்க வேணுமே. மெய்யான காரணமில்லாமல் பிடிக்காவிட்டால் சாவான பாவமாயிருக்கும். சுத்தபோசனம் பண்ணாமலிருக்கிறதற்காவது ஒரு சந்தி பிடியாமலிருக்கிறதற்காவது நியாயமான முகாந்தரம் இருக்கும் போது, விசாரணைக் குருசுவாமியாரிடத்தில் அதைத் தெரிவித்து உத்தரவு கேட்கலாம். ஆனால் எப்படி யிருந்தாலும் எல்லாக் கிறீஸ்துவர்களுந் தங்களால் கூடியமட்டுந் தபசு பண்ண வேண்டியது. நாம் மண்ணாயிருந்து மறுபடியும் மண்ணாய்ப் போகவிருந்தாலும், நம்முடைய ஆத்துமஞ் சாகமாட்டாது. அது மோக்ஷத்தில் பிழைத்திருக்கிறதற்கு தவசுதான் வகை, வேறே உபாயமே யில்லை.

B5 [illegible] M93

FIRST SUNDAY OF LENT.

பச சேசுநாதர் அவா[illegible]த்து சாத்தானினு
லே [illegible]பட்டு வ[illegible] போய், நாற்பதி
[illegible] இரவும் பகலும் உபவாச[illegible]
[illegible] அவர் பசித்திருக்கிறதினாலே பிசாசு இவர்
[illegible]குமாரனோ அல்லவோ என்று விசாரிக்க,
அவரிடத்தில் வந்து: நீ சர்வேசுரனுடைய குமார
னாயிருந்தால், இந்தக் கல்லுகளை அப்பங்களாயிரு
க்கச் சொல்வாய் எனச் சேசுநாதர் பிசாசைப் பா
ர்த்து: மனிதனானவன் அப்பத்தினாலே மாத்தி
ரமல்லவே தேவ வாக்கியத்தினாலும் பிழைப்
பான் என்று வேதத்திலே எழுதியிருக்கிறது எ
ன்றார். அப்போது பிசாசு அவரை ஜெருசலேம்
ப[illegible]ணத்தில் கொண்டு போய், அவரை தேவா
லயத்தின் மேல் நிறுத்தி: நீ தேவ குமாரனானால்,
கீழே விழலாம்; ஏனென்றால் உன் பாதம் கல்லில்
இடறாதபடிக்குச் சர்வேசுரன் தம்முடைய தூத
ர்களை அனுப்பி, அவர்கள் தங்கள் கைகளில் உ
ன்னை ஏந்திக் கொள்ளும்படிச் செய்வார் என்று
எழுதியிருக்கிறது என[illegible] அவர்: உன் ஆண்டவரா
கிய சர்வேசுரனைப் பரிசோ[illegible] வேண்டாம், அ
துவும் எழுதியிருக்கிற[illegible]ன்றார். பின்னும் பி
சாசு உயர்ந்த மலையின் உ[illegible]யிலே அவரைக்
கொண்டு போய், உலகத்தின் [illegible] இராச்சியங்
களையும் அவைகளின் பிரதாபத்தையும் அவருக்

தைக் காண்பித்து: நீ தரையில் விழுந்து என்னை ஆராதனை பண்ணினால், இவைகளெல்லாவற்றையும் உனக்குத் தருவேன் என்றதைக் கேட்டமாத்திரத்திலே, சேசுநாதர் பிசாசை நோக்கி: உன் ஆண்டவராகிய சர்வேசுரனை ஆராதித்து அவர் ஒருவரைச் [illegible] விக்கக்கடவாயென்று [illegible] எழுதியிருக்கின்றது [illegible] கையால் [illegible] தானே [illegible] திருவுளம் பற்றினார். உடனே பசாசு அவரை விட்டுப் போகச் சம்மனசுக்கள் வந்து சேசுநாதருக்கு ஊழியஞ் செய்தார்கள்.

பிரிய கிறீஸ்துவர்களே, பூலோகத்துக்கு வந்த கஸ்தி-இக்கட்டு-வியாதி-சாவு-நிர்ப்பாக்கியமெல்லாம் பாவத்தினாலே வந்ததென்று பிசாசு அறிந்துகொண்டு, இவ்வுலகத்துச் சகல துன்பங்களிலும் அதிக துன்பங்களை மறுலோகத்திலும் நமக்கு வருவிக்கும்படிக்குப் பற்பல தந்திரங்களைச் செய்து நம்மை ஏமாற்றப் பிரயாசப்படுமே. அதைப் பற்றிப் பரமண்டல மந்திரத்தில்: எங்களைச் சோதனையிலே பிரவேசிப்பியாதேயும் என்று சேசுநாதர்தாமே வேண்டிக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டார். ஆனால் பிசாசுக்குக் கூர்மைப் புத்தியும் மனிதனுக்கு மந்தப் புத்தியும் இருக்கின்றபடியால், மனிதனானவன் தன் சொந்தப் பலத்தினாலே பசாசைச் செயிப்பது கூடாது. அதெப்படிச் செயித்துப் போடலாமென்றால், [illegible] தினாலுஞ் செபத்தினாலுந்தான். சேசுநாத சுவாமி சர்வேசுரனாயிருக்கிறதினாலே பிசாசின் [illegible] சோதனையிலே ஒரு காலும் அகப்படமாட்டார். ஆயினும் பிசாசின் மேல் வெற்றி

கொண்டும் [illegible] வங்க நமக்குக் காண்பிக்க, அ[illegible] சோதனையிலே சோதிக்கப்படச் சம்மதித்தார். சோதனைக்கு முன்னே நாற்பது நாள் இரவும் பகலும் உபவாசஞ் செய்தார். மூன்றுஞ் சோதனைக் காலத்தில் தேவ வாக்கியத்தைக் கொண்டு பிசாசின் தந்திரங்களை விலக்கிச் செயித்தார். பிசாசானது நம்மைச் சோதனையில் விழுத்தும்படி சர்வகாலமும் பிரயாசப்படுவதாக அறிந்து நாமுஞ் சேசுநாதரைப் போலத் தபஞ் செய்[illegible] செய்தால், ஞானபெலன் அடைந்து [illegible] பிசாசோடே போராடத் தக்கவர்களாயிருப்போம். இல்லாவிட்டால், பலவீனமாய்ச் சோதனையிலே அகப்பட்டுத் தோல்வி அடைவோமென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை.

இரண்டாவது, சோதனை நேரத்தில் தேவ வாக்கியத்தைக் கொண்டு பிசாசைச் செயிக்கலாம் என்று சொன்னோமே. அதெப்படியென்றால், பிசாசு சேசுநாதரைப் பார்த்து: நீ தேவ குமாரனாயிருந்தால், இக்கல்லுகளை அப்பம் ஆக்குவாய் என்றதற்குச் சுவாமி வேத புஸ்தகத்தின் வசனத்தைச் சொன்னார். அதாவது: மனிதன் அப்பத்தினாலே மாத்திரம் அல்ல; தேவன் வாக்கியத்தினாலே தான் பிழைக்கிறான் என்பதாம். இப்படியே மூன்று விசை பிசாசு சோதனை பண்ண, மூன்று விசையுஞ் சேசுநாதர் தேவ வாக்கியத்தைக் கொண்டு செயம் அடைந்தார். நாமும் சோதனை நேரத்திலே பரமண்டல மந்திரம் [illegible] ரம்-பிரியதத்த மந்திரம் [illegible] விசுவாசமந்திரம் [illegible] யோடே வே[illegible] முதலான மந்திரங்களையும்

ன்டிக் கொண்டால், பிசாசு பயப்பட்டு நம்மை விட்டு ஓடிப்போம்.

பிசாசு சேசுநாதரை நோக்கி: சர்வேசுரன் தம்முடைய தூதர்களை அனுப்பி, அவர்கள் தங்கள் கைகளில் உன்னை ஏந்திக்கொண்டு நடக்கும்படி செய்வாரென்று வேத புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்று சொன்னது. ஆனால் தேவ வசனங்களை பத்தி விசுவாசத்தோடே சொன்னால் உதவும், பரிகாசமாய்ச் சொன்னாலோ வென்றால் உதவாது. மகா கூர்மையுள்ள கத்தி பழங்களை அறுத்துப்போடவும், கொத்[illegible]லை செய்யவும், இதுமுதலான வேலைகள் முடிக்கவும் உதவும். அதைப் பாதகன் கையிலாவது வைத்தியக்காரன் கையிலாவது கொடுத்தால், கொலை செய்வதற்கு உதவுமே யொழிய மற்றப்படியல்ல. இப்படியே பதிதர் தேவ வசனங்களைப் பத்தி விசுவாசமில்லாமல் எடுத்துக் கொண்டு, வைத்தியக்காரன் கத்தியை வீசித் தனக்குங் [illegible]வர்களுக்குங் காயம் படுத்துமாப் போலே, இங்குமங்குங் கிழித்து, தேவ வசனங்களை ஆங்காரத்தோடே உச்சரித்துக் கொண்டு வருகின்றமையால், அதினாலே ஒரு நன்மையுஞ் செய்யாமல், தன்னையும் மற்றவர்களையும் நஷ்டப் படுத்துகிறார்கள்.

பிசாசு சேசுநாதருக்குச் சகல உலோகவிராச்சியங்களைக் காண்பித்து: நீ விழுந்து என்னை ஆராதனை பண்ணினால் இதெல்லாத்தையும் உனக்குத் தருவேனென்றது.—ஞானஸ்நானம்

பெறும் போது, பிசாசை விட்டு விடுகிறோம்; அதின் கிரியை ஆடம்பரங்களெல்லாம் விட்டு விடுகிறோமென்று சொன்னோமே. ஐசுவரியமாவது உலகமகிமை-கீர்த்தி-வல்லபம் முதலான நன்மைகளாவது சர்வேசுரனாலே வந்தால், அவையெல்லாந் தாழ்ச்சியோடே அங்கீகரித்துக் கொண்டு, அவைகள் வழியாக அநேகம் புண்ணியங்களைச் செய்யலாம். ஆனால் ஆஸ்தி-ப[illegible]கீ-சுக-பாக்கியங்களை அநியாயமாய் அடைந்து, அவைகளுக்காகத் தன் ஆத்துமத்தை அசட்டை பண்ணிப் புண்ணிய மார்க்கத்தை விட்டுப் பாவத்திலே விழுந்தால், முகங் குப்புற விழுந்து பசாசை வணங்குகிறாப் போலாகுமே. ஆகலால் இலௌகீக பிரயோசனத்துக்காகப் பொய் சொல்லவும், புறத்தியாரை மோசம் பண்ணவும், சுவாமிக்குத் துரோகஞ் செய்யவும், என்னென்ன பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளவும் பிசாசு தந்திரஞ் செய்து துர்ப்புத்தி சொல்லும் போதெல்லாம், அதுக்கு இணங்காமல்: அகன்று போ சாத்தானே என்று தாரத்துக் கடவோம். இப்படிப் பிசாசைத் தோற்கடிக்கச் செயங் கொள்ளவும், அதினாலே பரகதி அடை[illegible]ந்த பாக்கியத்தை அனுபவிக்கவும், சேசுநாதரைப் போலே தபசு பண்ணி, அடிக்கடி செபஞ் செய்யவேணும். அப்போது பிசாசு அகன்று போகச் சம்மனசுக்கள் சர்வேசுரனாலே அனுப்பப் பட்டு இவ்வுலகத்தில் நம்மைக் காப்பாற்றின பிற்பாடு, நாம் மறு[illegible]த்திலுஞ் சேசுநாதரைத் தரிசிக்கும் படிக்கு உதவி செய்வார்கள்.

SECOND SUNDAY OF LENT.

ஒரு நாள் சேசுநாதர் அர்ச். இராயப்பனையும் இயாகப்பனையும் அருளப்பனையுங் கூட்டிக்கொண்டு, உயர்ந்த மலையின்மேல் போய் அவர்கள் காண மறுரூபமானார். அவருடைய வஸ்திரங்களும் ஒளி வீசி வெண்மையாய்ப் போச்சுது. அப்போது தீர்க்கதரிசியாகிய மோயீசென்பவரும் எலியாசென்பவரும் வந்து சேசுநாதரோடே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்து அர்ச். இராயப்பர் சேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது உத்தமம். உமக்குச் சித்தமானால், இங்கே உமக்கும் மோயீசென்பவருக்கும் எலியாசென்பவருக்கும் ஒவ்வொரு கூடாரமாக மூன்று கூடாரங்களை ஏற்படுத்துவோம் என்றார். அவர் பேசுகையில் பிரகாசமுள்ள ஒரு மேகம் அவர்கள்மேல் நிழலிட: இவர் நம்முடைய நேச குமாரனாயிருக்கிறார், இவருக்குச் செவி கொடுங்கள் என்று மேகத்திலிருந்து சத்தம் உண்டானதைக் கேட்டுச் சீஷர்கள் பயந்து குப்புற விழுந்தார்கள். அப்பொழுது சேசுநாதர் அவர்கள் கிட்டவந்து அவர்களைத் தொட்டு: எழுந்திருங்கள், பயப்படவேண்டாம் என்றார். அவர்களும் அண்ணாந்து பார்க்கையில் சேசுவை மாத்திரங் கண்டார்கள். பின்னும் அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்கும்

போது, சேசுநாதர் அவர்களை நோக்கி: மனுக்குமாரன் மரித்தவர்களிடத்தில் நின்று உயிர்த்தெழுந்தருளுமட்டும் இந்தத் தரிசனையை ஒருவருக்குஞ் சொல்ல வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டார்.

கிறீஸ்துவர்களே, நம தாண்டவராகிய சேசுகிறீஸ்து நாதர் மனுக்குலத்தை மீட்டிரட்சிக்கச் சிலுவையில் அறையுண்டு மாண்டு அடைவதற்கு முன்னே, தம்முடைய மேலான வேதத்தைத் தாமே போதித்ததுமல்லாமல், தாம் மோக்ஷத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனபின்பு, அந்த வேதத்தை உலகத்தின் எத்திசையிலும் போதிக்கத்தக்கதாகப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர்களுக்குத் தலைவராக அர்ச். இராயப்பரை நியமித்திருந்தார். ஆனால் தம்முடைய சிலுவையிலேயே மரிக்கப் போகிறவர் என்று மற்ற அப்போஸ்தலர் அறியும்படிக்கு அவர்களில் அர்ச். இராயப்பரையும் யாகப்பரையும் அருளப்பரையுஞ் சாக்ஷிகளாகத் தெரிந்தெடுத்துச் சேசுநாத சுவாமி அவர்களுக்குத் தம்முடைய தெய்வீகத்தைக் காண்பிக்கச் சித்தமானார். அவர்களை ஒரு மலையில் கூட்டிக் கொண்டு போய், அங்கே மறுரூபமாய், மகா காந்தியுள்ள முகத்தோடேயும் வஸ்திரங்களோடேயும் அவர்களுக்குத் தரிசனையானார். அப்போது அர்ச். இராயப்பர் சந்தோஷத்தோடே முகமலர்ந்து அதிசயித்து, அந்த இடத்தை விடாமல் அங்கேயே இருக்க விரும்பிச் சேசுநாதருக்கும் அவரோடே பேசிக் கொண்டிருந்த

மோயீசென்பவருக்கும் எலியாசென்பவருக்கும் ஒவ்வொரு கூடாரத்தை ஏற்படுத்த உத்தரவு கேட்டார். ஆனால் மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடைவதற்கு முன்னே சுவாமியைப் பற்றித் தவஞ் செய்யவும் வருந்திப் பிரயாசப்படவும் வேணுமென்கிற நினைவில், சேசுநாதர் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. சேசுவைப் போலே இவ்வுலகத்தில் தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாய், அவர் நமக்குக் கட்டளையிடுஞ் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு, கபால மலையில் ஏறிக் கஸ்தி, துன்பம், தரித்திரம், வியாதி முதலிய வருத்தங்களைப் பொறுமையோடே அநுபவித்து, நாம் செய்த பாவங்களுக்கு உத்தரித்தாலொழிய மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடைய மாட்டோம். அப்போஸ்தலர்கள் சேசுநாதர் மெய்யாகவே சர்வேசுரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறாரென்று விசுவசித்ததோடு, தங்களுடைய விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கிறதற்கு அடி, பிடி, அவமானம் ஒன்றும் பாராமல் வேதத்துக்குச் சாக்ஷியாகத் தங்கள் பிராணனைக் கொடுக்கத் துணிந்தார்கள். இப்படியே நாமும் விசுவாசத்தில் தத்தளியாமல், இங்கே வருந்தப் பட்டாலும் பாரமல்ல, மோக்ஷத்துக்குப் போனால் போதுமென்று யோசித்துப் பிரமாணிக்கத்தோடேயும் பத்தி, விசுவாச நம்பிக்கையோடேயுஞ் சேசுநாதரைப் பின்பற்றி நடக்கக் கடவோம்.

மேகத்திலின்று ஒரு சத்தம் உண்டாகி: இவர் நமது நேச குமாரனாயிருக்கிறார்; இவருக்குச் செவி கொடுங்கள் என்றது. பிதாவாகிய ச

ர்வேசுரன் நம்மை இரட்சிக்கத் தம்முடைய தே
வ குமாரனாகிய சேசு நாதரைப் பூவுலகத்தில் அ
னுப்பி, அவரை அறிந்து சிநேகித்துச் சேவிக்
கிறவர்களுக்கு அநந்த பாக்கியத்தைக் கொடுக்
கச் சித்தமா யிருக்கிறார். ஆனால் சேசு நாதரை
அறிவது மாத்திரம் பற்றாது; அவருக்குச் செவி
கொடுத்து, அவர் போதித்த வேதத்தின் படி
யே நடக்க வேண்டியது. அவருக்குச் செவி
கொடுப்ப தெப்படி யென்றால், அவர் திருச் ச
பையை ஸ்தாபிக்கும் போது, தம்முடைய அப்
போஸ்தலர்களை நோக்கித் திருவுளம் பற்றின
தாவது: உங்களுக்குச் செவி கொடுக்கிறவன்
நமக்குச் செவி கொடுக்கிறான், உங்களைப் பு
றக்கணிக்கிறவன் நம்மைப் புறக்கணிக்கிறான்
என்பதாம். ஆகையால் திருச்சபைச் சொற்படி
நடந்தால், பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய
கட்டளைப்படி, மெய்யாகவே சேசுநாதருக்குச்
செவி கொடுக்கு மாப்போல் ஆகுமென்பது நி
ச்சயம். சில பேர் சேசு நாதர் தேவ குமாரனா யி
ருக்கிறார் என்று ஒத்துக் கொண்டாலும், அவ
ரைச் சுவாமீ சுவாமீ யென்று கொண்டாடி
னாலும், அவர் சொற்படி கேட்க மாட்டார்
கள். அதெப்படி யென்றால், சர்வேசுரன் கட்ட
ளை களிலுந் திருச் சபைக் கட்டளை களிலுஞ்
சிலதுகளைத் தெரிந் தெடுத்துத் தங்கள் இஷ்
டத்தின் பட [illegible] அநுசரித்தாலும், மற்றக் க
ட்டளை [illegible] ளிப் போடுகிறார்கள். சுவாமி
பிறந்த திருநாளிலும், இன்னும் இரண்டு மூன்
று நாள்களிலும், முக்கியமாய்ப் பாஸ்குத் திரு

நாளிலும், விபூதி திருநாளிலுங் கோவிலுக்கு வ
ருவார்கள். தபசு காலத்தில் தலை வெள்ளிக் கிழ
மையிலுங் கடைசிக் கிழமையிலும் ஒரு சந்தி
பிடிப்பார்கள். தங்களுக்கு இஷ்ட மானவர்க
ளோடே சமாதானமா யிருந்து அவர்களுக்கு
நன்மை செய்வார்கள். எல்லாந் தங்கள் மனதி
ன்படி நடந்தால் பொறுமையா யிருப்பார்கள்.
இதெல்லாம் நல்லதா யிருந்தாலும், இப்படிப் ப
ட்டவர்கள் சுவாமிக்குச் செவி கொடுக்கிறார்கள்
என்று சொல்லலாமா? சொல்லக் கூடாது. ஒரு பி
ள்ளை ஒரு கையால் தன் தாயாரைத் தழுவி இ
ன்னொரு கையால் அடித்தால், இவன் நல்ல பி
ள்ளை என்கிறதற்கு ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை பூசை
கண்டு, பின்பு பத்து இருபது ஞாயிற்றுக்கிழ
மை பூசைகாணாமல் சாவான பாவத்தைச் செ
ய்தால் சரியாகுமா? தபசு காலத்தில் ஒரே வெ
ள்ளிக்கிழமை தபசு பண்ணின பிற்பாடு முகாந்
தர மின்றி மற்ற வெள்ளிக் கிழமைகளில் சேசு
வைச் சிலுவையில் அறைகிறாப் போலே திருச்
சபைக் கட்டளையை மீறித் துரோகஞ் செய்வ
து புண்ணியமா? அஞ்ஞானிகளைப் போலே த
ங்கள் அன்பரைச் சிநேகித்து, அவர்களுக்கு நன்
மை செய்து, பின்பு தனக்கு இஷ்ட மில்லாத
வரைப் பகைத்து அவர்களுக்குத் தின்மை செ
ய்தால், நீங்கள் மெய்யான கிறீஸ்து வர்களோ?
எல்லாம் ஒழுங்காய் நடக்கிறதிலே, சாந்த கு
ணமுள்ளவர்களாய்க் குஸ்தி [illegible], வருத்தம்
வந்தவுடனே பொறுமை [illegible] சபிக்கவும்
முறையிடவுந் தூஷணிக்கவும் இப்படிச் செய்வ

[illegible]ரிய வேதத்துக்குத் தகுமோ? ஒரு ஊழியக்காரன் தன் எசமான் கட்டளைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு, ஆம், ஆம், என்று சொல்லிப், பின்பு கை கால் அசைக்க மாட்டாமல் ஒரு மூலையிலே சோம்பேறியாய்க் கிடந்தால், எசமான் அவனுக்கு வெகுமானம் பண்ணுவாரோ? இல்லையே. ஆகையால் நாமெல்லாரும் பிதாவாகிய சர்வேசுரன் கட்டளை யிட்ட படியே சேசுநாதருக்குச் செவி கொடுத்து, அவர் போதித்த தெல்லாம் மெய்யென்று விசுவாசித்து, அவராலே உண்டாக்கப் பட்ட திருச்சபைச் சொற்படி நடப்பதே காரிய மென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, சில கட்டளைகளை மாத்திரமல்ல எல்லாக் கட்டளைகளையும் பத்தி சுறு சுறுப்போடே நிறைவேற்றுவோமேயாகில், இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட மூன்று அப்போஸ்தலர்கள் சேசுநாதருடைய தெய்வீக மகிமையைத் தரிசித்தது போல, நாமும் சர்வேசுரனை மோக்ஷத்தில் தரிசித்து, அளவும் முடிவும் இல்லாத பாக்கியத்தை அநுபவிப்போமாக.

THIRD SUNDAY OF LENT.

இன்றைக்குப் பூசையிலே வாசிக்கப்பட்ட சுவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்ட விசேஷமாவது:

ஒருத்தன் பிசாசினாலே பிடிக்கப்பட்டு ஊமையாயிருந்தான். சேசுநாத சுவாமி அவனைப் பிடித்த பேயைத் துரத்தவே அவன் பேசத் தொடங்கினான். அதைப் பார்த்துச் சனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சிலரோ: இவர் பசாசுகளுக்கெல்லாந் தலைவனாயிருக்கிற பெல்சேபூத்தின் உதவியினாலே பேய்களைத் துரத்துகிறான் என்றார்கள். சுவாமி, பிசாசைக் கொண்டு வேறே பிசாசுக்களைத் துரத்தக் கூடாதென்று காண்பித்து: என்னோடே யிராதவன் நமக்கு விரோதமாயிருக்கிறான்; என்னோடே சேர்ந்து கொள்ளாதவன் வீண் பிரயாசைப் படுகிறான். பிசாசானது ஒருமனிதனிடத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட பின்பு, தன்னிலும் அதிக பொல்லாத பேய்களைக் கூட்டிக் கொண்டு அந்த மனிதனிடத்தில் பிரவேசிக்கப் பிரயாசப்படும்; அப்போது அவன் முன்னையப் பார்க்க அதிகமாய்க் கெட்டுப் போகிறான் என்றார். சேசுநாதர் இப்படிப் பேசுகையில், ஒரு ஸ்திரீயானவள் அவரை நோக்கி: உம்மைப் பெற்ற தாயார் பாக்கியவதியென்று உரக்கச் சொன்னாள். அதற்குச் சுவாமி: சர்வேசுரனு

...வார்த்தையைக் கேட்டு அனுசரிப்பவர்க
ளே பாக்கிய சாலிகள் என்று திருவுளம் பற்
றினார்.

கிறீஸ்துவர்களே, நல்ல பாவ சங்கீர்த்தன
ம் பண்ணுகிறதற்குத் தான் செய்த பாவங்களை
யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துப் பார்த்து,
அவைகளுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு, இனி ஒரு கா
லுஞ் செய்யமாட்டேன் என்று கெட்டியான பி
ரதிக்கினை பண்ணிப் பின்பு அப்பாவங்களை யெ
ல்லாம் ஒன்றும் ஒளியாமலுங் குறைக்காமலுங்
குருக்களுடனே சொல்ல வேண்டியது. ஒரே ஒ
ரு சாவான பாவத்தை மனம் பொருந்தி ஒளிக்
கிறதாயிருந்தால் மற்றப் பாவங்களுக்குப் பொ
றுத்தல் அடையப்படாத தல்லாமல் அதே பெரி
ய பாதகமாயிருக்கும். பிசாசு அதை அறிந்து,
கிறீஸ்துவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணும்
போது, அவர்கள் தாங்கள் செய்த பாவங்களில்
சிலதுகளைச் சொல்லாத படிக்குத் துர்ப்புத்தி
சொல்லும். இந்தத் தந்திரத்துக்கு அகப்பட்டுப்
பொய்ப் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்கிறவன் இப்
போ சொல்லப் பட்ட ஊமையனுக்கு ஒப்பாயி
ருக்கிறான். அந்தச் சமயத்தில் சேசுநாதர் தாமே
நம்மைப் பிடித்த பிசாசைத் துரத்தும்படிக்கு
வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியது.

சில யூதர்கள் சேசுநாதர் மேல் காய்மகாரப்
பட்டு, இவர் பிசாசைக் கொண்டு பேய்களைத்
துரத்துகிறார் என்று தூஷணித்தார்கள். அப்ப
டிப் போலே அஞ்ஞானிகள் சேசுநாதர் செய்த அ
புதுமைகளை மெய் யென்று ஒத்துக் கொள்ள

மாட்டாமல், அவர் போதித்த வேதத்தை வெ
றுத்து நரகத்தில் விழுகிறார்கள். சில கிறீஸ்து
வர்கள் முதலாய்க் குருக்கள் பேரிலும் நல்ல கி
றீஸ்துவர்கள் பேரிலுந் தீராத சந்தேகப் பட்டு,
அவர்கள் சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கேட்க
மாட்டாமல், அவர்களைப் புறக்கணித்து அலட்
சியம் பண்ணுகிறார்கள். உபதேசி, இப்படிச் செ
ய்ய வேண்டாம் என்றால், அவர்கள்: நீயார்? உ
ன் அதிகாரத்தை நான் அறியமாட்டேன், போ
போ வென்று அவமானஞ் செய்வார்கள். குரு
க்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டு: ஏன் இப்படி நடக்கி
றீர்கள் என்று புத்தி சொன்னால், அவர்கள்: என
க்குத் தெரியாதா? நான் சிறு குழந்தையா? நீர்
சொல்வதைக் கேட்க மாட்டேன் என்று பிடி
வாதஞ் செய்து அகன்றுபோய் அதிக மதிகமா
ய்க் கெட்டுப் போகிறார்கள்.

பசாசைக் கொண்டு பேய்களைத் துரத்தக்
கூடாதென்று சுவாமி சொன்னாரே. அநேகம்
பேர் இந்தத் தேவவாக்கியத்தைப் பொய் என்கி
றாப் போலே, பிசாசினாலே தங்களுக்கு நன்
மை வரலாம் என்று இருக்கிறார்கள். அதெப்ப
டியென்றால், ஒரு குழந்தை வியாதியா யிருக்
கும்போது, துலுக்கர், சூனியக்காரர், சோதிஷ
ர், புரோகிதர், வள்ளுவர் முதலான வஞ்சகர் இட
த்திற் போய் மந்திரிக்கச் செய்வார்கள். பிசாசு
க்குப் படைக்கத் தேங்காய், அவல், கடலை வாங்
கிக் கொடுப்பார்கள்; இன்னும் வேறே அஞ்ஞா
னச் சடங்குகளைச் செய்வார்கள். ஐயையோ! கிறீ
ஸ்துவர்களே, இதென்ன பைத்தியம்? சேசுநாத

ஞானஸ்நான திருவிருத்தத்தினாலே இரட்சிக்கப் பட்
டவர்கள் அவனாலே சபிக்கப் பட்டு நரகத்திலே
தீராத நெருப்பிலே கிடக்கிற பேய்களை ந
ம்புவாராமா? தன்னை இரட்சிக்கப் பலனில்லாத ப
சாசு உங்களை இரட்சிக்கலாம் என்றிருக்கிறீர்க
ளோ? இல்லையென்றால் அதை ஆராதிக்கிறவர்க
ளை நம்புகிற தென்ன? அதுக்கு ஒப்புக் கொடு
த்த வைகளை வாங்கிச் சாப்பிடுகிற தென்ன? கெ
ட்டுப் போனவனோடு சேர்ந்தவன் கெட்டுப்
போவான் என்கிறது போலே, பசாசுக்கு அடி
மையா யிருக்கிறவர்களை அடுத்தால் நீங்களும்
பிசாசுக்கு அடிமைகளாய் நரகத்தில் விழுவீர்
கள் என்னத்தகும்.

நம்மோடே யிராதவன் நமக்கு விரோதமா
யிருக்கிறான் என்று சேசுநாதர் சொன்னதற்கு
அர்த்தம் என்ன வென்றால், அவர் போதித்த
வேதமல்லாதே வேறே மெய்யான வேதம் இல்
லாததினாலே, அவ்வேதத்தின் கட்டளைகளை யெ
ல்லாம் அநுசரித்து, அவர் ஸ்தாபித்த திருச்ச
பைச் சொற்படி நடந்தாலொழிய, சரீரத்தினி
ன்று அறுக்கப்பட்ட உறுப்பு கெட்டுப் போய் உ
தவாதது போல, இரட்சகராலே தள்ளப்பட்டு,
ஞான வுயிர் இல்லாதவர்களாய்க் கெட்டுப் போ
வோம் என்று அர்த்தமாமே.

பிசாசானது ஒருத்தனிடத்தில் நின்று
துரத்தப்பட்ட பின்பு, தன்னைக் காட்டிலும் பொ
ல்லாத பேய்களைக் கூட்டிக் கொண்டு, தான் வி
ட்டுவந்த ஆத்துமத்தில் மறுபடியும் பிரவேசிக்
கப் பிரயாசப்படும் என்று கேட்டீர்களே. ஒரு

த்தன் மெய்யான வேதத்தை அறிந்து, அதை
அங்கீகரித்துப் பிசாசை விட்டு விட்டுப் புண்ணி
ய வழியிலே நடக்கிறதைக் கண்டால், பிசாசு
அவனைக் கெடுக்கப் பற்பல தந்திரங்களைச் செ
ய்யும். அவன் மயங்கிப் பேய்க்கு இடங் கொ
டுத்தால், முன்னையிலும் பார்க்கப் பொல்லாதவ
னாய்ச் சுவாமியாலே கை விடப் பட்டுப் பிசாசு
க்கு இரையாயிருப்பான். சில பேர் தபசு கால
த்திலே பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணி நன்மை வா
ங்கின பிற்பாடு, முன்போலவே நடக்கலாம் எ
ன்று நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்
களைத் தாங்களே மோசஞ் செய்கிறார்கள். ஏனெ
ன்றால், புண்ணிய வழியிலே தங்கும் இடம் ஒ
ன்றுமில்லை. ஒரு புண்ணியஞ் செய்த பின் அம்
மாத்திரம் போதுமென்றால், பாவமே கிட்டத்
தில் இருக்கும். யாத்திரை செய்கிறவன் இளைப்
பா யிருக்கும் போது, சாவடியிலே தங்கி இளை
ப் பாறலாம். மோக்ஷத்துக்குப் போகிற வழி
யோ அப்படி யல்லவே. எத்தனை இளைப்பு இரு
ந்தாலுஞ், சாகுமட்டும் ஓயாமல் நடக்கவே வே
ணும். நடந்தால் மோக்ஷம்; இல்லாமற் போனால்
நரகமே வரும். ஆகையால் பாவ சங்கீர்த்தனத்தி
ன் வழியாக உங்களிடத்தில் இருந்த பிசாசைத்
துரத்தின பிற்பாடு, முன்னையைப் பார்க்க அதி
க பொல்லாப்பு உங்களுக்கு வராதபடிக்குக் க
ண் விழிப்பா யிருந்து இடைவிடாமல் சகல பு
ண்ணியங்களையும் அநு சரிப்பதே வழியாம்.

கடைசியிலே, தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்டு
அநுசரிப்பவனே பாக்கியவான் என்று சேசு

நாதர் சொன்னார். இவ்வுலகத்தில் எத்தனை ஆஸ்தி, பாஸ்தி, பெருமை, சௌக்கியம் இருந்தாலும், மறுலோகத்தில் கெட்டுப் போய் நரகத்தில் ஆக்கினைப் பட்டால் பிரயோசனம் என்ன! இங்கே, சுவாமியைச் சிநேகித்துச் சேவித்து, நல்லமரணத்தை அடைந்து, முடியாத இன்பத்தை அநுபவிப்பதே யல்லோ மெய்யான பாக்கியம். ஆதலால் நாமெல்லாரும் பாவத்தை விட்டு, மோக்ஷத்துக்குப் போகப் புண்ணியமே வழியென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, இடைவிடாமல் சகல புண்ணியங்களையும் அநுசரிக்கப் பிரயாசப்படக் கடவோம். இப்படிச் செய்தால், இங்கே கஸ்திப் பட்டாலும், மனிதர்கள் நம்மை அற்பமாய் எண்ணி நிந்தித்தாலும், மறுலோகத்தில் சர்வேசுரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்து அநந்த பாக்கியத்தை அநுபவித்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்போமாக.

FOURTH SUNDAY OF LENT.

ஒருநாள் நம் ஆண்டவராகிய சேசுநாதசுவாமி தம்முடைய சீஷர்களோடே ஒரு மலையில் ஏறி உட்கார்ந்திருக்கையில், திரளான சனங்கள் தம்மிடத்தில் வருகிறதைக் கண்டு, அப்போஸ்தலராகிய பிலிப் பென்பவருடைய விசுவாசத்தைச் சோதிக்க அவரைப் பார்த்து: அத்தனை சனங்களுக்காக எங்கே அப்பங்களைக் கொள்ளலாம் என்று வினவ, பிலிப் பென்பவர்: நம்மால் முடியாதென்றார். அப்போது பெலேக்திர் என்னும் வேறொரு அப்போஸ்தலர் சேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே, இங்கே ஒரு பையன் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அத்தனை பேருக்கு இது எம்மாத்திரம் இருக்கும் எனச் சுவாமி: சனங்களை உட்காரப் பண்ணுங்கள் என்றார். அப்படியே ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேர் புல் மேல் உட்கார்ந்த பின், சேசுவானவர் அப்பங்களை எடுத்துத் தோத்திரம் பண்ணி, அப்பங்களையும் மீன்களையும் பந்தியில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கச் சொன்னார். எல்லாருந் திருத்தி அடைந்த பின்பு, சுவாமி சீஷர்களை நோக்கி மீதியான துணிக்கைகளைச் சேகரிக்கக் கட்டளையிட்டார். அஞ்சு அப்பங்களில் சேஷமானவைகளால் பன்னிரண்டு கூடைகள் நிரப்பப்ப

ட்டினர். அந்த அற்புதத்தைக் கண்டவர்கள் சேசுவானவரை இராசாவாகப்படுத்த நினைக்கவேணும் அதை அறிந்து அவர் அவர்களை விட்டுத் தன்னந்தனியே மலையின்மேல் ஏறினார்.

பிரியமான கிறிஸ்துவர்களே, சர்வேசுரன் பா[illegible] ஆகாசமும் பூலோகத்தையும் அதிலுள்ள சகலத்தையும் உண்டாக்கிக் காப்பாற்றி நடத்திக் கொண்டு வருகிறதினாலே அவர் எல்லாத்துக்கும் ஆதிகாரணமாயிருக்கிறார் என்பது நிச்சயம். அவரே மழை பெய்யவும், சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்கள் பிரகாசிக்கவும், பயிர் முளைத்து வளரவும், கடல் கரையைக் கடக்காமல் நிற்கவும், ஆறுகள் ஓடவுஞ் செய்கிறார். அவரே மனிதர்களுக்குப் பிள்ளைகளும், மிருகங்களுக்குக் குட்டிகளும், மரங்களுக்குக் கனிகளுங் கட்டளையிடுகிறார். தாய் முலையில் பால் சுரக்கவும், பறவைகளுக்கு இறகு முளைக்கவும், மீன்களுக்குச் செட்டையிருக்கவும், சராசர வஸ்துக்களுக்கெல்லாந் தகுந்த குணங்கள் இருக்கவுஞ் செய்கிறவர் அவரே. ஆகையால், நாம் அவரை நேசித்து விசுவாச, நம்பிக்கை, பக்தியோடு நமது ஆத்துமத்தோடேயுஞ் சரீரத்தோடேயும் அவருக்கு ஊழியம் பண்ணினால், நமது ஆத்துமத்துக்குஞ் சரீரத்துக்கும் வேண்டியதெல்லாங் கட்டளையிடுவார். இப்போ சொல்லப்பட்ட சனங்கள் ஆகாரம் இல்லாமல் சேசுநாதரைப் பின்தொடர்ந்து அவருடைய மேலான வேதத்தைக் கேட்கும் பொருட்டு மலையில் ஏறினார்கள். திவ்விய போதகர் அவர்கள் பற்றுதலைக் கண்டு, அவர்கள் ஆத்துமத்துக்குஞ் சரீரத்து

க்கும் பிரயோசனமாக ஒரு பெரிய புதுமையைச் செய்தருளினார். அதினாலே அவர்கள் ஆத்துமத்துக்கு விசுவாசமுஞ் சரீரத்துக்குத் திருப்தியும் வந்தது. சிலர் பேர் தங்கள் சரீரத்தை மாத்திரம் பார்த்துக் கொண்டு, ஆத்தும காரியங்களை நினைக்காததினாலே, ஆத்துமத்திலுஞ் சரீரத்திலும் நஷ்டப் படுகிறார்கள். முந்த முந்த ஆத்துமத்தை விசாரித்துச் சரீரத்துக்கு வேண்டியதைத் தேடினால் தான் சுவாமி தயவு செய்து நமது ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையுங் காப்பாற்றுவார். அதைப் பற்றி அவர் தாமே நமக்குப் படிப்பித்த மந்திரத்திலே: உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப் படுவதாக, உம்முடைய இராச்சியம் வருக, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுமாப்போலே பூமியிலேயுஞ் செய்யப் படுவதாகவென்று சொன்ன பின்பு, அன்றன்றுள்ள எங்கள் அப்பம் எங்களுக்கு இன்று தாரும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். சனங்கள் தங்களை மறந்து தயவுள்ள இரட்சகரிடத்தில் போய்ப் பிழைத்தது போல, நாமும் உலக காரியங்களை அற்பமாய் எண்ணிச் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியம் வரும்படியாகவும், அவருடைய சித்தம் உலகம் எங்குஞ் செய்யப்படும்படியாகவும் ஆசைப்பட்டால், சுவாமி நமது பேரில் இரக்கம் வைத்து, நமது உயிரைக் காப்பாற்றப் புதுமைகளை முதலாய்ச் செய்தருளுவார் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

சேசுநாதர் ஐஞ்சு அப்பங்களை எடுத்துத் தோத்திரம் பண்ணினார் எனக் கேட்டீர்களே.

அப்படியே நாமும் நம்மைக் காப்பாற்றுகிற சுவாமி மேல் நன்றியறிகிறவர்களாய், அவரால் நமக்கு வருகிற நன்மைகளுக்காக அவருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யக்கடவோம்.

சனங்களெல்லாருந் திருத்தி அடைந்த பின், சேசுநாதர் மிச்சமான துண்டுகளில் ஒன்றும் கெட்டுப் போகாத படிக்கு அவைகளெல்லாஞ் சேகரித்துக் கூடையில் வைக்கச் சொன்னார். சில பேர் தங்களை மாத்திரமே நினைத்துச் சுவாமி தங்களுக்குக் கட்டளையிட்டதெல்லாம் வீணாய்ச் செல வழித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் எளியவர்களுக்குப் பிச்சை கொடுக்கவுஞ் சத்விஷயங்களில் தர்மஞ் செய்யவும் மனங்கொள்ளாமல், யாவரும் உலோபியென்று சொல்லும்படியாய் வாழப்பட்ட இவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஆஸ்திகாரராய்ச் சகல சுகபோக பாக்கியங்களை அனுபவித்த பிற்பாடு மரணநேரத்தில் வெறுமைப்பட்டுத் தங்களுக்கு சுவாமியிடத்தில் புண்ணியம் என்பது ஒன்றுமில்லாதவர்களாய் பயங்கரமான தீர்வையிடப் படுவார்கள். நீங்களோவென்றால், ஏழைகளுக்குச் செய்த தர்மம் எல்லாவற்றின் மேல விசேஷ தயவுள்ள சுவாமிக்குச் செய்ததாலாகும் என்று நினைத்துக் கொண்டு அவனவன் தன் தன் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பிச்சை கொடுக்கவும் தானதருமம் முதலிய சத்விஷயங்களைச் செய்யவுங் கடவீர்கள்.

சனங்கள் சேசுநாதருடைய தயையும் வல்லமையும் பார்த்து அவரைத் தங்களுக்கு இராசாவாக ஏற்படுத்த நினைத்தார்கள். சேசுநாதர் எல்லாவிராசாக்களுக்கும் இராஜ சக்கிரேஸ்வரனுமாயிருக்கிறார். ஆயினும் மனிதர்களை மீட்டிரட்சிக்க அந்த நல்ல சுவாமி யானவர் மனுஷனாய்ப் பிறந்து தம்முடைய தெய்வீகத்தை மறைக்கச் சித்தமானார். நாமோவென்றால், அவர் நமக்குச் செய்திருக்கிற நன்மைகளையும் நமக்காக அனுபவித்த அவமானங்களையும் பட்டபாடுகளையும்பார்த்து, அவர் மேல்பட்சம் வைத்து, அவரே நமக்கு இராசாவாகவேணும், அவருக்கு ஊழியம் பண்ணுவதே பாக்கியம், அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்வதே நமக்கு இஷ்டம், அவரல்லாமல் நமக்கு ஆண்டவர் இல்லையென்று அவர் கிட்டப் போய் வணங்கி நேசித்துச் சேவித்து வழிபடுவதே நியாயம்.

சேசுநாதர் சனங்களுடைய கருத்தை அறிந்து அவ்விடத்தை விட்டுத் தனியே மலையில் ஏறினார். ஏனென்றால் அவர் தம்முடைய திருவிரத்தத்தினாலே நம்மை இரட்சிக்கச் சித்தமாயிருந்தார், ஆனதால் உலக மகிமையை நினைத்துத் தம்மைக் கொண்டாடுகிறவர்களை விட்டு விலகிப் போனார். உலக சுகங்களை வெறுத்துச் சேசுநாதர் காண்பித்த முன்மாதிரியை நாமும் அநுசரித்து, அநித்தியமான பூலோக வாழ்க்கைகளைப் புறக்கணித்துச் சேசுநாதருக்குப் பிரியப்படுவோமே யானால், மறுலோகத்திலே என்றென்றைக்கும் இராசாக்களாயிருப்போமென்று நம்பிக்கை கொண்டு, மோக்ஷ பாக்கியத்தின்பேரில் ஆசையெல்லாம் வைக்கக் கடவோ

PASSION SUNDAY.

இன்றைய [illegible] வாசிக்கப்படுஞ் சுவிசேஷத்தில் சேசுநாதர் யூதர்களை நோக்கிச் சொல்லுகிறதாவது:—

[illegible] டத்திலே பாவம் உண்டென்று திருஷ்டாந்தப்படுத்துகிறவனார்? நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறதிலே நீங்கள் என்னை விசுவசியாமல் இருப்பானேன்? சர்வேசுரனுடைய பாரிசத்தில் இருக்கிறவன் தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்டு உணருவான். நீங்கள் சர்வேசுரன் பாரிசத்தில் இல்லாமையால் தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்கமாட்டீர்கள் என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு யூதர்கள்: நீ, சமாரியான் என்றும் பசாசினால் பிடிக்கப்பட்டவன் என்றும் நாங்கள் சரியாய்ச் சொன்னோமே என்றார்கள். அதற்குச் சேசுநாதர் சொன்னது: நான் பேய் பிடித்தவனல்லவே. என்னுடைய பிதாவை மதித்து வணங்குகிறேன்; நீங்களோ எனக்கு அவமானம் பண்ணுகிறீர்கள். மேலும், நான் மகிமையைத் தேடுகிறதில்லை. என்னுடைய பிதா என்னை மகிமைப்படுத்துவாரல்லாமல் என்னை நிந்திக்கிறவர்களை நியாயந் தீர்ப்பவர் அவரே. நான் மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், என்னுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டவன் எவனோ அவன் ஒருகாலு

ஞ் சாகமாட்டான் என்று சொல்ல, அவர்கள்: மெய்யாகவே பேயாலே பிடிக்கப் பட்டிருக்கிறாய், அபிரகாம் என்பவரும் மற்றுந் தீர்க்க தரிசிகளும் மரணத்தை அடைந்திருக்கிறார்களே, நீயோ உன் வாக்கியத்தைக் கேட்கிறவன் சாகமாட்டான் என்கிறாய். எங்கள் பிதாவாகிய அபிரகாம் என்பவரைப் பார்க்க நீ பெரியவனோ என்னச் சேசுநாதர்: உங்கள் பிதாவாகிய அபிரகாம் என்பவர் என்னுடைய நாளைக்காண அ[illegible]ழ்ந்து ஆசைபட்டார். அதைக் கண்[illegible]ஷித்தார் என, யூதர்கள்: உ[illegible]ம்பது பிராயம் ஆகவில்லையே, அபிரகாம் என்பவரை எப்படிக் கண்டிருப்பாய் என்று [illegible]வச் சுவாமி: மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், அபிரகாம் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன் என, அதைக் கேட்டு அவர்கள் அவரைக் கொல்லக் கற்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவரோ மறைந்து தேவாலயத்தை விட்டுப் போனார்.

மிகவும் பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, தீர்க்கதரிசிகள் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கிறவர் இராசாக்களுக்கு இராசாவாயிருப்பார் என்றும், அவர் சகலத்தையுந் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்துவார் என்றுஞ் சொல்லி இருக்கிறதினாலே, யூதர்களுக்குள்ளே அநேகம் பேர் தாழ்ச்சி-தரித்திரம்-ஒறுக்கும் முதலான புண்ணியங்களுள்ள சேசுநாதர் இரட்சகராயிருக்கமாட்டார் என்று பிசகாய் நினைத்தார்கள். அவர்கள் உலோக காரியங்களை மாத்திரங் கனமாய் எண்ணி, [illegible]ாஸ்தி மு

[illegible]ன இலௌகிக காரியங்களை வெறுத்துச் சிறியோர்களோடே கூடிப் பேசுகிறவர் தங்களுக்கு அரசனாக வேண்டாம் என்று சலிப்புற்று அவரை நிந்தித்ததுமல்லாமல், கடைசியிலே அவருடைய ஞானமான போதகத்தைப் பொறு[illegible]மா[illegible], அவரைப் பிடித்துச் சிலுவையிலே அறைந்து கொலை செய்தார்கள். சேசுநாதர் பாவத்தினாலே கெட்டுப் போன மனுமக்கள் மகா [illegible]த்த பலியைக் கொண்டு இரட்சிக்கப் பட[illegible]மென்று கணிக்கத் தம்மை விரோதிக்க [illegible] நோக்கி: நம்மிடத்தில் பாவம் உண்டென்று [illegible] தான் சொல்லக் கூடும் என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் மறுமொழி சொல்லத் துணியாமல் மௌனமாய் நின்றார்கள். அப்போது சுவாமி அவர்களுடைய துர்மார்க்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சர்வேசுரனுடைய பாரிசத்தில் நீங்கள் இல்லாதவர்களாதலால் தேவவாக்கியத்தைக் கேட்டு உணரமாட்டார்கள் என்றார். அந்த வார்த்தை கேட்ட மாத்திரத்தில் யூதர்கள் கோபித்து மூர்க்க வெறி கொண்டு, சுவாமி சமாரியான் என்றும் பேய் பிடித்தவனென்றும் இகழ்ந்து சினந்து கூவினார்கள்.

யூதர்கள் சமாரிய தேசத்துச் சனங்களை அற்பமாய் எண்ணி, ஒருத்தனை நிந்திக்க வேணுமானால் அவனைச் சமாரியான் என்பார்கள். மேலும் யூதப் பாஷையிலே சமாரியான் என்றால் காவற்காரன் என்று அர்த்தமாகும். அதைப் பற்றிச் சகலத்தையுங் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிற [illegible] சர்வேசுரன் தான் சமாரியானல்ல

வென்று சொல்லாமல், தான் பேய் பிடித்தவனல்லவே என்று மறுமொழி சொன்னார்.

நம்முடைய வாக்கியத்தைக் கேட்பவன் எவனோ அவன் ஒருகாலுஞ் சாகமாட்டான் என்று சுவாமி சொன்னதற்கு அர்த்தமென்ன? இரண்டு வகை மரணம் உண்டு. ஒருத்தனுடைய ஆத்துமஞ் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்த வுடனே, அவன் இறந்து போயினான் என்பார்கள். ஆத்துமம் பாவத்தில் விழுந்து வரப்பிரசாதத்தைப் போக்கடித்தால், அந்த ஆத்துமத்துக்கு உயிரா யிருக்கிற சர்வேசுரன் அதைத் தள்ளி விடுகிறதினாலே, ஆத்துமத்துக்கு மெய்யான உயிர் இல்லை என்று சொல்லத் தகும். இப்படி ஆத்தும உயிரைக் கெடுக்கும் பாவஞ் சாவான பாவம் என்னப்படும். இது இப்படி யிருக்கின்றமையால், தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதின் படியே நடக்கிறவன் சரீர மரணத்தை அடைந்தாலும், அவனுடைய ஆத்துமம் மெய்யான உயிராகிய வரப்பிரசாதமுள்ளதா யிருக்கிறதினாலே, அவன் சாகாமல் உயிருள்ளவனா யிருக்கிறான் என்பது ஞாயந்தான். யூதர்கள் ஞான காரியங்களை அறியாதவர்களாய் இருந்தமையால், சேசுநாதர் சொன்ன வாக்கியத்தின் கருத்தைக் கண்டு பிடிக்காமல் அவரை நிந்தித்து ஏசிப் பரிகாசஞ் செய்தார்கள்.

மகாத்துமா வாகிய அபிரகாம் என்பவர் நம்முடைய நாளைத் தரிசித்து அகமகிழ்ந்தார் என்று சேசுநாதர் சொன்னது என்னவென்றால், அபிரகாம் என்பவர் மகா தீர்க்கதரிசியா யிருந்ததினாலே, ஒரு இரட்சகர் பிறப்பாரென்றும், அ-

வர் தம்முடைய வம்சத்திலே அவதரிப்பாரென்றும் அறிந்து கொண்டு, சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கி, இரட்சகரைக் குறித்துப் பலதீர்க்க தரிசனங்களைச் சொல்லி யிருந்தார். அதைப்பற்றிச் சேசுநாதர் அந்த மகாத்துமா தம்மைக் கண்டதாகச் சொன்னார். யூதர்கள் அகங்காரத்தினாலே மந்த புத்தி யுள்ளவர்களாய் அந்த வசனத்தைக் கண்டு பிடிக்காமல், அத்தனை வருஷத்துக்கு முந்தி இறந்து போனவரைச் சேசுவானவர் எப்படிப் பார்த்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இரட்சகர் தாம் மனுஷன் மாத்திரமல்ல மனுஷனுஞ் சர்வேசுரனுமா யிருக்கிறதைக் காண்பிக்கத் தக்கதாக அபிரகாம் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே நாம் இருக்கிறோம் என்று திருவுளம் பற்றினார்.

யூதர்கள் அந்த மேலான சத்தியத்தை உணர மாட்டாமல் தங்களை இரட்சிக்க வந்தவரை ஐயோ கல்லால் எறிய நினைத்தார்கள். அவர்களுடைய புத்தியீனத்தைப் பார்த்து, அவர்கள் இரட்சகருக்குச் செய்த அவமானத்துக்குப் பதிலாக நாமெல்லாருஞ் சுவாமி பாதத்தில் விழுந்து ஸ்துதி செய்து: ஓ! நேசத்துக்குரிய சேசுவே, எல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவா யிருக்கிறவர் நீரே, எங்களை இரட்சிக்கிறவர் நீரே, எங்களுக்கு மோக்ஷ பாக்கியத்தைக் கொடுக்கச் சித்தமும் வல்லமையு முள்ளவர் நீரே என்று தாழ்ச்சியோடேயும் விசுவாச நம்பிக்கை பத்தியோடேயும் அவரைப் புகழ்ந்து, துதித்து, வாழ்த்தக்கடவோம்.—ஆமென்சேசு.

PALM SUNDAY.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே,—நம்முடைய இரட்சகராகிய சேசு கிறீஸ்து நாதர் நமக்காக மரணத்தை அடைய ஜெருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போகையில் நாலு நாளைக்கு முன் இறந்துபோய்க் கல்லறையிலே புதைக்கப்பட்ட இலாசர் என்பவரை இவர் உயிரோடே எழுப்பினதைக் கேள்விப்பட்டுத் திரளான சனங்கள் அவருக்கு எதிராகப் போனார்கள். சேசுநாதர் ஒரு வேசரியின் மேல் ஏறிப் பட்டணத்தின் அருகே வரவே, சனங்கள் வழியில் தங்கள் வஸ்திரங்களை விரிக்கவும் குருத்துகளைப் பறித்துப் பாதையில் பரப்பவும் ஓசன்னா ஜெயா ஜெயாவென்று கூவிப்பொங்கி மகிழ்ந்து இரட்சகரை வாழ்த்தி ஸ்துதித்துக் கொண்டாடி அவரோடே கூடப் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார்கள்.

அந்த ஓட்டோலகத்தின் அடையாளமாக இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே குருவானவர் திவ்விய பூசை செய்வதற்கு முன்னே குருத்துகளை மந்திரித்துச் சனங்களுக்குக் கொடுக்கிறார். கிறீஸ்துவர்களும் அந்தக் குருத்துகளைத் தங்கள் வீடுகளில் கொண்டு போய் வைத்தால், அந்த வீடுகளுக்குப் பொல்லாப்பு வாராதபடிக்கு உதவியாயிருக்கும். ஆனால் கையில் குருத்

களை ஏந்திக் கொண்டு இருதயத்தில் பாவங்களைக் கட்டிக் கொண்டால், நாம் சுவாமியோடே ஓட்டோலகமாய் நடப்பதற்குத் தகுந்தவர்களாயிருக்க மாட்டோம். ஆகை[illegible] பாவத்தை விட்டு விடமச் சேசுநாதரோடே அடி, மிதி, அவமான முதலிய கஸ்திகளை அனுபவித்து, அவரைப் போலே சிலுவையிலே அறையுண்டு, நம்முடைய இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தி மரணத்தை அடைய வேண்டியதாயிருந்தாலும், [illegible]மை யுண்டாக்கி இரட்சித்துத் தயவோடே காப்பா[illegible]வரா ஒருகாலும் விடமாட்டோம் என்று முழுமனதோடே பிரதிக்கினை பண்ணக் கடவோம். யூதர்கள் சேசுநா[illegible]ரைக் கொண்டாடின பின், அவரைச் சிலுவையிலே அறையவேணும் என்று கூவினார்கள். அப்படியே சில கிறீஸ்துவர்கள் குருத்து ஞாயிற்றுக்கிழமை பூசை கண்டு, குருத்துகளை ஆசையோடே வாங்கிக் கொண்ட பிற்பாடு, பாவ மார்க்கத்தை வி[illegible]ட்டாமல், தங்கள் நல்ல சுவாமியை[illegible] சிலுவையில் அறைந்து அவருடைய திரு இருதயத்தைப் பாவமாகிய ஈட்டியினாலே குத்துகிறார்கள். இந்த அர்ச்சியசிஷ்ட வாரத்திலே அநுசரிக்கப்படுஞ் சடங்கெல்லாம் வீண் வேடிக்கையாக எண்ணவேண்டாம், அந்த மேலான சடங்கு சேசுநாதர் பட்ட பாடுகளுக்குத் தோத்திரமாகவும் நம்முடைய ஆத்தும பிரயோசனத்துக்காகவுஞ் செய்யப்படுவதே தவிர வேறல்ல. ஆகையால், இந்தப் பெரிய வாரத்தி[illegible]ங்களெல்லாரும் உள்ளடக்கமாயிருந்து கோவிலிலே பேசாம

லும் வீட்டிலே சண்டை சச்சரவு செய்யாமலும் புறத்தியாருக்குத் துர்மாதிரிகை காண்பிக்கா[illegible]விசுவாசத் தடனே வேண்டிக் கொள்ளவுந் தியானம் பண்ணவும் வேண்டியது.

வருகிற பெரிய வியாழக்கிழமை சேசுநாதர் தேவ நற்கருணை உண்டாக்கின வருஷாந்தர நாளானகையால், அன்றைக்குத் தேவ நற்கருணை பேரில் ஆசை வைத்து, அதிலே எழுந்தருளியிருக்குஞ் சேசுக்கிறீஸ்து நாத[illegible]ஸ்துதிக்[illegible]வும் மன்றாடவும் வேணுமே.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை சுவாமி பட்ட பாடுகளை நினைக்கிறதற்குக் குறித்திருக்கிறதினாலே, அன்றைய தினம் உலோக காரியங்களையெல்லாம் மறந்து போய்ச் சேசுநாதர் அனுபவித்த மரணத்தின் பேரிலே தியானஞ் செய்து, [illegible]வர் நமக்கா[illegible] அப்பேர்ப்பட்ட கடினமான மர[illegible]த்தை [illegible]டைந்தார் என்று யோசித்துப் பாவ[illegible]த வெறுத்து விடவும் மனஸ்தாபப்படவும் நல்லபிரதிக்கினை பண்ணவுங் கடவோம்.

இப்படியே இந்த அர்ச். வாரத்தில் சுவாமி மேல் பத்தி யுள்ளவர்களாய்ப் பாசக்கில்லாமல் அவரை வேண்டிக் கொள்ளுவோமேயானால், அவர் கல்லறையை விட்டு எழுந்தருளினது போலே நாமும் பாவச் சேற்றினின்று எழுந்திருந்து, ஞான உயிராகிய தேவ இஷ்டப் பிரசாதம் அடைந்து, சந்தோஷத்தோடேயும் ஆனந்தத்தோடேயுஞ் சுவாமி எழுந்தருளின பாஸ்குத் திருநாளைக் கொண்டாடுவோம்.

ON THE SACRED PASSION OF OUR LORD.

மிகவும் பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே! ஏக மூந் திரித்துவமுமாகிய சர்வேசுரனாலே படைப்புண்ட மனிதனானவன் பாவத்தினாலே கெட்டு மோட்சச் சுதந்தரத்தையும் போக்கடித்த பின் சுவாமி அவன் மேல் மனதிரங்கி: இனிவருங் காலத்தில் மனுக்குலத்தை நாமே இரட்சிப்போம் என்று வார்த்தைப் பாடு கொடுத்தார். அப்படியே கர்த்தராலே நியமிக்கப்பட்ட காலம் வந்தவுடன், அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் கன்னியகிமை கெடாத அர்ச். மரியம்மாளிடத்தில் இஸ்பிரீத்துசாந்துவினாலே உற்பவித்து மனுஷனாய்ப் பிறக்கச் சித்தமாயினார். இப்படியே சர்வேசுரனும் மனுஷனும் ஒன்றாயிருக்கிற சேசுநாத சுவாமி தம்முடைய மேலான வேதத்தைப் போதித்து, அவ்வேதத்தை மனிதர்களுக்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கும் படிக்குப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரைத் தெரிந்து கொண்ட பின்னர், பட்சத்துக்குரிய நமது சுவாமியானவர் நம்முடைய ஈடேற்றத்துக்காகச் சொல்லிலும் நினைவிலும் அடங்காத அவமானமுள்ள பாடுகளைப் பட்டுத் தம்முடைய திருவிரத்தமெல்லாஞ் சிந்திச் சிலுவையிலே அறையுண்டு கடினமான மரணத்தை அடைந்தார்.

அதெப்படியென்றால், சேசுநாத
தாம் மனிதனைப் பற்றி மரணத்தை அடைய
காலம் வந்ததென்று அறிந்து, முந்தமுந்த தாஞ்
செய்யப் போகிறதை மனிதர் மறவாத படிக்கு
த் தமது அப்போஸ்தலர்களோடே பாஸ்குப்
போசனத்தைச் செய்கையிலே, தேவநற்கருணை
என்கிற தேவ திரவிய அனுமானத்தை உண்டா
க்கினது மல்லாமல், அப்போஸ்தலர்களும் அவர்
களுக்குப் பின் குருப்பட்டம் பெறுகிறவர்களும்
தாஞ் செய்தது போலே திவ்விய பூசைபண்ணக்
கட்டளையிட்டார். அப்போஸ்தலர்கள் தேவநற்
கருணை வாங்கினவுடனே, அவர்களில் ஒருவனா
யிருந்த யூதாஸ் என்பவன் பணத்தின்மேல்
ஆசை வைத்துச் சேசுவைப் பகைத்த யூதர்களி
டத்தில் போய், அவர்களுக்கு இவரைக் காட்டிக்
கொடுக்கும்படி முப்பது வெள்ளிக் காசு வாங்கிக்
கொண்டான். சேசுநாதரோ மற்றச் சீஷர்களைப்
பூங்காவனத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய்,
அவர்களை விட்டுச் சற்று அப்புறம் போய்ச் சா
ஷ்டாங்கமாக விழுந்து, தியானம் பண்ணுகை
யில், தாம் அனுபவிக்கப் போகிற அவமானம்,
கஸ்தி, பாடு, மரணம், இனி மனிதர்கள் தமக்
குச் செய்யப் போகிற துரோகங்களுங் கண்டு
பிடித்துக் கஸ்தி சாகரத்தில் மூழ்கிப் பரம பிதா
வை நோக்கி: ஓ! பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் எ
ன்னை விட்டு நீங்கக் கூடுமானால் அப்படியே நீ
ங்கச் செய்யும், ஆயினும் என்னுடைய சித்தம
ல்ல உம்முடைய சித்தமே ஆகட்டும் என்று வே
ண்டிக் கொண்டார். சேசுநாதருக்குத் தேவ சு

பாவமும் மனுஷ சுபாவமும் ஆக இரண்டு சுபா
வமுண்டு. அவர் தேவ சுபாவத்தில் ஒரு காலு
ம் பாடுபடக் கூடாது. மனுஷ சுபாவத்திலேயே
கஸ்தி துன்பம் அடைந்து அவமானமாகப் பா
டுபட்டார். பூங்காவனத்திலே தம்முடைய மனு
ஷ சுபாவத்தைக் காண்பிக்கத் தக்கதாக இப்
போது சொன்னபடி மனுஷ சித்தம் அல்லவே
தேவ சித்தமே ஆகட்டும் என்று வேண்டிக்கொ
ண்டார். பின்னுஞ் சீஷர்களிடத்தில் வந்து,
அவர்கள் நித்திரை பண்ணுகிறதைக் கண்டு, அ
வர்களை எழுப்பி: நீங்கள் ஒருமணி நேரமாகிலும்
என்னோடே கூட விழித்திருக்கக் கூடாதா? நீங்க
ள் தந்திரத்தில் அகப்படாதபடிக்கு விழித்திருக்
கவுஞ் செபம் பண்ணவுங் கடவீர்கள் என்று சொ
ல்லி, மறுபடியுஞ் சற்றே தூரம்போய் வேண்டிக்
கொண்டார். கடைசியிலே சேசுநாதர் சீஷர்களி
டத்தில் வந்து, அவர்களைப் பார்த்து: இதோ ம
னுக்குமாரன் பாவிகள் கையிலே ஒப்புக் கொடுக்
கப்படுவான்; அதோ என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கி
றவன் வருகிறான், எழுந்திருங்கள் என்று சொ
ல்லவே, கெட்டுப்போன சீஷனாகிய யூதாஸ்
என்னும் பாதகன் ஆசாரியர்களுக்குஞ் சேவ
கர்களுக்கும் வழி காண்பித்துச் சுவாமி கிட்
ட வந்து வணங்கி: சுவாமீ நீர் வாழ்க வென்
று அவரை முத்தஞ் செய்தான். ஏனென்றால்
அப்பாதகன் யூதர்களைப் பார்த்து: எவனை நான்
முத்தஞ் செய்வேனோ அவன்தான் என்று அ
டையாளஞ் சொல்லி யிருந்தான். அப்போது
சேசுநாதர் அந்தத் துரோகியைப் பார்த்து: ஓ!

சித்திரா, என் செந்நாய்? இந்த கிரிகைசெய்து தானே
மனுமகனைக் காட்டிக் கொடுக்கிறாய் என்று
சொல்லி, பின்பு மற்றப் பாதகரை நோக்கி: நீங்
கள் யாரைத் தேடுகிறீர்கள், என்று கேட்க, அவ
ர்கள்: நாசரேத்தூரானாகிய சேசுவைத் தேடுகி
றோம் என்றார்கள். அதற்குச் சேசுநாதர்: நான்
தான் என்று சொல்லவே, வந்தவர்கள் யாவரு
ம் மயங்கித் தரையில் விழுந்தார்கள். சுவாமி யு
த்தரவின்படி அவர்கள் எழுந்திருந்த பின் அவ
ர் மறுபடியும்: யாரைத் தேடுகிறீர்கள் என்று
கேட்க அவர்கள்: சேசுவைத் தேடுகிறோம் எ
ன்றார்கள். அப்போது சேசுநாதர்: நான் தான்
என்று சொன்னேனே ஆகையால் என்னோடு
இருக்கிறவர்களுக்குத் தின்மை யொன்றுஞ்
செய்யாமல் விட்டுவிடுங்கள் என்றார். அதைக்
கேட்டு அர்ச். இராயப்பர் சினந்து, தன் கத்தி
யை உருவி, மல்குஸ் என்னுங் குருப்பிரசாதியி
ன் ஊழியக்காரனுடைய காதை வெட்டினார். சு
வாமி: வேண்டாம், உன் கத்தியை உறையில்
போடு; நான் என் பிதாவை வேண்டிக் கொண்
டால், அவர் எனக்கு ஏவல் செய்யப் பன்னிர
ண்டு சேனை சம்மனசுக்களை அனுப்புவாரே, அ
வர் சித்தத்தின் படியே நடக்க வேண்டியது ந
டக்கட்டும் என்று சொல்லி, அம்மனிதனுடைய
காதை எடுத்து அவனைச் சொஸ்தப் படுத்தி
விட்டார். பின்னும் நிர்க்கதரிசனங்கள் நிறை
வேற வேண்டிய தென்றுஞ் சொல்லித் தம்மை
சேவகர் கையிலே ஒப்புக் கொடுக்க, அவர்கள்
அவரைப் பிடித்துக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு

பிரதான ஆசாரியனாகிய கைபாஸ் அதிகார
சபையில் கொண்டுபோய் நிறுத்தி வைத்தார்கள்.
அர்ச். இராயப்பரும் அருளப்பருந் தவிர மற்ற
ச் சீஷர்க ளெல்லாரும் பயந்தோடிப் போய் வி
ட்டார்கள். அப்போது அநேகம் பேர் வந்து சு
வாமிக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச் சாக்ஷிகளைச்
சொன்ன பின்பு, கைபாஸ் சேசுவை பல கேள்
விகளைக் கேட்டாலும், சுவாமி மௌனமா யிரு
க்கிறதைப் பார்த்து: சர்வேசுரனுடைய குமாரனா
கிய கிறீஸ்து நீதானோ? அதை நீ எங்களுக்குச்
சொல்லும்படியாகச் சர்வேசுரன் மேல் ஆணை
யிட்டுக் கேட்கிறேன் என்று சொன்னான். அத
ற்குச் சேசுநாதர்: ஆம், நீயே சொன்னாய். மீளவு
ம், இனிமேல் நீங்கள் மனுக்குமாரனைச் சர்வ வ
ல்லப முள்ள கர்த்தருடைய வலது பாரிசத்தி
லே வீற்றிருக்கவும் ஆகாசத்தின் மேகங்கள் மே
ல் வரவுங் காண்பீர்கள் என்று நாமே உங்களு
க்குச் சொல்லுகிறோம் என்று திருவுளம் பற்றி
னார். இந்தப் பயங்கரமான மொழியைக் கேட்
ட மாத்திரத்தில் கைபாஸ் தன் வஸ்திரங்களைக்
கிழித்துக் கொண்டு: ஐயோ! இவன் தேவதூஷ
ணஞ் சொன்னானே, இனிச் சாக்ஷிகள் என்னத்
துக்கு? வேண்டாமே, என்று கோபிக்க, அங்
கே இருந்தவர்களில் சிலர் சேசுநாதருடைய தி
ரு முகத்தில் துப்பவும் அவரை அடிக்கவும் வே
றநேக அவமானங்களைச் செய்யவுந் தலைப் பட்
டார்கள்.

சேசுநாதர் கைபாஸ் வீட்டில் இருக்கும்
போது, இராயப்பர் தலைவாசலில் உட்கார்ந்தி

ருக்கிறதைக் கண்டு ஒரு வேலைக்காரி: நீயுஞ் சேசுவோடிருந்தாய் அல்லவா? என்று கேட்க, இவர்: இல்லை, இல்லை, நான் அவனை அறியமாட்டேன் என்றார். இப்படியே மூன்று தரம் பயத்தினாலே புத்திமயங்கி அறியேன் என்று தம்முடைய சுவாமியை மறுதலித்தார். அப்போது சேவல் இரண்டாம் விசை கூவச் சேசுநாத சுவாமி திரும்பித் தன்னை பட்சத்தோடே பார்க்கிறதைக்கண்டு மனஸ்தாபப் பட்டு, வெளியே போய்க் கண்ணீர் விட்டது மல்லாமல் அந்நாள் தொடங்கி வேதத்துக்காக மாணத்தை அடையுமட்டும் இரட்சகர் மேல் அளவில்லாத பட்சம் வைத்து, எல்லாருக்கும் விசுவாசத்தில் முன் மாதிரிகையாயிருந்தார். யூதாசோ வென்றால், தான் செய்த பாதகத்தின் கனத்தைக் கண்டுபிடித்து, இனிப் பொறுக்கப் படாதென்று அவநம்பிக்கைப் பட்டு, வாங்கின வெள்ளிக் காசுகளைத் தேவாலயத்தில் எறிந்து போய் நான்று கொண்டு அவலமாய்ச் செத்தான்.

இராத்திரி முழுமையுஞ் சேசுநாதர் சொல்லப் படாத அவமானங்களை ஆச்சரியமான பொறுமையோடே அனுபவித்தார். விடியவே, யூதர்கள் அவரைப் பிலாத்தென்னுந் தேசாதிபதி யிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். பிலாத்தன் அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் இல்லாததைக் கண்டு பிடித்து, அந்தத் தேசத்தி லுள்ள வழக்கத்தின் படி, பாஸ்குப் பண்டிகையிலே சிறைச் சாலையில் இருக்கிறவர்களுக்குள்ளே ஒருவனை விடுதலைச் செய்யலாமென்று அறி

ந்து, யூதர்களைப் பார்த்து: குற்றமில்லாத இந்த நீதிமானை யாவது பொல்லாத பாதகனாகிய பாரபாசை யாவது விடுதலைச் செய்வோம். இவ் விரண்டு பேர்களில் எவன் உங்களுக்கு வேணும் என்று கேட்க, அவர்கள் பசாசினாலே ஏவப்பட்டு: பரபாஸ் வேணும், பரபாசை விடுதலை செய்யும் என்று கூவுகிறதைக் கேட்டுப் பிலாத்தன்: ஆனால் சேசுவை என்ன செய்யலாம் என, அவர்கள் ஒரே குரலாய்ச் சேசுவைச் சிலுவையிலே அறையப்பட வேணும் என்று கூப்பிட்டார்கள். மேலும், ராயாதிபதி தத்தளிக்கிறதைக் கண்டு யூதர்கள்: இவன் தன்னை இராசா வென்று சொல்லி யிருக்கின்றமையால், நீர் அவனை விடுதலை செய்தால் உரோமாபுரி இராசா உம்மது மேல் கோபமா யிருப்பார் என்றார்கள். அப்போது பிலாத்தன் பயப்பட்டுத் தண்ணீர் அள்ளித் தன் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானுடைய இரத்தத்தைச் சிந்துகிறவன் நான் அல்லவே, நீங்களே பாருங்கள் என, அவர்கள் எல்லாரும்: இவன் இரத்தம் எங்கள் பேரிலும் எங்கள் பிள்ளைகள் பேரிலும் இருக்கட்டும் என்றார்கள். பின்பு பிலாத்தன் சேசுவை வாரினால் அடிப்பித்து, அவர் சிலுவையில் அறையப் படும்படிக்குத் தீர்வையிட்டான்.

பிரியமான சகோதரர்களே! நமதாண்டவராகிய சேசுநாதரோடே கபாலமலைமேல் ஏறி, அவர் நமக்காக அடைந்த மரணத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கிறதற்கு முன்னே, இதுவரைக்குஞ் சொல்லப்பட்ட வர்த்தமானங்களின் மேல் சற்

றாகிலும் யோசனை பண்ணுவோம்: சேசுநாதர் சர்வேசுரனாகிய மட்டும் எல்லாத்துக்கும் காரணமாயிருக்கிறார். வான மண்டலமும் பூமண்டலமும் அவைகளில் அடங்கிய சகல வஸ்துக்களும் அவராலே உண்டாக்கப்பட்டு அவராலேயே நிற்கிறதாகிய அவருடைய சித்தம் இல்லாமல் ஒரு நிமிஷமும் எப்பொருளும் நிற்கமாட்டாதென்றிருக்க, அற்ப வஸ்துவையிருக்கிற மனுஷனுக்கினை அத்தனைப் பிரயாசப் பட்டதென்ன? துக்க சாகரத்தில் அமிழ்ந்தி இரத்த வேர்வை வேர்த்ததென்ன? சர்வ வல்லமையுள்ளவர் பெலனில்லாத சேவகர்களாலே பிடிக்கவுங் கட்டவும் அடிக்கவும் பட்டதென்ன? தம்முடைய ஒரே நினைவினாலே கைபாஸ் பிலாத்தன் முதலான பாதகரைப் பாழாக்கக் கூடுமென்றிருக்கையிலே, அவர் பேசாமலும் அவர்களை அடிக்காமலும் இருந்ததென்ன? எல்லாமனுஷருக்கும் உயிர் கொடுக்கிறவர் மனிதன் ஏவலினாலே மரணத்தீர்வையிடப்பட்டதென்ன? ஓ, சகோதரர்களே! கேளுங்கள், தாயானவள் பிள்ளை பெறுகிறதிலே சொல்லப்படாத வேதனைப் பட்டிருந்தாலும், அத்தனை வேதனைக்குங் காரணமாகிய குழந்தையை நசுக்கிப் போடுவாளோ? அந்தப் பிள்ளை அவலக்ஷணமாயிருக்கிறதென்று தள்ளிப் போடுவாளோ? பெரிதான பின்பு துர்நடக்கை நடக்கிறான் என்று கைவிடுவாளோ? வியாதியாயிருக்கும் போது இனிப்பிழைக்கமாட்டான் என்று அவனைவிட்டு நீங்கிப்போவாளோ? இல்லையே. அப்படிப் போலத் தாய் இருதயத்தில்

அத்தனை பட்சம் வைத்த கர்த்தர் தாம் உண்டாக்கின மனிதர்களுக்காகக் கஸ்தியும் அவமானமுமுள்ளபாடுகளையெல்லாம் அநுபவிக்கச் சித்தமானார். தாயானவள் தன் குழந்தையைக் கோபிக்காமல் ஓயாத பட்சத்தைக் காண்பித்து, இடைவிடாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறது போலச் சுவாமி தம்மை வாதித்து அடித்து மிதித்துக் கொலை செய்தவர்களை அழிக்காமல், அளவில்லாத பொறுமையோடே அவர்களாலே தூஷணிக்கவும் பிடிக்கவும் மரணத் தீர்வையிடவும் பட்டார். நாமோ வென்றால், நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகப் பசி தாகம் முதலிய வருத்தங்களைச் சற்றாகிலும் பொறுக்க மாட்டாமல், எந்நேரமும் முறையிடுகிறதுஞ் சுவாமியை நிந்திக்கிறதும் எப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமம், எத்தனைப் பைத்தியம், எம்மாத்திரம் புத்தியீனம்! பாவமில்லாத சேசுநாதர் நம்மை இரட்சிக்க அத்தனை பாடுபட்டாரென்றறிந்து, கணக்கில்லாத பாவங்களைக் கட்டிக் கொண்ட நாமெல்லாரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து கபால மலையில் ஏறி நம்முடைய பாவங்களைச் சேசுநாத சுவாமி அறையுண்ட சிலுவையிலே அறையப் பண்ணுகிறாப் போலச் சாகுமட்டுந் தபசு பண்ணி இவ்வுலகத்தில் அநுபவிக்க வேண்டிய கஸ்தி, துன்பம், வியாதி முதலான இக்கட்டுகளை யெல்லாம் பொறுமையோடே அநுபவித்தால் தான், சேசுவின் இரத்தத்தினாலே கழுவப் பட்டு, அவர் கல்லறையில் அடக்கமாகி எழுந்தருளினது போலே நாமும் பாவச் சேற்றினின்று எ

முந்து மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடைவோம், இப்போது சேசுநாதர் மரணத் தீர்வையிடப்பட்ட பிற்பாடு, கபால மலைக்குப் போய்க் கடினமான மரணத்தை அடைந்ததின் பேரில் சிலதுகளைச் சொல்லி விவரித்துக் காட்டுவோம்.

யூதர்கள் முள்ளுகளினாலே ஒரு முடியைப் பின்னிச் சேசு நாதர் சிரசின் மேல வைத்து, பின்னும் மரத்தினாலே பாரமான சிலுவையைச் செய்து, அவர் திருத்தோளின் மேல் சுமத்தி, அவரை இழுத்துக் கொண்டு, கபால மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். போகையில் அர்ச். தேவமாதா அவரைப் பார்த்துச் சொல்லப்படாத வியாகுலப்பட்டாலும், தமது நேச குமாரனைப் பின்சென்று அவரோடே கூட நடந்து போனாள். சுவாமி சிலுவையின் பாரத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் மூன்று தரம் கவிழ்ப்புற விழுந்தார். அதைக் கண்ட பாதகர் மனிதர்களுக்காகத் தம்மைப் பலியிடப் போகிற இரட்சகர் வழியிலே இறந்து போவாரென்றும், இப்படிச் செத்தால் சிலுவையிலே அறையுண்டு செத்துப் போகும் அவமானம் அவருக்கு வாராதென்றும் [illegible] சீமோன் என்னும் ஒரு மனிதனைப் பிடித்துவந்து, அவன் சேசுவினுடைய சிலுவையைச் சுமக்கச் செய்தார்கள். பத்தியுள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் இரட்சகர் திருமுகம் உமிழ் நீர் தூசி வேர்வை இரத்தத்தினாலே மங்கிக் கறை பிடித்திருக்கிறதைக் கண்டு மனம் உருகிச் சேவகர் படைக்குப் பயப்படாமல் சேசு நாதரிட்டப் போய், ஆராதனைக்குரிய அவருடைய

திருமுகத்தைத் தன் முக்காட்டினாலே துடைத்தாள். சுவாமி அவளுடைய பத்தி விசுவாசத்துக்குச் சம்பாவனையாகத் தம்முடைய முகச்சாயல் அவள் முக்காட்டில் பதியும்படித் திருவுளமானார். பிற்பாடு வேறே சில ஸ்திரீகள் வழியில் நின்று கண்ணீர்விட்டு அழுகிறதைப் பார்த்துச் சுவாமி அவர்களை நோக்கி: ஓ! ஸ்திரீகளே, நீங்கள் நம்மைப்பற்றி அழ வேண்டாம் உங்களுக்காகவும் உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்காகவும் அழத்தகுமே என்றார்.

சேசு நாதர் கபால மலையில் சேர்ந்தவுடன், சேவகர் அவருடைய வஸ்திரங்களை உரிந்தார்கள். அப்போது வஸ்திரம் உடலோடு ஒட்டியிருந்ததினாலே காயமெல்லாம் மறுபடியுந் திறக்கப்பட்டன. அதினாலே சுவாமி அனுபவித்த வேதனை இம்மாத்திரமென்று நிதானிக்கக் கூடாது. பின்னும் அந்தக் கொலைக் காரர் சேசுவின் திருக்கை கால்களிலே பெரும் இருப்பாணிகளை வைத்தடித்து, அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அறைந்த பிற்பாடு, அவருடைய திருவிரத்தம் வெள்ளமாயோடச் சிலுவையைத் தூக்கிக் கல்லில் வெட்டப்பட்ட ஓர் குழியிலே நாட்டி விட்டார்கள்.

சேசுநாதருடைய வலதுபுறத்திலும் இடதுபுறத்திலும் இரண்டு கள்ளர் அறையப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒருத்தன் சேசுவைப் பார்த்து: நீ கிறீஸ்துவாயிருந்தால், உன்னையும் எங்களையும் இரட்சித்துக் கொள் என்றான். அதைக் கேட்டு

மற்றவன்: நீ சர்வேசுரனுக்குப் பயப்படுகிறதில்லையா? நீயும் நானும் செய்த பாதகங்களுக்காக நியாயத்தின்படியே சாகப் போகிறோம். இவரோ ஒரு குற்றமுஞ் செய்யவில்லையே என்று சொல்லி, பிறகு, மச்சுவை நோக்கி: ஆண்டவரே! நீர் உம்முடைய இராச்சியத்தில் சென்ற பிற்பாடு என்னை நினைத்தருளும் என்று வேண்டிக்கொள்ளச் சேசுநாதர்: மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறோம், இன்றைக்கே நம்மோடேகூட மோக்ஷத்தில் சேருவாய் என்றார்.

இரட்சகர் தம்முடைய திருவிரத்தஞ் சிந்தினதினாலே தவித்துப் போய்: ஐயோ! தாகமாயிருக்கிறேன் என்று சொன்னதைக் கேட்டுச் சேவகர் கசப்பான நீர் கலந்த காடியிலே கடற்காளானைத் தோய்த்து அவருக்குத் தாகந் தணியக் கொடுத்தார்கள்.

அர்ச். தேவமாதாவும் அருளப்பருஞ் சிலுவை அடியிலே கண்ணீர் விட்டுத் துக்க சாகரத்திலே அமிழ்ந் திருக்கிறதைக் கண்டு சுவாமி தம்முடைய மாதாவைப் பார்த்து: இனி அருளப்பர் உமக்கு மகனாயிருப்பான் என்றும், பிறபாடு சீஷனை நோக்கி: நம்முடைய தாயார் உனக்கு மாதாவாயிருப்பாள் என்றுஞ் சொல்லி: ஓ பிதாவே! என்னை ஏன் கைவிட்டு விட்டீர் என்றார். சற்று நேரங் கழிந்த பின், இரட்சகர்: பிதாவே! உம்முடைய கரத்திலே என் ஆத்துமத்தை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன் என்று கூப்பிட்டுத் தலை குனிந்து உயிர் விட்டு மரணத்தை அடைந்தார்.

மரணத்தை அடைந்தார் எல்லாத்தையும் படைத்தவர். மரணத்தை அடைந்தார் தம்முடைய வல்லபத்தினாலே மூவுலகங்களையும் ஏந்திக் காப்பாற்றுகிறவர். மரணம் அடைந்தார் சகலத்தையும் அறிந்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறவர். தாம் உண்டாக்கின மனிதர்களுக்காக மரணமடைந்தார். தம்மை அடித்து நிந்தித்துத் தூஷணித்துச் சிலுவையில் அறையப் பண்ணினவர்களையும் மீட்டிரட்சிக்க மரணம் அடைந்தார். இனி வருங்காலத்தில் தம்மை வெறுத்து மறுதலித்து விரோதித்துத் துரோகஞ் செய்வோர்கள் முதலாய் மோக்ஷத்தை அடைய மரணமடைந்தார்.

கிறீஸ்துவர்களே இதோ பாருங்கள், சேசுநாதரைப் பாருங்கள், சிலுவையிலே உயிர்விட்டவரைப் பாருங்கள். இவரே நம்முடைய சுவாமி, இவரே நம்முடைய ஆண்டவர், இவரே நம்மை இரட்சிக்கிறவர், இவர் சிந்தின இரத்தமே நமக்கு ஆதரவு, இவர் பட்ட பாடுகளே நமக்குப் பெலன், இவர் அடைந்த மரணமே நமக்கு இரட்சணியம்.

ஓ! பாவிகளே, பாருங்கள். சேசுநாதர் தம்முடைய கைகளை விரித்து உங்களை அரவணைக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். தாகமாயிருக்கிறேனென்று உங்கள் ஆத்துமத்தை இரட்சிக்க ஆசையாயிருக்கிறார். உங்களைப் பாதுகாக்கத் தமது மாதாவை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறார். அவர் பிறந்தது உங்களுக்கே, செய்தது உங்களுக்கே, போதித்தது உங்களுக்கே, திருச்சபை

யை ஸ்தாபித்தது உங்களுக்கே, தம்முடைய இர
த்தமெல்லாஞ் சிந்தினதும் அடிபட்டதும் உயிர்
விட்டதும் உங்களுக்கே. ஓ! நல்ல சேசுவே, லோ
கத்துக்குரிய இரட்சகரே, அளவில்லாத உபகா
ரங்களைச் செய்திருக்கிறீர்; இதோ பாவிகளா யிரு
க்கிற உம்முடைய பிள்ளைகள் சிலுவை அடியி
ல் குப்புற விழுந்து அழுகிறோம். இதோ நா
ங்கள் செய்த பாவங்களை வெறுத்து, மனஸ்
தாபப் பட்டு, மார்பில் அறைந்து கொண்டு,
பொறுத்தலைக் கேட்கிறோமே. இனி உமக்கு ஒ
ரு காலுந் துரோகஞ் செய்ய மாட்டோமே. உ
மக்குச் சாகுமட்டும் ஊழியம் பண்ணுவோமே.
எல்லாத்தையும் பார்க்க எங்களை இரட்சித்த உ
ம்மைச் சிநேகிப்போமே சுவாமீ. பாவச் சேற்றி
னின்று உம்முடைய திரு விரத்தத்தினாலே க
ழுவப் பட்டுப் புது மனிதர்களாய் விசுவாச நம்
பிக்கை சிநேகத்தில் வளர்ந்து, தாழ்ச்சியோடே
நடந்து, உம்மோடே கூடச் சிலுவையில் அறை
யுண்டு, உம்மோடு உயிர்விட்டு, முடிவில்லாத ஜீ
வியத்தை அநுபவிக்கிற அநந்த பாக்கியத்தை
அடையும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சு
வாமீ.—ஆமென் சேசு.

EASTER SUNDAY.

மிகவும் பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே!

போனவாரத்திலே நமதாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாத சுவாமி நம்மை இரட்சிக்கிறதற்காகச் சொல்லப்படாத பாடுகளைப் பட்டுச் சிலுவையில் மரணத்தை அடைந்தாரென்று தியானித்து, அந்த தயவுள்ள சுவாமி அனுபவித்த அவமானங்களைப் பற்றியும் பட்ட வேதனைகளைப் பற்றியும் அடைந்த கொடூரமான மரணத்தைப் பற்றியும் மனதில் கஸ்திப் பட்டுக் கண்ணீர் விட்டழுதோம். இன்றைக்கோ வென்றால், இரட்சகர் பசாசைச் செயித்து நரகத்தில் தள்ளிப் போட்டுத் தாம் அடக்கப்பட்ட கல்லறையை விட்டு, அளவில்லாத மகிமையோடே உயிர்த்தெழுந்தருளினதைப் பற்றிச் சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கிக் களிகூர்ந்து, மங்கலமென்றுஞ் செயாவென்றும் பாடிச் சேசுநாதரைக் கொண்டாடி ஸ்துதித்துப் புகழக் கடவோம். மனுக்குலத்தை மீட்டிரட்சிக்க மனுஷனாய்ப் பிறந்த சுதனாகிய சர்வேசுரன் தாம் எடுத்துக் கொண்ட சரீரத்தில் பாடுபட்டுச் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு, தம்முடைய திரு ஆத்துமஞ் சரீரத்தை விட்டுப்பிரிய சம்மதிக்கவே, உலோக விரட்சகர் மரித்தார் என்று சூரியன் மங்கிப் போகவும்

பூமி அதிரவும் பாறைகள் வெடிக்கவுங் கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டு அவைகளிலுள்ள சடலங்கள் எழுந்து வெளியே வந்து நடக்கவுங்கண்டு, அநேக யூதர்களும் அக்கியானிகளுஞ் சேர்ந்து [illegible]ஷனல்லவே. இவர் தெய்வமேதான் என்று சொல்லி, செய்த பாதகத்துக்குப் பயமும் வெட்கமுங் கஸ்தியும் மனஸ்தாபமும் பட்டு, மார்பில் அறைந்தழுது, அறியாமல் செய்தோமே என்று தரையில் விழுந்தார்கள். சிலரோவென்றால், சேசுநாதர் உயிரோடிருக்கும் போது, தாம் மரித்து அடக்கப்பட்டு மூன்றும் நாள் உயிர்த்தெழுந்திருப்போம் என்று சொன்னதை நினைத்து, மிகவும் பயப்பட்டுத் திகில் அடைந்தது மல்லாமல், உயிர் விட்டிறந்த சுவாமியுடைய விலாவை ஓர்சேவகன் ஈட்டியினால் குத்தின பின், அந்திருச்[illegible] கற்பாறையில் வெட்டப்பட்ட கல்லறையில் அடக்கப்பட்டதைப் பார்த்துக் கல்லறையின் வாசலிலே ஒரு பெருங்கல்லைப் புரட்டி வைத்து, அதில் முத்திரையிட்டுச் சில போர்ச் சேவகரை அழைத்துக் கல்லறைக்குக் காவலாக ஸ்தாபித்தார்கள். இப்படி சேசுநாதருடைய திருச்சரீரமானது அடக்கம் பண்ணப்பட்ட மூன்றும் நாள் காலமே, சூரியன் மேற்றிசைவிட்டுக் கீழ்த்திசையில் காந்தியுள்ள கதிர்களை வீசி உதயமாவதுபோல, சேசுநாதர் திரு ஆத்துமம் அவருடைய சரீரத்தில் பிரவேசிக்கவே அவர் உயிர்த்தெழுந்தருளிக் கல்லறையைவிட்டு வெளியே வந்தார். அப்போது ஓர் சம்பனசு கல்லறையின்

வாசலிலே வைக்கப்பட்ட பெருங்கல்லைப் புரட்டித் தள்ளி அதின் மேல் உட்கார்ந்தார். அதைப் பார்த்துச் சேவகர் நடு நடுங்கி, இடி விழுந்த மரம் போலச் சாய்ந்து தரையில் விழுந்தார்கள். சேசுநாதரோவெனில், தம்முடைய [illegible] மாதாவுக்கும் அப்போஸ்தலர்களுக்கும் மற்றச் சீஷர்களுக்குந் தரிசனை ஆனதினாலே, அவர்கள் அளவில்லாத சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். இப்படியே சுவாமி நாற்பது நாளளவும் பூமியில் இருந்து கொண்டு, அப்போஸ்தலர்களை விசுவாசத்தில் ஸ்திரப்படுத்தி, அவர்கள் உலோகமெங்கும் போய்ச் சத்திய வேதத்தைப் போதிக்கும்படிக்கு அதிகாரங் கொடுத்து, இனிமேல் அந்த மேலான வேதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு அநுசரிக்கிறவர்கள் இரட்சிக்கப் படுவார்களென்று தீர்மானஞ் செய்த பின்னர், ஆத்தும சரீரத்தோடே மோட்சத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

கிறீஸ்துவர்களே! இந்த [illegible] [illegible]களை அறிந்து நாமெல்லாருஞ் சந்தோஷம் அடைவது நியாயந்தானே. ஆனால் ஒரு மரமானது தனிர்விட்டுத் தழைத்து எத்தனைப் பசுந்தாயிருந்தாலும், கனியொன்றுந் தராவிட்டால் வீணாய்ப் போய் வெட்டவுஞ் சுட்டெரிக்கவும் படுமாப்போலவே, நாம் பாஸ்குப் பண்டிகையில் சந்தோஷித்து அகமகிழ்ந்து, பின்னும் முன்போலப் பாவச் சேற்றில் கிடந்து மனந் திரும்ப மாட்டாமல் இருந்தால், சுவாமிக்குப் பிரியப்படாதமரமென்றுங் கோடாலியினாலே வெட்டப்பட்டு, நரக நெருப்பிலே போடப்படுவோம் எ

ண்டதே சத்தியமும் ஆகையால் சேசுநாதர் குற்ற
மொன்றும் இல்லாமல் கழுங்காகப் பாடுபட்டு, ம
ரணம் அடைந்து, கல்லறையில் அடக்கப்பட்டு,
மறுபடியும் உயிர்த் தெழுந் தருளினது போல,
அக்கினியான பாவங்களைச் செய்து நரகத்துக்குப்
பாத்திரவான்களா யிருந்து, சேசுநாதர் சிந்தின
இரத்தத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்ட நாமெல்லா
ரும் மனஸ்தாப மென்கிற கல்லறையிலே நம்மு
டைய துர்க்குணங்களைப் புதைத்துப் புது மனி
தர்களாய்ச் சுவாமியோடே எழுந்து, நம்முடை
ய பெற்றோர் பிறத்தார் சிநேகிதர் முதலிய வர்க
ளுக்கும் நன் மாதிரிகை காண்பிக்கவுஞ் சர்வேசுர
னைப் பற்றி நம்மைப் போலப் பிறரை சிநேகிக்
கவுங் கடவோம்.

அப்போஸ்தலர்கள் சேசுவைக் கண்டதினா
லே விசுவாசத்தில் ஸ்திரப்பட்டு, அவர் செய்
தை மனிதருக்கு அறிவிக்கும் படி ஆஸ்தி பா
ஸ்தி உலகத்தின் [illegible] வெறுத்து, வீடு வாசல் பி
சுமித்திரத்தைத் துறந்து, உலோகமெத்திசை
யிலும் போய் வேதத்தைப் போதித்துத் தங்க
ள் உயிரை முதலாய்க் கொடுத்தார்களே. இப்ப
டியே அவர்கள் பிரயாசத்தினாலே சத்திய வேத
த்தை அறிந்து சுவாமிக்குப் பிள்ளைகளா யிரு
க்கிற நாமுஞ் சுவாமிக்குப் பிரியப்படுவதே
எல்லாப் பாக்கியங்களிலும் பாக்கிய மென்று
உணர்ந்து கொண்டு, உலோக வாழ்வுகளை அ
சட்டை பண்ணிப் புண்ணிய வழியிலே தைரி
யமாய் நடக்க வேண்டிய தல்லாமல், மற்றவர்
களும் மெய்யான வேதத்தை அறியவும் பாவ

த்தை விட்டுச் சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்
ணவும், அதினாலே இரட்சிக்கப்பட்டு மோக்ஷ
த்தில் நம்மோடே கூட வாழவும் பிரயாசப் ப
டக்கடவோம்.

பத்தியுள்ள ஸ்திரீகள் சேசுநாதருடைய
திருச்சரீரத்துக்குப் பரிமள வர்க்கங்களைப் பூ
சக் கல்லறைக்குப் போய்ப் பார்க்கையில், ஓர்
சம்மனசு வானத்தி னின்று இறங்கி வாசலில்
இருந்த கல்லைப் புரட்டித் தள்ளி, அதின்மேல்
உட்கார்ந் திருக்கிறதைக் கண்டு பயப்பட்டார்க
ள். அப்போது சம்மனசு அவர்களை நோக்கி: நீ
ங்கள் பயப்படா திருங்கள்; ஏனென்றால், சிலு
வையில் அறையுண்டு மரித்த சேசுவைத் தே
ட வந்தீர்கள் அல்லவோ? அவர் உயிர்த்தெழுந்
திருக்கிறார், இங்கேயில்லை; நீங்கள் கிட்டவந்து
கர்த்தர் அடக்கப்பட்டிருந்த விடத்தைப் பாரு
ங்கள் என்றார்.

சர்வேசுரனை அறிந்து முழுமனதோடே
சிநேகித்துச் சேவிக்கிறவர்கள் அவர் எழுந்தி
ருந்து உயிரா யிருக்கிறாரென்று நினைக்கும்போ
தெல்லாஞ் சந்தோஷப் படுவார்கள். வேதத்
தைப் புறக்கணிக்கிற அஞ்ஞானிகளோ, வேதத்
துக்கு விரோதமாய் நடக்கிற பொல்லாத கிறீ
ஸ்துவர்களோ, பாவச் சேற்றில் கிடந்து எழுந்தி
ருக்க மாட்டாதவர்களோ, சுவாமி கல்லறையை
விட் டெழுந்திருக்கிறார், இனிமேல் சகல பா
விகளையும் நடுத்தீர்க்க வருவாரென்றாங் கேட்
டுப் பயப்படுவதே நியாயம். இப்படியே சேசு
நாதர் திருச்சரீரத்தைக் காத்துக் கொண்டிருந்

க பொல்லாத சேவகர் பயத்தினாலே மயங்கிச் செத்தவர்களைப் போலே தரையில் விழுந்தார்கள். பக்தி விசுவாசமுள்ள ஸ்திரிகளோ வென்றால் சம்மனசு சொன்ன செய்தியைக் கேட்டவுடனே மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுக் கல்லறை விட்டுத் தங்க[illegible] அந்த நல்ல செய்தியைச் சீஷர்களுக்கு அறிவிக்கும்படிக்கு ஓடிப் போனார்கள். ஆகையால் நாமும் அவர்களைப் போலே புண்ணியவழியில் சுறுசுறுப்போடே நடந்து ஓடி, சுவாமி எழுந்தருளின செய்தியை எவர்களுக்கும் அறிவிக்கத் தக்கதாய்ப் புத்திமதி சொல்லவும், நன் மாதிரிகை காட்டவும், சுவாமியை நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளவும் வேண்டியது. இப்படிச் செய்தால் சேசுநாதர் திருவிரத்தத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டு இவ்வுலகத்தில் அவரைப் போலத் தபசு பண்ணிச் சிலுவையைச் சுமந்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்து புண்ணிய மார்க்கத்தில் நடந்து, மோட்சத்துக்குப் போய் அவரோடேயும் அவராலேயும் மெய்யான பாக்கியத்தை அநுபவித்து அநந்த காலம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமாக.—ஆமென் சேசு.

155

LOW-SUNDAY.

இன்றையத்தினஞ் சுவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்டதென்னவென்றால்:—சேசுநாத சுவாமி தம்முடைய வல்லமையினாலே கல்லறையை விட்டு எழுந்தருளின பின், சீஷர்கள் யூதர்களுக்குப் பயப்பட்டுத் தாங்கள் கூடியிருந்த வீட்டின் கதவுகளைப் பூட்டி, அசன சாலையில் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருக்கும்போது, இரட்சகர் அவர்கள் நடுவிலே தோன்றி நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகக் கடவதென்று சொல்லித் தமது கைகளிலும் விலாவிலும் பட்ட காயங்களை அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். சீஷர்கள் ஆண்டவரைப் பார்த்து மிகவுஞ் சந்தோஷப் பட்டார்கள். அப்போது சுவாமி மறுபடியும்: உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகக் கடவதென்று மறு[illegible] சொல்லி, பின்பு அவர்களை நோக்கி: பிதாவாகிய சர்வேசுரன் நம்மை அனுப்பினது போல நாமும் உங்களை அனுப்புகிறோம் என, அவர்கள் மேல் ஊதி விட்டு: இஸ்பிரீத்து சாந்துவைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்; எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பீர்களோ அவர்களுக்கு அப்பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்; எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னியாமல் இருப்பீர்களோ அவர்களுக்கு மன்னிக்கப் படாதென்று திருவுளம் பற்றினார்.

சேசுநாதர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குத் தரிசனையான காலத்தில் தோமாஸ் என்னும் அப்போஸ்தலர் வெளியே போயிருந்ததினாலே, அவர் திரும்பி வீட்டுக்கு வந்தவுடன் மற்றச் சீஷர்கள்: ஆண்டவரைக் கண்டோம் என்றார்கள். அவரோ சந்தேகப்பட்டு: அவருடைய கரங்களிலே ஆணிகளின் காயங்களைப் பார்த்து அவைகளில் என் விரலையும் அவருடைய விலாவிலே என் கையையும் நான் இடாவிட்டால் விசுவசிக்கமாட்டேன் என்றார். எட்டு நாள் கழிந்து, சீஷர்கள் மறுபடியும் போஜனசாலையில் கூடியிருந்தார்கள். அன்றைக்கு அர்ச். தோமாஸ் என்பவர் அவர்களோடே இருந்தார். அப்போது கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தும் சேசுநாதர் அவர்கள் நடுவில் வந்து நின்று கொண்டு, உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகவென்று சொல்லி, அர்ச். தோமாஸ் என்பவரை நோக்கி: உன் விரலை ஆணிகளின் காயத்திலும் உன் கையை நம்முடைய விலாவிலும் வை; இனிமேல் விசுவாசத்தில் தத்தளியாமல் உறுதியான விசுவாசமுள்ளவனாயிரு என, அதைக்கேட்டு அர்ச். தோமாஸ் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து: என் ஆண்டவரே! என் கர்த்தாவே! என்றார். அப்போது சுவாமி: தோமாஸே, நீ நம்மைக் கண்ணினாலே பார்த்தபடியால் விசுவசித்தாய். காணாமல் விசுவசிக்கிறவர்களே பாக்கியவான்கள் என்றார்.

பிரியச் சகோதரரே!—சேசுநாதருடைய சீஷர்கள் யூதருக்குப் பயப்பட்டுக் கதவுகளைப் பூட்டிக்கொண்டு அசனசாலையில் கூடியிருந்தா

ர்களென்று சொன்னோமே. அவர்களுக்கு உறுதியான விசுவாசம் இல்லாமையால், யூதர்கள் சேசுவைக் கொலை செய்தது போலே தங்களையும் பிடித்துக் கொல்லுவார்களோவென்று பயப்பட்டு, வெளியே போகத் துணியாமல் வீட்டுக்குள்ளேவே இருந்தார்கள். ஆயினும் அந்த அப்போஸ்தலர்கள் தாமே மெய்யாகச் சேசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று கண்டுபிடித்து, அவராலே அனுப்பப்பட்ட இஸ்பிரீத்துசாந்துவைப் பெற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட்டு, ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல், மகா தைரியத்தோடே வேதத்தைப் போதித்து, அந்தச் சத்திய வேதத்துக்குச் சாட்சிகளாய்த் தங்கள் பிராணனைக் கொடுத்தார்கள். பின்னும் அவர்கள் கண்ணினாலே பார்த்ததைக் கோடா கோடி யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளுங் காதினாலே கேட்டு மெய்யென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு கிறீஸ்துவர்களாகிச் சேசுவைப் பற்றித் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்து வேதசாட்சிகளானார்கள்.

சுவாமி கல்லறையை விட்டு எழுந்தருளும்போது அவருக்குச் சூக்கும சரீரம் இருந்தமையால், ஆகாசமார்க்கத்தில் போகவும் அடைப்பட்ட இடங்களில் நுழையவுந் தத்துவமுள்ளவராயிருந்தார். அதைப்பற்றிக் கதவுகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருந்தாலுஞ் சேசுநாதர் சீஷர்கள் நடுவில் திடீரென்று தோன்றி நின்றார். இப்படிப் பிரவேசித்தவுடனே: உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகக் கடவதென்று சுவாமி

சொன்னார். ஒரு வீட்டில் சமாதானம் இல்லாம
ற்போனால், அந்த வீடு வீடல்ல, அதைச் சுடு
காடு என்பார்கள் அல்லவோ? அப்போஸ்தலர்க
ள் தங்களிருதயத்தில் எப்பொழுதுஞ் சமாதான
மாயிருக்கத் தக்கதாக வரத்தைப் பெற்றதுமல்
லாமல், தங்களிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்
களும் ஒரே தாயிடத்தில் பிறந்த சகோதரரை
ப் போல் இருக்கக் கட்டளையிட்டார்கள். அப்
போது அஞ்ஞானிகள், பூர்வ கிறீஸ்துவர்கள் ஒ
ருவரையொருவர் சிநேகிக்கிறதைக் கண்டு மிக
வும் ஆச்சரியப்பட்டு இதோ பாருங்கள்; இவர்
களுக்குள்ளே பிறர் சிநேகம் எம்மாத்திரமோ
இருக்கிறது என்பார்கள். கிறீஸ்துவர்களெல்லா
ரும் ஒருவரையொருவர் சிநேகித்து ஒருவர்க்
கொருவர் உதவி செய்தால், எத்தனையோ அஞ்
ஞானிகள் மனந்திரும்புவார்கள். ஐயோ! ஒரே சு
வாமியை வணங்கி ஒரே குடும்பமாயிருக்கிற கி
றீஸ்துவர்கள் ஒருவனை யொருவன் பகைக்கவு
ம், குருக்கள் உபதேசி பெரியோர்களை மதிக்
காமல் நிந்திக்கவும், அற்ப காரியத்துக்காகக்
கோபித்துக் கலாபனை செய்வதும் பார்த்த அஞ்
ஞானிகள் என்ன சொல்லுவார்கள்? இதோ இ
வர்கள் வாயினாலே மாத்திரஞ் சுவாமியை வே
ண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்; தன்னைத் தான் சிநே
கிக்குமாப் போலே பிறத்தியாரையுஞ் சிநேகிக்
க வேணுமென்று சொல்லி, பின்பு நம்மைப்
போலவே சண்டை போடுகிறார்கள்; மற்றவர்க
ளைத் தூஷணிக்கிறார்கள்; புறணி, குண்டணி, அ
வதூறு சொல்லுகிறார்கள்; இவர்கள் நம்மைப்
போல் இருக்கவே இவர்கள் வணங்குகிற சுவா

மியும் நம்முடைய தேவர்களைப்போல் இருப்பா
ர் அல்லோ என்பார்கள்.

சேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களை நோக்கி: எ
வர்கள் பாவங்களை மன்னிப்பீர்களோ அவர்களு
க்கு அப்பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்; நீங்கள் ம
ன்னிக்காதே போனால் மன்னிக்கப்படாது என்
று சொன்னார். பதிதர் பாவ சங்கீர்த்தனத்தை
அறியாமல், செய்த பாவங்களுக்கு மனஸ்தா
பப் பட்டால் போதுமென்று மூடத்தனமாய்ச்
சொல்லுகிறார்கள். சேசுநாதர் சொன்னதைச் ச
ற்றகிலும் யோசித்துப் பார்த்தால், அப்போஸ்
தலர்களும் அவர்கள் வழியாகக் குருப் பட்டம்
பெற்றவர்களும் மாத்திரஞ் சுவாமி நாமத்தினா
லே பாவங்களை மன்னிக்கலாம் என்று எளிதா
ய்க் கண்டுபிடிக்கலாம்.

தோமாஸ் என்பவர்: நான் சுவாமி பட்ட
காயங்களைப் பார்த்தாலொழிய விசுவசிக்க மா
ட்டேன் என்றதுபோலே, சில கிறீஸ்துவர்கள்
மூடலாய் வேதத்தின் இரகசியங்களை விசுவசி
யாமல் கெட்டுப் போகிறார்கள். பதிதர் தங்க
ளை மாத்திரம் நம்பித் திருச்சபை போதிக்கிற
சத்தியங்களைத் தள்ளிப் போடுகிறார்கள். தோ
மாஸ் என்பவர் மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் சொன்
னதை விசுவசித் திருந்தால், சேசுநாதர் அவ
ரைக் கண்டிக்காமல் கொண்டாடுவாரல்லவோ?
ஆனால் அவர் பதிதரைப் போலே தம்முடைய
புத்திக்கு எட்டாதவைகளை விசுவசிக்காததினா
லே சுவாமி அவர் மேல் கஸ்திப் பட்டுக் காணு

ந படிக்கு விசுவசிக்கிறவர்களே பாக்கியவான்கள் என்றார்.

ஆனதினால் பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, நாமெல்லாருந் திருச்சபை போதிக்கிற சத்தியங்களையெல்லாம் உறுதியாக விசுவசித்துக் கொண்டு வருவோமானால், நாமே பாக்கியவான்கள் என்று சொல்லத் தகும். வேதத்தின் பேரில் நமக்குச் சந்தேகம் பிறக்கும் போதெல்லாம், அதைத் தள்ளிப்போட்டுச் சுவாமி என்னைப் பற்றி உண்டாக்கின திருச்சபை போதிக்கிறதெல்லாம் விசுவசிக்கிறேன் என்று சொல்லக்கடவோம். இப்படிச் செய்தால், நம்முடைய ஆத்துமத்துக்குப் பூமியில் சமாதானமும் மறுலோகத்தில் மெய்யான பாக்கியமுங் கிடைக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமே இல்லை;—ஆமென்சேசு.

SECOND SUNDAY AFTER EASTER.

சேசுநாதர் சீஷர்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது:—நாம் நல்ல மேய்ப்பனாயிருக்கிறோம். நல்ல மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளுக்காகத் தன் உயிரை விடுவான். கூலிக்காரனோவென்றால், மேய்ப்பன் அல்லாதவனாயும் ஆடுகளை உடையவன் அல்லாதவனாயும் இருக்கின்றமையால், ஓநாய் வரக்கண்டால் ஆடுகளைவிட்டு ஓடிப்போவான். அப்போது ஓநாய் ஆடுகளைப் பிடித்துச் சிதற அடிக்கும். கூலியாள் கூலிக்காகவே வேலைசெய்கிறான் ஆகையால் ஆடுகளைச் சட்டை பண்ணாமல் ஓடிப் போவான். நாமோ நல்லமேய்ப்பன். நம்முடைய பிதா நம்மை அறிவது போலவும் நாம் பிதாவை அறிவது போலவும், நாம் நமது ஆடுகளை அறிந்திருக்கிறோம், அவைகளும் நம்மை அறியும். நம்முடைய ஆடுகளுக்காக நமது உயிரைக் கொடுக்கிறோம். மேலும் இந்தப் பட்டியில் இல்லாத வேறே ஆடுகளும் நமக்குண்டு. அவைகளையும் நாம் அழைத்து வரவேண்டியது. அவைகளும் நம்முடைய குரற் சத்தத்தைக் கேட்கும். அப்போது ஒரேமந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனும் உண்டாயிருக்குமே என்று சுவாமி திருவுளம் பற்றினார்.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, சர்வத்துக்கும் வல்ல சுவாமி தாம் உண்டாக்கின மனிதனைப் பாவத்தினின்று மீட்டிரட்சிக்கத் தாமே மனிதனாகத் திருவுளமாகி, முந்த முந்த முப்பது வருஷம் கஷ்டமான வேலை செய்யவும், அர்ச். மரியம்மாளுக்குஞ் சூசையப்பருக்குங் கீழ்ப் படிந்து நடக்கவுஞ் சித்தமானார். பின்னையும் எங்குந் [illegible] வேதத்தைப் போதித்து, மட்டில்லாத புதுமைகளைக் காட்டித் தம்முடைய மந்தையாகிய மனுக்குலத்தை மேய்க்கத் தக்கதாக அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்து கொண்டு, தமது அதிகாரத்தையுங் கொடுத்து, அவர்களும் அந்த அதிகாரத்தை வேறே குருக்களுக்குக் கொடுக்கக் கட்டளை யிட்டுக் கடைசியிலே தம்மைத் தாமே சத்துருக்கள் கையில் ஒப்புக் கொடுத்துத் தம்முடைய ஆடுகளுக்காக மரணத்தை அடைந்தார். அவருடைய அளவில்லாத மனப் பற்றுதலையும் மனிதர் பேரில் வைத்த ஆச்சரியமான நட்பையுங் கண்டு அப்போஸ்தலர்களும் அவர்களாலே குருப் பட்டத்தைப் பெற்ற குருக்களும் அவர் அநுசரித்த புண்ணியங்களுங் காட்டின புதுமைகளும் பட்ட பாடுகளும் அடைந்த மரணமும் மனிதர்களெல்லாரும் அறியத்தக்கதாக உலோக எத்திசையிலும் போய், எவனையும் படிப் பித்துப் பாவிகளை அழைக்கவும் மனந் திரும்பினவரைக் காப்பாற்றவுங் காண்கிறோம்.

அதைப் பற்றித்தானே நமக்காக அத்தனைப் பிரயாசப் பட்டுத் தம்முடைய திரு விரத்த மெல்லாஞ் சிந்தித் தம் உயிரைக் கொடுத்த சேசு

நாத சுவாமி: நாமே நல்ல மேய்ப்பன் என்று சொல்லுகிறார். யாதாமொருத்தன் தன் சொந்த ஆடுகளை மேய்க்கும்போது ஓனாய் வருவதைக் கண்டால், தன் ஆடுகளின்மேல் வைத்த பக்ஷத்தினாலே தன்னை மறந்து, ஓனாயை எதிர்த்து ஆடுகளைக் காப்பாற்றுவான். ஒரு வேளை ஓனாயானது ஆடுகளை விட்டு அவன்மேல் பாய்ந்து கடித்தாலும், ஆடுகள் ஓடித் தப்பித்துக் கொண்டால் போது மென்று நல்ல மேய்ப்பன் தன் இரத்த முதலாய்ச் சந்தோஷத்தோடு சிந்துவான். அப்படியே பசாசு மனிதனைச் சிதறடிக்கவுங் கடிக்கவும் விழுங்கவுஞ் சேசுநாதர் கண்டு, அவர்களை இரட்சிக்க மனுஷனாய்ப் பிறந்து, பசாசை எதிர்த்துப் போராடித் தம்முடைய இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தித் தம் உயிரை விட்டு ஞானப் பட்டியாகிய திருச்சபையில் நம்மை வைத்தார். இப்போதுஞ் சேசுநாதராலே அனுப்பப்பட்ட சத்திய குருக்கள் தங்கள் தேசத்தை விட்டு, ஆஸ்தி பாஸ்தி சுக பாக்கியங்களை வெறுத்து, வடக்குங் கிழக்குந் தெற்கும் மேற்கும் உலக மெங்கும் போய்த் திரிந்து, காடு செடி கானல் குளிர் மழை பசி தாகம் பாராமல், சேசுநாதரின் ஆடுகளை மந்தையில் சேர்க்கவும் பசாசின் தந்திரத்தினின்று இரட்சிக்கவும் பிரயாசப் படுகிறார்கள்.

மேய்ப்பன் அல்லாத கூலியாளானவன் ஓனாயைக் கண்டவுடனே ஆடுகளை விட்டு ஓடிப் போகிறான் என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன? பதி

த மார்க்கத்தைப் போதிக்கிறவன் தன்னுடைய
பிரயோசனத்தையே பார்க்கிறானொழிய ஆத்து
மாக்களின் நன்மைக்காகத் தன் உயிரைக் கொடு
க்க மாட்டான். சம்பளத்துக்காக அந்நிய தேசத்
துக்குப் போனாலும், பெண்சாதி பிள்ளைகளைக்
கூட்டிக் கொண்டு, உலோக சவுக்கிய வாழ்வுக
ளை அநுபவித்துக் கொண்டே யிருப்பான். பெ
ரியோர்களை மதித்து உபசரித்து விசாரித்துக்
கொண்டு, ஏழைகளை அசட்டை பண்ணுவான்.
ஊர் ஊரிலே ஒரு பிச்சைக்காரன் வியாதியாய்க்
கிடந்து அவனுடைய தலைவாயிலே இருக்கும்
போது, எனக்கென்ன வென்று அவனைச் சந்தி
க்கப் போகாமலிருப்பான். நல்ல மேய்ப்பனோ
வென்றால், உலோக வாழ்வுகளைத் துறந்து, தாய்
தகப்பன் சிநேகிதர் முதல் மற்ற எல்லாவற்றையு
ம் விட்டுவிட்டு, இரவும் பகலும் ஆத்துமாக்களு
க்காகக் கவலைப் படுவான். புற வேஷத்தைப் பா
ராமல் ஆத்துமாக்களின் மாட்சிமையையே பார்த்
துக் கொண்டு, பெரியோரை யாவது சிறியோ
ரை யாவது ஒரே மனதோடே ஒரே முகத்தோ
டே ஒரே பற்றுதலோடே விசாரித்து இரட்சிக்க
ப் பிரயாசப் படுவான். ஒருத்தன் அவஸ்தையா
யிருக்கிறானென்று கேள்விப் பட்ட வுடனே, அ
ஸ்திக்காரனோ பிச்சைக் காரனோ தொற்று வியா
தியோ தூரவிடமோ வென்று கேட்காமல், நல்ல
மேய்ப்பனானவன் எல்லாத்தையும் விட்டுப் புறப்
பட்டு ஓடி, அந்த ஆத்துமம் பிசாசின் தந்திரங்க
ளில் அகப்படாத படிக்குச் செய்யக் கூடுமான
தெல்லாம் ஆசையோடே செய்வான்.

சேசுநாதர் எல்லா மனிதருக்கும் மேய்ப்
பராயிருப்பது போலே, நாமும் நம்முடைய அ
ந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பிறர் மட்டில் நல்ல மே
ய்ப்பராயிருக்கக் கடவோம். இதெப்படி யாகு
மென்றால், அர்ச். பாப்பானவர் மேற்றிராணி
களையும், மேற்றிராணிமார்கள் குருக்களையும்,
குருக்கள் தங்கள் விசாரணைக் கிறீஸ்துவர்களையு
ம் விசாரிக்கிறாப் போலத் தாய் தகப்பன் மார்க
ள் தங்கள் பிள்ளைகளையும், எசமான்கள் தங்கள்
ஊழியக்காரரையும், அதிகாரமுள்ளவர்கள் தங்
கள் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டவர்களையும் நல்
ல மேய்ப்பனைப் போல் விசாரிக்கவும் காப்பா
ற்றவுங் கடவார்கள். சேசுநாதர் உனக்காக
மனுஷ [illegible] தம்முடைய
பிராணனைக் கொடுத்திருக்க, நீ உன் பிள்ளைகளை
விசாரியாமல் இங்கு மங்குந் திரியவிட்டுப் படி
க்காமலுஞ் செபம் பண்ணாமலும் பாவ சங்கீர்
த்தனஞ் செய்யாமலும் நன்மை வாங்காமலுங்
கெட்டுப் போக விட்டால், நீ அவர்களுக்கு ந
ல்ல மேய்ப்பன் என்பதெவோ சொல்லு. உன்னு
டைய வேலைக்காரன் பூசை காணாமலும் வருஷ
ச் சட்டளையைத் தீர்க்காமலுந் தக்கப் பிரகாரமா
ய் நடவாமலும் உன் அசட்டையினாலே நரகத்
தில் விழவிட்டால், நீ அவனுக்கு நல்ல மேய்ப்
பனோ வென்ன? மீளவும், நாம் சுவாமி தயவினா
லே சத்திய வேதத்தையறிந்து, ஞானப்பட்டியா
கிய திருச்சபையில் சுகமாய் இருந்து கொண்
டு, வெளியே திரிந்து பிசாசுக்கு அடிமைகளா
யிருக்கிற ஆத்துமங்கள் சேசுநாதருடைய குரற்

சத்தத்தைக் கேட்டு ஓநாயாகிய பிசாசுக்குத் தப்பிக் கிடையில் சேர்ந்து இரட்சிக்கப் படும்படிக்குப் பிரயாசப்படக் கடவோம். மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளைக் கூப்பிடும்போது, அவன் பிள்ளைகள் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு சும்மா இருப்பார்களோ? இல்லையே. தங்கள் பிதா ஆடுகளின் மேல் வைத்த பட்சமும் அவைகளை [illegible]ப்படுகிற பிரயாசமும் பார்த்து, அவர்களும் வெளியே போய், ஆடுகளை அழைத்துக் கிடைப்பக்கத்தில் ஓட்டி அதில் நுழைவிக்க உபாயமெல்லாஞ் செய்வார்களல்லோ? அப்படியே நாமும் [illegible]மேல் நேசிக்கப் பட்ட ஆத்துமங்கள் பெருங் காடாகிய அக்கியானத்தில் திரிகிறதைக் கண்டு, அ[illegible] துணடித் திருச்சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பிரயாசப்பட வேணுமே. இப்படி நம்முடைய பிரயாசத்தினாலே ஒரே யொரு ஆத்துமம் இரட்சிக்கப் பட்டால், நல்ல மேய்ப்பனாகிய சேசு நாத சுவாமி நம்மை மோக்ஷத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு, அளவில்லாத பாக்கியங்களை யெல்லாம் [illegible]யிடுவாராக.

169

THIRD SUNDAY AFTER EASTER.

The Patronage of St. Joseph.

இன்றைக்கு அர்ச். சூசையப்பருடைய பரிபாலனத்தின் திருநாள். அர்ச். சூசையப்பர் உயிரோடிருக்கும் போது சேசு நாதருக்குக் கைத்தாதையும் அர்ச். தேவமாதாவுக்குப் பரிசுத்த பத்தாவுமாயிருந்தமையால், இப்போது [illegible] சுநாதராலே உண்டாக்கப்பட்டுத் தேவமாதாவுக்கு அ[illegible]ருக்கிற திருச் சபைக்குப் பரிபாலனஞ் செய்து, கிறீஸ்துவர்களை மகா பட்சத்தோடே காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறார் என்பது குன்றாத சத்தியமாமே. இந்த மகா அர்ச்சிய சிஷ்டவர் சர்வேசுரனாலே பெற்ற வரங்களும் அனுசரித்த புண்ணியங்களும் அடைந்த பாக்கியமுஞ் சற்றாகிலும் யோசித்துப் பார்த்தால், அவருடைய தேவ பத்தியும் மனிதர் மேல் இரக்கமும் மோக்ஷத்தில் பலமும் எம்மாத்திரம் என்று எளிதாய்க் கண்டு பிடிக்கலாம்.

முந்த முந்த ஒன்றுமில்லா திருக்கையில் சர்வேஸ்வரன் தாம் உண்டாக்கப் போகிற மனிதர் பாவத்தினாலே கெட்டுப் போவார்களென்று அறிந்து, அவர்களை மீட்டிரட்சிக்க அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் தாமே மனுஷனாய்த் தம்முடைய இ

ரத்தத்தினாலே மனுக்குலத்தை இரட்சிப்பாரெ
ன்று நிர்மானித்தார். அப்போது தானே உலோ
க விரட்சகர் மாசில்லாத கன்னிகையிடத்தில் பி
றப்பார் என்றும் அந்தக் கன்னிகைக்குப் பத்தா
வாயிருக்கும் மகாத்துமாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திரு
ப்பார் என்றுந் திருவுளமாய்த் தம்மாலே நியமி
க்கப்பட்டகாலம் வந்தவுடன் அர்ச். மரியம்மாளு
க்கு மாறாத மனப் புனிதமும், அர்ச். சூசையப்
பருக்கு நிகரில்லாத புண்ணியமுங் கட்டளையிட்
டார். ஒரு பெரிய ராசா தனக்கிருக்கிற ஒரே கு
மாரத்தியைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்க நி
னைத்தால், தன் இராச்சியத்திலுள்ள வமிச-கீர்த்
தி-ஞானம்-கல்வி முதலிய நற்குணங்களையுடைய
ஓர் வாலிபனைத் தெரிந்து கொள்வது மல்லாமல்
சரப்பணி-பூஷணம்-துகில் முதலான ஆடையா
பரணங்களையும், அரண்மனையில் சிறந்த உத்தி
யோகமும், இராச்சியத்தில் பிரதான அதிகார
மும் அவனுக்குக் கொடுப்பானல்லவோ? அப்ப
டிப் போல, இராசாக்களுக்கு இராசாவாயிருக்கி
ற சர்வேஸ்வரன் தமது உகந்த குமாரத்தியாகி
ய அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் மணம் புரியும்படி
திருவுளமாகிச் சகல புண்ணியங்களாலும் நற்கு
ணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட சூசையப்பர்
என்னும் வாலிபனைத் தெரிந்து கொண்டு, கற்பு-
விரத்தத்துவம்-அடக்க வொடுக்கம்- தாழ்ச்சி-வி
சுவாச நம்பிக்கை-தேவ சிநேகம்-பிறர் சிநேகம்
முதலிய சற்குணங்களை யெல்லாம் அளவில்லா
த திடத்தோடு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்.
இதல்லாமல், அர்ச். சூசையப்பர் யேசுநாதருங்

கன்னித்தாயாகிய அர்ச். மரியம்மாளும் அநுச
ரித்த புண்ணியங்களை யுணர்ந்து, தாமும் அவர்
களைப் போலப் பாவனைகாட்டி நடந்தமையால்
தேவமாதாவைத் தவிர மனிதர்களில் அத்தனைப்
புண்ணியவாளரா யிருந்தவர் எப்போதுங் கா
ணவில்லையென்று சொல்லத்தகும். அவர் சர்வ
த்துக்குங் கர்த்தாவா யிருக்கிறவருக்குக் கைத்
தாதையும் மோக்ஷவிராக்கினிக்குப் பத்தாவுமா
யிருந்தாலும், சம்மனசானவர் அவரிடத்தில் வ
ந்து: நீர் உம்முடைய தேசத்தை விட்டுப் புறப்
பட்டுத் தாமசமின்றி எஜிப்து தேசத்துக்குப்
போகவேணுமென்று கட்டளையிடவே, ஏனோ?
என்னமோ? வென்று கேட்காமல் திவ்விய குழ
ந்தையையுங் கன்னிகையான தன் பத்தினியை
யுங் கூட்டிக்கொண்டு போனார். நாமோவென்
றால், வறுமையோ வியாதியோ துன்பமோ யா
தொன்று சோதனை வந்தால், தைரியம் அற்றுப்
போய் மனங் கலங்கிச் சுவாமியை நிந்திக்கிறப்
போலே, நான் என்ன செய்தேன், சர்வேசுரன்
என்னைக் கைவிட்டாரோ, நான் அத்தனைக் கெட்
டவனோவென்று முறையிடுகிறோம். யாதாமொ
ருத்தன் நமக்குத் துரோகஞ் செய்தால், அவனை
ப்பகைத்து அவன்மேல் பழிவாங்கச் சமயந்தே
டுகிறோம். நாமே நல்லவர்களென் றெண்ணிப்
பாவிகளுக்கு வரும் பாக்கியங்களைப் பொறுக்க
மாட்டாமல் காய்மகாரப்பட்டு முறுமுறுத்தென்று க
ண்டிக்கிறோம். அர்ச். சூசையப்பர் இப்படி
முறையிடாமல், திவ்விய குழந்தையைக் கொல்
ல நினைந்த அரசன்மேல் ஒரு வார்த்தையுஞ்

சொல்லாமல், அந்நியதேசத்துக்குப்போய், அ
ங்கேயும் முன்போலவே சகல புண்ணியங்களை
யும் அனுசரித்துக்கொண்டு வந்தார். பின்னையும்,
அந்த மகாத்துமா தம்முடைய வீட்டில் சஞ்சரி
க்கிறவர் எல்லாத்துக்கும் ஆண்டவரா யிருக்கிற
ர் என்று ஆங்காரங் கொள்ளாமல், அந்தப் பெரு
இரகசியத்தை வெளிப் படுத்தவில்லை. எல்லா
த்துக்கும் ஆதிகாரணமா யிருக்கிற சர்வேசுரன்
தமக்குக் கீழ்ப்படிந்தாலுந் தாம் பிதா பிதாக்க
ளுக் கெல்லாந் தலைவரா யிருந்தாலும் சாகுமட்
டுந் தம்முடைய கையாலே கஷ்டமான வேலை
செய்யவுஞ் சேசுநாதருக்காக உழைத்துப் பிரயா
சப்படவும், தேவமாதாவை அன்போடே சேவி
த்துத் தொழுது காப்பாற்றவும், தம் சீவிய
கால மெல்லாஞ் சந்தோஷத் தோடே செலுத்
திக் கொண்டு வந்தார்.

கடைசியிலே, அர்ச். சூசையப்பர் அடை
ந்த பாக்கியம் யாராலேதான் நிதானிக்கப்படும்?
சேசுநாதர் மரணத்தை அடைந்தவுடனே, அ
வருடைய திரு ஆத்துமம் பிதாபிதாக்களிருந்த — இரு
ந்த பாதாளங்களில் இறங்கி அவர்களுக்கு ஆறு
தல் சொல்லவும், சிலதினத்துக்குள் மோக்ஷந்
திறக்கப்படுமென்று வாழ்த்தவும், அதைக்கே
ட்டு அர்ச். சூசையப்பர் எம்மாத்திரஞ் சந்தோ
ஷப்பட்டாரென்றால் தன்னைப்பெற்ற தாயை அ
றியாத பிள்ளையைப் பார்த்து உன் தாயாரைப்
பார்க்கப்போகிறாய் என்று ஒருத்தன் சொன்னா
ல், அந்தப் பிள்ளைக்கு ஆசையுஞ் சந்தோஷமும்
இருப்பதுமில்லாமல், தன் தாயாரைக் காணவே

அவள் மேல் விழுந்து கழுத்தைக் கட்டியா
வணைத்து முத்தமிடுவானல்லவோ? ஆனால் தாயு
டைய மடியில் வளர்ந்து, அவள் முலைப்பால் கு
டித்துப் பின்பு அவளைக் காணாமற்போய், வெகு
நாளாகக் கஸ்தி சாகரத்தில் மூழ்கிக் கண்ணீர்
விட்டழுது, அநாத பிள்ளை போலத் திரிந்தவன்
மறுபடியுந் தன் தாய் இருக்கிற விடத்துக்குப்
போய் அவளைக் கண்டால், முன் சொல்லப் பட்
டவனைப் பார்க்கிலும் அதிக சந்தோஷத்தை யு
டைந்து, தாயாராலே தழுவப் பட்டுத் தானும்
அந்த அம்மாளைக்கட்டிக்கொள்ளத் தா யிருதய
மும் பிள்ளை யிருதயமும் ஒன்று படுமல்லவோ?
இவ்வண்ணமே, அத்தனை நாளாகச் சேசுநாதர்
கிட்டவிருந்து மரணத்தினாலே அவரை இழந்த
அர்ச். சூசையப்பர் பாதாளத்தில் அத்திவ்விய
குமாரனைக் காணும்போது மற்றப் பிதாபிதா
க்களைப் பார்க்கிலும் நூறுமடங்காய்ச் சந்தோ
ஷம் அடைந்தார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கிறீஸ்துவர்களே, பூமியில் அத்தனைப் புண்
ணியங்களை அநுசரித்த அர்ச். சூசையப்பர் இப்
பொழுது சேசுநாத சோடேயுந் தேவ மாதா
வோடேயும் மோக்ஷத்தில் இருக்கிறார். அவர்
இவ்வுலகத்தில் இருக்கும்போது, சேசுநாதர்பே
ரிலும் அர்ச். தேவ மாதா பேரிலுந் தம்முடை
ய பக்ஷமெல்லாம் வைத்தது போலே, இப்போ
துந் தமக்கு உயிராகவும் அன்பாகவும் இருக்கி
ற அவர்கள் மேல் பத்தியுள்ளவர்கள் எவர்களோ
அவர்களை நேசித்துப் பரி பாலித்துப் பாதுகா
க்கிறார் என்பது சத்தியம். அதைப்பற்றித் திரு

ச் சபைக்கெல்லாம் அவரே பரிபாலகர் என்று
அர்ச். பாப்பானவர் பிரசித்தப் படுத்திச் சகல
கிறீஸ்தவர்களும் அந்த மகா அர்ச்சியசிஷ்ட
வர் பேரில் பத்தியுள்ள வர்களாய்த் தங்களுக்
காகவுந் திருச்சபை பரம்புதலுக் காகவும் வே
ண்டிக் கொள்ளக் கட்டளை யிட்டார். ஆனதைப்
பற்றி அர்ச். சூசையப்பர் பரிபாலனத்தைக்
கொண்டாடக் குறித்திருக்கிற இந்த ஞாயிற்று
க் கிழமையிலே அவர் மேல் பத்தி நம்பிக்கை
வைத்து நம்முடைய ஆத்துமத்துக்குஞ் சரீரத்
துக்கும் வேண்டிய உதவி யுபகாரமெல்லாம் அ
டையத்தக்கதாகவும், திருச்சபை உலோக மெ
ல்லாம் பரம்பி அக்கியானிகளும் பாவிகளும் ப
திதரும் மனந் திரும்பும் படியாகவும் ஆசை
யோடேயுஞ் சுறு சுறுப் போடேயும் அவரை
நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளக் கடவோமாக.

FOURTH SUNDAY AFTER EASTER.

இன்றையதினம் வாசிக்கப்பட்ட சுவிசே
ஷத்தில் சேசுநாதர் தம்முடைய சீஷர்களை நோ
க்கிச் சொல்லுகிற தென்னவென்றால்:—இப்
பொழுது நம்மை அனுப்பின பிதாவிடத்தில்
போகிறோம். எங்கே போகிறீர் என்று உங்களி
ல் ஒருவனுங் கேட்கவில்லையே. ஆனால் நீங்கள்
மனிதராலே வாதிக்கவுங் கொல்லவும் படுவீர்க
ளென்று நாம் சொன்னதினாலே, உங்கள் இரு
தயந் துக்கத்தினால் நிறைந்து போச்சுது. ஆயி
னும் உள்ளதையே நாம் உங்களுக்குச் சொல்
லுகிறோம். நாம் போகாவிட்டால் இஸ்பிரீத்து
சாந்து உங்களிடத்தில் இறங்கி வரமாட்டார்;
நாம் போனால் தான் அவரை உங்களுக்கு அனுப்
புவோம். ஆதலால் நாம் போவதே உங்களுக்கு
ப் பிரயோசனம். இஸ்பிரீத்து சாந்து வரும்போ
து, மனிதர் நம்முடைய போதகத்தை விசுவசி
க்காமல் இருந்தது எம்மாத்திரம் பாவமென்று
ம், நாம் மெய்யாகவே தேவ குமாரனா யிருக்கி
றோம் என்றும், பாவிகளுக்கு வரும் நியாயத்தீ
ர்ப்பும் ஆக்கினையும் எத்தனைக் கடினமாயிருக்கும்
என்றும் வெளிப்படுத்துவார். நாம் இன்னும் அ
நேக சத்தியங்களை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்
டியிருக்கின்றது. ஆனால் அவைகளை இப்போது

ஊழியமாட்டார்கள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவ
ரோ பின்னுஞ் சொல்லுங்காரியங்களையெல்லாம் உங்களு
க்கு வெளிப்படுத்துவார் என்றார்.

பிரியமான சகோதரர்களே,—இந்தச் சு
விசேஷத்தில் அநேகம் பரம இரகசியங்கள் அ
டங்கி யிருக்கிறதினாலே, அவைகளில் பிரதான
மானவைகளை மாத்திரம் எடுத்துப் பிரித்துக் காட்
டுவோம்.

நமதாண்டவராகிய சேசுநாதர் தம்முடை
ய சீஷர்களோடே பாஸ்குப் பண்டிகை கொ
ண்டாடித் தேவ நற்கருணை உண்டாக்கின பிற்
பாடு, இனி வருங்காலத்தில் அவர்களும் மற்ற
க் கிறீஸ்துவர்களுந் தம்மைப் பற்றி அக்கியா
னிகளாலும் மற்றப் பாவிகளாலும் உபத்திரவ
ப் படுவார்கள் என்று அறிவித்துத் தாம் மரண
த்தை அடைந்த பின், இஸ்பிரீத்து சாந்துவா
னவர் அவர்களிடத்தில் இறங்கிவந்து, ஞானம்-
புத்தி-விமரிசை-திடம் முதலிய வரங்களைத் த
ருவார் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். அ
ப்பொழுது சீஷர்கள் தங்கள் திவ்விய போதகர்
தங்களை விட்டுப் போவார் என்று கேட்டமாத்
திரத்தில் மிகவுங் கஸ்திப் படுகிறதைக் கண்டு
சுவாமி அவர்களைத் தேற்றி: நாம் போனாலொ
ழிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் வரங்களைப் பெற்
றுக் கொள்ள மாட்டீர்கள் ஆகையால் நாம் உங்
களை விட்டுப் போவதே நன்மை என்றார்.

மேலும், நாம் பிதாவிடத்தில் போகிறோ
ம் என்று சொன்னதற்கு நீர் எங்கே போகிறீர்

என்று உங்களில் ஒருவனுங் கேட்கவில்லை என்
று சுவாமி சொல்லுகிறார். ஏனென்றால், சீஷர்
கள் தங்களுக்கு வருந் துன்பங்களை மாத்திரம்
நினைத்துக் கொண்டு, சேசுநாதர் எங்கே போ
கிறார் என்று கேளாமல் இருந்தார்கள். அப்படிப்
போலவே அநேகம் பேர் இவ்வுலகக் காரியங்க
ளை மாத்திரங் கவனமாய் எண்ணி, மோக்ஷம் இ
ன்னதென்றும், அங்கே போகிறவழி யாதென்
றும், மோக்ஷத்தில் அநுபவிக்கிற பாக்கியம் எ
ம்மாத்திரம் என்றும் விசாரியாமல், தங்கள் சுய
பக்ஷத்தினாலே ஞானக் குருடராய்ப் புண்ணியம்
என்னும் மோக்ஷ வழியைத் தப்பித் தவறி நர
கத்திலே விழுகிறார்கள். நீங்களோ அப்படிச்
செய்யாமல், இங்கே எத்தனைக் கஸ்திப்பட்டாலு
ம், மனிதர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டு எத்தனைத் து
ன்பங்களை அநுபவித்தாலுஞ், சுவாமியைப்பற்
றி உயிர் இழந்தாலும், மறு லோகத்திலாகிலு
ஞ் சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்டுச் சகல பாக்கியங்
களை அநுபவிக்கலாம் என்று நிச்சயித்துக்கொ
ண்டு, அந்த மெய்யான பாக்கியத்தின் மேல் ஆ
சை யெல்லாம் வைக்கக் கடவீர்கள்.

யூதர்கள் அஞ்ஞானிகள் முதலிய பாவிக
ளுடைய பாவம் எம்மாத்திரம் என்றும், இரட்ச
கருடைய நீதி எம்மாத்திரம் என்றும், பொல்
லாதவர்களுக்கு இனி வரும் நியாயத்தீர்ப்பு எத்
தனைக் கடினமாயிருக்கும் என்றும் இஸ்பிரீத்து
சாந்துவானவர் வெளிப்படுத்துவார் என்று சுவா
மி சொன்னதற்கு அர்த்தம் ஏதென்றால்,—சே
சுநாதர் பூமியில் சஞ்சரிக்குங் காலத்தில் அநே

க யூதர்கள் அ[illegible]ரைச் சர்வேசுரனாக அறியமா
ட்டாமல் இருந்[illegible]யுமனார் அவர் மேல் காய்ம
காரம் கொண்டு [illegible] சிலுவைமரத்தில் அறைந்து
கொலை செய்[illegible]ர்கள். சுவாமி கல்லறையை வி
ட்டு, உயிர்த் தெ[illegible]ழுந்தருளி, மோக்ஷத்துக்கும்
போய், இஸ்பிரீத்து சா[illegible]வை அனுப்பின பிற
பாடு, அர்ச். இரா[illegible]யப்பர் யூதர்களைப் பார்த்துச்
சேசுநாதர் தேவ [illegible]ராஜன் என்றும், அவர் மரி
த்தடக்கப்பட்டு உயி[illegible]த் தெழுந்தருளினார் என்
றும், அவர் தன் அ[illegible] கொண்டதைப்
பாதகம் என்றும், அந்தப் பாவத்துக்கு நீவிர்
கள் மனஸ்தாபப்பட்டுத் தபசு செய்ய வே
ணுமென்றுஞ் சொன்னார். அதைக் கேட்டு அ
நேகம் யூதர்கள் பயப்பட்டு, உருக்கமாய் அழு
து மனந்திரும்பி, ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
பின்னையும் அப்போஸ்தலர் யூதேயா தேசத்தை
விட்டுப் புறப்பட்டு அஞ்ஞான சனங்களுக்குக்
கிறிஸ்துவ வேதத்தைப் போதித்ததினாலே,
கோடா கோடி அஞ்ஞானிகள் இஸ்பிரீத்துசாந்
துவின் வரவினாலே புத்தி தெளிந்து, பேயாரா
தனை எப்பேர்ப்பட்ட பாவம் என்று கண்டு பிடி
த்து, மனஸ்தாபப் பட்டுக் கிறீஸ்துவர்களானார்
கள். இப்பொழுதும் சத்திய வேதத்தில் பிறந்
து சில காலம் புண்ணிய மார்க்கத்தில் நடந்து,
பின்பும் புத்தி மயங்கிப் பாவத்தில் விழுந்து
பசாசுக்கு அடிமைகளாயிருக்கிற பொல்லாத கி
றீஸ்துவர்கள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் கிருபை
யினாலே தெளிவடைந்து, தாங்கள் செய்த பா
வம் எவ்வளவு அவலட்சணம் என்று கண்டு உ-

ணர்ந்து, வெட்கி, மனஸ்தாபப் பட்டு, மனந் தி
ரும்பக் காண்கிறோம்.

இரண்டாவது, அப்போஸ்தலமார் உலோ
க ஆஸ்தி பாஸ்தி வல்லமை இல்லாதவர்களா யிரு
ந்தும் போதிலும், இராசாக்களுஞ் சாஸ்திரிகளும்
ஞானிகளும் அவர்கள் வார்த்தையை நம்பித் தங்
கள் விக்கிரகங்களை வெறுத்துச் சுட்டெரித்துச்
சேசுவே மெய்யான சர்வேசுரன் என்று விசுவ
சித்து, அவர் போதித்த வேதமே சத்திய வே
தம் என்று அதைப் பற்றிக் கொள்வது வெறும்
மனிதர்களாலே ஆகுங் கருமம் அல்லவே இ[illegible]
இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே ஆகுமொழிய மற்ற
ப்படியல்ல. அதைப் பற்றி இஸ்பிரீத்து சாந்து
வரும் போது நம்முடைய நீதியை வெளிப்படு
த்துவார் என்று சேசுநாதர் சொன்னார்.

மூன்றாவது, பாவிகள் இனிவரும் நியாயத்
தீர்ப்புக்குப் பயப்பட்டு, அதற்குத் தப்பித்து
க்கொள்ளும் படிக்கு இஸ்பிரீத்து சாந்துவா
னவர் பாவத்தை விடச் செய்கிறார். எத்தனை
யோ விசை பாவச் சேற்றில் கிடக்கிறவனைக் க
ண்டு, அவன் கெட்டானென்றும், அவன் மன
ந் திரும்புவதற்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும்
நல்லவர்கள் நினைத்திருக்கிறதிலே, அந்தப் பாவியான
வன் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் அநுக்கிரகம் பெ
ற்றுத் தேவ தீர்வைக்குப் பயமுற்று வெருண்
டு போய்த் திகில் அடைந்து, எல்லாரும் ஆச்ச
ரியப் படப் புதுமனுஷனாய், நல்ல மரணம் அ
டையக் காண்கிறோம்! பெற்றார் உற்றார் மித்தி
ர் குருக்கள் சொல்லும் புத்திகளுக்கு வெகு

நாளாகச் செவி கொடாத பாவியானவன் திடீரென்று மனந் திரும்புவது இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் ஆகும் புதுமை யல்லோ? ஆகையால் யாதாமொருத்தன் பலவச் சேற்றிலே புகுண்டு, நற்புத்திகளைக் கேட்க மாட்டாமல் இருக்கக் கண்டாலும் அவன் கெட்டா னென்று அவ நம்பிக்கைப் படாமல் அவனைக் கை விடாமல், நம்மாலே ஆகாதது இஸ்பிரீத்து சாந்து வாகிய சர்வேசுரனாலே ஆகு மென்று நம்பி, அந்தப் பாவிக்காக இடைவிடாது வேண்டிக் கொள்ளவேணுமே.

கடைசியிலே, சேசுநாதர் சொன்னதை யோசித்துப் பார்த்தால், பதிதர் திருச்சபைமேல் சுமத்துகிற தூஷணங்கள் எம்மாத்திரம் அபத்தமான தென்று சுளுவிலே கண்டு பிடிக்கலாம். அதெப்படியெனில், அவர்கள் வேத புஸ்தகத்தில் எழுதி யிருக்கிறதைத் தவிர விசுவசிக்க வேண்டிய சத்தியம் வேறொன்று மில்லையென்று பிதற்றிக்கொண்டு திரிகிறார்களே. இது சுத்த பொய். ஏனென்றால், அர்ச். அருளப்பர் தெஸலோனிக்கி யிருந்த கிறீஸ்துவர்களுக்கு எழுதிய தாவது: என் வாய் மொழியாலும் என் நிருபங்களின் மூலமாயும் நீங்கள் அறிந்த பாரம்பரிய சத்தியங்களைக் கெட்டியாய் விசுவசியுங்க ளென்று திருவுளம் பற்றினார். ஆகையால் வேத புஸ்தகத்தில் எழுதி யிருக்கிற சத்தியங்களைத் தவிர நாம் விசுவாசிக்க வேண்டிய வேறநேக சத்தியமுமுண்டு. இஸ்பிரீத்துசாந்து அப்போஸ்தலர் பேரில் இறங்கின நாள் முதல் தி

ருச்சபை சமஸ்த சத்தியங்களையும் அறிந்திருக்கிறது. ஆனால் தாயானவள் பெற்ற குழந்தைக்கு முந்த முந்தப்பால் கொடுத்துப் பின்னுங் குழந்தை வளர வளர அதின் பிராயத்துக்கும் பலத்துக்குந் தக்காப் போல நல்ல ஆகாரங் கொடுப்பாள் அல்லோ? அதுபோலே சகல சத்தியங்களையும் அறிந்திருக்கிற திருச்சபை இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலேவப்பட்டு அந்தச் சத்தியங்களையெல்லாம் ஏக காலத்திலேயல்ல காலத்துக்கும் அவசரத்துக்குந் தக்க படியே அவைகளை மறுக்கப்படாத வேத சத்தியமாகவே கூறுகின்றது.

ஆகையால் நாமெல்லாருஞ் சேசுநாதர் கொடுத்த வார்த்தைப் பாடு தப்பாதென்று கெட்டியாய் விசுவசித்துத் திருச்சபை படிப்பிக்கிற சத்தியங்களெல்லாம் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரே அறிவிக்கிறார் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக்கடவோமாக.

FIFTH SUNDAY AFTER EASTER.

சேசுநாத சுவாமி தம்முடைய சிஷாக்களுடனே சொன்னதாவது:—நீங்கள் நம்முடைய நாமத்தினாலே பிதாவிடத்தில் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்தருளுவார். இதுவரைக்கும் நீங்கள் நம்முடைய நாமத்தினாலே ஒன்றுங் கேட்கவில்லையே. கேட்டுக் கொள்ளுங்கள், அப்போது உங்கள் சந்தோஷம் பூரணமா யிருக்கத்தக்கதாகப் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள் என்று திருவுளம் பற்றினார்.

பிரியமான சகோதரரே,—மனிதனானவன் தன் சொந்தபலத்தினாலே பாவங்களை விலக்கி மோக்ஷத்தை அடையக்கூடாது. அதற்குத் தேவ வரப்பிரசாதத்தின் அநுக்கிரகம் வேண்டியது. தேவ வரப்பிரசாதத்தை அடைவது எப்படியென்றால், செபத்தினாலுந் தேவ திரவிய அநுமானங்களாலும் அடையலாம். இந்தப் பிரசங்கத்தில் செபத்தின் மகிமை நிலவரத்தைச் சொல்லுவோம், கேளுங்கள்.

செபமாவதென்ன? ஒருத்தன் தன் ஆத்துமத்துக்குஞ் சரீரத்துக்கும் வேண்டியதைச் சர்வேசுரனிடத்தில் கேட்டுக் கொள்வதே செபம்

என்னப்படும். இரண்டுவகைச் செபமுண்டு. ம
னச் செபம், அல்லது [illegible]னம்; [illegible]ச்சாரணச்
செபம், அல்லது வாய்ச் செபம் ஆ[illegible] இரண்டு
வகையாம். சில பேர் வேண்டிக் கொள்ளும்போ
து வாயினாலே [illegible] [illegible]ணிக்காவிட்
டால் செபஞ் செய[illegible]யவில்லை யென்று நினைப்பா
ர்கள். இது சரிய[illegible]லை. மனிதர்கள் ஒரு காரி
யத்தை நினைக்க[illegible] சுவாமி அதை அறிந்து கொ
ள்ளுகிறார். அதனால் வாய் திற[illegible]ல் சுவாமியை
[illegible] இது வேனும் அது வேணு
ம் என்று மனதி[illegible]மாகிதத்[illegible] மெய்யான செ
பம் ஆ[illegible] என்பதற்கு ஐயமில்லை. நாம் வேண்
டிக் கொள்ளுகிறதிலே கவனம் அற்றுப்போய்ப்
பராக்குப் பார்க்காத படிக்கு மனதில் நினைக்கி
றதை வாயாலே சொல்லுவது நல்லது தான்; அ
தைப் பற்றிச் சேசுநாத சுவாமியே பரமண்டல
மந்திரத்தைத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் படிப்
பித்தார். திருச்[illegible]பயாலும், பூசை மந்திரம், தே
வ திரவிய [illegible]னுமானங்களைக் கொடுக்கும் மந்தி
[illegible]மந்திரம், பற்பல பிர[illegible]த்தனை மு
தலிய மந்திரங்கள் வழங்கக் காண்கிறோம். ஆ
னால் சில சமயங்களிலே வாய்ச் செபங்களைச்
[illegible]லும் அவைகளை உரத்த சத்தமாய்ச்
சொல்லாமல் மெதுவாய் உச்சரிக்கத் தகும். இ
ப்படியே குருவானவர் பூசை செய்யும் போது,
அல்லது உபதேசியார் பூசை மந்திர[illegible]பிரா
ர்த்தனையோ வேறே மந்திரங்களோ வாசிக்குங்
காலத்தில், பத்து இருபது ஐம்பது பேர் தங்க
ள் மனதின்படியே ஆ, ஊ வென்று சத்தமாய் வே

ண்டிக் கொண்டால், அது கடையில் முழங்கு
[illegible]ந்தடி போல் ஆ[illegible]மொழியத் தேவாலயத்
துக்[illegible]த் தகுந்த மரியா[illegible]தையல்ல.

எல்லா மனிதர்களுந் சர்வேசுரனாலே உ
ண்டாக்கப்பட்ட வஸ்துக்களும் அவருக்குத் து
ரோகம் பண்ணின பாவிகளு[illegible] யிருக்கிறதினா
லே அவரை [illegible]வண்டிக் கொ[illegible] வது எல்லாருக்
குங் கடன் எ[illegible]பது குன்றாத சத்தியம்.

எப்போ செபம் பண்ண [illegible]மென்றா
ல், விசேஷமாய் [illegible]ரியிற்றுக் கி[illegible]மை பூசை நே
ரத்திலும், தினந்தோறும் எழுந்திரு[illegible]ம் போ
தும், நித்திரை செய்யப் படுக்கும் போதும், த
ந்திரவேளையிலும், சாப்பாட்டுக்கு முன்னும் பி
ன்னும், தேவ திரவிய அநுமானங்களைப் பெறு
ஞ் சமயத்திலும், அன்ப வாதைத்திலும், அவஸ்
தை சமயத்திலும் வேண்டிக் கொள்ள வேண்டி
யது.

ஆருக்காக வேண்டிக் கொள்ள[illegible]ணுமென்
றால் முந்த முந்தத் தன் ஆத்துமத்து[illegible]
த்துக்கா[illegible]வும், பின்னும் புத்தி [illegible]காகவும்,
உத்[illegible] ஆத்துமங்களுக்காகவும் [illegible]
[illegible]வைகளைப் பார்த்து வேண்டிக் கொள்ள வே
ணும்.—கேட்டுக் கொள்ளுங்கள், அப்போது
[illegible]க் கொள்ளுவீர்கள் என்று சேசுநாதர்
சொல்லும்: ஆயினும் நான் அநேகம் விசை ப
[illegible] விசுவாச நம்பிக்கையோடே ஒரு காரியத்
தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், சுவாமி எ
[illegible] விண்ணப்பத்திற்கு இரங்கி என் கேள்விக்கை

யை நிறைவேற்ற வில்லையென்று சிலர் சொல்
வார்களாக்கும். சர்வேசுர[illegible] எல்லாத்தையும் அ
றிந்திருக்கிறார், எல்லாத்தையுந் தயவோ[illegible]
டத்தி வருகிறார். மனித[illegible]ளோ அற்பப் புத்தியு
ள்ளவர்கள் ஆதலால் அ[illegible]ச்சியிலே தின்
மையை நன்மையாகவும் நன்மையைத் தின்மை
யாகவும் எண்ணித் தங்கள் ஆத்துமத்துக்காவது
சரீரத்துக்காவது ஆபத்துள்ள காரியங்களைக் கே
ட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்போது சுவாமி அ
[illegible]ள் என[illegible]றென்று அறிந்து, தி
ன்மையான காரியங்களைக் [illegible]க்காமல் நன்
மையான சகாயமே கட்டளை யிடுவார். இதை
ஓர் உவமையினாலே கண்டு பிடிக்கலாம். அதாவ
து, ஒரு அரசன் உயர்ந்த மலையுச்சியிலே இரு
க்கும் போது, மலை அடிவாரத்தில் நிற்கிற ஒரு
குடியானவன் இராசாவின் அண்டையில் இருந்
தால் நன்மை என்று நினைத்து, இராசாவைப் பா
ர்த்து: ஓ! ஆண்டவரே, நான் ஏறி வரட்டுமாவெ
ன்று கூப்பி[illegible]-ராசா மலையுச்சியில் இருக்கிறதி
[illegible]லே ஒரு கொடிய புலி இருப்ப
தால் சி[illegible]டு: வேண்டாம் வேண்டாம் வராதே
[illegible]சொல்லுவார். புலியைக்காணாத குடியா
னவனோ, அரசன் தன் விண்ணப்பத்தைக் அங்கீ
கரிக்க வில்லையென்று கஸ்திப் படுவான். ஆயினு
ம் அவன் கேட்டபடி இராசா மலையில் ஏறிவர
உத்தரவு கொடுத்திருந்தால், குடியானவன் புலி
யாலே பிடிக்கப்பட்டு நிர்ப்பாக்கியமாய்ச் செத்து
ப் போயிருப்பான். ஆகையால் இராசா வராதி
ரு என்றதே அவனுக்குத் தயவும் நன்மையும்

மல்லவா? அப்படிப் போலே யந்த புத்தியுடைய
நம் சர்வேசுரனிடத்தில் யாதொரு விண்ணப்ப
த்தைச் செய்யும் போதெல்லாம், நாம் ஆசைப்
படுகிறதை வெளிப்படுத்தின பின்பு, சுவாமி சி
த்தம் ஆகட்டுமென்று சொல்லக் கடவோம். அ
ப்போது எல்லாத்தையும் அறிந்திருக்கிற சர்வே
சுரன் நமக்கு வேண்டியபடி இருதை செய்தரு
ளுவார்.

இன்னுஞ் சிலபேர் சொல்லுந் தப்பறை
யாவது: சுவாமி சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறா
ர், ஆகையால் அவரை வேண்டிக் கொள்ளுவானே
ன் என்பார்கள். புத்தியில்லாத மிருகங்களுக்கு
ச் சர்வேசுரன் அவசரமான வைகளைக் கட்டளை
யிடுகிறார் என்பது மெய்யே. புத்தியுள்ள மனித
ர்களோ வென்றால், தங்களைப் படைத்துக் கா
ப்பாற்றுகிற ஆண்டவரை வேண்டிக் கொள்ளக்
கடவார்கள் என்று கற்பனை கட்டளை [illegible]ருக்
க நாம் இப்படிச் செய்ய [illegible]டோம் என்னத்
தீருமோ? தாய் ஸ்தனத்திலே எவ்வளவு பால்
இருந்தாலும், குழந்தை தனக்குப் பசி எடுக்கு
ம்போதெல்லாம் அழு மல்லவா? [illegible]
குழந்தை தன் தாய் இன்னொன்றும் [illegible]காகவும்,
[illegible]றும் அறிந்திருக்கிறதைப் பார்த்து
தாயானவள் அதிக சந்தோஷத்தோடே அதுக்
குப் பால் கொடுப்பாள், ஆகையால் நா மெல்
லோருஞ் சர்வேசுரனுடைய தயையும் வல்ல
மையும் இம்மாத்திரம் என்று நினைத்துக்கொண்
டு, நம்முடைய ஆத்தும சரீர நன்மைக்காகவுந்
திருச்சபைக் காகவும் அக்கியானிகளுக்காகவும்

பாவிகளுக்காவும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இரு
க்கிற ஆத்துமங்களுக்காகவும் விசுவாச நம்பிக்
கை-பத்தி-சிநேகத்தோடே வேண்டிக் கொள்
ள வேண்டியது. ஓ! பிரிய சகோதரரே, நீங்களெ
ல்லாரும் ஒரு மனப் பட்டாப்போலே விடாத
ஆசையோடே வேண்டிக் கொண்டால், எத்தனை
யோ ஆத்துமங்கள் இரட்சிக்கப் படும். இந்தத்த
ர்மத்துக்குச் செலவு செய்யவுஞ் சாத்திரம் படிக்
கவுந் தூரமாய்ப் போகவும் வேணுமோ? இல்லை
யே, வீட்டிலேயே யிருந்து, ஒரு மூலையிலே யி
டந்து, ஆத்துமங்களை இரட்சிக்கலாமே. உங்கள்
குடும்பத்திலே புண்ணிய வழியைத் தப்பி நரக
வழியில் நடக்கிறவர்கள் இல்லையோ? உங்கள்
தெருவிலே, உங்கள் ஊரிலே, உங்கள் தேசத்
திலே மெய்யான சர்வேசுரனை அறியாமல் பிசாசு
க்கு அடிமைகளா யிருக்கிற அஞ்ஞானிகள் இ
ல்லையோ? ... தாயாக வளர்த்த திருச்ச
பை எங்கும் பரம்பக் கொஞ்சமாகிலும் ஆசை
ப்படாமல் இருக்கிறீர்களோ? கேட்டுக்கொள்ளு
ங்கள், அப்போது பெற்றுக் கொள்வீர்கள் எ
ன்று சேசுநாதர் சொல்லி யிருக்க, நீங்கள் வே
ண்டிக் கொள்ளாமல் போனால், சுவாமி உங்க
ளை ஆசீர்வதித்துக் காப்பாற்றுவாரோ? இல்லை
யே. சேசுநாதர் சொன்னதைக் கேளுங்கள்: நீங்க
ள் சிறியோர்மட்டில் செய்வதெல்லாம் நமக்குச்
செய்தாப்போல் ஆகும்; நீங்கள் அவர்கள் மட்
டில் செய்யாததோ நமக்குஞ் செய்யாமல் இரு
ப்பது போல் ஆகும் என்றார், ஆதலால் இவ்
வுலகத்தில் பிறர் இரட்சணியத்தை விரும்பாம

ல் அவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளா விட்டா
ல், சேசுநாதருக்குத் தர்மஞ் செய்ய மாட்டோ
ம் என்கிறாப் போலவும், பிறர் இரட்சணியு
த்துக்காகக் கவலைப் பட்டு விடாத ஆசை
வைத்து, இடைவிடாமல் சுவாமியைப் பார்த்து
வேண்டிக் கொண்டாலோ வென்றால், சேசுநா
தருக்குத் தர்மஞ் செய்தாற்போலவும் ஆகும்
என்று யோசித்துப் புண்ணியத்தினா லாவது
செபத்தினா லாவது சுவாமியுடைய இராச்சியம்
பெரும்படிக்குப் பிரயாசப் படுங்கள். இப்படிச் செ
ய்தால், பாவிகள் உங்களாலே அடையும் மோக்ஷ
பாக்கியத்தை நீங்களும் பெற்றுக் கொள்வீர்க
ள் என்பது நிச்சயம், நிச்சயம் என்று அறியக்
கடவீர்கள்.

ASCENSION THURSDAY.

மிகவும் பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே,—தேவ குமாரனாகிய சேசுகிறீஸ்து நாத சுவாமி மனிதர் ஈடேற்றத்துக்காகச் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு, கடினமான மரணத்தை அடைந்து, மரித்தடக்கப்பட்டு மூன்றாம் நாள் கல்லறையை விட்டு உயிரோடே எழுந்தருளின பின், இன்னும் நாற்பது நாள் பூமியில் இருந்தார். அந்த நாற்பது நாட்களில் தம்முடைய அப்போஸ்தலருக்குஞ் சீஷருக்கும் அடிக்கடி தம்மைக் காண்பித்துச் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியமாகிய திருச்சபையைக் குறித்துப் பேசுவார். அவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிற[illegible]ப் பற்றி அநேகந் துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும், அநேகர் வேதத்துக்குச் சாட்சியாக உயிர் கொடுப்பார்கள் என்றும் வெளிப்படுத்துவார், தைரியஞ் சொல்லுவார், இவ்வுலக சுக, பாக்கியங்கள் எல்லாம் வியர்த்தம் என்று காண்பிப்பார், மோக்ஷத்தின் மகிமையைக் காட்டி அந்தப் பாக்கியத்தின்மேல் அவர்கள் மனதில் ஆசை வருவிப்பார். இப்படியே நாற்பது நாள் அளவும் அவர்களுக்குத் தரிசனையாகி, அவர்களுக்கு அநேக திருஷ்டாந்தங்களினாலேதாம் மெய்யாகவே உயிரோடே எழுந்ததாகக் காண்பித்தபிற்பாடு, அப்போஸ்தலர்களை நோக்கித்

திருவுளம் பற்றினதாவது: பரமண்டலத்திலும்
பூமியிலுஞ் சகல அதிகாரம் நமக்குக் கொடுக்க
ப்பட்டிருக்கிறதாகையால், நீங்கள் போய்ச் சக
ல மனிதருக்கும் வேதத்தைப் போதித்துப் பி
தாவுடையவுஞ் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சா
ந்துடையவும் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞா
னஸ்நானங் கொடுத்து, நாம் உங்களுக்குக் கட்
டளையிட்டதெல்லாம் அவர்கள் அனுசரிக்கத் த
க்கதாகப் போதகம் பண்ணுங்கள். இதோ உ
லக முடியும் வரைக்கும் நாம் உங்களோடே
கூட இருக்கிறோம் என்றார். பின்பு இஸ்பிரீத்
து சாந்துவானவர் இறங்கி வருமட்டும் அவர்க
ள் ஜெருசலேம் பட்டணத்தை விட்டுப் போக
வேண்டாம் என்று சொல்லி, அப்போஸ்தலர்க
ளையும் மற்றச் சிஷாக்களையும் பூங்காவன மலை
யில் கூட்டிக்கொண்டு வந்து, அவர்களை மகா த
யவோடே ஆசீர்வதித்துத் தம்முடைய தேவவ
ல்லமையினாலே பூமியை விட்டு, அவர்கள் கா
ண ஆகாய மார்க்கமாய் வானத்திற்கு எழுந்தரு
ளிப் போனார். சற்று நேரங் கழிந்த பின் ஒரு
மேகம் அவர் கீழே பரவ, அவர்கள் கண்ணுக்
குத் தோன்றாமல் மறைந்து போனார். அவர்கள்
ஆசையோடே வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்
துக் கொண்டிருக்கையில், இரண்டு சம்மனசுக்க
ள் மனுஷரூபம் எடுத்து மகா காந்தி யுள்ளவர்க
ளாய்ச் சீஷர்கள் கிட்டவந்து: நீங்கள் இப்படி
வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டு ஏ
ன் நிற்கிறீர்கள்? உங்களை விட்டுப் பரமண்டலத்
தில் எழுந்தருளிப் போன சேசுவானவர் நீங்க

ள் காணும்படி போனது போலவே இனித் தி
ரும்பி வருவார் என்றார்கள். அதைக் கேட்டு அ
ப்போஸ்தலர்களும் மற்றுமுள்ள சிஷாக்களும்
மலையைவிட்டிறங்கி, ஜெருசலேம் பட்டணத்
தை நோக்கிப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, பாவத்தினாலே கெட்டு
ப்போன மனுக் குலத்தை இரட்சிக்க அர்ச். தி
ரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய ச
ர்வேசுரன் மனுஷனாய்ப் பிறந்தார். தம்முடைய
மேலான வேதத்தைப் போதித்தார். திருச்ச
பையை ஸ்தாபித்தார். அர்ச். இராயப்பரைத் த
மக்குப் பதிலாகத் திருச்சபைக் கெல்லாந் தலை
வராயிருக்க நியமித்தார். தம்மைத் தாமே சத்
துருக்கள் கையில் ஒப்புக் கொடுத்துச் சொல்ல
ப் படாத கஸ்தி நிந்தை அவமானங்களைப் பட்
டுச் சிலுவை மரத்தில் மரணமடைந்தார். கல்ல
றையில் அடக்கப்பட்டுத் தம்முடைய வல்ல
மையினாலே உயிர்த் தெழுந் தருளினார். பின்
னும் நாற்பது நாள் அளவும் பூமியில் இருந்
து ஆத்தும சரீரத்தோடே பரமண்டலத்தில்
எழுந்தருளிப் பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய வ
லது பாரிசத்திலே உட்கார்ந் திருக்கிறார்.

சேசுநாதர் மோட்சத்துக்குப் போனதுபோ
லே நாமும் போக வேணுமேயானால், அவர்போ
தித்த வேதமே அதற்கு வழி. இந்தச் சத்திய
வேதத்தை எப்படி அநுசரிக்கலா மென்றால், ச
ர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையுந் திருச்சபைக்
கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றினால் தான் மெய்
யான கிறீஸ்துவர்களா யிருப்பீர்களொழிய

மற்றப்படி கரை ஏறமாட்டார்கள். இது காரியத்திலே அநேகம்பேர் மோசம் போகிறார்கள். எப்படியென்றால், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தாலும், வாயினாலே செபம் பண்ணினாலும், ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே பூசை கண்டாலும், இன்னுஞ் சிலதுகளை அநுசரித்தாலும், கட்டளைகளை யெல்லாம் அநுசரிக்க மாட்டாமையால் மெய்யான கிறீஸ்துவர்களாயிராமல் கள்ளக் கிறீஸ்துவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லத் தகும். நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கையில், பத்து இருபது ரூபாய் மாத்திரங் கொடுத்தால் கடன் தீருமோ? நீங்கள் இருக்கிற ஊருக்கும் போகவேண்டிய பட்டணத்துக்கும் பத்துகாதம் இருக்கையில், இரண்டு மூன்று நாலஞ்சு காதம் மாத்திரம் நடப்பீர்களானால், அந்தப் பட்டணத்தைச் சேருவீர்களோ? ஐந்நூறு வராகன் விலை பெறும் பொருள் நாலஞ்சு விராகனுக்குக் கொடுப்பார்களோ? நூறு ரூபாய் கடன் தீர்க்க நூறு ரூபாயல்லோ கொடுக்கவேணும்? பத்துக்காத தூரமுள்ள இடத்தைச் சேரப் பத்துக் காதமே யல்லோ நடக்க வேணும்? ஐந்நூறு விராகன் விலை பெறும் பொருளைக் கொள்ள ஐந்நூறு விராகனே யல்லோ கொடுக்க வேண்டியது? அப்படிப் போலவே, மோக்ஷம் அடைவதற்காயச் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையுந் திருச்சபைக் கட்டளைகளையும் அறிவது போதாது; அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று தப்பாமல் அநுசரிப்பதே அவசரம். இப்படி அநுசரித்தால் தான் கரை ஏறுவீர்கள், இல்லா

விட்டால் மோக்ஷம் வராது, நரகமே வரும். அதெல்லாம் அநுசரிக்கிறவர்களுக்கு வரும் பாக்கியம் எப்படிப்பட்டதென்றால், மனுஷரனின் இவ்வுலகத்தில் எப்பேர்த்தாஞ் சாகாமல் இருக்கப் போகிறதில்லை. பெரியோர்களானாலுஞ் சரி, சிறியோர்களானாலுஞ் சரி, ஆஸ்திக்காரனாகிலுஞ் சரி, பிச்சைக்காரனாகிலுஞ் சரி, எல்லாரும் ஒருநாள் சாகவேண்டியதே. எத்தனைச் செல்வம் பெற்றாலும், எவ்வித நூல்களைக் கற்றாலும், எவ்விதமான உத்தியோகம் பண்ணினாலும், முன்னும் பின்னும் ஒரு நாள் சாவார்களொழிய மற்றப்படியல்ல. தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தோடே செத்தால் மோக்ஷங் கிடைக்கும். மோக்ஷத்தில் இருக்கிறவர்கள் அதிலே எப்போது மெப்போதுஞ் சுவாமியோடே இருப்பார்கள். அவர்கள் அநுபவிக்குஞ் சந்தோஷ-இன்ப-சுப-பாக்கியம் இவ்வளவென்று நிதானிக்கவுஞ் சொல்லவுங் கூடாது. மோக்ஷத்தில் பசி-தாகம்-களைப்பு-நோவுமில்லை, பயமுமில்லை, துக்கமுமில்லை. சர்வேசுரனை முகமுகமாய்ப் பார்க்கிறதும், சம்மனசுக்களோடே அவரை ஸ்துதித்துக் கொண்டாடுகிறதும், அளவில்லாத மகிமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறதும், சொல்லப்படாத பேரின்பங்களை அநுபவிக்கிறதும், இந்தப் பாக்கியமெல்லாம் ஒரு காலும் முடியாதென்று நிச்சயித்துக் கொண்டிருக்கிறதும் அதுவே மோக்ஷ பாக்கியம், அதுவே நமக்கு வரப்போகிற சம்பாவனை. ஐயோ! மனிதர்கள் கொஞ்சந் திரவியங்களைச் சம்பாதிக்க எவ்வளவு பிரயாசைப் பட

ருர்கள்! நல்ல உத்தியோகத்தை அடைய எத்த
னை வருந்துகிறார்கள்! கொஞ்சந் தானியங்களைக்
கொள்ள வெயில்-உஷ்ணம்-பனி-குளிர்-காற்று
மே பாராமல் எம்மாத்திரம் உழைக்கிறார்கள்! ஆகி
லும் அவர்கள் சாகும் போது, சம்பாதித்த ப
ணம் அவர்களோடே கூட வருமா? அடைந்த உ
த்தியோகம் மறுலோகத்திற்குச் செல்லுமா? சேக
ரித்த தானியங்கள் [illegible] உதவுமா? இல்லை
யென்றால் [illegible]த்தைப் பற்றி முடி
யாத [illegible]பத்தை இழந்து விடுவது நியாயமா? பூ
மியைப் பற்றி மோக்ஷத்தை விட்டு நரகத்தில்
விழுகிறது யோக்கியமா? கிறீஸ்தவர்களே, மோ
சம் போக வேண்டாம். மோக்ஷமே நமக்கு மெ
ய்யான கதி, மோக்ஷத்தை அடையவே நாம் சு
வாமியாலே உண்டாக்கப் பட்டிருக்கிறோம். அ
து தவிரத் தேடத்தகும் மற்றொரு நன்மையுமி
ல்லை. ஆதலால்நம்மை மீட்டிரட்சித்த சேசுநா
தர் நமக்காக அந்தனைப் பா[illegible]டு, நமக்கு இட
ம் முஸ்திப்பு பண்ணத் தக்கதாக மோக்ஷத்தில்
எழுந்தருளிப் போனார் என்று நினைத்து, அவர்
நடந்த வழியிலே நடந்து, அவர் ஸ்தாபித்த தி
ருச்சபைச் சொற்படி கேட்டு, இட்ட கட்டளை
களையே அநுசரித்துக் கொண்டு வந்தால், இவ்
வுலகத்தில் நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தப
சு பண்ணிச் சுவாமியோடே சிலுவையைச் சும
ந்து கொண்டு தைரியமாய்ப் புண்ணிய வழியி
லே நடந்த பின்பு, இந்தக் கண்ணீர்க் கணவா
யிலே நின்று புறப்பட்டுச் சேசுநாதரோடே
மோக்ஷத்தில் சேர்ந்து நித்தியமாய் வாழ்ந்து
கொண்டிருப்போமாக.

SUNDAY WITHIN THE OCTAVE
Of the Ascension.

இன்றைக்குப் [illegible]லே வாசிக்கப்பட்ட
சுவிசேஷத்தில் சேசுநாதர் நம்முடைய சீஷர்க
ளை நோக்கிச் சொல்லுகிறதாவது:—[illegible]விடத்
திலிருந்து புறப்படுகிற இஸ்பிரீத்து சாந்து[illegible]
வைப் பிதாவிடத்தினின்று உங்களுக்கு அனுப்
புவோம். அப்போது மனிதர் நம்மை அறியும்ப
டிக்குச் செய்வார்; நீங்களும் ஆதிமுதல் நம்மோ
டே யிருந்து நம்முடைய தேவ சுபாவத்தை அ
றிந்திருக்கிறதினாலே நம்மைக் குறித்து நீங்கள்
சாட்சியாக இருப்பீர்கள். நீங்கள் இடறல் படா
த படிக்கு இ[illegible] உங்களுக்கு முன்னமே
அறிவித்தோம். எப்படியெனில், அவர்கள் உங்
களைத் தங்கள் தேவாலயத்தி னின்று தள்ளிப்
போடுவார்கள். மேலும் உங்களை எவர் கொலை
செய்வார்களோ அவர்கள் சுவாமிக்கு ஆராத
னை செய்கிறதாக நினைப்பார்கள். அப்படிப் பட்
டவர்கள் பிதாவையும் நம்மையும் அறியாமை
யால்[illegible]ன் இப்படிச் செய்வார்கள். இந்தத்
துன்பமெல்லாம் உங்களுக்கு வருமுன்னமே,
நாம் அவைகளை உங்களுக்குத் தெரிவித்தோம்
என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று திரு
வுளம் பற்றினார்.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே,—சர்வேசுர
ன் எல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவா யிருக்கிற படியி
னாலே, தம்மாலே உண்டாக்கப்பட்ட மனுக்குல
த்தைப் பாவத்தினின்று ஒரே வார்த்தை சொல்
லி இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரா யிருக்கிறார்
என்பதற்கு அற்ப சந்தேகமு மில்லை. இப்படியி
ருக்க அர்ச். திரித்துவத்தில் இரண்டாமாளாகி
ற சுதன் மனுஷசுபாவத்தை எடுத்து, ஒன்று
மில்லாத தரித்திரனைப் போலப் பிறந்து, முப்ப
து வருஷம் அளவும் தச்சவேலை செய்து, பின்
பு இங்குமங்குந் திரிந்து உபதேசம் பண்ணிக்
கடைசியிலே சொல்லப்படாத கஸ்தி அவமான
முள்ள பாடுகளைப் பட்டுக் கள்ளனைப்போல மர
ணம் அடைந்ததென்ன? நமது பேரில் வைத்த
பட்சம் எம்மாத்திரம் என்று காண்பிக்கவே
சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனுஷனாய்ப் பிறக்கவுந்
தமது இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தி மரிக்கவுஞ் சித்த
மானார். மேலுந் தாயானவள் மிகவும் வருத்தப்ப
ட்டுப் பிள்ளையைப் பெறுவாள். விதையானது த
ரையில் போடப்பட்டுப் பலன் கொடுக்கும். பொ
ன்னானது உலையில் உருக்கப்பட்டுச் சுத்தமாகி
விலை பெறும். கப்பலானது அலைகளால் அலைய
ப்பட்டுத் துறையில் போய்ச் சேரும். அப்படிப்
போலவே சேசுநாதர் ஸ்தாபித்த திருச் சபை
யானது பாவிகளாலே பகைக்கவும் உபாதிக்கவு
ம் பட்டு ஆத்துமங்களை இரட்சித்து மோட்சத்
தில் சேரச் செய்யும். சேசுநாதர் சொன்னபடியெ
ன்னவென்றால், ஊழியக்காரன் தன் எசமானுக்
கு மேற்பட்டவ னல்ல. உலகத்தார் நம்மைத் து

ன்பப் படுத்தினது போல் உங்களையுந் துன்பப்
படுத்துவார்கள். அவர்கள் உங்களைப் பகைக்கு
ம்போது, நாம் முன்னமே அவர்களால் பகைக்
கப் பட்டோம் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்க
ள் என்றார். அப்படியே இஸ்பிரீத்து சாந்து வா
னவர் அப்போஸ்தலர்கள் மேல் இறங்கி வந்தவு
டனே அவர்கள் விசுவாசத்தில் திடப்பட்டுச் ச
த்திய வேதத்தைப் போதிக்கத் தொடங்கினார்க
ள். அப்போது திரளான சனங்கள் சேசுநாதர்
தேவ குமாரன் என்று கண்டு பிடித்துக் கிறீஸ்
துவர்களானார்கள். அதைப் பார்த்துப் பிரதான
ஆசாரியனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் அப்
போஸ்தலரை அழைத்துக் கொண்டு: நீங்கள்
சேசுவின் நாமத்தைக் குறித்து உபதேசம் ப
ண்ணக் கூடாதென்று உங்களுக்கு நாங்கள் கட்
டளையிட்டிருக்க, அந்த மனிதனுடைய இரத்த
ப் பழி எங்கள் மேல் வரப் பண்ணுவானேன் எ
ன, அர்ச். இராயப்பரும் மற்ற அப்போஸ்தலர்க
ளும்: மனிதருக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பார்க்கிலும்
சர்வேசுரனுக்குக் கீழ்ப்படிவதே உத்தமம்; நீ
ங்கள் சிலுவை மரத்தில் அறைந்து கொலை செ
ய்த சேசுவை நமது பிதாக்களுடைய சர்வேசுர
ன் உயிர்ப்பித்தது மல்லாமல், இஸ்ராயேலித்தார்
மனந்திரும்பவும் பாவங்களை மன்னிக்கவுஞ் சர்
வேசுரன் தமது வலது கையாலே அவரை இரா
சாவாகவும் இரட்சகராகவும் ஸ்தாபித்தார்; அவைக
ளெல்லாம் நாங்களும் இஸ்பிரீத்து சாந்து
வினாலே ஞானத்தெளிவு அடைந்தவர்களுஞ் சா
ட்சிகளா யிருக்கிறோம் என்றார்கள். அதைக்கே

ட்டு அவர்கள் மிகவுங் கோபங் கொண்டு, அப்
போஸ்தலர்களைக் கொலை செய்யத் தேடினார்க
ள். ஆனால் அவர்களை எத்தனை அடித்தாலும்,
சிறைச் சாலையில் வைத்தாலும், அதட்டி மிரட்
டி வாதித்தாலும், அர்ச். இராயப்பரும் மற்ற அ
ப்போஸ்தலர்களுஞ் சற்றுகிலும் பயப்படாமல்,
இரவும் பகலும் பட்டணமெல்லாஞ் சுற்றித் தி
ரிந்து உபதேசஞ் சொல்லிக் கொண்டே வரு
வார்கள். பின்னையும் அவர்கள் யூதேயா தேசத்
தை விட்டுப் பிரிந்து பற்பல தேசங்களுக்குப்
போய் வேதத்தைப் போதித்ததினாலே, எல்லா
ருஞ். சேசுநாதருக்காகத் தங்கள் பிராணனைக்
கொடுத்து, வேதத்துக்குச் சாட்சிகளானார்கள்.
அப்போஸ்தலர் மாணத்தை அடைந்த பிற்பாடு
அவர்கள் திருக் கையினாலே குருப்பட்டம் பெ
ற்ற குருக்களும் மற்றக் கிறீஸ்துவர்களும் அவ
ர்களைப் போலே தைரிய முள்ளவர்களாய் மனி
தர்களுக்கு அஞ்சாமல், போதித்த வேதமே ச
த்திய வேதம் என்று போதித்தமையால், அந்நா
ள் தொடங்கி இந்நாள் வரைக்குங் கோடாகோ
டி பேர் வேத சாட்சிக ளானார்கள்.

சேசுநாதர் தம்முடைய சிலுவையைச் சு
மந்து, தம்மைத் தூஷணிக்கிற சத்துருக்கள் நடு
வில் நடந்து, கபால மலைக்குப் போய்த் தம்மு
டைய மாணத்தினாலே நம்மை இரட்சித்தது
போல, நாமும் நம்மைச் சுற்றுகிற சத்துருக்க
ளைப் பாராமல், சர்வேசுரன் உத்தாவினாலே நம
க்கு வருங் கஸ்தி-அவமானம்-துன்பமுதலிய இ
க்கட்டுகளை யெல்லாம் பொறுமையோடே அ

நுபவித்துக் கொண்டு, சேசுநாதரோடே நட
ப்போமேயானால், அவரைப் போலவும் அப்
போஸ்தலர் வேதசாட்சிகள் முதலிய அர்ச்சிய
ஷ்டவர்களைப் போலவும் பசாசு-உலோகஞ்-ச
ரீரம் என்னுஞ் சத்துருக்களைச் செயித்துப் பர
கதியை அடைவோம். இம்மையிலே போராடினா
ல்தான் மறுமையிலே இளைப்பாறலாம். ஞான
யுத்தம் பண்ணுவதே கிறீஸ்துவர்களுக்குத் தொ
ழிலாம். அஞ்ஞானிகளும் பதிதரும் மற்றப்பா
விகள் யாவரும் மெய்யான கிறீஸ்துவர்களைப் ப
கைத்து நிந்திப்பார்கள்; சத்திய கிறீஸ்துவர்க
ளைக் கெடுக்கிறதற்குத் தான் ஆசைப்படுகிறார்
கள். சத்தியவேதத்தாரில் ஒருவன் பலவாசை
யினாலே மயங்கிச் சத்திய வேதத்தை மறுதலி
த்துக் கெட்டால், ஜெயம் என்பார்கள். சத்திய
கிறீஸ்துவர்களுடைய பிள்ளைகள் பதிதர்பள்ளிக்
கூடங்களில்விஷமானபோதனையைக்கற்றுக்கொ
ண்டு சத்திய வேதத்துக்குத் துரோகஞ் செய்
தால், அதுவே இலாபமென்று எண்ணுவார்கள்.
இதையெல்லாம் பார்த்து நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்
டியதில்லை. ஏனென்றால், இந்தப் பிரகாரம் நடக்
கும் என்று சுவாமி முன்னமே சொன்னாரல்லோ!
மனிதர் தம்முடைய சீஷர்களைப் பகைப்பார்கள்
என்றும் அவர்களை நிந்தித்து உபத்திரியப்படுத்
துவது புண்ணியம் என்று நினைப்பார்களென்று
ம், அவரே நமக்கு முன் அறிவித்தாரல்லோ? ஆ
கையால் நாம் எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாய்
நடந்து, சுவாமிமேல் நம்பிக்கை வைத்து, விசு
வாசத்தை விடாமல், மனிதருக்கு அஞ்சாமல்

சுவாமிக்கு மாத்திரம் அஞ்சித் தைரியத்தோ
டே அவர் இட்ட கட்டளைகளை யெல்லாம் அ
நுசரித்துக் கொள்வதே காரியம் என்று நிச்ச
யித்துப் பிராணனை விட வேண்டியிருந்தாலும்
விடுவோம் என்று எப்போதும் ஞான யுத்தத்
துக்கு ஆயத்தமாய் இருக்கக் கடவோம்.

PENTECOST-SUNDAY.

மிகவும் பிரியமான சகோதரரே,—சேசு
நாத சுவாமி பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளின
பின், தேவ மாதாவும் அப்போஸ்தலர்களும் ம
ற்றச் சீஷர்களுஞ் சுவாமி கட்டளையின்படியே
ஒரு வீட்டில் கூடிக் கொண்டு, இஸ்பிரீத்து சா
ந்துவானவர் எப்போ வருவார் என்று காத்து
க் கொண்டிருந்தார்கள். பெந்தே கொஸ்தென்
னுஞ், சேசுநாதர் கல்லறையைவிட்டு உயிர்த்தெ
ழுந்தருளிய ஐம்பதாம் நாளில், அவர்கள் செப
க்கூடத்தில் தியானம் பண்ணும் போது, சடுதி
யாய்ப் பெருங் காற்று அடிக்கிறாப் போல வா
னத்தினின்று முழக்கம் உண்டாய், அதினாலே
அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருந்த வீடெல்லாம் நி
றைந்தது. அப்போது அர்ச். திரித்துவத்தின்
மூன்றாமாளாகிற இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்
வேசுரன் அக்கினி நாக்குகளைப் போல அவர்க
ளுக்குத் தம்மைக் காண்பித்து, ஒவ்வொருவர்
தலைமேல் இறங்கவே, எல்லாரும் இஸ்பிரீத்து
சாந்துவினாலே நிரப்பப் பட்டுப் பற்பலபாஷை
களைப் பேசிப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார்கள்.
அப்போது பற்பல தூர தேசங்களில் நின்று
எருசலேம் பட்டணத்தில் வந்திருந்த யூதர்கள்
கூடி வந்து, யாவருந் தங்கள் தங்கள் பாஷையி
லே அவர்கள் பேசுகிறதைக் கேட்டு மிகவும் ஆ

ச்சரியப் பட்டு ஒருவரை யொருவர் பார்த்து:
இவர்கள் கலிலேயா தேசத்தார் அல்லோ? இப்
படியிருந்தால் நம்முடைய ஜென்மப் பாஷைகளி
லே அவர்கள் பேசுகிறதாகக் கேட்கிறோமே, இ
தென்ன அதிசயம்? என்பார்கள். சிலரோ நகை
த்து மதுபானம் பண்ணி யிருக்கிறார்கள் என்
று பரிகாசஞ் செய்வார்கள். அப்போது அர்ச்.
இராயப்பர் கூடின சனங்களைப் பார்த்துச் சேசு
நாதரைக் குறித்து உபதேசஞ் சொன்னார். அ
ன்றைக்கு மூவாயிரம் பேர் மனந் திரும்பி ஞா
னஸ்நானம் பெற்றார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே,—சேசுநாதர் பூமியை வி
ட்டுப் பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளிப் போ
கும் போது, அப்போஸ்தலர் முதலிய சீஷர்க
ளும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் தங்கள் மேல்
இறங்கி வருமட்டும் எருசலேம் பட்டணத்தைவி
ட்டுப் போகாமல் ஒடுக்கத்தில் இருக்கக் கட்
டளையிட்டார். ஏனென்றால், மனிதனானவன் பா
வமார்க்கத்தை விட்டு மனந் திரும்பிச் சுவாமிக்கு
ப் பிரியமாய்ப் போவது மனுஷர் பிரயாசத்தி
லே ஆகுங் கருமம் அல்லவே; இது தேவ வர
ப்பிரசாதத்தின் அனுக்கிரகத்தினாலே ஆகுமொ
ழிய மற்றப்படி யல்லவென்று காண்பிக்கத் தக்
கதாக, இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அடைவதற்கு
முன்னே அப்போஸ்தலர் வேதத்தைப் போதி
க்காமல், இஸ்பிரீத்துசாந்துவை அடைந்த பிற்
பாடு மாத்திரம் பிரசங்கிக்கலாம் என்று கட்
டளையிட்டார். சிலரோவென்றால், அஞ்ஞானிக
ளுக்காவது பதிதர்களுக் காவது மற்றப் பாவி

களுக்காவது புத்திசொல்லுந் தொழிலுக்கு உல
கபுத்தி, ஞானம், படிப்பு, போது மென்று நினை
த்துச் சர்வேசுரன் உதவியைக் கேட்காமல், தங்
களையே மாத்திரம் நம்புகிறதினாலே, அவர்கள் ப
டும் பிரயாசை யெல்லாம் வீணாய்ப் போய்ப் பல
னை அடையவில்லை. வீரமாமுனிவர் என்னும் ம
கா வேத சாஸ்திரி சொன்னது போலே, பாவி ஆ
த்துமத்தைப் பாவத்தினின்று திருப்புவது எல்
லாப் புதுமைகளிலும் அரிதான புதுமை யல்
லோ? புதுமைகளோவெனில் ஆண்டவர் விசேஷ
உதவியால் ஆகுமொழியத் தன் சுபாவப் பலத்
தைக் கொண்டு மற்றொருவனாலும் ஆகாது.
ஆகையால் ஒருவன் தான் கற்ற சாஸ்திர வல்
லமையினாலும், தான் தருகிற மருந்தின் பல
த்தினாலும், செத்தவனை எழுப்பத் தான் வல்லவ
ன் என்று நினைத்தால், ஆங்காரியென்று சொல்ல
படுவான். ஆயினும் அதிலேயும் பாவிகளைத் தி
ருப்புவது அரிய புதுமையாகக் கொள்ள, இது
தன் வல்லமையினால் ஆகுமென்று நினைத்தவ
ன் முன் சொல்லப் பட்டவனைப் பார்க்கிலும் மு
ழுதும் மதி கெட்ட ஆங்காரி என்று சொல்லுத
ற்கு நியாயமாமே என்றார்.

உபதேசத்தைப் போதிக்க இஸ்பிரீத்து
சாந்துவின் அனுக்கிரகம் வேண்டுமாப்போலே
அதைக்கேட்டு உணர்ந்து பலன் அடைவ
தற்கு இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் அனுக்கிரகம்
வேணும் என்பது சத்தியம். அதைப்பற்றி
யாதா மொருத்தன் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்
பு உறுதிப்பூசுதல் என்னுந் தேவ திரவிய அநு

மானத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். உறுதிப்பூசுதல் ஆவதென்னவென்றால், நமக்கு இஸ்பிரீத்து சாந்துவையும் அவருடைய வரப்பிரசாதங்களையுஞ் சம்பூரணமாய்க் கொடுத்து, நம்மைச் சத்திய வேதத்தில் திடப்படுத்தி, உத்தம கிறீஸ்துவர்கள் ஆக்குகிற தேவதிரவிய அநுமானமாகும். உறுதிப் பூசுதல் வழியாக இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் நம்மிடத்தில் எழுந்தருளிவந்து ஏழுவரப்பிரசாதங்களை அருள் புரிகிறார். அந்த ஏழுவரப்பிரசாதங்களாவையென்றால், முதலாவது ஞானம்-இரண்டாவது, புத்தி-மூன்றாவது, விமரிசை-நாலாவது, திடம்-அஞ்சாவது அறிவு-ஆறாவது பத்தி-ஏழாவது தேவபயம். இவைகளாலே உத்தம கிறீஸ்துவர்களாய்ப் பசாசு உலோகஞ் சரீரம், இந்த மூன்று சத்துருக்களோடே போராடத் தக்கவர்களாகிறோம்.

ஞானமென்னும் வரத்தினாலே இலௌகீக காரியங்களை வெறுத்து, ஆத்தும காரியங்களை [illegible] யென்னுவோம். புத்தி என்னும் வரத்தினாலே ஞானத் தெளிவு அடைந்து, வேத சத்தியங்களை உணர்ந்து அங்கீகரித்து அவைகள்மேல் ஆசை வைக்கிறோம். விமரிசையைக்கொண்டு சுவாமியின் மகிமைக்கும் நம்முடைய இரட்சணியத்துக்கும் நல்லதைக் கண்டுபிடித்து அதை அநுசரித்துக் கொண்டு வருகிறோம். திடமானது தேவ காரியங்களில் தைரியமாய்; அதினாலே மனுஷர்களுக்கு அஞ்சாமல் பாவத்தை விலக்கிப் புண்ணிய வழியிலே அநுசரிப்போடே நடக்கிறோம். அறிவென்னும் வரத்தினாலே சர்வேசுரனுடைய மேலான தன்

மையும் நம்முடைய நீசத்தனத்தையுங் கண்டுபிடித்துத் தாழ்ச்சியோடே சுவாமிக்கு ஊழியம் பண்ணுகிறோம். பத்தியென்கிற வரத்தினாலே தேவ ஊழியத்தின் மேல் பிரியம்வைத்து, அவர் இட்ட கட்டளைகளையெல்லாம் ஆசையோடேயுஞ் சந்தோஷத்தோடேயும் அநுசரிக்கிறோம். தேவ பயம் என்கிற வரத்தை அடைந்தவன் அற்ப காரியங்களிலுஞ் சுவாமிக்குத் துஸ்திருவிக்க மாட்டாமல், எல்லாத்திலும் அவருக்குப் பிரியப் படத் தேடுவான்.

பூர்வ கிறீஸ்துவர்கள் இப்போ சொல்லப்பட்ட வரப்பிரசாதங்களை நல்ல ஆயத்தத்தோடே அடைந்ததினாலே, அவர்களுடைய பத்தி, விசுவாசம், கற்பு, தாழ்ச்சி முதலிய நற்குணங்களைப் பார்த்து அஞ்ஞானிகள் ஆச்சரியப் பட்டதுமல்லாமல், அவர்களைப்போல் இருக்க விரும்பி அநேகம்பேர் மனந்திரும்பினார்கள். இப்போதுங் கிறீஸ்துவர்கள் எல்லோரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே நிறையப்பட்டு நல்ல மாதிரிகைகளைக் காண்பித்தால் எத்தனையோ பேர் கிறீஸ்துவர்கள் ஆவார்கள்! ஆத்துமங்களைப் பாவத்தினின்று திருப்புவது எல்லாப் புதுமைகளிலும் அரிதான புதுமையென்று சொன்னோமே, ஆயினும் நம்முடைய சுபாவ பலத்தினால் ஆகாதது இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே ஆகுமென்று நிச்சயித்து, நாமெல்லாரும் இஸ்பிரீத்துசாந்துவைப் பார்த்து: இஸ்பிரீத்துசாந்துவே! தேவரீர் எழுந்தருளி வாரும்; உத்தம ஆறுதலானவரே, ஆத்துமங்

களுக்கு மதுரமான விருந்தாடியே, பேரின்ப இரசமுள்ள இளைப்பாறுதலே, பிரயாசத்தில் சுகமே, வெய்யிலில் குளிர்ச்சியே, அழுகையில் தேற்றரவே, எங்களிடத்தில் எழுந்தருளி வாரும் என்று பக்தியோடே வேண்டிக் கொள்ளக் கடவோம்.

THE SOLEMNITY OF CORPUS CHRISTI

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, அர்ச். திரித்துவத்தின் திருநாளுக்குப் பிறகு வருகிற வியாழக்கிழமையிலே தேவ நற்கருணைத் திருநாளைக் கொண்டாட வேணும் என்று திருச்சபை கற்பித்தமையால், இன்றைக்குத் தேவ நற்கருணையின் பேரில் சிலவற்றைச் சொல்லுவோம்.

நம தாண்டவராகிய சேசுகிறீஸ்துநாதசுவாமி மரணம் அடைகிறதற்கு முந்தின நாள், தம்முடைய சீஷர்களோடே யூதர்கள் ஆசாரத்தின்படி பாஸ்குப் பண்டிகை கொண்டாடின பிற்பாடு, தேவ நற்கருணை என்னுந் தேவ திவ்விய அநுமானத்தை ஸ்தாபித்தார். ஏனென்றால், அவர் தம்முடைய பிள்ளைகளாகிய மனுஷர்கள் மேல் வைத்த பட்சத்தினாலே இவர்களை விட மாட்டாமல், தேவ நற்கருணை வழியாய் அவர்களோடுகூட உலகம் முடியுமட்டும் வாசம் பண்ணத் தீர்மானித்துக் கோதும்பை அப்பத்தை எடுத்து ஆசீர்வதித்துத் தம்முடைய திருச்சரீரமாக மாற்றி அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொன்னார். பின்னும் முந்திரிகைப் பழ இரசத்தைப் பாத்திரத்தில் வார்த்து

N.B.—For Trinity-Sunday *vide* next [illegible]n.

அப்படியே ஆசீர்வதித்து, தம்முடைய திருவி [illegible] தமாதிருமேனிப் பானஞ் செய்யக் கொடுத்தா [illegible] வர்கள் தேவ நற்கருணை வாங்கின பிற்பாடு [illegible] இந்தப் புதுமையைச் செய்ய அவர்களுக் கு [illegible] கொடுத்தது மல்லாமல், தாம் பரம ண்டலத்துக்கு எழுந்தருளிப் போன பின்பு வே தே [illegible] ர்களுக்குக் குருப் பட்டங் கொடுக் கக் கட்டளையிட்டார். இப்படியே அந்நாள் தொ டங்கி இந்நாள் வரைக்குஞ் சேசுநாதர் அப்பத் தின் குணங்களுக்குள்ளேயும் முந்திரிகைப் ப ழ [illegible] குணங்களுக்குள்ளேயும் மெய்யா கவே [illegible] வசித்திருக்கிறார். உலகம் மு டியுமட்டும் அப்படியே இருக்கும். அளவில்லாத மகிமையுடைய [illegible] தம்முடைய சுபாவ பிரதாபத்தை மறைத்து, இரவும் பகலும் நம் மை விடாமல் நம்முடைய கோவில்களில் வாச ம் பண்ணுகிறார். தாயானவள் தன் பிள்ளையுடை ய பட்சத்தைச் சோதிக்க, நான் [illegible] கிறேனென் று [illegible] பக்கத்தில் ஒளிந்து கொண்டு, பிள்ளை: அம்மா அம்மா வென்று ஆசையோடே தேடப் பார்த்து எப்படிச் சந்தோஷப்படுவா ளோ, அப்படியே சேசுநாதர் மனுஷர் கண்க ளுக்குந் தம்மைக் காண்பிக்காமல், தேவ நற் கருணையில் தம்மை ஒளித்து, நம்முடைய விசு வாசத்தைச் சோதிக்கிறார். நாமும், நம்முடை ய தயவுள்ள சுவாமி கிட்ட இருக்கிறார் என்ற றிந்து, விசுவாசத்தினாலே அவரைத் தேடவும், அவர் இருக்குங் கோவில்களில் அவரை ஆராதித் து [illegible] து வேண்டிக் கொள்ளவுங் கடவோம்.

மேலும், சேசுநாதர் நம்முடைய கோவில் களிலே வாசம்பண்ணுவது [illegible] போலே நமக்கு ஞான [illegible] போசனமாயிருக்க [illegible] ம்புகிறார். நாம் தேவ நற்கருணை வாங்கும் போ தெல்லாஞ் சேசுநாதருடைய திருச் சரீரத்தையு ம் இரத்தத்தையும் ஆத்துமத்தையுந் தேவசுபா வத்தையும் மெய்யாகவே வாங்குகிறோம். அர்ச். தேவமாதா தமது திருக்கரங்களில் ஏந்தித் திரு திருப்பாலூட்டி அநந்த பட்சத்தோடே வள ர்த்த சேசுநாதர் நம்முடைய இருதயத்தில் [illegible] றார். அத்தனைப் புதுமைகளைக் காட்டி, மேலான வேதத்தைப் போதித்து, மனுக்குலத்தை மீட் டிரட்சிக்க அடி மிதி பாடுகள் [illegible] சிலு வை மரத்தில் தம்முடைய உயிரைவிட்டு மரித் து அடக்கப்பட்டு, மூன்றாம் நாள் மறுபடி உயிர்த் து பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளின சேசு நாதர் தான் [illegible] ஆத்துமத்துக்குப் போ சனமாயிருக்க வருகிறார். அதினாலே [illegible] க்கை கடமை நமக்கு உண்டாகும்.

முதலாவது. சேசுநாத சுவாமி நம்முடைய பலி பீடத்தில் இறங்கி வந்து கோவிலிலே வா சம் பண்ணுகிறார் என்று அறிந்து, பூசைகாணு ம் போது மகா தாழ்ச்சி வணக்கத்துடனே சே சுநாதருடைய திருச் சமுகத்தில் இருந்து, அவ ரை ஆராதித்து ஸ்துதித்து வேண்டிக் கொள் ளக் கடவோம்.

இரண்டாவது. நன்மைவாங்க [illegible] ராயி ருக்கும்போது, விசேஷமாய் நம்முடைய இரு

தென்று
சுபமே பலி பீடம் ஆகப் போகிற
ஞானி, உலக காரியங்களை மறந்து, செய்த ப
ருக்கு ஏனஸ்தாபப் பட்டு, நம்முடைய
ம் ஆத்துமமுஞ் சுவாமிக்கு ஒப்பு
ர்வாங்க பத்திச் சுவாலகளைப் போல ஜ்
கொண்டு தானத்தில் இருக்கவேண்டியது. அர்
டவர் சந்நிதானத்தில் இருக்கவேண்டியது. அர்ச்சியசி
சியசிஷ்டவர்களின் சுரூபங்கள் அந்த அர்ச்சியசி
ஷ்டர்களுடைய சாயலொழிய வேறல்ல; தேவ
நற்கருணையோ வென்றால், சேசுநாதருடைய ச
ரீரத்திமல்ல, அவருடைய தேவ சுபாவ
முமனுஷ சுபாவமுந் தானே. தேவ வசீகர
ஆனவுடனே, அப்பமும் இரசமுஞ் சேசுநாதரு
டைய திருச்சரீரமாகவுந் திரு விரத்தமாகவும்
மாறிப் போகிறதினாலே, சுவாமி மோக்ஷத்தில் இ
ருக்கிறது போலவே பீடத்தில் இறங்கி வ
ருகிறார். அவரை நம்முடைய சரீரக் கண்களி
லே காணக் கூடாதே யிருந்தாலும், விசுவாசமா
கிய ஆத்துமக் கண்ணினாலே தான் அவரைப்பா
ர்த்து ஆராதித்துக் கொண்டாடக் கடவோம்.

ஓ! பிரியமான சகோதரரே, நாமெல்லாரு
ந் தேவநற் கருணையின் பேரில் பத்தியுள்ளவர்
களாய்ச் சேசு நாதருக்குப் பிரியமா யிருக்க ஆ
சைப்பட்டு, நாம் செய்கிறதெல்லாம் அவரைப்
பற்றிச் செய்து, எந்நேரமுஞ் சுவாமி நம்மிடத்
தில் இருக்கிறார், நம்மைப்பார்க்கிறார், நம்மை நே
சிக்கிறார், நம்மிடத்தில் வர ஆசை கொண்டிரு
க்கிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டால், நமக்கு
எவ்வளவோ பாக்கியம் வரும்! கஸ்தி, வியா

தி, தரித்திரம் முதலிய இக் கட்டுகளை யெல்லா
ம் பாராமல், அதிக சு சுறுப்போடே
ண்ணிய வழியிலே நடப்போம். இனி நம்மு
மோக்ஷ ராக்கியத்துக் கொடுக்க ஆசையுள்ள
நம்முடைய திவ்விய கர்த்தராகிய சேசுநாதர் எ
ற்கனவே நம்மிடத்தில் வந்திருக்கிறார்; நம்மு
டைய ஊரிலே, நாம் கட்டின இந்தக் கோவிலி
லே மெய்யாகவே குடியிருக்கிறார்; நம்முடைய
இருதயத்தை ஆவலோடே கேட்கிறார்; நாம்
அனுபவிக்கிற துன்பங்களைப் பார்த்து, அவை
களுக்குப் பதிலாக அநந்த சந்தோஷத்தைக்
கொடுக்க விரும்புகிறார். மந்திரிகள் முதலிய
இராச சபையார் அரண்மனைக்குப் போய் அரச
னைத் தரிசிக்க விரும்புகிறாப் போலே, நாமும் இ
ந்தக் கோவிலைச் சேசுநாதருடைய மாளிகை
யென்று நினைத்து, அடிக்கடி அவர் இட்டப்
போய் வணங்கலாம். அவரை ஸ்துதித்துக் கொ
ண்டாடலாம். அவருடைய திருப் பாதத்தில் வி
ழுந்து, நமக்காகவும், நம்முடைய குடும்பத்தாரு
க் காகவும், சிநேகிதருக்காகவுஞ் சனுகு கேட்
கலாம். மேலும், இராசாக்களுக் கெல்லாம் இரா
சாவாயிருக்கிற சேசுநாதர் நமக்குத் தம்மையே
போசனமாகக் கொடுக்க விரும்புகிறார் என்று நி
னைத்து, இந்தத் தேவ போசனத்தின் மேல் ஆ
சை யெல்லாம் வைத்து, அதை நல்ல ஆயத்தத்
தோடே வாங்கவும், அதினாலே நல்ல மரணத்
தைத் அடைந்து மோக்ஷத்தில் சேசுவைத் தரிசிக்
கவும், இடைவிடாமல் தேவநற் கருணையை நினை
த்துச் சேசுநாதர் பேரில் பத்தி யுள்ளவர்கள்

ப் மோட்சத்துக்குப் போகிற வழியிலே [illegible]
யாய் துணையாகக் கொண்டு நடந்தால், [illegible]
டே கடப்பாக்கியில் போய்ச் சேர்ந்து [illegible]
யைத் தரிசித்து வா[illegible] தோஸ் [illegible]
யாக.

TRINITY-SUNDAY.

The Apostles' Creed.—*First Article.*

On the Trinity and on the Attributes of God.

ஆச். திரித்துவத்தின் திருநாள் தொட
ங்கி ஆகமன காலம் வரைக்கும் இருபத்து நாலு
ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் உண்டு. இந்த இருபத்
து நாலு கிழமைகளில் வேதத்தின் சத்தியங்க
ளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தக் கருதியிருக்கிறோ
ம். ஞானோபதேசத்திலே விசுவசிக்க வேண்
டிய சத்தியங்களும், அநுசரிக்கவேண்டிய கட
மைகளும், அவைகளை விசுவசித்து அநுசரிக்க
உதவும் வழித்துணைகளும் எவையென்று சொ
ல்லிக் காட்டுவோம். விசுவசிக்கவேண்டிய பிர
தான தேவ சத்தியங்கள் விசுவாச மந்திரத்தில்
அடங்கியிருக்கின்றது. அநுசரிக்க வேண்டிய க
டமைகள் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளிலுந் தி
ருச்சபை கட்டளைகளிலும் அடங்கியிருக்கின்ற
ன. தேவ சத்தியங்களை விசுவசிக்கவும் நம்மு
டைய கடமைகளை நிறைவேற்றவும் நம்முடை
ய சொந்தப் பலம் போதாதாகையால், நமக்குத்
தேவ வரப்பிரசாதத்தின் அநுக்கிரகம் வேண்
டியது. தேவ அநுக்கிரகத்தையோ, செபத்தினா
லும் தேவ திரவிய அநுமானங்களாலும் அடை
யலாம்.

விசுவாச மந்திரம் அப்போஸ்தலர்களாலே
உண்டாக்கப்பட்ட மந்திரமாமே. அவர்கள் ச
விசேஷத்தைப் போதிக்கத் தக்கதாக உலோக
மெங்கும் போய்த் திரிய முன்னமே எருசலே
ம் பட்டணத்தில் ஆலோசனை சங்கத்தில் கூடி
யிருக்கையில், சேசுநாதர் தங்களுக்குப் படிப்பி
த்த சத்தியங்களைத் தொகுத்து, இந்த மந்திரத்
தில் சேர்த்து எழுதிவைத்தார்கள்.

இந்த மந்திரத்தின் முதல் பிரிவாவது:—ப
ரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் [illegible]
ர்வத்துக்கும் வல்ல பிதாவாகிய சர்வேசுரனை அ
தியோக்கிய பத்தியாக விசுவசிக்கிறேன் என்
பதாம்.

சர்வேசுரன் எப்படிப் பட்டவர் என்று அ
ற்பப் புத்தியுள்ள மனிதராலே கண்டுபிடிக்கக்கூ
டாது, ஆயினும் அவர் மனிதருக்குத் தரிசனை
யாய்த் தம்மைக் குறித்துச் சிலவற்றைத் வெளி
ப்படுத்தினதினாலே, அவைகளை முழுமனதோ
டே விசுவசிக்கக் கடவோம். அதேதென்றால்,
சர்வேசுரன் உண்டென்று அவருடைய திருவா
க்கியத்தினாலும் நம்முடைய புத்தியினாலும் அ
றியலாம். மாமானது விதையில்லாமலும், வீடு
கொல்லற்றுக்காரனில்லாமலும், மேசை [illegible]-க
கை-[illegible]ரூபம் முதலியவைகள் வேலைக்காரர் இல்
லாமலும் இருக்கக் கூடாது என்றும், அவைக
ளுக்கு ஓர் காரணம் வேணுமென்றும் புத்தியு
ள்ள யாவரும் அறிவதுபோல, ஆகாயத்தில் பி
ரகாசிக்கிற சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்களும், பூ

மியில் நடமாடுகிற மனிதர்களும் மிருகங்களும்,
தழைத்த மரங்களும் முளைக்கிற புல் பூண்டுகளு
ம், கடலில் நீஞ்சுகிற மச்சங்களும், ஆகாசத்தில்
பறக்கிற பட்சிகளும், ஒரு காரணத்தினாலே உ
ண்டாக்கப் பட்டிருக்க வேணுமென்று எளிதா
ய்க் கண்டுபிடிக்கலாம். அந்த மேலான காரண
மே சர்வேசுரன்; அவரே அந்த வஸ்துக்களையெ
ல்லாம் படைத்துக் காப்பாற்றுகிறவர்.

சர்வேசுரன் தேவ சுபாவத்திலே ஒருவரா
யிருக்கிறார். சரீரத்துக்கு ஓர் தலை இருக்கிறது
போலவும், உண்டாக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கெ
ல்லாம் ஓரே ஆண்டவர், ஓரே சுவாமி, ஓரே சர்
வேசுரன், உண்டு. ஆனால் இப்படிச் சுபாவத்தில்
ஏகமாயிருக்கிற சர்வேசுரன் ஆள்வகையிலே தி
ரித்துவமா யிருக்கிறார். இதற்கு அர்த்தமென்
ன? சர்வேசுரன் ஏகமுந் திரித்துவமுமா யிருக்க
க் கூடுமோ? கூடுமென்று அவர் தாமே அறிவி
த்தபடியினாலே, நாம் இந்தப் பரம இரகசியத்
தை விசுவசிக்கத் தான் வேண்டியது. இதைத்
தெளிவாய்க் கண்டு பிடிக்க அவசரமில்லை; சுவா
மி வார்த்தையை நம்பி விசுவசித்தால் போதும்.
இவ்வுலகத்தில் நம்மாலே கண்டு பிடிக்கப்படா
த காரியம் எத்தனையோ உண்டு! விதையினின்
று மரம் எப்படி முளைக்கிறதென்று கண்டுபிடி
க்கிறார்களோ? மனுஷர் பிறக்கிறதுஞ் சிரிக்கிற
துஞ் சாகிறதுங் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ? மழை
பெய்கிறதும் பெய்யாமல் இருக்கிறதுங் கண்டுபி
டிக்கிறார்களோ? இவையெல்லாங் கண்டு பிடிக்கா
விட்டாலும், மரம் முளைக்கிறதில்லை என்றும், ம

2-19

னுடைன் பிறக்கிறதில்லை, சீவிக்கிறதில்லை, சாகிற
தில்லை என்றும், மழை பெய்கிறதில்லை என்று
ஞ் சொல்லுவார் உண்டோ? இல்லை. மனுஷர்க
ளுக்கு அறிவு கொஞ்சம். அந்த அறிவுக்கு எ
ட்டாதவைகளை இல்லை யென்று சொல்லலா
மா? நாலடி அகலமான பெட்டியில் நூறடி
அளவுள்ள சாமான் அடங்காதல்லவோ? அ
டங்காததினாலே அந்தச் சாமான் இல்லை என்
பவோ? புத்தியுள்ளவர்கள் என்னசொல்லுவார்
க ளென்றால்: சாமான் இருக்கிறது மெய்தான்.
ஆனால் இந்தப் பெட்டி அத்தனைச் சிறியதா யி
ருக்கிறதினாலே, அத்தனை அகலமான சாமான்
கொள்ளமாட்டாதென்பார்கள் அல்லவோ? இ
ப்படிப் போல, அர்ச். திரித்துவத்தின் பரம இர
கசியத்தை நாம் கண்டு பிடிக்கக் கூடாதே போ
னாலும், சுவாமி தாமே அது மெய்யென்று ந
மக்குச் சொன்னமையால் அதை முழுமன
தோடு விசுவசிப்பதே யோக்கியம்.

அர்ச். திரித்துவத்தின் மூன்றாட்களுக்கு
ம் பேர் என்னவென்றால், பிதா, அல்லது தகப்
பன்; சுதன், அல்லது குமாரன்; இஸ்பிரீத்துசா
ந்து, அல்லது பரம சிநேகம். பிதா எப்போது
ம் இருக்கிறவர். சுதன் எப்போதும் இருக்கிறவ
ர். இஸ்பிரீத்து சாந்து எப்போதும் இருக்கிறவர்.
மூன்றாட் களுக்குந் துவக்கமும் இல்லை அளவும்
இல்லை முடிவும் இல்லை. இருந்ததும் இருக்கிறது
ம் இருப்பதும் அவர்களுக்கு ஒன்றுதானே. இந்த
மூன்றாட்களுக்கும் ஒரே ஞானம், ஒரே சித்தம்,
ஒரே வல்லமை, ஒரே தேவ சுபாவம் இருக்கிற

படியினாலே மூவரும் ஒரே ஒருவனுக்கு சுறு
மூன்று சர்வேசுரன் அல்லவே [illegible].
கு இருக்கிறதேவ இலட்சணங்கள் சுதனுக்கும்,
இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்கும் இருக்கின்றமையால்,
மூன்றாட்களும் எல்லாத்திலுஞ் சரிசமானமாய்
இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லத்தகும். இவர்க
ளுக்குள்ளே வித்தியாசஞ் சற்றாகிலும் இல்ல
வே இல்லை.

[illegible] னுடைய பிரதான இலக்ஷணங்க
ள் எ[illegible]ல: முதலாவது.-சர்வேசுரன் தா
மா யிருக்கிறார். மற்ற எவராலும் உண்டாக்கப்
படாமல், தம்முடைய சுபாவத்தினாலேயே இ
ருக்கிறார். நாற்காலி தச்சனாலே செய்யப்படும்,
ஆணி கொசவுக்காரனாலே செய்யப்படும், வீடு
கொல்லற்றுக் காரனாலே கட்டப்படும், சுவாமி
யோ அப்படி அல்லவே, அவர் வேறே காரணத்
தினாலே யிராமல், எக்காலத்திலும் இருக்கிறதே
அவருடைய சுபாவ மாகையால் தாமா யிருக்கி
றார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

இரண்டாவது.-சர்வேசுரன் அநாதியாயிரு
க்கிறார். அநாதி என்றால் துவக்கமில்லாதவர். அ
வர் எப்போது மெப்போதும் இருப்பார், எப்
போது மெப்போதும் இருந்தார். இப்போது எப்
படி யிருக்கிறாரோ அப்படியே எப்போதும் இ
ருந்தார், அப்படியே எப்போதும் இருப்பார்.

மூன்றாவது.-சரீரமில்லாமல் இருக்கிறார். ச
ர்வேசுரன் தம்முடைய தேவ சுபாவத்தினாலே
அரூபியா யிருக்கிறார், அவருக்கு உடல் சரீரம்

...ன் பிறக்கிறதில்
தில்லை என்றும், மனுஷர்களாலே காணப்படாதவே
ன் சொல்லுகிறது. ஆனால் அர்ச். திரித்துவத்தின் இ
ரண்டாமாளாகிய சுதனாகிய சர்வேசுரன் பாவத்
தினாலே கெட்டுப் போன மனுக்குலத்தை இர
ட்சிக்கிற தற்காக மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்தா
ரே; அப்போது அவர் ஓர் சரீரத்தையும் ஓர் ஆ
த்துமத்தையும் எடுத்து, மனுஷனாய்ப் பிறந்து,
அந்தச் சரீரத்தினாலே மனுஷர்களுக்குக் காண
ப்பட்டார். அந்தச் சரீரஞ் சுபாவத்தினாலே ம
ல்ல அவருடைய திருச் சித்தத்தினாலே மாத்தி
ரம் அவருக்கு உண்டென்று அறியவேணும். ம
னுஷர் தம்மைப் பார்க்கும் படியாகவும், அவர்க
ளுக்காக தாம் மரணத்தை அடையும் படியாகவு
ம் அந்தத் திருச் சரீரத்தை எடுத்தாரொழிய ம
ற்றப்படியல்ல. சர்வேசுரனாகிய மட்டும் அவரு
க்குச்சரீரமே யில்லை.

நாலாவது.-அளவில்லாத சகல நன்மைச் சு
ரூபியாயிருக்கிறார். இதுக்கு அர்த்தமென்ன? ஒ
ருத்தனுக்குப் புத்தி, ஞானம், படிப்பு இருந்தா
லும், ஒரு வேளை அவனுக்கு ஆஸ்தி யிருக்காது.
அல்லது, அநேகா நேகந் திரவியங்களை அவன்
வைத்திருந்தாலும், சில விசை முட்டாளாயிரு
ப்பான். ஒருத்தனுக்கு ஓர் நன்மை யிருக்கும்;
வேறொருத்தனுக்கு வேறொரு நன்மை யிருக்
கும். ஒரே மனிதனிடத்தில் எல்லா நன்மைகளு
ம் இருக்குமோ? இருக்கமாட்டாது. ஒருத்தன்
பொறுமை யுள்ளவனா யிருப்பான், மற்றொருவ
ன் தைரியமுள்ளவனா யிருப்பான். ஒருவனுக்

குத் தாழ்ச்சி மெத்த. இன்னொருவனுக்கு சுறு
சுறுப்பு அதிகம். நற்குணங்க ளெல்லாமுள்ள ஒரு
வனுக்கே இல்லை. சர்வேசுரனோ வென்றால் தே
வ சுபாவத்தில் எல்லா நன்மைகளு முள்ளவ
ராயிருக்கிறார். ஊற்றிலே நின்று தண்ணீர் வருகி
றது போல, மனுஷர்களுக்குஞ் சம்மனசுக்களு
க்கும் உண்டான சகல நன்மைகளும் நற்குண
ங்களுஞ் சர்வேசுரனிடத்தில் நின்று புறப்பட்டு
அவர்களுக்கு வருகிறது. படைப்புண்ட எல்லாவற்
றுக்கும் அநேகங் குறையுண்டு. சர்வேசுரனோ,
அளவு, மட்டு, குறை ஒன்று மில்லாமல் சகல
நன்மைச் சுரூபியாயிருக்கிறார்.

அஞ்சாவது.-எங்கும் வியாபித்திருக்கிறார்.
மோக்ஷத்திலே இருக்கிறார், பூமியில் இருக்கிறார்,
உள்ளே இருக்கிறார், வெளியே இருக்கிறார், வட
க்கே இருக்கிறார், கிழக்கே இருக்கிறார், தெற்கே
இருக்கிறார், மேற்கே இருக்கிறார். மனிதர் நினைக்
கிறதுஞ் செய்கிறதும் பார்க்கிறார். எல்லாம் அவ
ருக்குத் தெரியும். எங்கே இருந்தாலும், எங்கே
போனாலும், எங்கே ஒளித்திருந்தாலுஞ், சர்வே
சுரன் நம்மைக் காண்கிறார். அவர் இல்லாத இட
ம் ஒன்றுமில்லை.

ஆறாவது.-சர்வேசுரன் எல்லாத்துக்கும்
ஆதி காரணமா யிருக்கிறார். இருக்கிற தெல்லாம்
அவராலே வந்தது. மனுஷர்கள் வேறொரு வஸ்
துவைக் கொண்டு ஒரு பொருளைச் செய்வார்க
ள். தச்சன் மரத்தைக் கொண்டு மேசை செய்
வான். சித்திரக்காரன் பலபல வர்ணங்களைக்

கொண்டு படம் எழுதுவான். கொல்லற்றுக்கா
ரன் சாந்து, மண்ணு, சுண்ணாம்பு முதலான பொ
ருட்களைச் சம்பாதித்து, அவைகளைக் கொண்டு
வீடுகட்டுவான். ஆனால் தச்சன் மரத்தைச் செ
ய்வானோ? இல்லை. முச்சியன் வர்ணங்களை உண்
டாக்குவாரோ? இல்லை. கொல்லற்றுக்காரன் க
ல்லு, மண்ணு, சுண்ணாம்பு முதலியவைகளை உ
ண்டு பண்ணுவானோ? இல்லை. இவையெல்லாம் ம
னுஷர்களாலேயல்ல, சர்வேசுரனாலேயே உண்
டாக்கப்பட்டன. அவரே எல்லாத்துக்கும் முத
ல் காரணம். ஓர் பழத்தைப் பாருங்கள். அந்தப்
பழம் எதினாலே வந்தது? மரத்தினாலே யல்
லோ வந்தது. மரம் எப்படி முளைத்தது? விதை
யில் நின்று அல்லோ முளைத்தது. விதையும்
வேறோர் மரத்தினாலே வந்தது. அந்த மரமும்
அப்படியே விதையினால் முளைத்தது. இப்படிப்
போகப் போகச் சர்வேசுரனாலே உண்டாக்கப்
பட்ட முதல் மரமே வரும். சுவாமி ஒன்று மில்
லாமையில் தானே அந்த மரத்தைப் படைத்
தமையால் அவரைத் தவிர அதுக்கு வேறு
காரணமே யில்லை. இருக்கிறதெல்லாம் அப்படி
த்தான். ஆகையால் சர்வேசுரன் எல்லாத்துக்கு
ம் ஆதிகாரணமா யிருக்கிறார் என்பது சத்திய
மாமே.

கிறீஸ்துவர்களே, அப்பேர்ப்பட்ட சர்வே
சுரன் நம்மைப் படைத்ததும் இரட்சித்ததுங்
காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறதும் அற்ப சகா
யமா? கொஞ்சம் நன்மையா? சகோதரரே, அவ
ராலே இருக்கிறோம், அவராலே பிழைக்கிறோ

ம், அவரே நமக்கு வேண்டிய தெல்லாங் கொ
டுக்கிறார், அவரே நம்முடைய சுவாமி, அவரே ந
மக்கு மோக்ஷ பாக்கியத்தைக் கொடுக்க ஆசை
யும் வல்லமையு முள்ளவர். ஆதலால் எல்லாத்தை
யும் பார்க்க அவரைச் சினேகித்துச் சேவிக்கக்
கடவோம். இப்படி நடப்போமே யானால், மோ
க்ஷத்துக்குப் போய் அவரைத் தரிசித்து என்
றென்றைக்கும் அவரோடேயே வாழ்ந்துகொ
ண்டிருப்போமாக.

SECOND SUNDAY AFTER PENTECOST

First Article—On the work of Creation-Promise of a Redeemer.

போன ஞாயிற்றுக்கிழமை பிரசங்கத்திலே சர்வேசுரன் உண்டென்றும், அவர் ஏகமுந் திரித்துவமுமா யிருக்கிறாரென்றும், அவருடைய பிரதான இலக்ஷணங்களேதென்றும் வெளிப்படுத்தினோம். இன்றைக்குச் சர்வேசுரன் உண்டாக்கின பரமண்டலம் - பூமண்டலம்-சம்மனசுக்கள் மனிதர்கள்பேரில் சிலவற்றை வெளிப்படுத்துவோம்.

அநாதியாயிருக்கிற சர்வேசுரன் தம்மைத் தவிர வேறு ஒன்று மில்லாதிருக்கையிலே, அசரீரிகளாகிய கோடா கோடி சம்மனசுக்களை உண்டாக்கி, அவர்கள் தம்மை ஸ்துதித்துக் கொண்டாடவுஞ் சேவித்துத் ஆதாரகவும் இருக்கக் கட்டளையிட்டார். அவர்களில் சிலர் தங்கள் மேன்மையான அந்தஸ்தையும் நல்ல குணங்களையும் பார்த்துத் தாங்களே தேவர்களா யிருக்கலாம் என்று ஆங்காரத்தோடே நினைத்ததினாலே, சுவாமி சினந்து நரகம் என்னும் அவியாத தீயுள்ள பாதாளத்தை உண்டு பண்ணி, அதிலே கெட்டுப்போன சம்மனசுக்களைத் தள்ளிப்போட்டார். அவர்கள் பசாசுக்கள் என்னப் படுவார்

ள். நல்ல சம்மனசுக்களோ வென்றால், தேவ இஷ்டத்திலே நிலை நின்றமையால் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்பட்டு, என்றென்றைக்கும் மோக்ஷ பேரின்பங்களை யனுபவிக்கவும், சுவாமியைக் கொண்டாடவும், அவருக்குத் தூதர்களாயிருக்கவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், சர்வேசுரன் மனிதரைப் படைத்தபின், ஒவ்வொரு மனுஷனுக்கும் ஒவ்வொரு சம்மனசைக் காவலாக வைத்தருளினார். அந்தக் காவலான சம்மனசு நமக்காகச் சர்வேசுரனை மன்றாடுகிறார். நாம் பசாசு தந்திரங்களில் அகப்படாதபடிக்கு நல்ல புத்திகளைச் சொல்லி நல்ல உணர்வுகளை வருவிக்கிறார். நாம் செய்கிற நற்கிரியைகளைச் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து, அவருக்குப் பிரியமாய் நடந்து கொள்ள நம்மைத் தூண்டி விடுகிறார்.

பசாசுக்கள் நரகத்தில் விழுந்தபின், சர்வேசுரன் வானத்தையும் அதிலுள்ள சந்திர-சூரிய நட்சத்திரங்களையும், பூமியையுஞ் சமுத்திரங்களையும், ஆறுகளையும், மரங்களையும், மிருகங்களையும் படைத்தார். எப்படி யென்றால், வானம் உண்டாகக் கடவது, பூமி உண்டாகக் கடவது என்று, இப்படி ஒரே வார்த்தை சுவாமி சொல்லவே, பரமண்டலமும் பூமண்டலமும் அவைகளிலுள்ள சகல வஸ்துக்களும் உண்டாக்கப்பட்டன. பின்னையுந் திவ்விய கர்த்தர் பசாசுக்கள் போக்கடித்த மோக்ஷத்தை வேறே வஸ்துக்களுக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்துக் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து, அதினால் ஒரு மனிதன் போல் உருவு

செய்து, தம்முடைய சாயலாக ஒரு ஆத்துமத்தையும் படைத்து, அந்த மண்ணுருவத்தில் பிரவேசிக்கக் கட்டளையிட்டார். அட்சணமே அந்த உருவுக்கு உயிர் வந்தது. அப்போது சர்வேசுரன் ஆதிமனிதனுக்கு அசந்த நித்திரை வரப் பண்ணி, அவன் விலாவெலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து, அதைக் கொண்டு ஒரு பெண்பிள்ளையை உண்டாக்கி, அந்த ஸ்திரீயை ஆதிமனிதனுக்குத் துணையாகக் கொடுத்தார். அவர்களே ஆதித் தாய் தகப்பன்மார்கள். ஆதித் தகப்பனுக்கு ஆதாம் என்றும் ஆதித் தாய்க்கு ஏவாள் என்றும் பேர் கொடுக்கப்பட்டது.

சர்வேசுரன் ஆதித்தாய் தகப்பனைச் சிங்காரத் தோப்பில் வைத்து, அதிலுள்ள சகல மரங்களின் கனிகளைச் சாப்பிடச் சொல்லி, நடுவில் இருந்த ஒரே மரத்தின் கனிகளை மாத்திரஞ் சாப்பிடாமல் இருக்கக் கட்டளையிட்டார். அப்போது ஆங்காரத்தினாலே கெட்டு, மோக்ஷத்தை இழந்து, நரக பாதாளத்தில் தள்ளுண்ட பேய்களின் தலையான லூசிப்பேர் என்னும் பசாசு, தான் போக்கடித்த மகிமையும், பாக்கியமும், தன்னைப்பார்க்க அற்பப் புத்தி யுள்ள மனிதருக்குக் கிடைக்கும் என்று கண்டு, அவர்கள்மேல் காய்மகாரப்பட்டு, அவர்கள் இன்பத்தைக் கெடுக்கத் தீர்மானித்துப், பாம்புபோல வேஷம் எடுத்து, ஆதித்தாய் கிட்டப்போய்: இந்தத் தோட்டத்தின் நடுவில் இருக்கிற மரத்தின் கனிகளை நீங்கள் ஏன் சாப்பிடவில்லை? என்று கேட்க, ஏவாள் எ

ன்பவன்: சர்வேசுரன் அக்கனிகளைப் புசிக்க வே
ண்டாம் என்றும், சாப்பிட்டால்சாவீர்கள் என்
று சொன்னமையால் அவைகளைத் தொடமா
ட்டோம் எனப், பசாசு சொன்னதாவது: அப்படி
யல்லவே, நீங்கள் அக்கனிகளைச் சாப்பிட்டால்,
அதினாலே நன்மை தின்மை எல்லாத்தையும் அ
றிந்து கொண்டு, சர்வேசுரனைப் போலே இருப்
பீர்களென்றதற்கு, ஆதித்தாய் அதுமெய் எ
ன்று நம்பி, விலக்கப்பட்ட மரத்தில் ஒரு கனி
யைப் பறித்துச் சாப்பிட்டு, பின்னும் ஆதாம்
என்னுந் தன் புருஷன் கிட்டப்போய்க் கனியை
க் கொடுத்துப் புசியென் சொன்னாள். அவனும்
பெண்சாதிக்கு மனம் நோகாதபடிக்குச் சுவா
மி கட்டளையை மீறிக் கனியைச் சாப்பிட்டான்.
உடனே அவர்கள் பரிசுத்தத்தனம் அழிந்துபோ
கத் தங்கள் நிருவாணத்தைக் கண்டு, அத்தியி
லைகளைத் தைத்து இடையில்கட்டி, அடர்ந்த செ
டிகளில் ஒளிந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் இ
ப்படி பயந்திருக்கையில், சர்வேசுரன் அவர்கள்
பாவத்தை அறிந்து: ஆதாமே, எங்கேயிருக்கிறு
யென்று கூப்பிட்டார். அப்போது ஆதித்தகப்
பன் வெளியே வந்து: ஆண்டவரே, நான் நிரு
வாணியாயிருக்கிறதினாலே பயப்பட்டுத் தோ
ட்டத்தில் ஒளிந்து கொண்டேன் என்றான். சு
வாமி: நீ நிருவாணமாயிருக்கிறதாக என் நினைத்
த்தாய்? நாம் விலக்கஞ் செய்த கனியைச் சாப்
பிட்டாயல்லவோ? என, அவன்: நீர் எனக்குத் து
ணையாகக் கொடுத்த ஸ்திரீயானவள் அக் கனி
யை எனக்குக் கொடுத்தாள், அப்போது நானு

ஞ் சாப்பிட்டேன் என, சர்வேசுரன் ஏவாளை
நோக்கி: நீ ஏன் இப்படிச் செய்தாய்? என்று வி
னவ, அவள்: சர்ப்பமானது என்னை வஞ்சித்தது,
அதினாலே சாப்பிட்டேன் என்றாள். அப்போது
சர்வேசுரன் சர்ப்ப வேஷமாய் ஒளிந்திருந்த ப
சாசைப் பார்த்து: நீ இதைச் செய்தபடியால்
பூமியிலுள்ள மிருகங்களை விட ஈனமாய்ச் சபி
க்கப்பட்டிருக்கிறாய். மேலும் உனக்கும் ஒரு ஸ்தி
ரீக்கும் உன் சந்ததிக்கும் அவளுடைய சந்
ததிக்கும் பகை உண்டாக்குவோம். ஒரு ஸ்திரீ
யானவள் உன் தலையை நசுக்கிப் போடுவாள், நீ
யும் அவளுடைய குதிங் காலைக் கடிக்கத் தேடு
வாய் என்று சபித்துப், பின்பு ஏவாளை நோக்கி: நீ
கருப்பவதி ஆகும்போதெல்லாம் மிகவும் வரு
த்தப்பட்டு மகா வேதனையோடே பிள்ளை பெ
றுவாய்; அல்லாமலும் உன் புருஷனுக்குக் கீழ்
ப்பட்டிருப்பாய், அவனும் உனக்கு எசமானாயி
ருப்பான் என்றார். பின்னையும் ஆதித் தகப்பனை
ப் பார்த்து: நீ உன் பெண்சாதி வார்த்தைக்கு
இணங்கிப் புசிக்க வேண்டாம் என்று நாம் வில
க்கின கனியைச் சாப்பிட்டமையால் பூமியானது
உன் நிமித்தஞ் சபிக்கப்பட்டிருக்கும், நீ உயிரோ
டிருக்கு மட்டும் மிகவும் வருத்தப்பட்டு ஆகார
ஞ் சம்பாதித்துத் தின்பாய். பூமி முட்செடிகளை
யும் முட் பூண்டுகளையுந் தருமே; நீ நிலத்தின்
பயிர்களைப் புசிப்பாய். மண்ணாயிருக்கிற நீ மறு
படியும் மண்ணாய்ப் போவாய், அந்நாள் வரைக்
கும் உன் முகத்தில் வேர்வை வடிய ஆகாரம் பு
சிப்பாய் என்று சொல்லிச் சர்வேசுரன் அவர்க

ளைச் சிங்காரத் தோட்டத்தில் நின்று வெளியே துரத்தி விட்டார்.

கிறீஸ்துவர்களே, ஆதித் தாய் தகப்பன் பசாசை நம்பிச் சர்வேசுரனுடைய வார்த்தையைப் புறக்கணித்துப் பாவத்தில் விழுந்தார்களென்று கேட்டீர்களே. அவர்கள் செய்த பாவம் தேவமாதாவைத் தவிர மற்றுமுள்ள சகல மனிதர்களோடே கூடப்பிறக்கின்றது. மேலும், பசாசின் தந்திரத்திலே அவர்கள் அகப்பட்டதுபோலே இப்பொழுதும் அநேகாநேகம் பேர் பேயாலே வஞ்சிக்கப்பட்டு நரகத்தில் விழுகிறார்கள். எப்படியென்றால், பசாசு தானுந் தன்னோடே சர்வேசுரனை எதிர்த்து நரகத்தில் விழுந்த பேய்களுந் தேவர்கள் என்று மனிதருக்குச் சொல்லுகிறதினாலே, அநேகர் அது மெய்யென்று நம்பி, மெய்யான சர்வேசுரனைவிட்டு, அவராலே சபிக்கப்பட்ட பேய்களை ஆராதித்து, அக்கியான விருளில் கிடந்து, மோட்சத்தை அடையாமல் நரகத்தில் விழக் காண்கிறோம். கிறீஸ்துவர்களுக்குள்ளே கூட எத்தனையோ பேர் சுவாமியிட்ட கட்டளைகளை அறிந்திருந்தாலும், பசாசுக்குச் செவி கொடுத்துச் சுவாமிக்குத் துரோகஞ் செய்கிறார்கள். சர்வேசுரன்: நமக்கு முன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக்கில்லாதே போவதாகவென்று சொல்லியிருக்கையிலே, அவர்கள் பிசாசை நம்புகிறதுபோலே, குலாத்தி சுற்றியெடுக்கவும், சேயுனிமுதலிய சாஸ்திரங்களைக் கேட்டுக், கழிப்பு கழித்தல், கற்பூரஞ் சுற்றுதல், பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் பொருத்

தம் முதலிய அக்கியானச் சடங்குகளைச் செய்யவுங் காண்கிறோம். சர்வேசுரன்: தம்முடைய திருநாமத்தை வியர்த்தமாகச் சுவிகரியாதிருப்பாயாகவென்று விலக்கஞ் செய்திருக்கச் சிலர் எந்நேரமுஞ் சுவாமி பேரிலே ஆணையிட்டு, வீணிலே சத்தியம் பண்ணுவார்கள். இப்படிச் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையும் அவராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருச்சபைக் கட்டளைகளையும் மீறி நடக்கிறவன் சுவாமியின் வார்த்தையைத் தட்டிப் போட்டுப் பசாசுக்குச் செவி கொடுக்கிறான்.

சர்வேசுரன் பசாசை நோக்கி: ஒரு ஸ்திரீக்கும் உனக்கும் பகை உண்டாக்குவோம் என்றும், ஒரு ஸ்திரீயானவள் உன் தலையை நசுக்கிப் போடுவாளென்றுஞ் சொன்னதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், ஏவாள் என்னும் ஆதித் தாய் பாவத்திலே விழுந்த பின்பு, சர்வேசுரன் ஒரு ஸ்திரீயின் வழியாகப் பூமியில் இரட்சகரை அனுப்பத் திர்மானித்திருந்தார். அந்தஸ்திரீதான் தேவமாதா. அந்தம்மாள் சேசுநாதரைப் பெற்றமையால் மனுக்குலத்தைக் கெடுத்துப் போட்ட பசாசின் தலையை நசுக்கினதுபோல் ஆச்சுது. அதைப் பற்றிப் பேய்களெல்லாம் அர்ச். கன்னிமரியம்மாளின் பரிசுத்தத் தன்மையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அகோரமாய்ப் பகைத்து, அந்தத் தயவுள்ள தாயைச் சிநேகிக்கிறவர்களை நிந்திக்கிறதுந் தூஷணிக்கிறதுஞ் சர்வேசுரன் முன் உரைத்த தீர்க்கதரிசனமொழிய வேறல்ல. பதிதர் பசாசைப்போல ஆங்காரத்தினாலே கெட்டுப் போனபடியால், அவர்களுந் தேவமாதாவைப்

பொறுக்கமாட்டாமல் பகைக்கிறார்கள். பதிதர் வாயைத் திறந்தால் தேவ மாதாவின் பேரில் தூஷணமே புறப்படும். அதுவே அவர்களை அறிவதற்கு அடையாளமாம். ஒருத்தன் அர்ச். கன்னிமரியம்மாளைத் தூஷணிக்கக் கண்டால், அவன் பசாசின் சந்ததியென்றறிந்து அவனை விலகிப் போகிறதே ஞானம்.

ஆகையால் கிறீஸ்துவர்களே, நம்மை உண்டாக்கின சர்வேசுரனை எல்லாத்தையும் பார்க்கச் சிநேகித்துச் சேவிக்கக் கடவோமல்லாமல், அவருடைய வாக்குத் தத்தத்தின்படியே இரட்சகராகிய சேசுநாதர் அர்ச். கன்னிமரியம்மாளின் வழியாகப் பிறந்தார் என்று நினைத்து, அந்தம்மாளைக் கொண்டாடவுஞ் சிநேகிக்கவும் வேண்டியது. மேலும், நாமெல்லோரும் பாவிகளாயிருக்கிறதினாலே, சென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்த தேவ மாதாவைப் பார்த்து: ஓ! மாதாவே, எங்களுக்காக இப்பொழுதும் எங்கள் மரணநேரத்திலும் வேண்டிக் கொள்ளும் என்று அடிக்கடி மன்றாடக்கடவோமாக.

THIRD SUNDAY AFTER PENTECOST.

2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th, and 7th, *Articles*.

On our Lord Jesus Christ.

சர்வேசுரனுடைய ஏக சுதனாகிய நம்முடைய நாதர் சேசுக்கிறீஸ்துவையும் அதியோக்கிய பத்தியாக விசுவசிக்கிறேன்.—போன ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிரசங்கத்தில் ஆதித்தாய் தகப்பன் பாவத்தில் விழுந்த பிற்பாடு, சர்வேசுரன் அவர்கள் மேல் இரக்கங்கொண்டு, இனிவருங்காலத்தில் ஓர் இரட்சகரை அனுப்புவோம் என்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தார் என்று சொன்னோமே. இந்த வாக்குத் தத்தத்தின்படியே பூலோகம் உண்டாக்கப்பட்டு நாலாயிரம் வருஷங் கழித்த பின்பு, அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் அபிரகாம், ஈசாக்கன், யாக்கோப்பு, யூதா, தாவீதென் முதலிய பிதாப்பிதாக்கள் கோத்திரத்தில் பிறக்கத் திருவுளமானார். மேலுஞ் சுதனாகிய சர்வேசுரன் பாவத்தை நிவிர்த்திக்க மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்ததினாலே, அவர் சென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்து, இப்போ சொல்லப் பட்ட பிதாப்பிதாக்கள் கோத்திரத்தில் பிறந்து, மாறாத கன்னிமையுள்ள அர்ச். மரியம்மாளிடத்தில் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே உற்பவித்து அற்புதமாகப் பிறந்தார். அவர் பிறந்த எட்டாநாள் சேசு வென்கிற பேர்

அவருக்குத் தரிப்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பேர்க்கு அர்த்தமென்ன வென்றால், நம்மை யிரட்சிக்கிறவர்தான். மேலும், மனுஷனாகப் பிறந்த சுதனாகிய சர்வேசுரன் சேசுக் கிறீஸ்து நாதர் என்னப்படுவார். கிறீஸ்து என்பது, அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராம். எனென்றால், யூதர்களுக்குள்ளே இராசாக்களுக்குங் குருக்களுக்குந் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அபிஷேகம் பண்ணுவார்கள். சேசு நாத சுவாமி இராசாக்களுக்கு இராசனும் குருக்களுக்குக் குருவுந் தீர்க்க தரிசிகளுக்கு மேலான தீர்க்கதரிசியுமா யிருக்கின்றமையால் அவர் அபிஷேகர் அல்லது கிறீஸ்து என்னும் நாமதேயங் கொண்டிருக்கிறார்.

சேசுக்கிறீஸ்து நாதர் பிதாவின் ஏகசுதனென்கிறதென்ன? அவர் துவக்கமின்றி நித்தியமாய்ப் பிதாவிடத்தில் செனிக்கிறதினாலே அவரைச் சுதன் அல்லது திவ்விய குமாரன் என்னத் தகும். ஏகசுதனென்றால் ஓரே குமாரன் என்று அர்த்தமாகும். பிதாவுக்குஞ் சுதனுக்கும் ஓரே தேவ சுபாவமிருக்கிறதினாலே, பிதா-குமாரன் என்றாலும் அவர்களுக்குள்ளே தேவ விலக்ஷணங்களால் வித்தியாசமில்லை.

சுதனாகிய சர்வேசுரன் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே உற்பவித்து, அர்ச். கன்னிமரியம்மாளிடத்திலே நின்று பிறந்தார் என்பதென்ன? இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் கன்னி மரியம்மாளுடைய திரு இரத்தத்தைக் கொண்டு ஓர் சரீரத்தை உண்டு பண்ணினார். பின்பு சர்வேசுரன் அ

ந்தச் சரீரத்தோடே ஓர் ஆத்துமத்தைச் சேர்க்கும்போதே அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாகிய சுதன் அந்தச் சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் எடுத்துக் கொண்டதினாலே அவர் மெய்யாகவே அர்ச். கன்னி மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்து மனிதனானார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

சேசுநாத சுவாமிக்குத் தேவ சுபாவமும் மனுஷ சுபாவமும் ஆக இரண்டு சுபாவம் உண்டு. அவர் சர்வேசுரனாயிருக்கிறபடியினாலே தேவ சுபாவமும், மெய்யான மனுஷனாயிருக்கின்றமையால் மனுஷ சுபாவமும் அவருக்கு உண்டென்பது சத்தியம். சேசுநாதர் சர்வேசுரனாகியமட்டும் அநாதியாயிருக்கிறார். அவருக்குத் துவக்கமும் அளவும் முடிவுமில்லை. மனுஷனாகிய மட்டும் அப்படியல்லவே. அவர் சர்வேசுரனாயிருக்கையிலே மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்தாரோ, அப்போது துவக்கி மனுஷனாயிருக்கிறாரொழிய அதற்கு முன் அவர் மனுஷனல்லவேயல்ல. சர்வேசுரன் எல்லாத்துக்கும் ஆதி காரணமா யிருக்கிறதினாலே தாம் உண்டாக்கின வஸ்துக்களாலே ஒருகாலும் பாடு படக் கூடாது. ஆனதைப் பற்றிச் சுதனாகிய சர்வேசுரன் நம்மை இரட்சிக்கத் தக்கதாகத் தாமே சகல பாடுகளையும் படவேணுமென்று திருவுளமாகித் தேவ சுபாவத்திலே பாடு படவுங் கூடாதென்று, நம்முடைய சுபாவத்தை எடுத்து, அந்தச் சுபாவத்திலே நமக்காகப் பாடு பட்டார்.

சேசுநாத சுவாமி அர்ச்சிஷ்ட கன்னிமரியம்மா
ளிடத்தில் உற்பவித்து அற்புதமாய்ப் பிறந்த பி
ன்பு, ஆயர்கள் காத்துக் கொண்டிருந்த இல
யப்ப ரிடத்தில் ஒரு சம்மனசு இறங்கிவந்து,
இரட்சகர் பிறந்த செய்தியை அறிவித்ததினாலே
அவர்கள் சேசுநாதர் பிறந்த குகையில் உட்புகு
ந்து, அவரை வணங்கித் தாங்கள் கொண்டு வந்த
காணிக்கைகளை ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். பின்பு
மூன்று ராசாக்கள் வானத்தில் அதிசயமான ஓர்
நட்சத்திரத்தைப் பார்த்து, அது காண்பித்த
வழியிலே சென்று தாங்களும் குகையில் பிரவே
சித்துச் சுவாமியை வணங்கினார்கள். அதற்குமே
ல் சேசுநாதர் முப்பது வருஷமாகச் சகலபுண்ணி
யங்களையும் அநுசரித்துக் கொண்டு வந்த பிற்
பாடு, தம்முடைய வேதத்தைப் போதிக்கத் து
வக்கினார். மூன்று வருஷம் அளவும் சுவிசேஷம்
என்னுஞ் சத்திய வேதத்தைப் போதித்த பி
ன், தம்மைத் தாமே சத்துருக்களின் கையில் ஒப்
புக் கொடுத்துப் போஞ்சு பிலாத்தின் அதிகார
த்தில் மிகுந்த பாடுபட்டுச் சிலுவையில் அறை
யுண்டு, கடினமான மரணத்தை அடைந்து கல்
லறையில் அடக்கப்பட்டார். இரட்சகர் மரணம்
அடைந்த பின், அவருடைய திரு ஆத்துமம் பி
தாப் பிதாக்களின் ஆத்துமங்கள் இருந்த பாதா
ளங்களிலே இறங்கி, அந்த ஆத்துமங்களுக்கு ஆ
றுதல் சொல்லி, மோட்ச பாக்கியத்தைக் கொ
டுக்கப் போகிறதை அறிவித்தபடியென்றால், ஆதி
த் தாய் தகப்பன் பாவத்தில் விழுந்த நாள் தொ
டங்கிச் சேசுநாதர் மரணத்தை அடைந்த நாள்

வரைக்கும் மனிதர் மோட்சத்துக்குப் போகாம
ல், இரட்சகர் மேல் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களாய்
அவரைப்பற்றிப் புண்ணிய வழியிலே நடந்தவ
ர்கள் பாதாளம் எனப்பட்ட ஓர் இடத்தில்
போய், இரட்சகர் எப்போ வருவார் என்று ஆ
சைப்பட்டுக் காத்துக்கொண் டிருந்தார்கள். சே
சுநாதர் மோட்சத்துக்கு எழுந்தருளிப் போகு
ம் போது, அந்த ஆத்துமங்களெல்லாம் அவரோ
டேகூட மோட்சத்துக்குப் போயின. சேசு
நாதர் மரித்து மூன்றா நாள் தம்முடைய சொ
ந்த வல்லபத்தினாலே மறுபடி உயிர்த்து எழுந்
தருளினார். பின்னும் நாற்பது நாள் பூலோகத்
தில் இருந்து, தம்முடைய சீஷர்களுக்கு வேத
த்தைப் போதிக்க அதிகாரங் கொடுத்துப் பர
மண்டலத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனார்.

இப்போது சேசுநாதர் சர்வத்துக்கும் வல்
ல பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய வலது பாரிச
த்திலே உட்கார்ந் திருக்கிறார் என்பது என்ன?
சேசுநாதருக்கு இரண்டு சுபாவம் உண்டென்று
சொன்னோமே. சர்வேசுரனாகிய மட்டும் எப்போ
தும்போலே எங்கும் இருக்கிறார். மனுஷனாகிய
மட்டும் எங்கும் இராமல் பரலோகத்திலுந் திவ்
விய நற்கருணையிலும் மாத்திரம் இருக்கிறார். சு
தனாகிய சர்வேசுரன் ஓர் சரீரமும் ஆத்துமமும்
எடுத்து அந்த ஆத்தும சரீரத்தையுந் தெய்வீக
த்தோடே சேர்த்தமையால், அவைகள், உண்டா
க்கப் பட்ட சகல வஸ்துக்களையும் பார்க்க, மே
லான விலக்ஷணங்கள் அடைந்த தென்பது உ
றுதி. ஆதலால் தெய்வத்தோடே கூடிய மனுஷ

சுபாவம், எல்லா வஸ்துக்களை[illegible] காட்டிலும், ம[illegible]நாவாகிய சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப் பட்டுப் பரமண்டலத்திலும் பூமண்டலத்திலும் உச்சிதமான மகிமையையும் மட்டில்லாத அதிகாரத்தையும் அடைந்ததாகக் காண்பிக்கிறதற்கு (இரண்டு இராசாக்கள் ஒருவருட னொருவர் சமமாக உட்கார்ந்திருக்கிறது போலே) தெய்வமும் மனுஷனுமாய் ஒன்றாயிருக்கிற சேசுநாதசுவாமி பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய வலது பாரிசத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறோம்.

இதல்லாமல், சேசுநாதர் தம்முடைய ஆத்துமத்தோடேயுஞ் சரீரத்தோடேயுந் தேவ சுபாவத்தோடேயுந் தேவ நற்கருணையிலே மெய்யாகவே எழுந்தருளி இருக்கிறார். அவர் சர்வேசுரனாக எப்பொழுதும் நம்மோடே இருந்தாலும், நாம் எ[illegible] சரீரமும் ஆத்துமமும் நமக்கு ஞான போசனமாயிருக்கத் தக்கதாக இந்தத் தேவதிரவிய அநுமானத்தை ஸ்தாபித்து அதில் எப்போதும் எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுளமானார்.

சேசுநாதர் பட்டில் நமக்கு உண்டான பிரதான கடமைகளேதெனில், அவர் சர்வேசுரனும் இரட்சகரும் ஒன்றாயிருக்கிறதினாலே, அவரை ஆராதிக்கவும் ஆசையோடே வேண்டிக் கொள்ளவும் நமக்கு ஆண்டவராயிருக்கின்றமையால் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவும், அவர் நம்முடைய சுபாவத்தை எடுத்து நமக்கு உத்தம மாதிரிகையைக் காண்பித்ததால், அவர் கா

ண்பித்த வழியில் நடக்கவும் அவராலே ஸ்தாபிக்கப் பட்ட திருச்சபைச் சொற்படி கேட்கவுங் கடவோம்.

சேசுக் கிறீஸ்துநாதர் பரமண்டலத்தினின்று சீவியர்களுக்கும் மரித்தவர்களுக்கும் நடுத்தீர்க்க வருவார். — அவனவன் செத்தவுடனே சர்வேசுரனாலே தீர்வையிடப் பட்டுக் குற்றமொன்றுமில்லாமல் செத்துப் போயிருந்தால் மோக்ஷத்துக்கும், அற்பப் பாவத்தோடே செத்துப் போயிருந்தால் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்துக்கும், சாவான பாவத்தோடே செத்துப் போயிருந்தால் நரகத்துக்கும் போகிறது தான். ஆனால் உலகத்தின் முடிவிலே பூமியில் இருக்கிறவர்களும், மோக்ஷத்தில் பாக்கியவான்களாயிருக்கிறவர்களும், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் தங்கள் பாவங்களுக்கு வேதனைப் பட்டு உத்தரிக்கிறவர்களும், நரகத்தில் கிடக்கிறவர்களுஞ் சேசுநாதர் சந்நிதியிலே ஆத்தும சரீரத்தோடே கூப்பிடப்பட்டு, எல்லாருக்கு முன்பாக நடுத்தீர்வையிடப் படுவார்கள். அப்போது பாவிகள் இரட்சகராலே சபிக்கப்பட்டு நரகத்தில் தள்ளுண்டு, நித்திய காலம் வேதனைப்படப் போவார்கள். புண்ணியவான்களோவென்றால், சேசுநாதருடைய ஆசீர்வாதம் பெற்று, அவரோடே கூட மோக்ஷத்துக்குப் போய், நித்திய சீவியத்தை அடைவார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, இப்பொழுது சேசுநாதர் நம்மை இரட்சிக்க ஆசைப்படுகிறார். இதோ

கிருபைக் காலமிது. அவரை அறிந்து சேவிக்கி
றவர்களுக்கு வரும் பாக்கியமும், அவரை அறி
ய மாட்டாமல் அவருக்கு ஊழியம் பண்ணுதவ
ர்களுக்குக் கிடைக்கும் நிர்ப்பாக்கியமும் யோ
சித்துப் பார்த்து, இப்பொழுதே மனந் திரும்
பி, அந்த நல்ல சுவாமியுடைய சரணம் அடைய
வும் புது மனுஷர்களாய்ப் பாவத்தை விட்டுப் பு
ண்ணிய வழியிலே நடப்போமென்று கெட்டி
யான பிரதிக்கினை பண்ணக் கடவோமாக.

FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

8th *Article.*—On the Holy Ghost.

விசுவாச மந்திரத்தின் எட்டாம் பிரிவு ஆவ
து: இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அறியோக்கிய பத்தி
யாய் விசுவசிக்கிறேன். இஸ்பிரீத்து சாந்துவான
வர் அர்ச். திரித்துவத்தின் மூன்றாம் ஆள் தா
னே பிதாவுக்குஞ் சுதனுக்கும் உண்டாகிய தேவ
விலக்ஷணமெல்லாம் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்கு
ம் உண்டென்கிறதினாலே, அவர் மெய்யாகவே
சர்வேசுரனாயிருக்கிறார் என்பது சத்தியம். அ
வர் நித்தியமாய்த் துவக்கமும் முடிவு மின்றிப்
பிதாவினிடத்திலுஞ் சுதனிடத்திலும் நின்று பு
றப்படுகிறார். பிதாவாகிய சர்வேசுரன் நித்தியமா
ய்த் தம்மைத் தாமே அறிகிறதினாலே சுதன் எ
ன்னுந் தம்முடைய ஏக குமாரனைச் ஜனிப்பிக்கி
றார். பிதாவுஞ் சுதனும் ஒருவரை யொருவர் நித்
தியமாய்ச் சிநேகிக்கிறதினாலே பரம சிநேகம்
புறப்படுகிறது. அப்பரம சிநேகம் இஸ்பிரீத்து
சாந்துவேயாம். அர்ச். அருளப்பர் சொல்லுகி
றப்போலே, பிதாவானவரும், வார்த்தையானவ
ரும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரும் [illegible] பரமண்டலத்
திலே சாட்சியிருக்கிறார்கள். இம்மூவரும் ஒருவர்
தான். சேசுநாத சுவாமி தம்முடைய அப்போஸ்
தலர்களைச் சுவிசேஷத்தைப் போதிக்க அனுப்

யும் போது, நீங்கள் பிதாவுடையவுஞ் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும் நாமத்திலே ஞானஸ்நானங் கொடுப்பீர்கள் என்றார். அதினாலே பிதாவுக்குஞ் சுதனுக்கும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்குஞ் சுபாவத்தில் வித்தியாசமில்லையென்று தெரிய வருகிறது. இவையெல்லாம் உறுதியாய் விசுவசிக்க வேண்டியது ஆயிருந்தாலும் அற்ப அறிவுள்ள மனிதராலே கண்டு பிடிக்கப்படாது. அதைப்பற்றிச் சேசுநாதர் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமெங்கும் போய்ச் சகல சனங்களுக்கும் ஞானோபதேசம் படிப்பியுங்கள்; நாம் உங்களுக்குக் கற்பித்ததையெல்லாம் அநுசரிக்க அவர்களுக்குப் போதியுங்கள்; விசுவசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுபவன் இரட்சணியம் அடைவான்; விசுவசியாதவனோ வென்றால், ஆக்கினைக்குத் தீர்வையிடப் படுவான் என்று திருவுளம் பற்றினார். பார்த்தீர்களோ? கண்டுபிடிக்கிறவனல்ல, விசுவசிக்கிறவனே இரட்சிக்கப்படுவான்; ஆகையால் இப்பரம இரகசியம் நம்மாலே உணரக் கூடாதே போனாலும் திருச்சபை அதைப் படிப்பிக்கிறபடியினாலே நான் உறுதியாக விசுவசிக்கிறேன் என்று சொன்னால் போதும். சேசுநாத சுவாமி அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் கையாலே ஞானஸ்நானம் பெற்ற [illegible] இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் புறுரூபத்தை எடுத்து [illegible] இறங்கிவந்தார். அப்போது பிதாவாகிய சர்வேசுரன் பரமண்டலங்களில் இருந்து நமக்குப் பிரியமாயிருக்கிற

நம்முடைய நேசகுமாரன் இவரே என்று திருவுளம் பற்றினார். மேலுஞ் சேசுநாதர் பரமண்டலத்திலே எழுந்தருளிப் போன பிற்பாடு, இஸ்பிரீத்து சாந்து அப்போஸ்தலர் மேல் இறங்கி வந்தார். எப்படியென்றால், அக்கினி போலப் பிரிவான நாவுகள் அவரவர்கள் பேரில் ஒவ்வொன்று நாவாய் நிற்கவே, அவர்களெல்லாரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் நிரப்பப்பட்டுப் பற்பல பாஷைகளைப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அல்லாமலும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் வேத சத்தியங்களின் அறிவும் அவைகளைப் போதிக்க மகா தைரியமும் அவர்களுக்குத் தந்தமையால், அவர்கள் புது மனிதர்களாய், உலக சுக-பாக்கியங்களை வெறுத்து, எல்லாத்தையுந் துறந்து, உலகமெங்கும் போய், மனிதர் முகதாட்சணியத்துக்கு அஞ்சாமல் பிரசங்கிக்கத் துவக்கினார்கள். அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரைக்குஞ் சத்திய குருக்கள் எல்லாரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே ஏவப்பட்டு, அவர் மேல் ஊன்றிக் கொண்டு, வேதத்தைப் போதிக்கிறதினாலே, எந்தத் தேசத்திலும், எந்தக் காலத்திலும், எவ்விதச் சாதி மனிதரும், இராசாக்களும் அடிமைகளும், ஐசுவரியரும், எளிமைப் பட்டவர்களும், சேசு நாதர் போதித்த வேதமே சத்திய வேதம் என்று உணர்ந்து, மனந் திரும்பி, அவ்வேதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு [illegible] அவர்கள் [illegible] காண்கிறோம்.

இஸ்பிரீத்துசாந்துவுடைய வரங்களைப் பணத்தினால் கொள்ளலாமா? கூடாது. திருச்சபை

க் குருக்களிடத்திலும் மெய்யான கிறீஸ்துவர்க
ளிடத்திலும் இஸ்பிரீத்துசாந்து வாசம் பண்ணு
கிறதொழிய, அந்த திருச்சபையை விரோதி
த்து அதின் கட்டளைகளுக்கு இணங்காதவர்க
ளிடத்தில் ஒரு காலும் வாசம் பண்ணமாட்டா
ர். பூர்வகாலத்தில் அர்ச். பிலிப்பென்னும் அப்
போஸ்தலர் கிறீஸ்து நாதரைக்குறித்துப் பிரசங்
கித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர் செய்யும் அற்
புதங்களையும், அவராலே ஞானஸ்நானம் பெற்ற
வர்கள் அநுசரிக்கும் புண்ணியங்களையுங் கண்டு,
அப்பட்டணத்தில் முன் சூனியக்காரனாயிருந்
த சிமோன் என்பவன் ஞானஸ்நானம் பெற்று
ப் பிலிப் பென்பவரைச் சேர்ந்தான். இப்படி
யிருக்கையிலே, எருசலேம் பட்டணத்தில் இ
ருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் அந்நாட்டில் அ
நேகர் மனந் திரும்பினதாகக் கேள்விப் பட்ட
தினாலே, அர்ச். இராயப்பரும் அருளப்பரும்
அவ்விடத்தில் போய்ப் புதுக் கிறீஸ்துவர்கள்
இஸ்பிரீத்து சாந்துவைப் பெற்றுக் கொள்ளும்
படிக்கு அவர்கள் மேல் தங்கள் கைகளை நீட்டி
வைக்கவே அவர்கள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவை
அடைந்தார்கள். அப்போது சிமோன் என்பவ
ன் அப்போஸ்தலர்கள் கை நீட்டுதலால் இஸ்பிரீ
த்து சாந்துவானவர் தந்தருளப்படுகிறதைக் க
ண்டு, அவர்களிடத்தில் போய் அவர்களுக்குப் ப
ணத்தைக் காட்டி: நான் எவன்மேல் கைவிரித்து
நீட்டுவேனோ அவன் இஸ்பிரீத்து சாந்துவைப்
பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கான வல்லமையை எ
னக்குத் தருவீர்களென்றான். அர்ச். இராயப்பர்

அதைக்கேட்டு முதல் பதிதன் ஆகிய அவனை
நோக்கி: சர்வேசுரனுடைய வரத்தைப் பணத்
தால் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நீ நினைத்
த படியால், உன் பணம் உன்னோடே நாசமா
ய்ப் போகக் கடவது. சர்வேசுரன் சந்நிதியிலே
உன் இருதயஞ் செம்மையாயிராததினாலே இ
ந்த வரங்களில் உனக்குப் பங்கும், பாகமும் இ
ல்லை. ஆகையால் இந்தப் பாவத்துக்கு மனஸ்தா
பப் பட்டுத் தவஞ் செய்து; சுவாமி உன் பொ
ல்லாத எண்ணத்தை மாற்றிப் பொறுத்துக்
கொள்ளும் படிக்கு வேண்டிக் கொள். நீ கசப்பு
ள்ள பித்தினால் நிறைந்திருக்கிறாயென்றும், பா
வ பந்தனத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறாயென்றும்
நான் காண்கிறேன் என்றார். அப்போது சிமோ
ன் என்பவன் பயப்பட்டு: நீங்கள் போட்ட சா
பனை எனக்குப் பலியாத படிக்கு நீங்களே என
க்காகச் சர்வேசுரனை வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்
என்றான்.

இந்தச் சரித்திரத்தி னுட்பொருள் என்ன
வென்றால் ஓர் மனிதனிடத்தில் எத்தனைத் திரவி
யம் இருந்தாலும், அவைகளைக் கொண்டு இஸ்
பிரீத்து சாந்துவின் வரங்களைப் பெறக்கூடாது.
கத்தோலிக்கென்கிற ஒரே திருச்சபைக்குப் பு
றம்பாயிருக்கிறவர்கள் பணத்தினாலே ஏவப்படு
வார்களே யொழிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அ
டைய மாட்டார்கள். [illegible] மகா தயவு
ள்ள சேசுநாதர் திருச்சபைச் சொற்படி கேளா
தவன் அஞ்ஞானியைப் போலே உனக்கு ஆக
க் கடவான் என்று திருவுளம் பற்றினார். உங்க

ள் சுற்றிலும் நடக்கிறதை உற்றுப் பாருங்கள். பதிதருக்கு ஆஸ்தி பாஸ்தி இலௌகிக் செல்வாக்கு இல்லையா? உலோக காரியங்களில் அவர்களுக்கு ஏதாகிலுங் குறை வுண்டா? கோடாகோடி விஷமுள்ள புஸ்தகங்களை அச்சிற் பதித்துச் சனங்கள் போகும் வருந் தெருவில் கொட்டிப் போடுகிறார்கள்; சத்திய வேதத் துரோகிகளுக்குப் பணம்-வேஷ்டி-புடவை-வீடு-ஆடு-மாடுமல்ல உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கிறோம் என்று பறை சாற்றுகிறார்கள். வீடு வீடாய்ப் போய்ச் சிலந்திப் பூச்சிகளைப் போல வலை கட்டிப் பெண்களையுஞ் சிறுவர்களையும் படிப்பில்லாதவர்களையுந் தந்திரம் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய ஆத்துமத்திலே நின்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அவர்கள் [illegible]த்தினால் துரத்துகிற தொழிய அதைப் பரிச்சேதங் கொடுக்கிறதில்லை. அவர்கள் தாங்களே உண்டாக்கின பொய் மதத்தைப் போதிக்கிறார்களாதலால், அம்மார்க்கத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் அவர்களிடத்தில் உண்டான உடைமைகளை அடைவதொழிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அடையவே மாட்டார்கள். பதிதர் கைகளை நீட்டினால் பணமே விழுமன்றியில் தேவ வரப்பிரசாதம் விழாது. அக்கியானியாவது சத்திய கிறீஸ்துவனாவது பதிதர் தந்திரத்தில் அகப்பட்டுப் பதித மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொள்ளவே, அவன் ஆத்துமத்தில் ஆங்காரமே பிறக்கும். அப்போது தேவமாதாவைத் தூஷணிக்கிறதும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை நிந்திக்கிறதும் புறத்தியாரை ஈனமாயெண்ணித்

தன்னையே கனமாயெண்ணுவதே அவனுக்குத் தொழிலாகும். மெய்யான கிறீஸ்துவன் தன் இருதயத்தில் விசுவாசத்தைப் பேணிப் புறத்தில் அதை நல்லொழுக்கத்தால் காட்டுவான். பதிதனோ, கையில் வேத புஸ்தகத்தை யேந்திக் கொண்டு திரிவதே வேதம் என்பான்.

கிறீஸ்துவர்களே, நீங்களெல்லாரும் இஸ்பிரீத்துசாந்துவைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர் உங்களை விடாமல் எப்போதும் உங்களிடத்தில் வாசம்பண்ணத் தக்கதாக அவருடைய ஞான பத்தினியாகிய திருச்சபையின் பேரில் அன்பும் விசுவாசமும் வைத்து, அந்தச் சத்திய திருச் சபைச்சொற்படி நடவுங்கள். அதுவே சர்வேசுரனுடைய மாளிகை, அதுவே வாக்குத்தத்தத்தின் பெட்டகம், அதுவே சேசுநாதருடைய ஞானத்தோட்டம். திருச்சபையின் சத்துருக்களுடைய பணம் அவர்களோடே நாசமாகப் போகட்டும். இஸ்பிரீத்து சாந்துவே நமக்குத் திரவியம், அவருடைய வரங்களே நமக்குப் பாக்கியம்.—ஆமென் சேசு.

FIFTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

9th, and 10th, *Articles.*

"On the Holy Catholic Church and the Communion of Saints.

பொதுவாயிருக்கிற அர்ச். சபையையும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய சமூகித பிரயோசனத்தையும் விசுவசிக்கிறேன். பாவப் பொறுத்தலை விசுவசிக்கிறேன்.

திருச்சபை ஆவதென்ன? சேசுநாத சுவாமி தந்தருளிய சத்திய வேதத்தை அநுசரித்து, அவர் ஸ்தாபித்த அர்ச். பாப்புமுதலிய அதிகாரிகள் சொற்படி கேட்டுத் தேவ திரவிய அநுமானங்களை வாங்கும் விசுவாசிகளுடைய சங்கமே திருச்சபை என்னப்படும். இந்தப் பொதுத் திருச்சபை பிதாவாகிய சர்வேசுரனாலே உண்டாக்கப்பட்டது: அதெப்படியென்றால், பூர்வத்திலே ஆதித் தாய் தகப்பன் பாவத்தினால் கெட்டுப் போன பின்பு, சுவாமி அவர்கள் மேல் இரக்கம் வைத்து மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் பொருட்டுத் தம்முடைய ஏக குமாரனைப் பூமியில் அனுப்பத் தீர்மானித்தாரே; அப்போ தான் திருச்சபையை ஸ்தாபித்து, அதுக்குத் தலைவராகச் சேசுநாதரை நியமித்தார். அந்த நாள் முதல்

கொண்டு சேசுநாதர்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களோ இரட்சிக்கப் படுவார்களொழிய அந்த விசுவாசமில்லாதவர்களுக்கு இரட்சணியம் இல்லை. பிதாப் பிதாக்கள் இரட்சகர் எப்போ வருவார் என்று ஆசைப்பட்டு, அவரே பாவ நிவாரணம் பண்ணுவார் என்று விசுவசித்தமையால், அவர்கள் பொதுத் திருச் சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இரட்சணியம் அடைந்தார்கள். ஆயினும், சேசு நாதர் மரணம் அடைவதற்கு முன்னே ஒருத்தரும் மோக்ஷத்துக்குப் போகக் கூடாமல் இருந்ததினாலே, பிதாப் பிதாக்கள் பாதாளம் என்னும் ஓர் இடத்தில் போய்ச் சேசுநாதர் சிலுவையில் உயிர் விட்டு அடக்கப்பட்டு மரித்தவர்களிடத்திலே நின்று உயிர்த்தெழுந்தருளின பிற்பாடு, அவரோடு கூட மோக்ஷத்துக்குப் போனார்கள்.

¶ பொதுத் திருச் சபைக்கு மூன்று பங்கு உண்டு. அதாவது: செயங் கொண்டவர்களும் உத்தரிக்கிறவர்களும், யுத்தம் பண்ணுகிறவர்களுமாம். செயங்கொண்ட சபை ஏதென்றால், மோக்ஷத்தில் சேர்ந்திருக்கிற புண்ணியாத்துமாக்கள்.—உத்தரிக்கிற சபை என்னவெனில், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் வேதனைப் படுகிற ஆத்துமங்கள்.—யுத்த சபையோ வென்றால் இன்னம் பூமியிலே உயிராயிருந்து சத்திய திருச் சபையில் உட்பட்டுப் பசாசு-உலகம்-சரீரம் என்னுஞ் சத்துருக்களோடே யுத்தஞ் செய்கிறவர்களாமே.

திருச்சபைக்குச் சரீரமும் ஆத்துமமும் உண்டென்று வேத சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதுக்கு அர்த்தம் என்ன வென்றால், சிலர் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தாலும், வாயினாலே செபம் பண்ணினாலும், சங்கீர்த்தனஞ் செய்தாலும், இவை முதலானவைகளை அநுசரித்தாலும், அவர்களுக்குத் தேவ சிநேகம் இல்லாமையால் அப்படிப் பட்டவர்கள் உயிர் இல்லாப் பிரேதத்தைப் போலே இருக்கிறார்களொழியத் திருச்சபையின் ஆத்துமத்தில் அவர்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை. மேலுஞ் சேசுநாதரை ஒத்துக் கொள்ளாத யூதர்களும் அக்கியானிகளுந் துலுக்கர்களும் பதிதரும் பிரிவினைக்காரரும் வேதத் துரோகிகளுஞ் சபிக்கப்பட்டவர்களுந் திருச்சபையின் சரீரத்தில் முதலாய்ச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவ சிநேகமுள்ள கிறீஸ்துவர்களோ வென்றால், திருச்சபையின் சரீரத்திலும் ஆத்துமத்திலுஞ் சம்பந்தம் அடைந்து சர்வேசுரனுக்கு உகந்த பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள்.

சத்திய கிறீஸ்துவர்கள் சேசுநாதர் சொற்படி கேட்டு, எல்லாத்திலுந் திருச்சபைக்கு இணங்கி நடக்கவேணுமென்று சொன்னோமே. பதிதர், பிரிவினைக்காரர் சேசுநாத சுவாமி இரட்சகர் என்று வாயினாலே சொல்லிக் கொண்டு வந்தாலும், அவர் அறிவித்த சத்தியங்களையெல்லாம் விசுவசிக்காமலும் அர்ச். பாப்பு முதலிய திருச்சபையின் அதிகாரிகளுக்கு இணங்காமலும்

யிருக்கிறதினாலே சத்திய கிறீஸ்துவர்களா யிராமல் திருச்சபைக்குப் புறம்பாகி, நிர்ப்பாக்கியமாய்க் கிடக்கிறார்கள். சேசுநாதர் பல சபைகளை ஸ்தாபித்ததே யில்லை, ஒரே திருச்சபையை ஸ்தாபித்தார். எப்படியென்றால், அவர் அர்ச். இராயப்பரை நோக்கி: சிமோனே நாம் உனக்குச் சொல்லுகிறோம்: நீ இராயப்பன் (அல்லது கல்லாய்) இருக்கிறாயல்லவோ? இந்தக் கல்லாகிய உன்மேல் நம்முடைய திருச் சபையைக் கட்டுவோம். மேலும், நரகத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்ள மாட்டாது. பரலோக விராச்சியத்தின் திறவு கோல்களை உனக்குத் தருவோம். நீ பூமியில் கட்டுவ தெல்லாம் பரமண்டலத்திலுங் கட்டப்படும்; நீ பூவுலகத்தில் கட்டவிழ்ப்ப தெல்லாம் பரமண்டலத்திலுங் கட்டவிழ்க்கப் படும் என்று திருவுளம் பற்றினார். ஆகையால் சேசுநாதர் உண்டு பண்ணின திருச்சபைக் கெல்லாம் அர்ச். இராயப்பரைத் தலைவராக ஸ்தாபித்தார். அவர் தமக்குப் பதிலாக அர்ச். இராயப்பரை ஸ்தாபித்தது மல்லாமல், தம்முடைய அதிகாரத்தையும் அவருக்குத் தந்தருளினார். சேசுநாதர் பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளின பின்பு, அர்ச். இராயப்பர் தம்முடைய இராசாங்கம் உரோமா புரியில் வைத்து, அப்பட்டணத்தினின்று திருச்சபையை யெல்லாம் ஆண்டு கொண்டு வந்தார். கடைசியிலே அவர் வேத சாக்ஷியாகப் பாடுபட்டதினாலே, வேறொரு மேற்றிராணியார் அவருக்குப் பதிலாகத் திருச்சபைக் கெல்லாந் தலைவரா யிருக்கத் தக்கதாக நியமிக்கப்ப

ட்டார். இப்படியே அர்ச். இராயப்பர் சீவித்த நாள் முதற்கொண்டு இந்நாள் வரைக்கும் அர்ச். பாப்புகள் ஒருவர்க் கொருவர் பந்தியாகத் திருச்சபைக் கெல்லாந் தலைவரா யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அர்ச். பாப்புகளாலே ஆளப்பட்ட திருச்சபையே சத்திய திருச்சபை யல்லாதே வேறில்லை என்று சொல்லக் கடவோம்.

இந்த ஒரே மெய்யான திருச்சபைக்கு நாலு பிரதான லக்ஷணங்கள் உண்டு. அதாவது: ஏகத்துவம், பரிசுத்தத்துவம், பொதுத்துவம், அப்போஸ்தலத்துவம் இவையேயாம்.

முதலாவது.-மெய்யான திருச்சபையானது ஏகமாயிருக்கின்றது. எப்படி யென்றால், அந்தத் திருச்சபைக்கு ஒரே தலைவரும், ஒரே விசுவாசமும், ஒரே நம்பிக்கையும், ஒரே போதகமும், ஒரே ஒழுக்கமும் இருக்கின்றமையால் ஏகமா யிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறோம்.

இரண்டாவது.-அந்தத் திருச்சபைக்கு மூல சிரேஷ்டரா யிருக்கிற சேசுநாதர் பரிசுத்தத்தின் ஞான ஊற்றா யிருக்கிறதினாலேயும், அதின் போதகமுந் தேவ திரவிய அநுமானங்களும் பரிசுத்தமா யிருக்கிறதினாலேயும், அதுக்குச் சீர்ப்படிந்து நடக்கிறவர்கள் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் ஆகிறதினாலேயும், அந்தத் திருச்சபையே பரிசுத்தமா யிருக்கிறது.

மூன்றாவது.-மெய்யான திருச்சபை எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலுஞ் சகல சனங்களு

க்கும் போதிக்கின்றமையால், அதுவே கத்தோலிக் கென்னும் பொதுத் திருச்சபையாமே.

நாலாவது.-சேசுநாதர் சொன்னபடியே இந்தத் திருச்சபை அர்ச். இராயப்பர் பேரில் கட்டவும் அப்போஸ்தலர்களாலே போதிக்கவும் பட்டு, அவர்களுக்குப் பின் வந்த அர்ச்சியசிஷ்டபாப்புகளுக்கும் மேற்றிராணிமார்களுக்குங் கிழ்ப்படிந்து, அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த சத்தியங்களை யெல்லாம் போதிக்கிறதினாலே, அப்போஸ்தலத்துவம் உள்ளதா யிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். இந்த இலட்சணங்கள் மற்றுமுள்ள மதங்களுக்கு ஒக்குமா? ஒவ்வாதென்று சுருக்கத்திலே காட்டுவோம்.

பதிதர் ஒருவரோடொருவர் பொருந்தாமல் கடிவாளம் அற்ற குதிரையைப்போலத் தவறிக் குதித்து அலைந்து மோதி, தாங்களே தங்களுடன் ஒவ்வாமல் தர்க்கித்துப் பிதற்றுகிறதினாலே, அந்த மதங்களுக்கு ஏகமில்லை யென்று எளிதாய்ப் பார்க்கலாம்.—மேலும், பதிதர், பிரிவினைக்காரர் சேசுநாதரைச் சுவாமீ சுவாமீ யென்று கூப்பிட்டு, அவருடைய துய்ய மாதாவைத் தூஷணிக்கிறதும், அவர் உண்டாக்கின திருச் சபையை நிந்திக்கிறதும், பரிசுத்தத் தனம் என்கிறதா? இதுவுமல்லாமல், ஒரு பட்டணத்தில் இரண்டு பதிதக் கோவில்கள் இருந்தால், இரண்டு வேதமே யல்லோ போதிக்கப்படும். இங்கிலீஷ் மதம் வேறே; லுத்தேர் மதம் வேறே; இங்கிலீஷ் மதத்தில் நூறு பிரிவினையும், லுத்தே

ர் மதத்தில் நூறு பிரிவினையும் உண்டு. ஆகையால் அவர்களைச் சேர்ந்த ஒன்றுக்கொன்று விபரீதமான மதங்களைப் பொதுத் திருச்சபை யென்றால் அவர்களே சிரிப்பார்கள். கடைசியிலே, அப்போஸ்தலர்கள் ஒரே திருச்சபையை ஸ்தாபித்தார்க ளென்கிறதினாலே, லுத்தேர், கல்வீன், எட்டாம் என்றி முதலான வேதத் துரோகிகளின் போதனை ஆங்காரிகளாலே கக்கப் பட்ட பித்தமே யொழிய அப்போஸ்தலர்களாலே போதிக்கப்பட்ட வேதமோ? அல்லவே.

சேசுநாத சுவாமி திருச் சபைக்கு அஞ்சு விசேஷ சுதந்தரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவைகளேதென்றால்: ஒழியாதநிலைமை, பிரத்தியக்ஷம் (அல்லது காணப்படுந் தன்மை) வழுவாமை, அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களின் சமுதீதப் பிரயோசனம், பாவப் பொறுத்தல் இவைகளேயாம். சேசுநாதர் தாம் ஸ்தாபித்த திருச் சபையோடே என்றென்றைக்கும் இருக்கிறோம் என்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தமையால், அத்திருச்சபை எப்போதும் ஒழியாமல் நிற்கும். திருச்சபைக்குப் புறம்பாயிருக்கிறவர்கள் கரையேற மாட்டார்கள் என்கிறதினாலே, சத்திய குருக்கள் உலகமெங்கும் போய்த் திரிந்து, சத்திய வேதத்தைப் போதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதினாலே எவர்களும் மெய்யான திருச்சபை ஏதென்று உணர்ந்து, அதின் வழியாக மோக்ஷத்தை அடையக்கூடும். அது தான் பிரத்தியக்ஷம். மேலும், திருச் சபை பசாசுக்களாலே அசைக்கப்

பட்டதென்று சுவாமி தாமே சொல்லி யிருக்கிறதினாலே, ஒருகாலும் வழுவாதென்பது அத்தியாம். மோக்ஷத்தில் வாழுகிற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் பாடு படுகிற ஆத்துமாக்களும், பூமியில் சஞ்சரிக்கிற கிறீஸ்துவர்களுஞ் சர்வேசுரனுடைய பிள்ளைகளாய் ஒரே குடும்பம் போல இருக்கின்றமையால், அவர்களுக்குள்ளே மாறாத சிநேகம் உண்டு. அதினாலே மோக்ஷவாசிகள் பூமியிலிருக்கும் உயிருள்ளவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளவும், இவர்கள் உத்தரிக்கிற ஆத்துமங்களுக்காகப் பூசை, உபவாசம், தவம், வேண்டுதல் முதலிய ஞான கிருத்தியங்களை ஒப்புக் கொடுக்கவுங் கண்டு கொண்டு வருகிறோம். அவ்விதமே எல்லாருக்கும் அந்நியோந்நிய பொதுப் பிரயோசனம் உண்டாயிருக்கின்றது. கடைசியிலே, ஞானஸ்நானம் பெற்றபிற்பாடு சத்திய கிறீஸ்துவர்கள் பசாசின் தந்திரங்களில் அகப்பட்டுப் பாவத்தில் விழுந்தால், குருக்கள் அவர்களுக்குப் பொறுத்தலைக் கொடுக்கும்படி சேசுநாதர் தம்முடைய திருச்சபைக்கு அதிகாரத்தைத் தந்தருளினார்.

பிரியமான சகோதரரே, இப்போ சொல்லப்பட்ட காரியங்களை அறிந்து நாமெல்லாருஞ் சேசுநாதருக்கு நன்றியறிந்தவர்களா யிருக்கக் கடவோ மல்லாமல், அவர் ஸ்தாபித்த வேதமே சத்திய வேதமென்றும், அவருடைய தயவினாலே நாம் அந்த வேதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு மெய்யான திருச்சபையில் உட்பட்டிருக்கிற

தே மகா பாக்கியமென்றும் யோசித்துத் திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதில் போதிக்கப்பட்டவையெல்லாம் பிரமாணிக்கத் தோடேயுந், தைரியத் தோடேயும் விசுவசித்து, அநுசரிப்போம் என்று கெட்டியான பிரதிக்கினை பண்ணவேண்டியது. அப்போது புநித சபையில் போராடிப் பசாசைச் செயித்த பின், மோக்ஷத்துக்குப் போய் நமக்குத் தலைவரா யிருக்கிற சேசுவைத் தரிசித்துச் சொல்லப்படாத பாக்கியங்களை அநுபவித்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமாக.

SIXTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

11th, and 12th, *Articles*,

Death-Resurrection-Purgatory-Hell and Heaven.

மாம்ஸ உத்தானத்தை விசுவசிக்கிறேன். சததமான சீவியத்தை விசுவசிக்கிறேன்.

அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னபடியே: ஒரே மனுஷனாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்தது போலே, எல்லா மனிதர்களும் அம்மனுஷனாலே பாவிகளாயிருக்கிற படியால், எல்லாரும் மரணத் தீர்வைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்வேசுரன் ஆதித் தகப்பனை நோக்கி: நீ இந்த ஒரே மரத்தின் கனியைப் புசித்தால், நிச்சயமாய்ச் சாவாய் என்றார். பின்னும் ஆதித் தகப்பன் பாவத்தில் விழுந்தவுடனே, மண்ணாலே உண்டாக்கப்பட்ட நீ மண்ணாய்ப் போவாய் என்று சுவாமி திருவுளம் பற்றினார். அந்நாள் தொடங்கி உலகமுடியுமட்டும் எல்லாமனிதர்களுஞ் சாகவேணும் என்பது நிச்சயம். சாகும் போது ஆத்துமஞ் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து போகவே, சரீரமானது பூமியில் புதைக்கப் பட்டு மண்ணாய்ப் போம். ஆத்துமமோ வென்றால் சர்வேசுரன் சந்நிதியிலே நிறுத்தப்பட்டு, நினைத்த

…ங் குறித்தும், சொன்னதைக் குறித்தும்,
செய்ததைக் குறித்தும், செய்ய வேண்டி யிரு
க்கச் செய்யாததைக் குறித்துந் தீர்வை யிடப்
படும். அப்போது வேத புத்தகத்தில் எழுதியி
ருக்கிறபடி, சர்வேசுரன் நீதிமான் களையுந் துர்
மார்க்கரையும் நியாயம் விசாரிப்பார். (Eccl. iii.
17) அது தான் தனித்தீர்வை. சுவாமிக்குச் சர்
வ கியானம் இருக்கிற படியினாலே, மனிதன் செ
ய்த புண்ணியமாவது பாவமாவது ஒன்றுந் தப்
பாமல் அறிந்திருக்கிறார். பூமியில் இருக்கிறபோ
து சர்வேசுரனை அறிந்து சிநேகித்துச் சேவித்
துத் தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தோடே இறந்தவ
ர்களுடைய ஆத்துமம் மோக்ஷத்துக்குப் போக
வும், சாவான பாவ தோஷத்தோடே இறந்தவர்க
ளுடைய ஆத்துமம் நரகத்தில் விழவும், பாவப்
பொறுத்தலைப் பெற்றிருந்தாலும், செய்த பா
வங்களுக்காக முழுதும் உத்தரியாதவர்களு
டைய ஆத்துமமோ உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்துக்
குப் போகவுந் தீர்வை யிடப்படும். நாமெல்லா
ரும் இப்படிச் சுவாமி சந்நிதியிலே போய் அவ
ராலே தீர்வை யிடப்படுவோம் என்று இடைவி
டாமல் நினைத்தால், எத்தனையோ ஆசையோடே
யுஞ் சுறு சுறுப்போடேயும் நம்முடைய ஆத்து
மத்தை இரட்சிக்கத் தக்கதாகப் பிரயாசப் படு
வோம். எருசலேம் பட்டணத்து அதி சிரேஷ்
ட மேற்றிராணியாராகிய அர்ச். அருளப்பர் எப்
பொழுதும் மரணத்துக்கு ஆயத்தமா யிருக்க
விரும்பி, ஒவ்வொரு தினத்துக்குந் தம்முடை
ய பிரேதக் குழியைக் கொஞ்சம் தோண்டச்

செய்வார். மேலும், அவர் திருநாட்களில் திரு
ச் சடங்கை மகா ஆடம்பரத்தோடே செலுத்
தும்போது, ஒருத்தன் அவர் கிட்ட வந்து: ஆ
ண்டவரே, உம்முடைய கல்லறையை தோண்
டினது பற்றாது, இன்னும் தோண்ட வேண்டிய
து; ஏனெனில் மரணம் எப்போ வருமோ வென்
று அறியாதிருக்கிறீர் என்று அந்த அர்ச்சியசிஷ்
டவர் கொடுத்தகட்டளைக்கிணங்கிச் சொல்வான்.

மரணத்துக்குப் பின் நம்முடைய சரீரம் ம
ண்ணாய்ப் போமென்று சொன்னோமே, ஆனால்
உலகத்தின் முடிவிலே செத்தவர்களெல்லாரு
ந் தேவ வல்லமையினாலே மறுபடியுந் தங்கள்
தங்கள் சரீரத்தை எடுத்து உயிர்த்தெழுந்து வ
ருவார்கள். அதெப்படி யென்றால், உலகமுடியு
ங் காலம் வந்தவுடன், சூரியனும் இருளச் சந்தி
ரனுந் தன் ஒளிகொடா திருக்க, நட்சத்திரங்க
ளும் வானத்தி னின்று விழப் பரமண்டலமு
ம் நிலை இழந்து அதிர்ந்து போகச் சேசுநாதரு
டைய ஞானக் கொடியாகிய சிலுவை வானத்தி
ல் காணப்படும். அப்போது பூமியிலுள்ள சகல
சாதி சனங்களும் புலம்பிச் சேசுநாதர் வான மே
கங்களின் மேல் மிகுந்த வல்லமை யோடும் ம
கிமை யோடும் வருவதைக் காண்பார்கள். பின்
னும் அவர் தம் தூதரை அனுப்பவே, சம்
மனசுக்கள் எக்காளம் ஊதி மகா சத்தத்தோடே
உலகம் எத்திசையிலும் இருக்கிறவர்களைத் தீர்
வைக்கு வாருங்கள் என்று கூப்பிட, எல்லாரும்
ஆத்தும சரீரத்தோடே கூட எழுந் திருப்பார்க
ள். பின்னையுஞ் சேசுநாதசுவாமி மகிமைச் சிங்

சிம்மாசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்து, நல்லவர்களைத்
தம்முடைய வலது பக்கத்திலும், பாவிகளை இ
டது பக்கத்திலும் நிறுத்தி நடுத்தீர்ப்பார். பு
ண்ணிய வான்களை நோக்கி: நம்முடைய பிதாவினாலே
ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களே, உலோகந் தொடங்
கப் பட்ட நாள் முதற் கொண்டு உங்களுக்
காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட இராச்சியத்தை
அநுபவித்துக் கொள்ள வாருங்கள். ஏனென்
றால் நாம் பசியா யிருக்கும் போது நம்முடைய
பசியாறப் போசனங் கொடுத்தீர்கள்; நமது தாக
ந் தீரப் பானங் கொடுத்தீர்கள்; நாம் பரதேசியா
யிருக்கையில் தங்கும் இடம் கொடுத்தீர்கள்;
நாம் நிருவாணியா யிருக்கையில் வஸ்திரங்
கொடுத்தீர்கள்; நாம் நோயாளியா யிருக்கையில்
நம்மை விசாரித்தீர்கள்; நாம் சிறைச் சாலையி லி
ருக்கும் போது அன்பு கூர்ந்து நம்மைச் சந்திக்
க வந்தீர்கள் என்பார். அதைக் கேட்டு அவர்க
ள்:—ஆண்டவரே, இந்தத் தர்மங்களை யெல்லா
ம் நாங்கள் உமக்கு எப்போ செய்தோம் என்
று தாழ்ச்சியோடே வினவச் சுவாமி: சிறியவர்
களாகிய நமது சகோதரர்களில் ஒருவனுக்கு நீ
ங்கள் செய்த தர்மமெல்லாம் நமக்கே செய்தீர்
கள் என்பார். பின்னுஞ் சேசுநாதர் இடது பாரி
சத்தில் நிற்கும் பாவிகளைப் பார்த்துச் சபிக்கப்
பட்டவர்களே, நம்மை விட்டகன்று, பசாசுக்கு
ம் அதின் தூதருக்கும் நியமிக்கப் பட்ட நித்தி
ய அக்கினியிலே போங்கள், ஏனென்றால், நம்மு
டைய பசி ஆற்றவும், தாகந் தீர்க்கவும், தங்கு
ம் இடங் கொடுக்கவும், வஸ்திரந் தரவும், வி

யாதியாய்க் கிடக்கிறதிலேயுஞ் சிறையிலே அ
டைப்பட்டு இருக்கிறதிலேயும் நம்மை விசாரி
க்கவும் இத்தருமங்களை நீங்கள் நமக்குச் செய்
ய வில்லை என்பார். அப்போது அவர்களும்: ஆ
ண்டவரே, உம்மைப் பசித்தவராயும், தாக முள்
ளவராயும், பரதேசியாயும், உடையில்லாதவராயு
ம், வியாதிஸ்தராயும், சிறைச் சாலையில் அடைப்ப
ட்டவராயும் நாங்கள் எப்போது கண்டு உமக்கு
உதவி செய்யவில்லை என்று கேட்கிறதுக்குச் சு
வாமி:—நம்முடைய சிறிய சகோதரருக்கு நீங்
கள் உதவி செய்யா திருந்த போதெல்லாம் நமக்
குஞ் செய்யா திருந்தீர்கள் என்று நிச்சயமாய்
ச் சொல்லுகிறோம் என்பார். பின்னையும் பாவிக
ள் ஆத்தும சரீரத்தோடே நரகத்தில் நித்திய அ
க்கினைப் படும் படிக்குத் தீர்வை யிடப் படுவார்
கள். நீதிமான்களோ நித்திய சீவியத்தை அ
நுபவித்து வாழ்க மோக்ஷத்துக்குப் போவா
ர்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, இவ்வுலகத்தில் எத்தனை
க் கஸ்தி, துன்பம், தரித்திரம் வந்தாலும் முடிந்
து போகும். மோக்ஷமோ முடியாது. இங்கே
எத்தனை ஆஸ்தி பாஸ்தி, சுக, பாக்கியங்களை
அநுபவித்தாலும் அதெல்லாம் முடியும். நர
கமோ முடியாது. மோக்ஷத்துக்குப் போக ஒரே
வழி உண்டு—புண்ணியம். நரகத்திலும் விழ
ஒரே வழி உண்டு—பாவம். சுவாமி கட்ட
ளைகளை யெல்லாம் அநுசரிப்பதே புண்ணி
யம். சுவாமி சித்தத்துக்கு விரோதமாய் ந
டப்பதே பாவம். இங்கே சுவாமிக்குப் பயப்

பற்றித் திருவுரையைச் சொற்படி நடக்கிறவர்கள் நடுத்தீர்வை நாளிலே சேசு நாதரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு மோக்ஷம் அடைவார்கள். இங்கே சுவாமிக்குப் பயப்படாமல் திருச்சபையை நிந்திக்கிறவர்களோ வெனில் நடுத்தீர்வை நாளிலே சேசுநாதரால் சபிக்கப்பட்டு நரகத்தில் தள்ளப் படுவார்கள். மோக்ஷத்தில் நித்திய பாக்கியமிருக்கும். நரகத்தில் நித்திய வேதனையிருக்கும். இரண்டிலே ஒன்றாவதும், இரண்டிலே ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேணும். ஆ! ஆண்டவரே, நாங்கள் உத்தானத்தை விசுவசிக்கிறோம். நாங்களெல்லாரும் ஆத்துமசரீரத்தோடே எழுந்து உம்மாலே தீர்வையிடப்படுவோம் என்று விசுவசிக்கிறோம். சாசுவதமான சீவியத்தை விசுவசிக்கிறோம், சேசுவே; அந்த மெய்யான சீவியம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

SEVENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

The Commandments in general.

பிரியமான கிறீஸ்தவர்களே, இதுவரைக்கும் விசுவசிக்கவேண்டிய சத்தியங்களை வெளிப்படுத்தினோம். இனிமேல் அநுசரிக்க வேண்டிய கடமைகள் இன்னதென்று சுருக்கத்திலே விரித்துச் சொல்லிக் காட்டுவோம். அந்தக் கடமைகளெல்லாஞ் சர்வேசுரனுடைய கற்பனைகளிலுந் திருச்சபைக் கற்பனைகளிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. முந்த முந்தக் கற்பனை இன்னதென்றும் எத்தனை வகைக்கற்பனைகள் உண்டென்றுஞ் சொல்லத் தகும்.

அதிகாரமுள்ளவன் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவனை ஒரு காரியஞ் செய்யவேணுமென்றும், செய்யவேண்டாமென்றும் அறிவித்தால் அது கற்பனையாம். மூன்று வகைக் கற்பனை உண்டு. முதலாவது.-நித்திய கற்பனை (அல்லது) சர்வேசுரனுடைய சித்தம்.—இரண்டாவது.-சுபாவ முறைமை, அல்லது இயல் வேதம். புத்தியுள்ள மனுஷன் நன்மை செய்வது நல்லதென்றுந் தின்மை செய்வது கெட்டதென்றும் உணருவானே, அது தான் சுபாவ முறைமை.—மூன்றாவது.-கற்பிக்கிற கட்டளை. சர்வேசுரன் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், அதிகாரமுள்ள மனுஷர் தங்

கள் ஆதினத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கட்டளை யிடலாமல்லோ? அது கற்பிக்கிற கட்டளை என்னப்படும். சர்வேசுரனாலே இடப்பட்ட கட்டளை எதென்றால், வரிவேதம். அல்லது மோயீசன் எழுதிய வேதமும், அருள் வேதம், அல்லது சேசுநாத சுவாமி [illegible] இவ்விரண்டேயாம். மனுஷராலே இடப்படுங் கட்டளைகளோ அர்ச். பாப்பானவர் இடுங் கட்டளைகளும், இராசாக்கள் முதலிய அதிகாரிகள் இடுங் கட்டளைகளுமாம்.

சர்வேசுரனுடைய கற்பனைகள் மோயீசன் வழியாக மனிதருக்குக் கொடுக்கப் பட்டன. அதெப்படி யென்றால்,—இஸ்ராயேலித்தார் எஜிப்து தேசத்தினின்று புறப்பட்டுச் சீனாயி என்னும் மலையருகே சென்ற பின்பு, சர்வேசுரன் மோயீசனையும் அவருடைய சகோதரனாகிய ஆரோனையும் மலையுச்சியில் அழைத்து, மின்னல் மின்னவும், இடி முழங்கவும், சுவாமி கார்மேகத்தினின்று பத்துக்கற்பனைகளை அறிவித்தது மல்லாமல், தாமே அவைகளைக் கற்பலகையில் எழுதி மோயீசனுக்குக் கொடுத்துச் சனங்களுக்கு வாசிக்கக் கட்டளையிட்டார். இந்தப் பத்துக் கற்பனைகளாவன:—

௧-தலாவது.—உனக்குக் கர்த்தாவான சர்வேசுரன் நாமே, நமக்கு முன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக்கு இல்லாதே போவதாக.

௨-வது. சர்வேசுரனுடைய திருநாமத்தை வியர்த்தமாகச் சுவீகரியா திருப்பாயாக.

௩-வது. சர்வேசுரனுடைய திருநாட்களை ஆசரிக்கத் தக்கதாக நினைப்பாயாக.

௪-வது. பிதாவையும் மாதாவையுஞ் சங்கித்திருப்பாயாக.

௫-வது. கொலை செய்யாமல் இருப்பாயாக.

௬-வது. மோகம் அகம்பியாகமனம் பண்ணா திருப்பாயாக.

௭-வது. களவாடா திருப்பாயாக.

௮-வது. பொய்ச்சாட்சி சொல்லா திருப்பாயாக.

௯-வது. பரதாரத்தை அபேட்சியா திருப்பாயாக.

௰-வது. பிறர் உடைமையை அபேட்சியா திருப்பாயாக.

இந்தப் பத்துக்கற்பனைகளை ஒன்றொன்றாய்ப் பிரித்து விவரித்துக் காட்டுவோம். ஆனால் பத்துக் கற்பனைகளும் இரண்டு கற்பனையில் அடங்கும் என்று இப்போது விளங்கச் செய்வோம், கேளுங்கள்:—

வீடு கட்டுகிறதாயிருந்தால், முந்த முந்த அஸ்திவாரம் போட்டு, அதின் மேல் கட்டுவார்களொழிய அஸ்திவாரமில்லாதபடிக்கு வெறுந்தரையின்மேல் கட்டமாட்டார்கள். இப்படிக் கட்டினால் வீடு நில்லாதென்று எல்லாருக்குந் தெரியும். அப்படிப்போலே, மேல்வீடாகிய மோக்ஷம் அடைவதற்கு முந்த முந்தப் புண்ணியஞ்செய்து அதை ஞான அஸ்திவாரமாகப் போடவேண்டி

ய்து. சுபாவப் புத்தியினாலே செய்யப்படும் புண்ணியமுஞ் சுபாவத்துக்கு மேலான புண்ணியமும் ஆக இரண்டு வகைப் புண்ணியமும் உண்டு. மனிதனானவன் புத்தியை உடைத்தானவனாதலால் தன் சொந்த பலத்தினாலே சில புண்ணியங்களை அநுசரிக்கக்கூடும். சத்தியவேதத்தை அறியாத அஞ்ஞானிகள் மனச்சாக்ஷி விதித்தபடி நடக்கும்போது நற்கிரியைகளைச் செய்வார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படியே சிலர் சாந்தகுண முள்ளவர்களா யிருப்பார்கள்; சிலர் இரக்க முள்ளவர்களாய் ஊராருக்காகக் கிணறுகளை வெட்டவும், வழிப் போக்கருக்காகச் சத்திரங்களைக் கட்டவும், பிச்சைக் காரருக்குப் பிச்சை கொடுக்கவும், இவை முதலிய நன்மைகளைச் செய்யக் காண்கிறோம். ஆயினும் இப்புண்ணியமெல்லாம் மெய்யான சர்வேசுரனைப் பற்றி அவர்கள் செய்யாமையால், அவைகளாலே இவ்வுலகத்தில் அநித்திய சம்பாவனை அடையலாமொழிய மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடையக் கூடாது.

சுபாவத்துக்கு மேலான புண்ணியம் ஏதென்றால், தேவ வரப்பிரசாதத்தின் உதவியைக் கொண்டு நாம் சர்வேசுரனைப் பற்றிச் செய்கிற புண்ணியமாமே. விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசிநேகம், பிறசிநேகப் பிரகரணங்களைப் பண்ணுகிறதுஞ் சுவாமிக்காக ஒழுக்கத்தோடே நடக்கிறதும் முதலியவைகள் சர்வேசுரன் உதவியில்லாமல் கூடாதென்கிறதினாலே அந்தப் புண்ணியமெல்லாஞ் சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட புண்ணியம் என்பது உறுதி. விசுவாசத்தினாலே,

சர்வேசுரன் திருச்சபை மூலமாய் அறிவிக்கிறதெல்லாம் மெய்யென்று அங்கிகரித்து உறுதியாய் விசுவசிக்கிறோம்.—நம்பிக்கையினாலே மோக்ஷ பாக்கியமும் அதை அடைவதற்கு வேண்டிய தேவ அநுக்கிரகமும் பிரமாணிக்கமான சர்வேசுரன் நமக்குக் கொடுப்பாரென்று நம்புகிறோம்.—தேவ சிநேகத்தினாலேயும் பிற சிநேகத்தினாலேயும் அளவில்லாத நன்மையாகிய சர்வேசுரனை எல்லாத்தையும் பார்க்க முழு மனதோடே சிநேகிப்பது மல்லாமல், நம்மை நாமே சிநேகிக்குமாப் போலே மற்றவர்களையுஞ் சுவாமியைப்பற்றிச் சிநேகிக்கிறோம். சுவாமிக்காக ஒழுக்கத்தோடே நடக்கிறது என்னவென்றால், விவேகம், நீதி, தேவ ஊழியத்தில் வளையாத தைரியம், அடக்கம் முதலிய புண்ணியங்களைச் சுவாமியைப் பற்றி அநுசரிக்கிறது தான்.

இந்தப் புண்ணியமெல்லாந் தேவ சிநேகத்திலும் பிற சிநேகத்திலும் எப்படி அடங்குமென்றால்: பத்துக் கற்பனைகளில் இரண்டு பங்கு உண்டு. முதல், இரண்டாம், மூன்றாங் கற்பனைகள் சர்வேசுரன் மட்டில் நாம் அநுசரிக்கவேண்டிய கடமைகளைக் காட்டும். மற்ற ஏழு கற்பனைகளும் புறத்தியார் மட்டில் நமக்குண்டான கடமைகளைப் படிப்பிக்கும். ஒரே சர்வேசுரன் உண்டென்று விசுவசிக்கிறதும், அவருடைய திருநாமத்தை வியர்த்தமாகச் சுவிகரியாதிருக்கிறதும், அவர் கற்பித்த திருநாட்களை ஆசரிக்கிறதும் பிள்ளைகள் சர்வேசுரன் மட்டில் [illegible]

குண்டான பிரதான கடமைகளாம். பிறகு நம்முடைய பிதாவையும் மாதாவையுஞ் சங்கிக்கிறதும், கொலை மோகங் களவு செய்யாதிருக்கிறதும், பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருக்கிறதும், பரதாரத்தையும் உடைமையையும் அபேட்சியாதிருக்கிறது மிவைகள் பிறர் மட்டில் நமக்கு உண்டான பிரதான கடமைகளாமே. ஆகையால் இந்தப் பத்துக் கற்பனைகளும் இரண்டு கற்பனைகளில் அடங்கும் என்பது நியாயம்.

ஆனால் நம்மை நாமே சினேகிக்கலாமா? சினேகிக்க வேணும் என்று சுவாமி கற்பித்தார். அதைப் பற்றித் தன்னைத் தான் சினேகிக்குமாப்போலே மற்றவர்களைச் சினேகிக்க வேணும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி நம்மை நாமே சினேகிக்கக் கடவோம் என்றால், நமக்கு மோட்சங் கிடைக்கத் தக்கதாக நடந்தால், நமக்கு மெய்யான பாக்கியம் வருவிப்போமல்லவா? அதுவே மெய்யான சுய பட்சம் ஆகும். ஆனால் மோட்ச பாக்கியந் தேவ கட்டளைகளை அநுசரிப்பவர்களுக்கே வரும். ஆகையால் தேவ கற்பனைகளை யெல்லாம் அநுசரிக்கிறவனே தன்னைத் தானே சினேகிக்கிறான் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

கிறீஸ்துவர்களே, நாம் செய்வதெல்லாஞ் சுவாமிக்காகச் செய்தால் ஒழிய இரட்சணியத்துக்கு உதவாதென்று சொன்னோமே. ஆனதைப்பற்றிச் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையாவது, அவராலே உண்டாக்கப் பட்ட திருச்சபையின் கட்டளைகளையாவது, அதிகாரம் பெற்ற

மனிதருடைய கட்டளைகளையாவது சர்வேசுரன் நிமித்தம் நிறைவேற்றக் கடவோம். அந்தக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறதிலே வருத்தம் இருந்தாலும், இது சர்வேசுரனுடைய சித்தமென்று நினைத்துத் தத்தளியாமலும் முறையிடாமலுஞ் சலிப்பில்லாமலுஞ் சுறுசுறுப்போடே இவைகளை அநுசரித்தால், புண்ணியத்தில் வளர்ந்து, சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்டு, நித்திய சம்பாவனையாகிய மோட்சத்தை அடைவோம். இவ்வுலகத்தில் தன் சித்தத்தின்படி நடவாமல் சர்வேசுரன் சித்தத்தின் படியே நடக்கிறவன் சர்வேசுரனாலே இரட்சிக்கப்பட்டு, நித்திய சீவியத்தை அடைவான். இங்கே தேவ சித்தத்துக்கு இணங்காமல், தன் மனதின்படி நடக்கிறவனோ சர்வேசுரனாலே கை விடப்பட்டுப் பசாசுக்கு அடிமையாய் நித்திய ஆக்கினைகளைப் படுவான். ஆகையால் நாமெல்லாரும் இம்மையிலே தாழ்ச்சியோடேயும் பத்தி விசுவாசத்தோடேயுந் தேவ கட்டளைகளையும் அதிகாரமுள்ள மனிதர் கட்டளைகளையும் அநுசரிப்போமானால், மறுமையிலே மெய்யான ஆநந்தத்தை அடைந்து, தேவமாதாவோடேயுஞ் சம்மனசுக்களோடேயும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களோடேயுஞ் சர்வேசுரனை ஸ்துதித்துக் கொண்டாடி வாழ்ந்துகொண் டிருப்போமாக.

EIGHTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

First Commandment.

சர்வேசுரனுடைய முதல் கற்பனை ஆவது: உனக்குக் கர்த்தாவான சர்வேசுரன் நாமே. நமக்கு முன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக்கு இல்லாதே போவதாக.

இந்தக் கற்பனையினாலே சர்வேசுரன் தம்மை மாத்திரம் ஆராதிக்கவும் எல்லாத்தையும் பார்க்கச் சினேகிக்கவுங் கற்பிக்கிறார். சர்வேசுரன் ஒருவரே எல்லா வஸ்துக்களையும் படைத்து எல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவா யிருக்கிற படியினாலே, சகல வஸ்துக்களும் அவருக்கு அடங்கிக் கீழ்ப்படிய வேணுமல்லாமல், புத்தியுள்ள மனுஷர், அவரே மேலான ஆண்டவர் என்றறிந்து, அவருக்கு மாத்திரமே ஆராதனை செய்யக்கடவார்கள். பூர்வத்திலே எல்லா மனிதர்களும் ஒரே சர்வேசுரன் உண்டென்று அறிந்து அவர் ஒருவரையே தெய்வமாக வணங்குவார்கள். பின்னும் நாள் வட்டத்திலே சிலர் மற்றவர்களைவிட பராக்கிரமங்களைச் செய்யவும் பட்டணங்களைப் பிடித்து ஊராரைச் சங்கரித்து மனுஷர்களை அடிமைகள் ஆக்கவும், தேசாதிபதிகளாய் வல்லபத்தோடே இராச்சியங்களை ஆளவும் இவை முதலிய பிரபலியமான கருமங்களை முடிக்கவும் தொட-

ஙினபோது அவைகளைப் பார்த்து மற்றவ
கள் பயத்தினாலாவது புத்தியீனத்தினாலாவது
புத்தியயங்கி அவர்களே தேவர்கள் என்று சொ
ல்லி ஞானம் இழந்து அஞ்ஞானிகள் ஆனார்கள்.

பசாசானது தான் சர்வேசுரனைப் போல
இருக்கலாம் என்று ஆங்காரங் கொண்டதினா
லே சுவாமியால் சபிக்கப் பட்டு நரகத்தில் விழு
ந்த நாள் துவக்கித் தன்னை உண்டாக்கின பராப
ரனைப் பகைத்து அவருக்குத் துரோகஞ் செய்
யத் தேடும். அதினாலே ஆதித்தாய் தகப்பன் சிங்
காரத் தோப்பிலே பரிசுத்தமும் பாக்கியமுமான
அந்தஸ்தில் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கும் போது,
பசாசு அவர்கள் பாக்கியத்தைக் கெடுக்க அவ
ர்களைப் பாவத்திலே விழச் செய்தது. பின்னுந்
தான் போகத்துக்கு இழந்த காயமகாரத்தினா
லே மனிதர் சர்வேசுரனை மறந்து தனக்கே ஆரா
தனை செய்விக்கவும், அதினால் அவர்களுடைய
பாக்கியத்தைக் கெடுக்கவுந் தனக்கு அவர்
களை அடிமைகளாக்கவுங் கருதி, முந்திச் சில
ரைக் கெடுத்து, அவர்கள் மேல் ஆவேசமேறி,
அவர்கள் மூலியமாய் மிகப் பராக்கிரமங்களைச்
செய்ததினாலே, சில பாவிகள் அந்தத் தந்திரத்
தில் அகப்பட்டு, அம் மனிதரைப் போலே விக்
கிரகங்களைச் செய்து, அவைகளை ஆராதிக்கத்
தொடங்கினார்கள். இப்படியே போகப் போக
மனிதர் மெய்யான சர்வேசுரனை மறுதலித்து,
பேய்களையே தெய்வம் என்று வணங்கிக் கொண்டு
வந்ததினாலே, யூதர்களைத் தவிர மற்றச் சனங்க
ளெல்லாம் அஞ்ஞானிகள் ஆனார்கள். அப்போது

சர்வேசுரன் மனுக்குலத்தின் மேல் இரக்கம்
வைத்து மோயீசனுக்குத் தம்மைக் காண்பித்
துத் தம்மைத் தவிர வேறே சர்வேசுரன் இல்லை
என்று அறிவித்தார். பிறகு சுதனாகிய சர்வேசு
ரன் நமக்காகப் பாடு பட்டு, பரமண்டலத்துக்கு
எழுந்தருளி, இஸ்பிரீத்து சாந்துவை அப்போஸ்
தலர்களுக்கு அனுப்பின பின்பு, அப்போஸ்த
லர் மார்கள் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளையுஞ்
சேசுநாதர் பெயராலே திருச்சபை கற்பித்த கட்
டளைகளையும் உலகத்தின் எத்திசையிலும் பிர
சங்கிக்கப் போனார்கள். இப்படி அப்போஸ்தல
ர்களும் அவர்களுக்குப் பின் அதிகாரம் பெற்ற
மேற்றிராணி மார்களுங் குருக்களுஞ் சத்திய
வேதத்தைப் போதிக்கின்றமையால் கோடா
கோடி மனிதர் புத்தி தெளிந்து ஒரே சர்வேசு
ரன் உண்டென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு விக்
கிரக ஆராதனை விட்டுக் கிறீஸ்துவர்கள் ஆகிற
தைக் காண்கிறோம். ஆயினும் அநேகம்பேர் பாவ
மார்க்கத்தை விட மாட்டாமல் பிடிவாதஞ்
செய்து, பேய்களை தெய்வம் என்று இன்னும்
அஞ்ஞான இருளில் கிடக்கிறார்கள். இந்தத் தேச
த்திலே மாத்திரம் முப்பத்து மூன்று வகை பேய்
கள் தெய்வமாக ஆராதிக்கப் படுகிறதை அறி
வோம். அதாவது, ஆதித்தர் பன்னிரண்டு
வகை, அஸ்வினிகள் இரண்டு வகை, உருத்திரர்
பதினோர் வகை, வசுக்கள் எட்டு வகை: ஆக முப்
பத்து மூன்று வகை. ஒவ்வொரு வகைக்குப்
பத்து கோடி தேவர்கள் உண்டென்று பிதற்
றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் முப்பத்து மூன்

கோடி பேய்கள் இத்தேசத்தில் ஆராதிக்கப்படுது. ஐயோ! கிறிஸ்துவர்களே, அத்தனை கோடாகோடி சம்மனசுக்களைத் தம்முடைய வல்லபத்தினால் உண்டாக்கின சர்வேசுரனை அறியமாட்டாமல், அந்தச் சம்மனசுக்களில் கெட்டுப் போனவர்களை மாத்திரமே தெய்வமாக வணங்குவது எத்தனையோ பைத்தியம்! எப்பேர்ப்பட்ட புத்தியீனம்! எம்மாத்திரங் கேடு! சுவாமி தயவினாலே மெய்யான சர்வேசுரனை அறிந்திருக்கிற நாம், அவரை அறியாதவர்கள் புத்தி தெளிந்து, மனந் திரும்பி, பசாசை விட்டுச் சத்தியவேதத்தைப் பற்றிக் கொள்ளும் படிக்கு வேண்டிக் கொள்ளக் கடவோம்.

உள்ளத்திலும் புறத்திலும் தேவாராதனை செய்யப்படும். இருதயத்தில் சர்வேசுரனைத் தொழுது விசுவசிக்கிறதும் நம்புகிறதுஞ் சினேகிக்கிறதும் உள்ளாராதனையாம். வாயினாலே செபம் பண்ணுகிறதுந் திருச்சபைச் சடங்குகளை அநுசரிக்கிறதுந் திவ்விய பூசை செய்கிறதுங் காண்கிறதும் புறத்தியாராதனை என்னப்படும்.

முதல் கற்பனைக்கு விரோதமான பாவங்கள் ஏதென்றால்:—விசுவாசம் இல்லாமை, தேவதுரோகம், சகுனம், விக்கிரகாராதனை. இப்படி மனது பொருந்தி விசுவாச சத்தியங்களில் சந்தேகப் படுகிறதும், கோவிலிலே ஆகாத நினைவு நினைக்கிறதும், கெட்டப் பார்வைப் பார்க்கிறதும், ஓர் ஆயத்தமுமில்லாமல் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறதும், பாவத்தோடே நன்மை

வாங்குகிறதும், நெடுநாளாய் அந்தி சந்திச் செபஞ் செய்யாமல் இருக்கிறதும்; காற்று, மழை, உஷ்ணம் முதலியவைகளின் மேல் முறையிட்டு, இழவு மழை, இழவு காற்று என்கிறதும், குறத்தி சாஸ்திரம், வள்ளுவ சோதிரங் கேட்கிறதும், மந்திர தந்திரங்களைச் செய்கிறதும், அக்கியானச் சடங்குகளைச் செய்கிறதும், தன்னையாவது தன் பிள்ளைகளையாவது அஞ்ஞானிகளாலே, அல்லது ஆ[illegible]க்காராலே, மந்திரிக்கச் செய்கிறதும் இப்பாவங்களெல்லாஞ் சர்வேசுரனுடைய மகத்துவத்துக்குப் பொருந்தாதென்கிறதினாலே முதல் கற்பனைக்கு விரோதமாயிருக்கும். இந்தப் பாவங்களைச் செய்கிறவன் மெய்யான சர்வேசுரன் அல்லாதே வேறே தெய்வம் உண்டென்கிறதுபோலே நடக்கிறமையால், சுவாமி: உனக்குக் கர்த்தாவான சர்வேசுரன் நாமே என்று சொல்லியிருக்க, அப்படிப்பட்டவன் சுவாமி சர்வேசுரன் அல்லவென்று சொல்லுகிறது போல் ஆகுமே.

சர்வேசுரன் ஒருவரையே ஆராதிக்க வேணுமென்று சொன்னோமே. அர்ச். தேவமாதா சம்மனசுக்கள் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்டிருக்கின்றமையால், அவர்களை ஆராதிக்கக் கூடாதே போனாலும், சங்கிக்கவும் வணங்கவும் வேண்டிக் கொள்ளவுங் கடவோம். ஏனென்றால், அரசன் தன் மாதாவின் பேரிலும் மந்திரிகள் முதலிய பெரியோர்களின் பேரிலும் பட்சம் வைக்கிறதன்றியில் அவர்களை மதித்துச் சங்கை செய்கிறவர்களையுஞ் சினேகித்

டி காயபாதகனானவனல்லவோ? மேலும், யாதா
மொருத்தன் தான் அற்பன் என்று நினைத்து,
இராசாவிடத்தில் போகத் துணியாமல், அவ
ருடைய தாயார் அல்லது மந்திரிகள் அண்
டையில் போய் விண்ணப்பஞ் செய்ய, இவர்
கள் இராசாவுக்கு அவ்விண்ணப்பத்தைத் தெரி
விக்கும் போது இராசா சந்தோஷித்து அனுக்
கொடுப்பார். அதுபோலத் தேவமாதா, சம்மன
சுக்கள், அர்ச்சிய சிஷ்டவர்கள் பேரில்நாம் பத்
தியுள்ளவர்களாய், அவர்கள் ஆதரவைக் கேட்
டால், சுவாமி அவர்களைப் பற்றி நமக்கு வேண்
டியதைக் கட்டளையருளுவார். பதிதரோ வென்
றால் அர்ச். தேவமாதாவைப் பகைத்து அந்
தம்மாளை வேண்டிக் கொள்ளலாகாதென்று
சொல்லுகிறார்கள். ஐயா! இராசாவுடைய தா
யாரை நிந்திக்கிறவன் இராசாவுக்குப் பிரியப்
படுவானோ? சர்வேசுரன் பிதாவையும் மாதாவை
யுஞ் சங்கிக்க வேணுமென்று கட்டளையிட்டிரு
க்கச் சேசு நாதர் தம்முடைய மாதாவைச் சங்கி
க்காமல் உனக் கென்னவென்று அவள் விண்
ணப்பங்களைத் தட்டிப் போடுவாரோ? சுவாமி
ஒவ்வொரு மனுஷனுக்கு, ஒவ்வொரு சம்மன
சைக் காவலாக வைத்திருக்க அந்தச் சம்மன
சைச் சங்கிக்கக் கூடாதென்பவோ? சேசு நாதர்
அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுக்கு மோக்ஷமாகிய நிகரி
ல்லாத பாக்கியத்தைக் கொடுத்திருக்க, அவர்
கள் தங்கள் சகோதரருக்காக வேண்டிக் கொள்
ளும்போது, செவி கொடுக்க மாட்டோமென்று
மறுதலிப்பாரோ? ஐயர் மேல் வைத்த பட்

சங் குமாரனுக்குக் குறையோ? மந்திரிதூர் மதிக்கிறவன் இராசாவுக்குச் சத்துருவோ? அல்லவே.

ஆனால் அர்ச். சுரூபங்களைச் செய்வதும் வணங்குவதும் பாவமா? அல்ல. அந்தச் சுரூபங்களைத் தெய்வமாக வணங்கினால் பாவமா யிருக்குமொழிய, சேசுநாத சுவாமி பேரிலுந் தேவமாதா முதலிய அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களின் பேரிலும் நமக்குப் பக்தி உண்டாக மேற்படி சுரூபங்களை வணங்குவது புண்ணியமே யாகும். சர்வேசுரன் எந்தச் சுரூபத்தையும் நமஸ்கரித்துச் சேவிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தால், அவர் தாமே ஒரு பித்தளைச் சுரூபத்தைச் செய்யச்சொல்லி அதை ஒரு கம்பத்தின் மேல் இடக் கட்டளை யிட்டுப் பாம்பினாலே கடிக்கப் பட்டவன் எவனோ அவன் சர்ப்பத்தின் சுரூபத்தைப் பார்த்தால் பிழைப்பான் என்று மோயீசனோடே சொல்லி யிருப்பாரோ என்ன? இது விக்கிரக ஆராதனை யென்று பினற்றினால் புத்தியுள்ள எவரும் நம்புவார்களோ? பசாசு ஆதி மனிதர்களை வஞ்சிக்கச் சர்ப்பத்தின் உருவமெடுத்ததினாலே, சர்வேசுரன் இஸ்ராயேலித்தாரை இரட்சிக்க, ஒரு சர்ப்பத்தைப் போலே சுரூபஞ் செய்யக் கட்டளை யிட்டார். அதேனென்றால் அந்தச் சுரூபமானது சிலுவையில் அறையப்பட்ட சேசுநாதரின் அடையாளங்காண். அக்காலத்தில் பாம்பினாலே கடியுண்டவர்கள் சர்ப்பத்தின் சுரூபத்தைப் பார்த்துப் பிழைத்தது போலக் கெட்ட சர்ப்பமாகிய பசாசினாலே

டப்பட்ட கிறீஸ்துவின் சிலுவையில் அறையு
ண்ட சேசுநாதர் உருவைப் பத்தி விசுவாசத்
தோடே பார்த்தீர் இரட்சிக்கப் படுவான். ஆகை
யால் சிலுவையையாவது, தேவமாதா, அர்ச்சிய
சிஷ்டவர்களுடைய சுரூபங்களையாவது நாம் பார்
க்கும் போதெல்லாம், அவைகள் சேசுநாதர்,
தேவமாதா, அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய
அடையாளமென்றறிந்து, அவைகளைப் பூச்சிய
த்தோடே வைக்கவும் வணங்கவுங் கடவோம்.

கிறீஸ்துவர்களே, இப்போது சொல்லப்பட்ட
தெல்லாம் உணர்ந்து கொண்டு, சகல வஸ்து
க்களைப் படைத்துக் காப்பாற்றிக் கொண்டு
வருகிற சர்வேசுரனை அறியவும் நினைக்கவும்
சேவிக்கவும் எல்லாப் பாக்கியங்களிலும் பாக்கி
யம் என்று எண்ணி, அவரை அத்தியந்த பத்தி
சுறுசுறுப்போடே சேவித்து, அவராலே மோ
க்ஷத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தேவமாதா
முதலிய அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களின் மட்டில் நாம்
பற்றுதலுள்ளவர்களாய் அவர்களுக்கு உண்
டான பத்தி விசுவாசமும் அவர்களுக்குக் கிடை
த்த பாக்கியமும் நமக்கு வரும்படிக்கு அவர்க
ளுடைய ஆதரவைக் கேட்கக் கடவோம். இவ்வு
லகத்தில் அவர்களைப் போலச் சுவாமியை நேசி
த்துச் சேவித்த பின் மோக்ஷத்துக்குப் போய்
அவர்களோடே கூடச் சர்வேசுரனை முகமுகமா
ய்த் தரிசித்து நித்திய பாக்கியத்தை அனுபவிப்
போம்.—ஆமென் சேசு.

NINTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Second Commandment.

பத்துக் கற்பனையிலே இரண்டாங் கற்ப
னையாவது: சர்வேசுரனுடைய திரு நாமத்தை
வியர்த்தமாகச் சொல்லாதிருப்பாயாக.

இந்தக் கற்பனையினாலே நமக்கு விலக்கியிரு
க்கிறதென்னவென்றால், அக்கிரமமாகச் சத்தி
யம் பண்ணவும், தேவ தூஷணஞ் சொல்லவும்,
சாபமுள்ள வார்த்தைகளைக் கூறவும், செய்த வேண்
டுதலை மீறவும் வேண்டாமென்று விலக்கியிரு
க்கிறது. இந்தப் பிரசங்கத்திலே இவைகளின்
பேரில் சிலவற்றைச் சொல்லுவோம்.

முதலாவது.—சத்தியம் என்ன? தான் சொன்
னது நிசமென்றதற்குச் சுவாமியையாகிலும்
அவராலே உண்டாக்கப்பட்ட எந்த மேன்மை
யான வஸ்துவையென்கிலுஞ் சாக்ஷிக்கு அழை
ப்பதே சத்தியம் எனப்படும். இப்படிக்குச்
சுவாமி யாணை, அப்பாணை, உன்னாணை, என்
னாணை, கண்ணாணை, இராசாவாணை முதலிய வச
னங்களுஞ் சத்தியந்தான். சிலவிசை வார்த்தை
யொன்றும் உச்சரிக்காமலே வஸ்துவையாவது
கோவிலையாவது நோக்கிக் கையைத் தூக்குகிறதும்,
வேத புஸ்தகத்தின் மேல் கை வைக்கிறதும்

இதவை முதலிய சாடை காட்டுகிறதுஞ் சத்திய
மாசங்காம்.

எப்போதாவது சத்தியம் பண்ணலாமா?
வியர்த்தமாய், அல்லது தக்க முகாந்தரம் இல்
லாமல், சத்தியம் பண்ணக் கூடாதே போனா
லும், சிலசமயங்களில் பண்ணத்தான் வேணும்.
நீதிஸ்தலத்தில் ஒருத்தன் சாக்ஷி சொல்ல அழை
க்கப்பட்டால், நியாயாதிபதி அறியவேண்டிய
தெல்லாஞ் சத்தியம் இட்டுச் சொல்லச் சொல்
வான், அப்போது சத்தியம் பண்ணுவது கடனா
யிருக்கும். ஆனால் சத்தியம் இட்ட பிற்பாடு
எல்லாத்தையும் உள்ளபடியே சொல்லாமல்
மறைத்தால் பெரிதான பாவமா யிருக்கும்.

நாலுவகையில் அக்கிரமமான சத்தியம்
பண்ணுவதுண்டு. அதாவது: பொய்ச் சத்தியத்
தினாலே,—எச்சரிக்கை யில்லாத சத்தியத்தி
னாலே,—அநியாயமான சத்தியத்தினாலே,—
வீணாசத்தியத்தினாலேயாம். இவையெல்லாஞ்
சில உவமையினாலே விளங்கச் செய்வோம். ஒரு
பாதகத்தைச் செய்தவன் இன்னானென்று நீ
அறிந்திருந்தாலும், வேறொரு மனுஷன் மேல்
பழி போட்டுச் சத்தியம் பண்ணுவாய்.—அல்
லது ஒரு காரியத்தைச் செய்ய மாட்டேனென்
று மனதில் நினைத்துப் பொய்யாகச் செய்வேனெ
ன்று சத்தியஞ் செய்வாய். இவ்விரண்டும் பொய்ச்
சத்தியமாம். ஒருத்தன் ஒரு காரியம் மெய்யோ
பொய்யோவென்று சந்தேக மிருக்கையிலே,
அது மெய்யென்றே ஆணையிட்டால், அவன்

எச்சரிக்கை யில்லாத சத்தியஞ் செய்தான்.
இன்னொருத்தன் பாவமான ஒரு கிரியை செய்
வேன் என்று ஆணை யிடுகிறான்; இது அநியாய
மான சத்தியம். மற்றொருவன் அற்ப காரிய
த்தை நிசம் என்று நிச்சயிக்கத் தக்கதாக வீணா
யாடுகிறாப் போலே ஆணையிடுவான்; அது வீண்
ஆணையாகும். இதிலே அறியவேண்டிய தென்
னவென்றால், யாதாமொருத்தன் பொய்ச்சா
ட்சி சொன்னதினாலே புறத்தியாருக்கு நஷ்டம்
வந்திருந்தால், அந்த நஷ்டத்துக்குப் பரிகா
ரஞ் செய்வது கடனாயிருக்கும். மேலும், பாவ
மான ஏதோர் காரியத்தைச் செய்வேன் என்று
ஆணையிட்டிருந்தாலும், அதை முடிக்கவேண்
டாம்; முடித்தால் பாவமேயாகும். மீளவும், நல்ல
காரியமானாலும் அதைச் செய்வேனெ
ன்று ஆணையிட்டுச் சபதங் கூறியிருந்தாலும்,
பின்னிட்டு அதை நிறை வேற்றக் கூடாதே போ
னால், அல்லது அதை நிறை வேற்றுகிற பட்ச
த்தில் புறத்தியாருக்கு நஷ்டம் நேரிடுமென்று
கண்டால், அதை நிறை வேற்ற வேண்டியதி
ல்லை. ஒருத்தனுக்கு நூறு ரூபாய் கொடுப்பேன்
என்று ஆணையிட்டு வார்த்தைப் பாடு கொடுத்
தாய், பின்னும் ஏதோ ஒரு சங்கற்பத்தினாலே
உன் ஆஸ்தியெல்லாம் இழந்து ஒன்று மில்லாத
வனா யிருந்தால், கொடுத்த வார்த்தைப்பாடு
செலுத்தக் கடனில்லை.

இரண்டாவது: தேவ தூஷணஞ் சொல்லு
கிறது இரண்டாங் கற்பனைக்கு விரோதமான பா
வம். தேவ தூஷணமென்னவென்றால், சுவாமி,

தேவமாதா அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் மட்டில் குறையாய்ப் பேசுகிறது, நிந்திக்கிறது, முறையிடுகிறது; சுவாமிக்குக் கண்ணில்லையோ? என்னைக் கைவிட்டாரோ? இவை முதலிய இகழ்ச்சியான பேச்சுகளுந் தேவ தூஷணம் என்னப்படும். இப்படிப்பட்ட பேச்சு கிறீஸ்துவர்களுக்குத் தகாதென்று யாவருக்குந் தெரியும்; ஆயினும் எத்தனையோ பேர் விளையாடுகிறாப்போலே சர்வேசுரனை நிந்திக்கக் காண்கிறோம்.

மூன்றாவது.-சாபமுள்ள வார்த்தையேதென்றால், தனக்குத்தானே சாபம் போட்டுக்கொள்ளுகிறதும், புறத்தியாரைச் சபிக்கிறதும், பாழாகப் [illegible]செத்துப்போகக் கடவாய் என்கிறதும், இவை முதலியவைகளும் இரண்டாங் கற்பனைக்கு விரோதமான பாவமாமே. சிலசமயங்களிலே அர்ச். பாப்பானவராவது மேற்றிராணிமார்களாவது இவர்களின் உத்தரவினால் குருக்களாவது மூர்க்கமான பாவிகளைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கிச் சாபம் போடுவதுண்டு. ஆனால் இந்தச் சாபம் பாவிகளுக்குப் பயம் வருவிக்கவும், நல்லவர்கள் கெட்டுப் போகாதபடிக்காகவுங் கடவுள் கொடுத்த அதிகாரத்தினாலே போடுவார்களொழிய மற்றப்படியல்ல.

நாலாவது.-வேண்டுதலைச் செலுத்தாமல் மீறுகிறதும் இந்தக் கற்பனைக்குப் பொருந்தாது. வேண்டுதலாவதென்ன? நன்மையுள்ள ஒரு காரியத்தைச் செய்வேன் என்று சர்வேசுரனுக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தலே வேண்டுதல் என்னப்படும். அதைச் செய்யாவிட்டால்

பாவமாயிருக்கும். பாவமுள்ள கிரியை செய்வேன் என்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தால் அது வேண்டுதல் அல்ல, பாவமேயாம். அனுசரியாமல் தப்பிப் போவேனானாலும் பாவமில்லையென்று வெறும் பிரதிக்கினைப் பண்ணுவது வேண்டுதலுமல்ல. மேலும் வாயினாலே இப்படிச் செய்வேன் என்று சொல்ல, உள்ளத்தில் இப்படிச் செய்யக் கருத்தில்லாவிட்டால், அது பொல்லாத பரியாசமேயொழிய வேண்டுதல் ஆகாது. நியாயத் தோடேயுந் தக்க எச்சரிக்கையோடேயும் வேண்டுதலைச் செய்த பின்பு அதைச் செலுத்தவேணும். ஆனால் ஈடொட்டாக வேண்டுதலைச் செய்தவன் தான் கோரிக் கொண்ட காரியம் நிறைவேறினபின் மாத்திரம் வேண்டுதலைச் செலுத்தக்கடவன். இப்படிக்கு ஒருத்தன் தன் தகப்பன் வியாதியாயிருக்கக்கண்டு, அவர் பிழைக்கிறதாயிருந்தால் பிச்சைக்காரருக்காவது கோவிலுக்காவது இன்னின்ன தர்மஞ் செய்வேன் என்று வேண்டுதல் செய்வான், பின்னையும் அவனுடைய தகப்பன் பிழைத்தால், வேண்டுதலைச் செலுத்தக் கடனுண்டு; இல்லாவிட்டால் கடனில்லை. மேலும், உன் சம்மதியில்லாமல் வேறொருத்தன் உன் பேராலே வேண்டுதல் செய்தால் சம்மதியில்லாத உனக்கு வேண்டுதலைச் செலுத்தக் கடனில்லை. இப்படி உன் குழந்தை அவஸ்தையாயிருக்கையிலே, அது சுவாமி தயவினாலே பிழைத்தால், பெரிசான பின்பு சந்நியாசியாயிருக்க மடத்தில் வைப்பேன் என்று வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறாய்; பின்னை

பிள்ளைத்தான் பின் சந்நியாசியாய்ப் போகக் கடன் உண்டோ? இல்லை, ஆனால் உன் பிள்ளை புத்தி விவரம் அடைந்த பிற்பாடு, நீ செய்த வேண்டுதலை அறிந்து அதைத்தானே ஒத்துக் கொண்டால் அப்போது வேண்டுதலை நிறைவேற்றக் கடன் உண்டாகும். ஒத்துக் கொள்ளாதே போனால் பாவமில்லை.

வேண்டுதல்செய்த பிற்பாடு, அதைச் செலுத்துகிறதற்குப் பெரிய வருத்தமாய் இருந்தால், அர்ச். பாப்பானவராவது மேற்றிராணிமார்களாவது குருக்களாவது அதை மாற்றலாம், பாவசங்கீர்த்தனத்தில் தான் செய்த வேண்டுதல் இன்னதென்றும், அதைச் செலுத்தாத முகாந்தரம் இதென்றுஞ் சொன்னால், குருவானவர் என்னசெய்ய வேணும் என்று தெரிவிப்பார்.

கிறிஸ்துவர்களே, சர்வேசுரன் அளவில்லாத சகல நன்மைச் சுரூபியாயிருக்கின்றமையால் அவருடைய திருநாமம் எல்லா நாமங்களிலும் அர்ச்சிக்கப்படக் கடவது. ஆதலால் அந்த மேன்மையான நாமத்தை உச்சரிக்கும் போதெல்லாம் மகா சங்கை வணக்கத்தோடே உச்சரிக்கவேண்டியது. சுவாமி திருநாமத்தின் பேரில் அக்கிரமமான சத்தியம் பண்ணவும், ஆணையிடவும், ஆகாதென்றறிந்து கோபத்தினாலாவது, பரிகாசத்தினாலாவது, சர்வேசுரனுடைய திருநாமத்தை வியர்த்தமாகச் சுவீகரியாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவீர்கள். மேலும், வேண்டுதல் செய்கிறவன் சுவாமியோடே உடன்படிக்கை செய்

கிறானென்கிறதினாலே அற்ப காரியத்துக்காவது தக்க கவனமில்லாமலாவது வேண்டுதலைச் செய்யவேண்டாம். ஒரு சமயத்திலே மெய்யான வேண்டுதலைச் செய்திருந்தால், அதைப் பத்தியோடேயும் பிரமாணிக்கத்தோடேயுஞ் செலுத்த வேணுமென்று அறியக் கடவீர்கள்.

TENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Third Commandment.

மூன்றாங் கற்பனையாவது: சர்வேசுரனுடைய திருநாட்களை ஆசரிக்கத் தக்கதாக நினைப்பாயாக. இந்தக் கற்பனையினாலே ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே விலக்கப்பட்ட வேலை செய்யாமல் பத்தியுள்ள கிருத்தியங்களை அனுசரிக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றது. சேசுநாத சுவாமி மனுஷாவதாரஞ் செய்ததற்கு முன்னே யூதர்கள் சனிக்கிழமையைத் திருநாளாக ஆசரிப்பார்கள். ஏனென்றால், சர்வேசுரன் பரமண்டலத்தையும் பூமண்டலத்தையும் அவைகளில் அடங்கிய சகல வஸ்துக்களையும் ஆறு நாட்களில் படைத்து முடித்தமையால், ஏழாம் நாளாகிய சனிக்கிழமையில் மனிதர் வேலையை நிறுத்தித் தங்களை உண்டாக்கின கர்த்தனை ஸ்துதித்துக் கொண்டாட வேணுமென்று கட்டளையிட்டார். பின்னுஞ் சேசுநாதர் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே உயிர்த்தெழுந்தருளினதினாலே, அவரால் அதிகாரம் பெற்ற அப்போஸ்தலர்கள் இனிக் கிறீஸ்துவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையையே ஆசரிக்க வேணுமென்று கற்பித்தார்கள். பூர்வகாலத்தில் யூதர்கள் சனிக்கிழமையை ஆசரித்தது போலே, அப்போஸ்தலர் நாள் முதற் கொண்டு விசுவாசிகள்

ஞாயிற்றுக் கிழமையையே ஆசரித்து வருகிறார்கள். மேலும் வேதநாதர் திருச்சபைக்கு அதிகாரங் கொடுத்தபடியே திருச்சபையானது ஞாயிற்றுக்கிழமையல்லாமல் வேறே சில கடன் திருநாட்களையும் ஆசரிக்க வேணுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே அநுசரிக்க வேண்டியதெல்லாந் திருச்சபையினாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கடன் திருநாட்களிலும் அநுசரிக்க வேண்டியது. சர்வேசுரனுடைய கற்பனையின்படி ஞாயிற்றுக்கிழமையில் விலக்கப்பட்ட வேலை செய்யக்கூடாததுபோலே திருச்சபை கட்டளையிட்ட கடன் திருநாட்களிலும் அந்த வேலை செய்யக்கூடாது. இப்போது ஞாயிற்றுக்கிழமையிலுங் கடன் திருநாட்களிலுஞ் செய்யப்படாத வேலை எதென்றும் அநுசரிக்க வேண்டிய ஞான கிருத்தியங்கள் இன்னதென்றும் வெளிப்படுத்துவோம்.

முதலாவது.- ஞாயிற்றுக்கிழமையிலுங் கடன் திருநாட்களிலுஞ் சரீரப் பிரயாசமான வேலைகள் செய்யக்கூடாது. இப்படிக்கு அந்நாட்களில் உழவு செய்யவும், பயிரிடவும், மண்வேலை செய்யவும், சலவைபண்ணவும், இஸ்திரி போடவும், நூல் நூற்கவும், வீடு கட்டவும், அச்சுவேலை செய்யவும், மரம் நாட்டவும், விறகு வெட்டவும், இவை முதலிய வேலைகளை யெல்லாஞ் செய்யக்கூடாது. ஆனாலும் மிக அவசரமான வேலைகளைச் செய்யலாம். அவையாவன: சமைக்கிறதும், வீடு பெருக்கிறதும், சட்டி பானை கழுவுகிறதும், கறி, காய், பழம் முதலிய உணவுகளை வாங்குகிறதும், விற்றுப் போடுகிறதும், ஆடு மாடு குதிரை விசாரிக்கிறதும், இது முதலிய அவசரமான வேலைகளைச் செய்கிறதும் பாவமல்ல.

இரண்டாவது.- ஞாயிற்றுக்கிழமை கடன் திருநாட்களில் முழுப் பூசை காண வேணும். இது பொதுக் கட்டளையா யிருக்கிறதினாலே, சிறியோர்களாகிலுஞ் சரி, பெரியோர்களாகிலுஞ் சரி, கனமான விக்கின மில்லாத புத்தி விபரமடைந்த யாவருங் கோவிலுக்கு வரவும் பூசை காணவும் கடமைப்பட் டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பூசை காணக் கடனில்லாதவர்கள் ஆரென்றால், கனத்த வியாதி யுள்ளவர்களும், வியாதிக்காரரை அவசியமாய் விசாரிக்கிற வர்களுங் கோவிலுக்கு மிகத் தூரம் இருக்கிறவர்களும், காவலிலே யிருக்கிறவர்களும், காவல் காக்கிற சேவகர்களும் முதலியவர்களே யாம்.

புத்தி விபரம் அடைந்த பிள்ளைகளுக்கும் பூசை காணக் கடன் உண்டென்கிறதினாலே, தாய் தகப்பன் மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கோவிலுக்கு அனுப்பாவிட்டால் அவர்கள்மேல் பாவம் இருக்கும். எசமான்களுந் தங்கள் ஊழியக்காரர்களைப் பூசைக்குப் போகும் படிக்கு உத்தரவு கொடுக்கக் கடவார்கள். கொடாதே போனால் பாவமா யிருக்கும். எசமான் அடிக்கடி உத்தரவு கொடுக்காம லிருந்தால், வேலைக்காரர் அவனை விட்டுக் கூடுமான மட்டும் வேறே அலுவல் தேடவேண்டியது.

எப்படிப் பூசை காண வேணு மென்றால், பக்தி விசுவாசத்தோடே காண வேணும், பூசை நேரத்திலே பராக்குப்பார்க்கவும் பேசவுஞ் சிரிக்கவும் ஆகாதென்று யாவருக்குந் தெரியும். நீ ஒரு வியாச்சியத்துக்காக நீதி ஸ்தலத்துக்குப் போனால் நியாயாதிபதி சமுகத்தில் பேசவுஞ் சிரிக்கவுந் துணியாமல், நடக்கிறதையும், நீதியதிபதி சொல்லுகிறதையுங் கவனமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுவாயல்லோ? இராசாக்களுக்கெல்லாம் இராசாவாயிருக்கிற சேசுநாதர் தாமே கோவிலிலே வாசம் பண்ணுகையில் அவரை அபசாரம்பண்ணி விளையாடுகிறதென்ன? பூசை நேரத்திலே பராமாக நின்று, செபம் பண்ணாமலும் பிரசங்கங் கேட்காமலும் பக்தியில்லாதவனாயிருந்தால் பிரயோசனமென்ன? ஒன்றுமில்லையே. ஆனால் புறத்திக் காரியங்களை விட்டுப் பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆண்டவரை நினைத்துக் கொண்டு, உனக்காகவும் பெண்சாதி, பிள்ளை, சிநேகிதருக்காகவும் வேண்டிக் கொண்டாலே சுவாமி ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொள்வாய். மற்ற நாட்களில் உலக காரியங்களுக்காகக் கவலைப் பட்டபின் சர்வேசுரனுக்கும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குங் குறிக்கப்பட்ட திருநாட்களில் உன் ஆத்துமத்தை நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாமோ? சர்வேசுரனுடைய ஆசீர்வாதமில்லாமல் பிழைக்கலாமென்றிருக்கிறாயோ? கூடாதென்றால் அவர் நியமித்த திரு நாட்களை அனுசரியாமல் புத்தியில்லாத மிருகங்களைப் போலே நடப்பானேன்?

ஓ பிரியமான சகோதரரே, இவ்வுலகத்தில் எத்தனைப் பிரயாசப்பட்டாலும், எத்தனை ஆஸ்தி சம்பாதித்தாலும், எத்தனை நாள் பிழைத்தாலும் முன்னும் பின்னும் எல்லாவற்றையும் விட்டுச் சாகத்தானே வேண்டும். அந்தப் பயங்கரமான நாள் வரும்போது நாம் செய்த புண்ணியந்தவிர மற்றொன்றையும் வைத்திராமல் சுவாமி சந்நிதியிலே போய்த் தீர்வையிடப் படுவோமே. அப்படி நமக்குத் தீர்வையிடுஞ் சுவாமிக்கு இப்பொழுதே ஊழியம் பண்ணாதவர்கள் அப்பொழுது அவராலே கை விடப் படுவார்கள் என்று யோசித்தால், எத்தனையோ பக்தியோடே பூசை காண்போம், எத்தனையோ ஆசையோடே அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வேண்டிக் கொள்ளுவோம்.

சகோதரரே பாருங்கள். சேசுநாதர் தாமே நமக்குள்ளே எழுந்தருளி வருகிறார், நம்முடைய கோவிலிலே இந்தப் பீடத்திலே மெய்யாகவே வாசம் பண்ணுகிறார், நம்மை இரட்சித்தவரோ, நமக்காகத் தம்முடைய திருவிரத்த மெல்லாஞ் சிந்தினவரோ, திருச்சபையை ஸ்தாபித்தவரோ, நம்முடைய ஆண்டவரே, நமக்கு மோக்ஷ பாக்கியத்தைக் கொடுக்க ஆசையும் வல்லமையுமுள்ளவரோ அற்ப வஸ்துக்களாயிருக்கிற நமக்குள்ளே இறங்கி வாசம் பண்ணுகிறது எத்தனையோ தயவு! அவர் சர்வேசுரனாக எங்கும் இருந்தாலும், மனுஷனாகிய மட்டும் எங்கும் இராமல் மோக்ஷத்திலும் தேவநற்கருணையிலும் மாத்திரம் இருக்கிறார்.

இப்படியிருக்க, அவர் இராசாக்கள் அரமனையில் இறங்காமல் சிறப்பில்லா இச்சிறு கோவிலிலே எழுந்தருளி வருகிற தென்ன? ஆ! கிறீஸ்தவர்களே, வீடுமின்றி, பரிவாரமுமின்றி, ஒரு குல யில் பிறந்து, துன்பத்தில் வளர்ந்து, சிலுவையில் அறையுண்டு, பாதகனைப் போல இறந்த சுவாமி மனுஷருடைய செல்வங்களை வெறுத்து, அவர்களுடைய இருதயத்துக்கு மாத்திரமே ஆசைப் படுகிறார். அதினாலே யல்லோ முந்தமுந்தச் சில இடையர்களைத் தம்மிடத்தில் கூப்பிட்டார்? அதினாலே யல்லோ மனிதராலே எண்ணப்படாத சில நீச பேர்களை அப்போஸ்தலராக எற்படுத்தினார்? அதினாலே யல்லோ சிறியோரைப் படிப்பிக்கவும் வியாதிஸ்தரைக் குணமாக்கவும், அழுகிறவரைத் தேற்றவும் பாவத்தில் தூங்குகிறவரை எழுப்பவும் அத்தனைப்பிரயாசப் பட்டார்? அத்தனைத் தயவுள்ள சுவாமி உங்களை அழைக்கும் போது, வரமாட்டோம் என்று சொல்லலாமா? அவர் அளவில்லாத பட்சத்தோடே நம்மைப் பார்க்கும்போது, அவரைநாம் பாராமல் மறதியாயிருக்கத் தகுமா? சரீரத்துக்காக அத்தனைக் கஷ்டமும் பிரயாசமும் பட்டு, நம்முடைய ஆத்துமத்துக்காக ஒன்றுஞ் செய்யாமல் இருக்கிறது நியாயமா? ஓ! ஆண்டவரே, சுவாமி, எங்களை இரட்சியும். இதோ உம்முடைய திருப்பாதத்தில் விழுந்து உம்மை வணங்குகிறோம். நாங்கள் செய்த பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப் பட்டு இனியாகிலும் உம்மைச் சிநேகிக்கவுஞ் சேவிக்கவும் பிரதிக்கினை பண்ணுகிறோம். எங்கள் ஆ[illegible]

நீரே, இரட்சகர் நீரே, எங்கள் திரவியம் நீரே, பாக்கியமெல்லாம் நீரே, ஓ! எங்கள் நல்ல சேசுவே, வாரும், எங்களை விடாமல் எங்கள் கோவிலிலே வாசம் பண்ணுகிறாப் போலே நாங்களும் மோட்சத்தில் உம்மோடே கூட இருந்து உம்மைத் தரிசிக்கச் செய்தருளுஞ் சுவாமி.—ஆமென் சேசு.

ELEVENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Fourth Commandment.

பிதாவையும் மாதாவையும் சங்கித்திருப்

பிரியமான கிறீஸ்தவர்களே, இந்த நாலாங் கற்பனையில், பிள்ளைகள் தங்கள் தாய் தகப்பன் மட்டிலும், தாய் தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகள் மட்டிலும், கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவர்கள் மேற்பட்டவர்கள் மட்டிலும், மேற்பட்டிருக்கிறவர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் மட்டிலும் அநுசரிக்க வேண்டிய கடமைகள் அடங்கி இருக்கின்றது.

முதலாவது.—பிள்ளைகள் தங்கள் தாய் தகப்பன்மாரைச் சிநேகிக்கவும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியவும் உதவியொத்தாசை பண்ணவுங் கடவார்கள். அவனவன் தன்னைத்தானே சிநேகிக்குமாப்போலே மற்றவர்களைச் சிநேகிக்க வேணுமென்று சுவாமி கட்டளையிட்டிருக்கப் பிள்ளைகள் தங்களைப் பெற்று வளர்த்தவர்களைச் சிநேகியாமல் இருந்தால் மகா பாவமாயிருக்கும் என்பது சத்திய மாமே. மிருகங்களில் முதலாய் இந்த சுபாவ பட்சம் உண்டென்று யாவருக்குந் தெரியும். கோழியானது தன் குஞ்சுகளை அடைபோட்டே விசாரிக்கிறாப் போலே, குஞ்சுக

னும் அதைப் பட்சத்தோடே தேடவும் பின்
செல்லவும் முதலிய அவையின் அடையாளங்க
ளைக் காட்டவுங் காண்கிறோம். [illegible]டு மிருகங்க
ளுந் தங்களைப்பெற்ற தாயை நேசிக்கும். இப்
படியிருக்கப் புத்தி ஞானமுள்ள மனுஷர்கள்
தங்கள் பெற்றோரைச் சிநேகிக்கிறதும், மேன்
மையாக எண்ணி மதிக்கிறதும் இராசாக்களை
விடச் சங்கிக்கிறதுங் கனமான கடமையென்று
சொல்லத் தருமல்லவா? ஆனால் இந்த [illegible]ம்
இருதயத்தில் இருந்தால் வெளியே கூட விளங்
கும். எப்படி யென்றால்; ஒரு பிள்ளை: என் தாய்
தகப்பனைச் சிநேகிக்கிறேன் என்று சொல்லிப்
பின்பு தாய் தகப்பன் வா-போ-இப்படிச் செய்
யென, பிள்ளை மாட்டேன் என்றால், அது புளுகு
ஒழிய மெய்யான பட்சமல்லவே. அடுப்பிலே
நெருப்பு இருக்கப் புகைச்சல் உண்டாகும்; மர
த்தின் அருமை பழத்தினால் தெரியும்; சேவக
னுடைய பராக்கிரமம் யுத்தத்தில் விளங்கும்.
அப்படிப் போலப் பிள்ளைகள் தங்கள் பிதாவை
யும் மாதாவையும் வாயினாலே ஸ்துதித்து அவர்
களுக்குக் கீழ்ப்படியவும், உதவிசெய்யவும் மாட்
டாமல் இருந்தால், அவர்கள் துஷ்ட மிருகங்க
ளைப் பார்க்கிலும் நீசர் என்றுங் கொடியர் என்
றுஞ் சொல்லத் தகும். மோயீசனுடைய ஐந்
தாம் ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறதைக் கேளுங்
கள்:— பிதா மாதாவின் வார்த்தையை நிந்தித்து
அவர்களாலே தண்டிக்கப்பட்டு மீறி நடக்கிற
ஒரு அஷ்டப் பிள்ளை ஒருவனுக்கு இருந்தால்,
பிதா மாதா அவனைப் பிடித்துப் பட்டணத்தின்

முதியோர்களிடத்தில் [illegible]கொண்டுபோய், எங்கள்
மகனாகிய இவன் முரட[illegible]த் தனமாய் எங்களை
எதிர்த்துப் பார்த்து [illegible]க்கிறான் என்று சொ
ல்வார்கள். அப்போ[illegible]ணத்தார் எல்லாரு
ங்கூடி. அவனை[illegible]லெறிந்து கொல்லக் கட
வார்கள் என்பதாம். [illegible]த்திரர்களா சுவாமி தாமே
இட்ட கட்டளை? [illegible]தக் கேட்டுப் பிள்ளைகள்
யாவருந் தங்[illegible] பிதாவையும் மாதாவையுந்
[illegible]ம் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நட
க்கவும் உதவி செய்யவும் வேணுமென்று அறி
யக் கடவார்கள். தங்கள் தாய் தகப்பன்மார்களை
எதிர்த்து, ஏசி நிந்தித்து அடித்து சங்கிக்காத
பிள்ளைகள் இவ்வுலகத்தில் மனுஷர்களால் தண்
டிக்கப் படாதே போனாலும், மறுலோகத்தில்
சுவாமியாலே கை விடப்பட்டு அளவில்லாத
வேதனைக்குத் தீர்வையிடப் படுவார்கள்.

இரண்டாவது,-தாய் தகப்பன்மார்கள் தங்
கள் பிள்ளைகளைச் சிநேகிக்கவுங் காப்பாற்றவுங்
கடவார்கள். மிருகங்கள் தங்கள் குட்டிகளைச்
சிநேகிக்குமாப் போல் மாத்திரந் தன் பிள்ளை
யைச் சிநேகிப்பது போவாது. மனுஷருக்குச் சரீ
ரமும் ஆத்துமமும் இருக்கிற படியினாலே, தாய்
தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய சரீரத்தை
மாத்திரமே விசாரிப்பதல்லாமல், அவர்களுடைய
ஆத்துமத்தையுங் காப்பாற்றக் கடவார்கள் என்
பதற்குச் சந்தேகமில்லை. [illegible]ச்சட்டையி[illegible]
லே உன் பிள்ளை மந்திர குறிப்பிடம் படிக்காம
லும், பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யாமலும், பாவச்
சேற்றில் புரண்டு பொல்லாதவனாய் நரகத்தில

விழுந்தால், இவனுடைய பாவமெல்லாம் உன் தலைமேல் அல்லோ இருக்கும்; சுவாமி உன்னையே பழி வாங்குவார். [illegible] காரியத்திலே அநேகம் பேர் [illegible] கிறார்கள்! தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு [illegible] வஸ்திரங்களைக் கொடுத்தாலும், அவர்கள் செபம் பண்ணுகிறார்களோ, நல்ல பள்ளிக்[illegible]த்துக்குப் போகிறார்களோ, மந்திர குறிப்பிட[illegible] படிக்கிறார்களோ, பூசைக்குப் போகிறார்களோ இவைகளை விசாரிக்காததினாலே அந்தப் பிள்ளைகள் எசமானில்லாத நாய்களைப் போலே இங்குமங்குந் திரிந்து, புத்தியீனராய்ப் புண்ணியத்தின் பேர் முதலாய் அறியாமல், காண்போர் மனம் நொந்து இப்பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் என்ன சாபம் அடைந்தார்களோ வென்று சொல்லும்படி கெட்டத்தனமாய் நடக்கவும் பேசவும் காண்கிறோம். தன் பிள்ளையை நியாயமாய்த் தண்டிக்காமல் அதிக இளக்காரங் கொடுத்து அவனுடைய அக்குணத்தை வளர்க்கிற தாய் தகப்பன் சுவாமியாலே தண்டிக்கப்படுவார்கள். வேத புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி, ஞான முள்ள புத்திரன் தன் பிதாவைச் சந்தோஷப் படுத்துகிறான்; அக்குண முள்ள புத்திரனோ தன் மாதாவுக்கு விசனம் வருவிக்கிறான். பிள்ளையைத் தண்டிக்காமல் விடாதே: நீ பிரம்பினால் அவனை அடித்தாலும், நரகத்திலே விழாதபடி அவன் ஆத்துமத்தைத் தப்புவிப்பாய்.—பிரம்புந் தண்டனையும் ஞானத்தை விளைவிக்கும்; தன் இஷ்டப்படி நடக்கவிட்ட பிள்ளையோ தன் மாதாவுக்கு இலச்சை வருவிப்பான். நீ உன் பிள்ளையைத் தண்டித்தால் பின்னிட்டு உன் மனங்குளிரச்செய்வான். ஆகையால் தன் பிள்ளையைச் சினேகிக்கிறவன் எந்நேரமும் அவன் மேல் கண்ணுண்டாயிருந்து அவன் செய்வதுஞ் சொல்லுகிறதுங் கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு, புண்ணிய நெறியைக் காட்டவும் பாவத்தை விலக்கவுங் கடவான்.

மூன்றாவது,—பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை சினேகித்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேணுமென்கிறாப் போலே, கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவர்கள் யாவருந் தங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கிறவர்களைச் சினேகிக்கவும் மதிக்கவும் வேண்டியது. ஏனென்றால், தண்ணீர் ஊற்றினின்று சுரக்குமாப் போல மனிதருக்கு உண்டான அதிகாரமெல்லாஞ் சர்வேசுரனாலே வருகிற தொழிய மற்றப்படியல்ல. ஆகையால் பிரசைகள் தங்கள் இராசாவுக்கும் ஊழியக்காரர் தங்கள் எசமானுக்குஞ் சிறியோர்கள் பெரியோர்களுக்குங் கீழ்ப்படிந்து நடக்கையில் அவர்களெல்லாருஞ் சுவாமியுடைய சர்வ அதிகாரத்துக்குப் பணிந்து அவருக்கே கீழ்ப்படிவது போலாகும். இதில் அவர்கள் திருச்சபைக் கெல்லாம் பிரத்தியட்ச தலைவராயிருக்கிற அர்ச். பாப்பானவருக்கும், தங்கள் மேற்றிராணிமாருக்கும், குருக்களுக்குங் கீழ்ப்படியக் கடவார்கள் என்று உறுதி. ஏனென்றால், சேசுநாதர் தாமே: திருச்சபையின் சொற்படி கேளாதவன் அஞ்ஞானியைப் போலே உனக்கு ஆகக் கடவான் என்று திருவுளம் பற்றினார். ஆகலால் திருச்சபையின் கீ

க்கட்டோர்க்குக் கீழ்ப்படியா திருக்கிறவர்கள் சத்திய வேதத்தை மறுதலித்து அஞ்ஞானத்தில் விழுந்தாற்போல் ஆவார்களென்பது சத்தியமாமே.

நாலாவது.- மேற்பட்டிருக்கிறவர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகளைப் போல் காப்பாற்றவும் விசாரிக்கவும் வேண்டியது. எசமான் தன் ஊழியக்காரனுக்கு நியாயத்தின் படியே சம்பளங் கொடுக்காவிட்டால், இது கனமான பாவமாயிருக்கும். இதல்லாமல், வேலைக்காரரை மிருகங்கள்போல் நடத்தாமல், அவர்கள் ஆத்தும நன்மையைப் பார்த்துக் கொள்வது கடன். உனக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்கள் உன் குற்றத்தினாலே பூசை காணாமலும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலும் நன்மை வாங்காமலும் இவை முதலிய கடமைகளை அநுசரிக்காமலுங் கெட்டு நரகத்திலே விழுந்தால், இந்த நிர்ப்பாக்கியத்துக்கு நீயே காரணமானதையால் நீ உன் சகோதரனைக் கொலை செய்வதைப்பார்க்கிலும் அதிக பாதகத்தைக் கட்டிக் கொண்டாயென்னத் தகும். சுவாமிசந்நிதியிலே, உன் ஆத்துமத்துக்கும் ஊழியக்காரன் ஆத்துமத்துக்கும் வித்தியாசம் உண்டோ? இல்லையே. ஆதலால் உன் ஆத்துமம் உனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறாப்போல உனக்காகப் பிரயாசப்பட்டு உன்னிமித்தம் சேவிக்கிறவனுடைய ஆத்துமத்தையும் நேசித்து விசாரிக்கக் கடவாய்.

கடைசியிலே அறிய வேண்டியதென்னவெனில், சர்வேசுரன் எல்லாவற்றிற்கும்பிதாவும்

ஆண்டவருமாயிருக்கிறபடியால், சகலரும் அவருக்குமுந்தமுந்த ஊழியம் பண்ணக்கடவார்கள். ஆனதைப் பற்றித் தாய் தகப்பனாகிலும் பெரியோர்களாகிலுஞ் சுவாமி கட்டளைக்காவது அவராலே உண்டாக்கப்பட்ட திருச்சபைக் கட்டளைக்காவது விரோதம் ஏதாகிலுஞ் செய்யக் கற்பித்தால், பிள்ளைகளுங் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவர்களுஞ் சம்மதியாமல், மனிதர் சொற்படி செய்வதைப் பார்க்கிலும் சுவாமி சித்தப்படி செய்வதே கடமை என்றறிந்து, பாவத்துக்கு[illegible]யைத் தள்ளிச் சுவாமி கட்டளையையே அநுசரிக்க வேண்டியது.

பிரிய சகோதரரே, நாமெல்லாருஞ் சுவாமிக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவராலே அதிகாரம் பெற்றவர்களைச் சிநேகித்துச் சங்கித்துச் சேவித்துச் சர்வேசுரனுக்காகத் தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாய் நடப்போமானால் தேவ ஆசீர்வாதம் அடைந்து ஒழியாத இன்பத்தை அநுபவிப்போம் என்கிறதினாலே, பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரையும், தாய் தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளையும், சிறியோர்கள் பெரியோர்களையும், பெரியோர்கள் சிறியோர்களையுஞ் சிநேகித்து, எல்லாருஞ் சேசுநாதர் காண்பித்த வழியில் நடந்தால், மறுலோகத்தில் பிதா, சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, அளவும் முடிவுமில்லாத மோட்ச பாக்கியத்தை அடைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமாக.

TWELFTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Fifth Commandment.

அஞ்சாங் கற்பனை யாவது, கொலை செய்யாமல் இருப்பாயாக. இந்தக் கற்பனையினாலே புறத்தியாரையுந் தன்னையுங் கொலை செய்யவேண்டாமென்று விலக்கி யிருக்கிறதுந் தவிர, பிறரைக் கோபிக்கவும் நிந்திக்கவும் அபாண்டமாய்த் தூற்றவுஞ் சபிக்கவும் பழிவாங்கவும் அடிக்கவுங் கூடாதென்று விலக்கம் பண்ணி யிருக்கிறது.

சர்வேசுரன் ஒருவரே மனிதனுக்கு உயிர் கொடுப்பதுபோல அவர் மாத்திரமே உயிரைப் பறிக்க அதிகாரமுள்ளவராயிருக்கிறார். மேலும் மனிதனானவன் சர்வேசுரனுடைய சாயலாகப் படைக்கப்பட் டிருக்கிறதினாலே, கொலை செய்கிறது சுவாமியை அழிக்கத் தேடுவது போலேயாம். பிசாசானது இப்பாதகத்தின் அக்கிரமம் இம்மாத்திரமென்று அறிந்தமையால், துவக்கத் துவக்கி மனிதனை அந்தப் பாவத்தில் விழச்செய்தது. அதெப்படி யென்றால், ஆதித்தாய் தகப்பனுடைய மூத்தப் பிள்ளையாகிய காயீன் என்பவன் தன் சகோதரனை அபேல் என்னும் இளையவன்மேல் காய்மகாரப்பட்டு, அவனைவயல்

வெளியில் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கொலை
செய்தான். அப்போது சர்வேசுரன் அந்தத்
துரோகியைக் கூப்பிட்டு; உன் சகோதரன் எங்
கே? என்று கேட்க அவன்: நான் அறியேன்,
என் தம்பிக்கு நான் காவற் காரனோவென்று கர்
வத்தோடே சொல்லச் சுவாமி: என்ன செய்தாய்,
இதோ உன் சகோதரன் இரத்தம் பூமியினின்று
நம்மிடத்தில் ஓலம் இடுகிறதே ஆதலால் அவன்
இரத்தத்தினால் நனைந்த பூமியிலே நீ சபிக்கப்ப
ட்டிருப்பாய் என்று சாபம் இட்டார்.

இந்தக் கற்பனையின்படி சாதாரணமாய்க்
கொலை செய்யக் கூடாதே போனாலும், சில சம
யங்களிலே புறத்தியானைக் கொல்லலாம். எப்
படியென்றால்: நியாயமான யுத்தத்திலே போர்ச்
சேவகர் சத்துருக்களை அடிக்கிறதுங் காயப்
படுத்துகிறதுங் கொல்லுகிறதும் பாவமல்ல. இ
ராசாக்கள் பிரசைகளைக் காப்பாற்றவும் இராச்
சியத்தின் சத்துராதிகளை விலக்கவுஞ் சுவாமி
யாலே நேமிக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால், தங்க
ளுடைய சேனைகளைக் கொண்டு நியாயத்தின்
படி போராடவும், சத்துருக்களுடைய பட்ட
ணங்களைப் பிடித்துத் தங்கள் வசப்படுத்தவும்,
பெரும் பாதகர்களை வெட்டவும், அதிகாரமு
டையவரா யிருக்கிறார்கள். இதன்றியே, ஒரு சம
யத்தில் ஒரு பாதகன் நம்மைக் கொல்ல வரும்
போது, நம் முயிரைக் காப்பாற்ற வேறே வழி
யில்லாதே போனால், அவனை நாம் அடிக்கலாம்,
கொல்லலாம். அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் ஏதெ
ன்றால், தன்னைப் போலே புறத்தியானைச் சிநே

கிக்க வேணும் என்று கட்டளை யிருக்கிறதே.
ழிய நம்மைவிட அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கக் கட
னில்லை. ஆதலால் புறத்தியான் ஒருத்தன் நம்
மைக் கொல்லவந்தால் நாம் தப்பிப்போவதற்கு
மார்க்கமில்லாவிட்டால் அவனை அடிக்கலாம்,
அவசரத்திலே கொல்லலாம் என்பதற்குச் சந்
[illegible]மில்லை.

அஞ்சாங் கற்பனையினாலே கொலை செய்ய
வேண்டாம் என்று விலக்கியிருக்கிறது மல்லா
மல், சரீரத்திலாவது ஆத்துமத்திலாவது புறத்
தியானுக்குத் தின்மை செய்யப்படாதென்று
விலக்கியிருக்கிறது. இப்படிப் புறத்தியானை அடி
க்கிறதும், நஷ்டப் படுத்துகிறதும், வேலைக்கார
ர்களால் தாளப்படாத வேலை வாங்குகிறதும்
கூலி கொடுக்காமல் இருக்கிறதும், அநியாய
மாய்க் கோபிக்கிறதும், நிந்திக்கிறதும், பகைக்
கிறதும், சண்டை போடுகிறதும், வர்மத்தி
னாலே பேசாமலிருக்கிறதும், தூஷணிக்கிறதும்,
புறத்தியானுக்கு வந்த பொல்லாப்புகளைக் கண்டு
சந்தோஷப்படுகிறதும், அவர்களுக்கு வந்த நன்
மைகளைக் கண்டு கஸ்திப்படுகிறதும், அவர்கள்
செய்த குற்றங்களை வெளிப் படுத்துகிறதும்,
கோள் குண்டணி பேசுகிறதுஞ் சந்தோஷத்
தோடே கேட்கிறதும், அவர்களுக்குக் கேடு,
வியாதி, சாவு, வரவேணுமென்று ஆசைப்படு
கிறதும், தாய் தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு
மந்திர குறிப்பிடம் படிப்பியாமலும், புண்ணிய
வழி காண்பியாமலும், குற்றஞ் செய்தபோது
தண்டியாமலும், அவர்கள் கெட்டுப் போகும்

படி காரணமா யிருக்கிறதும், இவைமுதலிய வைகளும் இந்தக் கற்பனைக்கு விரோதமான பாவங்களாமே.

ஆனால் ஒருத்தன் என்னைப் பகைத்து மோசஞ் செய்தானே, என் மேல் கோள் சொல்லி என் பெயரைக்கெடுத்துப் போட்டானே, சொல்லப்படாத தெல்லாஞ் சொல்லி அவமானஞ் செய்தானே, இப்படிப்பட்டதைப் பொறுக்கக் கூடுமோ? இப்பேர்ப்பட்ட துரோகியைச் சினேகிப்பார் உண்டோவென்று சிலர் சொல்லுவார்களாக்கும். ஆம், கிறீஸ்துவர்களே, இதெல்லாத்தையும், மன்னிக்கத்தான் வேணும். இப்பாவிகளைச் சினேகிப்பதே கடன்; இல்லாவிட்டால், சுவாமி நம்முடைய பாவங்களைப் பொறுக்கவும் மாட்டார், நம்மைச் சினேகிக்கவும் மாட்டார். இது காரியத்திலே நமக்கு நாமே தீர்வையிடுகிறோம். அதெப்படியென்றால், தினந் தினஞ் சர்வேசுரனைப் பார்த்து: பிதாவே எங்கள் கடன்காரருக்கு நாங்கள் பொறுக்குமாப்போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப் பொறும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறோமல்லவோ? ஆதலால் பிறத்தியார் குற்றங்களைப் பொறுக்க மாட்டாதவன் ஓ, பிதாவே என்னுடைய பாவங்களை எனக்குப் பொறுக்க வேண்டாம் என்கிறாப்போல் ஆகுமே. மேலும், சுவாமி வேணும் என, மனுஷர் கூடாதென்னவோ? எங்களைப் பகைத்துத் தின்மை செய்தவர்களைச் சுவாமிக்காகச் சினேகிக்க வேணுமென்று சேசுநாதர் கற்பித்திருக்க நாம் இப்படிச் செய்ய மாட்டோமென்றால்,

சேசுநாதசுவாமி நல்வாக்கியத்தைக் கற்பித்திருக்கிறார் என்கிறாப் போல் ஆகும். ஆகையால் இந்த மேலான புண்ணியத்தைக் கட்டளையிட்ட சுவாமி தாமே அதைமுடிக்க அநுக்கிரகங் கட்டளையிடுவார் என்று நிச்சயித்து, நம்முடைய சத்துருக்களுக்குத் தின்மை செய்யாமல் நன்மையையே செய்யக்கடவோம்.

தாய் தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகள் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு மிகவும் எச்சரிக்கையாயிருக்கக் கடவார்கள். சுவாமி அவர்களுடைய கையில் பிள்ளைகளின் சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறதினாலே, அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய சரீரத்தைக் காப்பாற்றுகிறாப் போலே ஆத்துமத்தையும் மகா சாக்கிரதையோடே பாதுகாக்க வேணும். ஒருத்தன் தன் பிள்ளையைக் கொலை செய்தால் அவனை மகா மகா பாதகன் என்பார்கள். ஆனாலும் பிள்ளையினுடைய ஆத்துமத்தைத் தாய் தகப்பன் துர்மாதிரிகையினாலே கெடுத்துவிட்டால், அதைவிட அதிக பாதகமான பாவமுண்டோ சொல்லுங்கள். மேலும், சில ஸ்திரீகள் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையுங் கொலை செய்கிறார்களே. ஐயோ! ஞானஸ்நான மில்லாமல் செத்த குழந்தைகள் சுவாமியைத் தரிசிக்க மாட்டார்களல்லோ? இப்படியிருக்கக் கருப்பஞ் சிதைக்கிற தாயானவள் மெய்யாகவே தன் பிள்ளையுடைய சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையுங் கெடுத்துப் போடுகிறாள் என்

பதற்குஐயமில்லை. இந்தப்பாதகத்துக்குத் தாய்ப் புத்தியினாலாவது, மருந்து கொடுக்கிறதினாலாவது, உதவி செய்கிறவனுங் கொலை செய்கிறான் என்று சொல்லத்தகும்.

கிறீஸ்துவர்களே, நாமெல்லாருஞ் சர்வேசுரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியினாலே, நம்மிடத்தில் சண்டை, சச்சரவு, கோபம், மனஸ்தாபம் உண்டாகாதபடிக்குப் பிரயாசப்படக்கடவோம். ஆனால் ஒரு வேளை நமக்குள்ளே ஏதாகிலும் வித்தியாசங் கஸ்திபிறந்தாலும், உடனே சுவாமி நமக்காகச் செய்ததை நினைத்துப் புறத்தியாரைப் பகையாமல், சுவாமிக்காக அவர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து முன்போலவே அவர்களைச் சிநேகிக்கவும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவுங் கடன் உண்டென்று எப்போதும் நினைத்துக் கொள்ள வேணும். தன் சகோதரனைப்பகைக்கிறவன் பிதாவுக்குப் பிரியப்பட மாட்டான். குடும்பத்தில் சமாதானமே ஜீவியம் என்கிறப் போலே, பிறர் சிநேகமில்லாத கிறீஸ்துவர்கள் மெய்யான கிறீஸ்துவர்களல்லவென்றும், ஒழியாத பிறர்சிநேகமுள்ளவர்களே இவ்வுலகத்திலும் மறுலோகத்திலுஞ் சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்டு, அவருடைய ஆசீர்வாதத்தினாலே இங்கே சந்தோஷமும் அங்கே மோக்ஷமும் அடைவார்களென்றும் அறியக் கடவீர்கள்.

THIRTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Sixth and Ninth;—Seventh and Tenth Commandments.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, இந்தப் பிரசங்கத்திலே சர்வேசுரனுடைய ஆறாங் கற்பனையும் ஒன்பதாங் கற்பனையும், ஏழாங் கற்பனையும் பத்தாங் கற்பனையும் வெளிப்படுத்துவோம். ஆறாம், ஒன்பதாங் கற்பனைகளினாலே மோகமும், ஏழாம்-பத்தாங் கற்பனையினாலே அநியாயஞ் செய்யவும் இச்சிக்கவும் வேண்டாமென்று விலக்கியிருக்கிறது.

ஆறாங் கற்பனையாவது:—மோகம் அகம்பியாகமனம் பண்ணாதிருப்பாயாக.—ஒன்பதாங் கற்பனையோ: பரதாரத்தை அபேட்சியாதிருப்பாயாக.

ஆறாங் கற்பனையினாலே விலக்கியிருக்கிற பாவங்கள் ஏதென்றால், கற்புக்கு விரோதமான மோகக்கிரியைகளுங் கெட்ட பார்வைகளும், உதாசன வார்த்தைகளுஞ் சிற்றின்பப் பாட்டுகளும், புறத்திலே செய்யப்படும் முதலிய மோக பாவங்களுமாம். ஒன்பதாங் கற்பனையினாலேயோ, மோக ஆசைகளுந் தூர்விசாரங்களுங் கெட்ட நினைப்புகளும் உள்ளத்திலே கட்டிக்கொள்ள

ப்படும் இதுமுதலிய மோக பாவங்களும் விலக்கி
யிருக்கிறது. சர்வேசுரன் சர்வவியாபகமுஞ் சர்வ
ஞானமு முள்ளவரா யிருக்கின்றமையால், புறத்
திலே செய்யப்படுகிறதை அறிந்திருக்கிறது போ
லவே, மனுஷர் உள்ளத்திலே நினைக்கிறதையும்
விரும்புகிறதையும் முழுதும் அறிந்திருக்கிறார்.
ஆதலால் ஒருத்தன் புறத்திலே பாவஞ் செய்யா
தேபோனாலும், வேணுமென்று,மனசு பொருந்
தி அப்பாவத்தைச் செய்யநினைத்து ஆசைப்ப
ட்டால், அவன் சுவாமி முன்னிலையில் மெய்
யாகவே பாவத்தைக் கட்டிக் கொண்டான் என்
பது சத்தியம்.

பரமண்டலம் பூமண்டலத்துக்கு மேற்பட்
டிருக்கிறது போல, ஆத்துமமானது சரீரத்து
க்கு மேற்பட்டிருக்கும். மோக பாவத்தினாலே
ஆத்துமஞ் சரீரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டுச் சுவாமி
முன்னிலையில் அவலக்ஷணமாய்ப் பசாசுக்கு அடி
மையாகிறதினாலே, இந்தப் பாவத்தின் அக்கிர
மமுங் கொடுமையும் இம்மாத்திரமென்று சொ
ல்லி முடியாது. இராசாவானவன் தன் கிரீடத்
தை எடுத்துப் போட்டு,ஆடையாபரணங்களைக்
கழற்றி அடிமை போல நீச வேலைசெய்வதும்,
நியாயாதிபதி தன் மேலான உத்தியோகத்தை
மறந்து பாதகரோடே விளையாடுவதும், சேனா
திபதி நாண மற்றவனாய்ச் சத்துருக்களோடே
சிரித்துப் பரிகாசம் பண்ணுவதும், இவையெல்
லாம் எப்படி அவலக்ஷணமா யிருக்குமோ, அதி
லும் தன் சரீரத்தின் நிமித்தம் மோகத்தினாலே ஆ
த்துமத்தைக் கெடுப்பதும் அதிக அவலக்ஷணமா

யிருக்கும் என்று சொல்லவேண்டும். கற்புக்கு
விரோதமான பாவங்களில் தானாவது புறத்தியா
ராவது விழுகிறதற்குக் காரணமானவைகளைச்
செய்கிறதுஞ் செய்விக்கிறதுஞ், சாவான பாவ
மாயிருக்கும் என்று வேத சாஸ்திரிகள் எல்லா
ருஞ் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே ஒருத்தன்
கெட்ட புஸ்தகங்களை வாசிப்பான், அல்லது புற
த்தியாருக்கு வாசிக்கக் கொடுப்பான்; வேறொ
ருத்தன் சிற்றின்பப் பாட்டுகளைப் பாடுவான்,
அல்லது சந்தோஷத்தோடே கேட்பான்; இன்
னொருத்தன் மனது பொருந்திக் கெட்ட பார்
வைகளைப் பார்ப்பான், அங்க சேஷ்டைகளைச்
செய்வான், பாவத்தை அறியாதவர்களுக்குத்
துர்ப்புத்தி சொல்லுவான், பாவத்துக்கு ஏது
வான போகாத இடங்களில் தானும் போய் மற்
றவர்களையும் போகச் செய்வான், பேசாத ஒடி
யம் அதப்பியம் உதாசனங் கக்கித் தனக்கும் புற
த்தியாருக்கும் ஆகாத விகாரங்களைவருவிப்பான்,
மதுபானம் அதிகமாய்க் குடிப்பான், மற்றவர்க
ளுங் குடிக்கச் செய்வான்; இப்படிப்பட்டவர்க
ளெல்லாருந் தாங்களும் புறத்தியாரும் மோக பா
வத்தில் விழுகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறபடி
யினாலே கனமான பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்
ளுகிறார்கள். அர்ச். பெற்நார்தென்பவர் சொன்
னது என்னவென்றால்: கெட்டுப்போன சம்ம
னசுக்களின் பாவம் ஆங்காரம்; மனிதர்களின்
பாவம் பொருளாசை; மிருகங்களின் பாவ
மோ காமாதுரமே என்றார். ஆகையால் இந்தப்
பாவத்தைச் செய்கிறவன் மனுஷ பாவத்தைக்

கிடந்து புத்தியில்லாத மிருகங்களின் சுபாவத்தில் விழுந்திருப்போரே அவைகளைவிட நீசத்தனமுள்ளவருமாவாரென்னத்தகும்.

இதுகாரியத்தில் அவசியமாய் அறியவேண்டியது என்னவென்றால்: சமுசாரமில்லாத ஸ்திரீ புருஷர்கள் தங்களுக்குள் அகப்பியாசமென்னப்பட்ட விபசாரம் பண்ணுகிற பாவம் வேறு, சமுசாரிகள் சோரஸ்திரீ அல்லது சோரபுருஷனோடு விபசாரம் பண்ணுகிற பாவம் வேறாயிருக்கின்றது. அதிலும் இது பெரியதாயிருக்கின்றது. பின்னும் அன்னியரோடு செய்த மோகபோகமும் உறவின் முறையாரோடு செய்த மோகபோகமும் வெவ்வேறான பாவங்களானதினாலே, பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது இப்படிப்பட்ட பாவத்தைக் கிரியையினாலே யாவது ஆசையினாலே யாவது கட்டிக்கொண்ட நீ சமுசாரியோ அல்லவோ வென்றும், மற்றொருவர் கலியாணக் காரனோ, அல்லது கலியாணக் காரியோ, கிட்டின உறவோ தூரத்து உறவோ அந்நியரோ வென்றுஞ் சொல்லக்கடவாய்.

மேலும் பசாசு பொருந்திக் கெட்டநினைவுகளை நினைக்கிறது பாவமென்று சொன்னோமே. ஆனால் இந்த நினைவு வந்தவுடனே அதுக்குச் சம்மதியாமல் விலக்கிப் பாவத்தில் விழாதபடிக்குப் பத்திவிசுவாசத்தோடே வேண்டிக்கொண்டால் பாவம் இல்லையென்று அறியவேணும். மனுஷர்களுக்குத் தந்திரங்களைச் செய்வது

பசாசின் தொழிலாம். அந்தத் தந்திரமோ பாவமல்ல, பாவத்துக்குச் சம்மதிப்பதே பாவம். ஆகையினால் பசாசு எத்தனைத் தந்திரங்களைச் செய்தாலும், நம்முடைய சம்மதியில்லாமல் பாவம் அகப்பட்டாதென்று உறுதியாக உணர்ந்து கொண்டு, தந்திர நேரத்தில் அவநம்பிக்கைப் படாமல் தேவமாதாவின் அடைக்கலம் புகுந்து வேண்டிக் கொள்ளுவோமாகில், பசாசைச் செயித்து, அதின் தந்திரங்களில் அகப்படாமல் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்பது குன்றாத சத்தியமாமே.

ஏழாங் கற்பனையாவது.—களவாடாதிருப்பாயாக. பத்தாங் கற்பனையோ: பிறருடைமையை அபேட்சியாதிருப்பாயாக. ஏழாங்கற்பனையினாலே விலக்கியிருக்கிற பாவங்கள் ஏதெனில், புறத்தியாருடைய உடைமைகளைத் திருடுகிறதும், திருடினதை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளுகிறதும், புறத்தியாருக்குப் பொருள் நஷ்டம், பண நஷ்டம் வருவிக்கிறதும்.—பத்தாங் கற்பனையினாலேயோ, புறத்தியாருடைய உடைமைகளின் மேல் ஆசை வைக்கிறதும், ஏழாங் கற்பனையின்படி செய்யத் தகாததெல்லாஞ் செய்ய விரும்புகிறதும் விலக்கியிருக்கிறது.

மூன்று விசேஷ விதங்களில் புறத்தியார் உடைமைகளைத் திருடுவதுண்டு. அதாவது: களவு செய்கிறதினாலே, கபடத்தினாலே, அநியாயவட்டியினாலேயாம்.

களவு என்னவென்றால், ஒருத்தன் புறத்தியாருடைய பணமோ சரக்கோ ஏதோ வேறே

என்னென்ன வஸ்துக்களோ பலவந்தமாயாவது இரகசியமாயாவது பிடித்துத் தன் வசப்படுத்துவானே, அதே களவு என்னப்படும். கபடு என்ன? வர்த்தகன் கொள்வினை விற்பினை இவைகளிலே அளவு நிறையில் வஞ்சனை செய்வான்; ஒருத்தன் செல்லாத பணங்களை நல்லதென்று செலுத்துவான்; வேலைக்காரன் தன் வேலைக்கு அதிகமான கூலி கேட்பான், அல்லது ஒரு நாளைக்குள் செய்து முடிக்கவேண்டிய வேலையைத் தாமதமாய் இரண்டு மூன்று நாலஞ்சு நாள் பொறுத்து முடிப்பான்; ஒருத்தன் கண்டெடுத்த உடைமைகளை அதற்கு உடையவர்கள் ஆர் என்று விசாரியாமல் தானே வைத்துக்கொள்வான்; ஊழியக்காரன் தன் ஊழியங்களில் அசட்டையினாலே எசமானுக்கு நஷ்டம் வருவிப்பான்; இப்படிப் பட்டவர்களெல்லாருங் கபடம் பண்ணுகிறார்களாம்.

அநியாய வட்டி ஏதெனில், பணம் நெல் முதலியவைகளைக் கடனாய்க் கொடுத்து, அதினாலே அநியாயமான ஆதாயம் பெறுவது அநியாயவட்டியாம். கடுவட்டி வாங்கினவன் மெய்யாகவே திருடனென்கிறதினாலே, அநியாயமாய் வாங்கினதையெல்லாம் மறுபடி உடையவனுக்குக் கொடுக்கக் கடவான் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை.

எப்படியாகிலும் பாருடைமைகளைத் திருடினவர்கள் திருடினதை உத்தரிக்க வேணும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு இரட்சணியமேயில்லை. உத்தரிக்குமட்டும் அவர்கள் திருடரே

ஒழிய வேறல்ல. உடனே உத்தரிக்க அவகாசம் இல்லாதே போனால், கூடும் போது உத்தரிக்கிறேன் என்று கருத்தாயிருக்க வேண்டியது. உத்தரிக்கக் கூடும் என்றிருக்கக் கூடாதென்று சாக்கு போக்கு சொன்னால், அல்லது உத்தரிப்பேன் என்று சொல்லியும் உள்ளத்திலே உத்தரிக்க மனசில்லாதே போனால், இந்தக் கருத்தோடே பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணி நன்மை வாங்குகிறவன் தேவ துரோகஞ் செய்வானே ஒழிய மற்றப்படியல்ல.

பிரிய சகோதரர்களே, பிறர்சிநேகமற்றவன் தேவ சிநேகமுமில்லாதவன், ஆதலால் புறத்தியார் உடைமைகளைத் திருடுகிறவனும் அவைகளின் மேல் ஆசைப்படுகிறவனுஞ் சர்வேசுரனுக்குத் துரோகம் பண்ணுகிறான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.—சர்வேசுரனைச் சிநேகிப்பதும் புறத்தியானைச் சிநேகிப்பதும் இவ்விரண்டு கற்பனைகளும் ஏகதாயிருக்கும் என்று சேசுநாதர் தாமே திருவுளம் பற்றினார். ஆனதைப் பற்றி நீங்கள் எல்லாருஞ் சுவாமி நிமித்தம் புறத்தியாரைச் சிநேகித்து, ஒருகாலும் அவர்களுக்கு மோசம், பித்தலாட்டஞ் செய்யாமலுங் காய்மகாரப் படாமலும் அவர்கள் உடைமைகளை அபேட்சியாமலும் இருப்பீர்களானால், இவ்வுலகத்தில் சுவாமியாலே ஆசீர் வதிக்கப் பட்டு, மறுலோகத்திலும் அளவில்லாத வாழ்வு பாக்கியங்களையெல்லாம் அநுபவிப்பீர்களாக.

FOURTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Eighth Commandment.

சர்வேசுரனுடைய எட்டாங் கற்பனையாவது: பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக.

இந்தக் கற்பனையினாலே பொய்ச்சாட்சிமுதலிய பொய்களைச் சொல்ல வேண்டாமென்று விலக்கியிருக்கிறது. மோயீசனென்பவர் சர்வேசுரனை நோக்கி: சனங்கள் உம்முடைய நாமமேதென்று என்னைக் கேட்டால், நான் என்ன சொல்லுவேன் என்று கேட்கச் சுவாமி: நாம் இருக்கிறவரா யிருக்கிறோம்; இருக்கிறவர் என்னை அனுப்பினார் என்று சொல்லு என்றார். சர்வேசுரன் உத்தமமான உண்மையாயிருக்கிறார், எல்லாத்தையும் பார்க்கிறார். அவர் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. அவர் சொல்லுகிறதெல்லாம் பிசகாத சத்தியமாம். சேசுநாதர் சொன்னது என்னவென்றால்: பரமண்டலமும் பூமண்டலமும் ஒழிந்துபோம், நம்முடைய வாக்கியமோ ஒழியாதென்றார். பசாசானது பொய்யான வாக்கியத்தினாலே மனுஷரை வஞ்சிக்கிறாப்போலே, சுவாமி சத்தியத்தினாலேயே அவர்களை இரட்சிக்கிறார், அதைப்பற்றிச் சர்வேசுரனாலே உண்டாக்கப்பட்ட வேதஞ் சத்திய வேதம் என்னப்ப

டும். மெய்யைப் பேசுகிறவனும் சுவாமிக்குஞ்
சம்பந்தமுண்டு. பொய்யைப் பேசுகிறவனோ
பசாசோடே சம்பந்தம் பண்ணுகிறான். சத்திய
வேதத்தை விட்டுத் தங்கள் ஞானத்தையே நம்
பிக் கண் தெரியாத குருடர் போலத் திரியும்
பதிதர் உண்மையைப் பொறுக்க மாட்டார்கள்,
சுவாமி சொன்னது பொய்யென்றுந் தாங்கள்
பிதற்றுகிற பொய்யே மெய்யென்றுஞ் சாதிக்கி
றார்கள். பூர்வத்திலே சுவாமி ஆதித்தாய் தகப்
பனைப் பார்த்து: [illegible] கனியைத் தின்
றால் சாவீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கையில்,
பசாசானவன் இக்கனியைச் சாப்பிட்டால் சாக
வேமாட்டீர்கள் என்றது. இப்படியே சேசுநாதர்
தேவநற்கருணை உண்டாக்கினபோது: இதுஎன்
சரீரமும் என்னிரத்தமும் என்று சொன்ன
பிற்பாடு, பதிதர் வந்து இது சேசுநாதர் சரீரம
ல்ல, [illegible] அல்லவென்று பொய்யாகச் சொல்
லுகிறார்கள். சேசுநாதர் அப்போஸ்தலரை நோ
க்கி: இங்கே நீங்கள் அவிழ்க்கிறதெல்லாம் மோ
லோகத்திலும் அவிழ்க்கப்படும் என்று சொல்
லியிருக்க, பதிதர் இது [illegible] என்று சொல்
லுகிறார்கள். சுவாமி ஒரே திருச்சபையை ஸ்தா
பித்திருக்க, அவர்கள் ஆயிரஞ் சபைகளை உண்டு
பண்ணுகிறார்கள். ஆகையால் உண்மை சொல்
லுகிறவன் சுவாமியாலே சிநேகிக்கப்படுவான்; பொய்
சொல்லுகிறவனோ சுவாமியாலே வெறுக்கப்
படுவான்.

இப்போது பொய், பொய்ச் சாட்சி, அவ
தூறு, கோள், குண்டணி முதலியவைகள் இன்

னதென்றும், எம்மாத்திரம் பாவமென்றுஞ் சுரு
க்கத்திலே வெளிப்படுத்துவோம்.

புறத்தியாரை ஏய்க்கிறதற்குச் சொல்லு
கிற வார்த்தையானது, காட்டுகிற சாடையானாலும்
பொய் எனப்படும். பகடி பரிகாசத்துக்குச்
சொல்லப்படும் பொய்யும், உபகாரமாகச்சொல்ல
ப்படும் பொய்யும், புறத்தியாருக்கு நஷ்டம் வரு
விக்கிற பொய்யும், ஆக மூன்றுவகை பொய்
உண்டு. இம் மூன்று வகைகளும் பாவமாயிருந்தா
லும், நஷ்டம் வருவிக்கிற பொய் [illegible] கனமான
பாவம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பரிகாசத்
துக்காகவும் உபகாரத்துக்காகவும் சொல்லும் பொய்
யானது சர்வ உண்மையாயிருக்கிற சர்வேசுரனு
க்கு விரோதமான குற்றம், புறத்தியாருக்குக் கேடு
க்கச் சொல்லும் பொய்யோவென்றால் சுவாமி
க்கும் மனுஷர்களுக்கும் விரோதமான பாவ
மாம்.

எப்போதாகிலும் பொய் சொல்லலாமா?
ஆகாது. நம்மை ஒரு கேள்வி கேட்கிறவன் அப்
படிக் கேட்க அதிகாரமில்லாதவனாயிருந்
தால் உனக்குத் தெரியாதென்று மறுக்கலாம், அல்
லது மவுனமாயிருக்கலாம். ஆனால் எந்தச் சமய
த்திலும், எந்தக் காலத்திலும், பொய் சொல்ல
வேண்டாம்.

பொய்ச்சாட்சி என்னவென்றால், நீதிஸ்த
லத்தில், நியாயாதிபதி சந்நிதியில் புறத்தியாரைக்
குறித்துச் சொல்லுகிற பொய்யாம். இது உண்
மைக்கும் நீதிக்கும் பிறர்சிநேகத்துக்கும் விரோ

தமானதைப்பால் கனமான பாவமா யிருக்கும். இப்படிப் பொய்ச்சொன்னவன் தன் பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப் பட வேண்டியதல்லாமல் அதினாலே புறத்தியாருக்கு வந்த நஷ்டத்தையும் உத்தரிக்க வேணும். நீ சொன்ன பொய்ச் சாக்ஷியினாலே ஒருத்தன் பத்து ரூபாய்க்குத் தீர்வையிடப் பட்டிருந்தால், நீ அவனுக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அவன் சிறைச்சாலையில் வைக்கப் பட்டிருந்தால், நீயே அவன் பெண்சாதி பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றக் கடவாய். பொய்ச்சாட்சியினாலே யாவது வேறு பொய்யினாலாவது புறத்தியாருக்கு நஷ்டம் வந்திருக்கும் போதெல்லாம், பாவ சங்கீர்த்தனத்திலே குருவானவருக்கு அறிவித்து, அந்த நஷ்டம் எம்மாத்திரம் என்றும், உடனே உத்தரிக்க அவகாசம் உண்டோ இல்லையோவென்றுங் கபடில்லாமல் உள்ளபடியே தெரிவிக்காமற்போனால், கனமான பாவம் ஆகும். ஐயோ! வெகு பேருக்குத் தண்ணீர் குடிக்கிறதும் பொய் சொல்லுகிறதுஞ் சரி, புறத்தியாரை ஏய்க்கிறது சாமர்த்தியம் என்றெண்ணி, முட்களில் நகரும் பாம்பு போலத் தாங்கள் நினைக்கிறதை மறைத்து எல்லாரையும் ஏமாற்றத் தேடுகிறார்கள். கொஞ்சம் பணத்துக்குச் சொல்லப்படாத பொய் யெல்லாஞ் சொல்லுவார்கள். இருட்டிலே நடக்கிறவன் பாம்புக்குந் தேளுக்கும் பயப்பட்டு எச்சரிக்கையாய் நடக்கிறது போல, இப்படிப்பட்ட வஞ்சனைக் காரரோடே பேசினால், அவர்கள் வாயினின்று புறப்படுகிறதெல்லாம் மெய்யோ பொய்யோ வென்று சந்

தேகம் இருக்கிறதினாலே, [illegible] எல்லாரும் அவர்களை வெறுத்து, அவர்கள் வ[illegible]த்துக்குப் பயப்படுவார்கள். ஆனால் மனுஷ[illegible] மோசஞ் செய்தாலுஞ் சுவாமியை வஞ்சிக்கக் [illegible]மோ? பொய்யானது மறுலோகத்தில் செ[illegible]மோ? இல்லையென்றால் கொஞ்சம் இலாபத்துக்காவது பரிகாசத்துக்காவது சுவாமிக்குப் பொருந்தாத பாவஞ் செய்வது யோக்கியமல்லவென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, எந்த [illegible] பொய் சொல்லாமல் எல்லாத்தையும் உள்ளபடியே சொல்ல[illegible]வேணும்.

இந்தக் கற்பனையினாலே பொய்மாத்திரமல்ல, புறணி, குண்டணி, பிறர் மேல் குறை சொல்லலாகாதென்று விலக்கி யிருக்கிறது. நீ சொல்வது மெய்[illegible]யிருந்தாலும், அதினாலே புறத்தியாருக்கு நஷ்டமாகிலும் அபகீர்த்தியென்கிலும் [illegible] கஸ்தியாகிலும் வருவதாயிருந்தால் [illegible]ச் சொல்ல வேண்டாம். சொன்னால் பாவமாயிருக்கும். நியாயாதிபதி, ஊர் அதிபதி, குருக்கள் முதலிய அதிகாரமுள்ள பெரியோர்கள் உன் வாக்குமூலங் கேட்டால், அப்போது நீ அறிந்ததெல்லாம் அதிகமாய்ச் சொல்லாமலுங் குறைத்துச் சொல்லாமலும் உள்ளபடியே சொல்வது உனக்குக் கடனாயிருக்கும். அதிகாரமில்லாதவர்களோடேயோ புறத்தியார் மேல் குறை சொல்லவே வேண்டாம். இதற்கு நியாயம் ஏதென்றால் அவனவன் தன்னைத் தான் நேசிக்கிறாப்போலே புறத்தியாரை நேசிக்கக் கடவான் என்று கற்பித்திருக்கிறது அல்லவோ? ஆக

லால் மற்றவர்கள் என்னத்தைச் செய்ய உன்
க்கு நஷ்டமா யிருக்கிறதென்று காண்கிறாயோ
அதையே நீயும் அவர்களிடத்தில் செய்யக்கட
வாய். நீ ஒரு குற்றஞ் செய்திருக்கையிலே, அ
தை அறிந்த நான் அக்குற்றத்தை அங்குமிங்
கும் கூறி வெளிப்படுத்தும்படி விரும்புவா
யோ? நீயே சொல்லு. இல்லையென்றால், புறத்
தியார் ஒரு குற்றஞ் செய்தவுடனே, நீ அதைப்
பறை சாற்றுகிறாப் போலே எங்கெங்கும் பிர
சித்தப் படுத்தி, இவன் இப்படிச் செய்தான்,
அவள் அப்படி நடக்கிறாள் என்று ஆவலாதி கூ
அவாவென்? கழிவையான குப்பைகளைச் சீத்
துப் போட்டுத் தேடிக் கொண்டு
கருமாலும் அகப்பட்டவுடனே கா, கா வென்று
கூப்பிடுகிற காகம் போலே,
நீயும் புறத்தியார் குறைகளை நாலு திசையிலுஞ்
சாற்றுவதென்ன? சர்வேசுரன் நல்லவர்கள் செ
ய்யும் புண்ணியங்களைப் பாராட்டிப் பிரஸ்தாபம்
ஆக்குகிறார். பசாசோவென்றால் பாவிகள் செய்
யும் பாவங்களை வெளிப்படுத்தவும் அதினாலே
நல்லவர்களுக்கு இடறல் உண்டாக்கவுந் தேடு
மே. ஆதலால் புறத்தியார் மேல் புறணி, குண்ட
ணி, அவதூறு சொல்லுகிறவன் பசாசின் தூத
னே என்று சொல்லத் தகும்.

கிறீஸ்துவர்களே, உங்களுக்குள்ளே புறத்
தியாரை நிந்திக்கவுந் தூஷணிக்கவும் வழக்கம்
உண்டென்று நீங்களே அறிந்திருக்கிறீர்கள்; கோ
பமாயிருக்கும் போது சொல்லப்படாத நிஷ்டூரம்,
அசப்பியம், உதாசன வார்த்தை யெல்லாஞ்சொ

ல்லுவீர்கள். பழிவாங்கப் பொய்க்குற்றம் உண்
டாக்கி அபாண்ட மெல்லாஞ் சொல்லிப் புறத்
தியாருக்கு வெட்கமுங் கஸ்தியும் வருவிப்பீர்
கள். சில சமயங்களிலே கிறீஸ்துவர்கள் தங்
களை அத்தனைப் பக்ஷத்தோடே விசாரிக்கிற குரு
க்கள்மேல் பகைவைத்து, அக்கியானிகள் நாணு
ம்படி அவர்களை நிந்திக்கவுந் தூஷணிக்கவும் ஆ
வலாதியெல்லாஞ் சொல்லவுங் காண்கிறோம்.
கோபங் கொண்டவன், தகப்பனோ, தாயோ,
குருவோ, ஆணோ, பெண்ணோ, ஒன்றும் பாரா
மல், வாயில் வருகிறதெல்லாங் கக்கிவசித் திட்டி
வைது அவமானஞ் செய்வான். அந்தத் தூஷணை
யெல்லாம் மெய்யென்று அஞ்ஞானிகள் கேட்ட
வர்கள் நம்பினால் ஐயோ! புறத்தியாருக்கு எத்த
னையோ நஷ்டம், எம்மாத்திரங் கேடு, எப்பேர்
ப்பட்ட அவமானம்!—

சகோதரரே, இனியாகிலும் பொல்லாப்பான
வார்த்தை யெல்லாம் நீக்கிப் புறத்தியாரை
மோசஞ் செய்யாமலுந் தூஷணிக்காமலும் நிந்
திக்காமலும் நடவுங்கள். அப்போதுதான் மெய்
யான கிறீஸ்துவர்களா யிருப்பீர்கள்; அப்போது
தான் சேசுநாதருக்குப் பிரியப்படுவீர்கள், அப்
போதுதான் மோக்ஷ வழியிலே இருப்பீர்கள்.—
ஆமென் சேசு.

FIFTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Commandments of the Church.

1st, 2nd, and 3rd,—*Commandments*.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, உண்டாக்க, இரட்சிக்க, அழிக்க வல்லபமுள்ள சர்வேசுரன் பாவத்தினாலே கெட்டுப் பசாசுக்கு அடிமைகளாயிருந்த மனிதனை இரட்சிக்கத் தக்கதாகத் தாம் போதித்த வேதத்தை [illegible] எத்திசையிலும் போதிக்கப் படும்படிக்குத் திருச் சபையை ஸ்தாபித்தார். திருச்சபைச் சொற்படி கேட்கிறவன் நமது சொல்லைக் கேட்கிறான்; அதற்குச் செவி கொடுக்க மாட்டாதவன் நமக்கே செவி கொடுக்கமாட்டாமல் இருக்கிறான். நாம் திருச்சபை யோடே உலகம் முடியும் வரைக்கும் இருப்போமென்று சேசுநாதர் தாமே சொன்னார். பின்னையுந் தமக்கு உண்டான அதிகாரமெல்லாந் திருச்சபைக்கு அளித்து: அத் திருச்சபைச் சொற்படி கேளாதவன் அஞ்ஞானியைப் போலே உனக்கு ஆகக் கடவான் என்று திருவுளம் பற்றினார். இப்படி யிருக்கக் கொள்ளத் திருச்சபைக் கட்டளைகளை அநுசரிக்காதவன் சேசுநாதருடைய கட்டளைகளைப் புறக்கணித்து, அஞ்ஞானைச் சே[illegible]றிலே விழுந்து நிர்ப்பாக்கியமாய்க் கெட்டுப் போவான் என்பது சத்தியம்.

திருச்சபையின் முதல் கற்பனையாவது:—
ஞாயிற்றுக் கிழமையிலேயுங் கடன் திருநாட்க
ளிலேயும் முழுப் பூசை காண்கிறது. சர்வே
சுரன் தாமே ஸ்தாபித்த திருநாட்களை ஆசரிக்க
வேணும் என்று மூன்றாங் கற்பனையிலே கட்
டளையிட்டிருக்கிறார். பின்னுந் திருச்சபையான
து ஆசரிக்க வேண்டிய திருநாட்கள் இன்ன
தென்று காண்பித்து, ஞாயிற்றுக் கிழமையிலும்
வாரத்தில் வருஞ் சில பிரதான திருநாட்களி
லுங் கிறீஸ்துவர்களெல்லாரும் முழுப்பூசை
காணவும் விலக்கப்பட்ட வேலை செய்யாமலிரு
க்கவுங் கற்பித்திருக்கிறது. சர்வேசுரனுடைய
மூன்றாங் கற்பனையை வெளிப்படுத்தின போது
இவைகளைக் குறித்து அறிய வேண்டியதெல்
லாஞ் சொன்னோமே, ஆகையால் இந்தப் பிரசங்
கத்தில் திருச்சபையின் முதலாங் கற்பனை
யையும் மூன்றாங் கற்பனையையும் வெளிப்படுத்
தாவோம்.

இரண்டாங் கற்பனையாவது: வருஷத்துக்கு
ஒருவிசை யாகிலும் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ணுகிறது, மூன்றாங் கற்பனையோ: பாஸ்குத்
திருநாட்களிலே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி,
தேவநற் கருணை உட்கொள்ளுகிறது.

எல்லாக் கிறீஸ்துவர்களும் வருஷத்துக்கு
ஒருவிசை யாகிலும் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்
ணக் கடவார்கள். புத்தி நன்மை அறியாத பிள்ளை
களும் புத்தி விபரம் அடைந்த உடனே பாவசங்
கீர்த்தனம் பண்ணுவது கடன். தாய் தகப்பன்
மார் பிள்ளைகளுக்கு இந்தக் கடனை அறிவித்

துத் தாங்களே அவர்களுக்கு அறிய வேண்டிய
ஜெப மந்திரங்களைப் படிப்பித்து, விசாரணைக்
குருக்களிடத்தில் அழைத்துவந்து பாவசங்கீர்
த்தனஞ் செய்விக்காதே போனால், அவர்கள்
தலை மேல் பாவம் இருக்கும். இதிலே சிலர் சொ
ல்லுந் தப்பறை ஏதென்றால், இந்தப் பிள்ளைக்கு
என்ன தெரியும்? விவரமறியாத பிள்ளையாச்சே;
நன்மை தின்மை இன்னதென்று தெரியாதிருக்
கப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது என்னத்துக்
கு? புது நன்மை வாங்கும் போது பண்ணினால்
போதுமே என்கிறார்கள். இப்படிப் பிள்ளைக்கு
சொல்லுகிறவர்கள் பிரமாணிக்கமாலுஞ் சோம்பலினா
லே இந்தப் போக்குச் சொல்லுகிறவர்களொ
ழியத் தாங்கள் சொல்லுவதைத் தாங்களே நம்ப
வில்லை. ஏழு வயசு பிராயமுள்ள பிள்ளை
கள் நன்மை இன்னதென்றுந் தின்மை இன்ன
தென்றுங் கண்டு பிடிப்பார்கள், அதுவே புத்தி
விபரம். இப்படிப் பட்ட பிள்ளைகள் அநேக
பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளா திருப்பார்களா?
பாவத்தோடே செத்தால் சுவாமி உங்களைப் பழி
வாங்குவாரே. ஆதலால் தாய் தகப்பன்மார்களே!
இந்த காரியத்திலே மிகவும் எச்சரிக்கையா யிரு
க்கக் கடவீர்கள். மேலும் வருஷத்துக்கு ஒரு
விசை யாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவே
ணுமென்று சொல்லி யிருந்தாலும், அடிக்கடி
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்கள் ஞானத்
திலும் பத்தி விசுவாசத்திலும் பலன் அடை
வார்கள் என்கிறதைப் பற்றிப் பிள்ளைகளாவது
பெரியவர்களாவது அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம்

[illegible]ணினால், திருச்சபைக்கு அதிக சந்தோஷம் இருக்கும். வருஷத்தில் ஒரு விசையாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலிருக்கிறது சாவான பாவமாகையால், பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணும் போது இந்தப் பாவத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டியது. இரண்டு மூன்று நாலஞ்சு வருஷம் இந்தக் கடனைத் தீர்க்கா திருந்தால் இப்படியே சொல்ல வேணும். ஒருத்தன் ப[illegible] வருஷமாகப் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்யாமல் இருக்கை[illegible]யிலே, போனவருஷஞ் செய்[illegible] யென்றால் போகிறாயே, [illegible] துவக்கிச் செய்தது [illegible]ல்லை என்று குரு[illegible] த்தில் செல்லத் தான் வேணும்.

[illegible] எந்த ஆயத்தத்தோடே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவேணுமென்றால், முந்த முந்[illegible] ஆத்தும சோதனை பண்ணவும், [illegible] செய்த பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப்படவும், இனிமேல் ஒரு பாவத்தையுஞ் செய்வதில்லையென்று கெட்டியான மனதோடே பிரதிக்கினை பண்ணவும், செய்த பாவங்களையெல்லாங் குருவுடனே சொல்லவும் வேண்டியது.

ஆத்தும சோதனை ஆவதென்ன? போன பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்த நாள் துவக்கி இது வரைக்கும் [illegible] வேதமானுக்கும் புறத்தியாருக்கும் விரோதமாய்ச் செய்த பாவங்களுந் தன் அந்தஸ்துக் கடமைகளை அநுசரிக்கிறதிலே வந்த குறைகள் இன்னதென்றும், ஒவ்வொரு பாவம் எத்தனைதரஞ் செய்ததென்றும், அதினாலே புறத்தியாருக்கு நஷ்டம் இடைஞ்சல் உண்டானதோ

வென்றுஞ் சாக்கிரதையோடே விசாரிக்கிறது. ஆத்தும சோதனை யென்னப்படும். மேலும் ஒரு வர்த்தகன் தனக்கு வந்த லாபமும் நஷ்டமுந் தீர்க்கி, இனிமேல் நஷ்ட[illegible] விலக்கவும் இலாபத்தைப் பெருகச் செய்யவும் வழி ஏதென்று ஆராய்ந்து பார்க்கிறது போலே, செய்த பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டு, நல்ல பிரதிக்கினை பண்ணி, இ[illegible] பாவத்தில் விழாத படிக்குச் சர்வேசுரன் உதவியைக் கேட்டுக் குருவானவரிடத்தில் [illegible] ஒன்றும் ஒளியாமல் சொல்ல வேண்டியது. பின்னை [illegible]ல் [illegible] புத்தி மதிகளைத் தாழ்ச்சியோடே கேட்டு இணங்கிக் கொண்டு [illegible] யாத கடனை அங்கீகரித்துப் பத்தி விசுவாசத் தோ[illegible] வேண்டியிருக்கும்; இப்படி நல்ல [illegible] பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தால் பாவங்களுக் கெல்லாம் பொறுத்தல் அடைந்து ஆசீர்வதிக்கப் படுவீர்கள்.

பிள்ளைகளாவது பெரியவர்களாவது வருஷத்துக்கு ஒரு விசையாகிலும் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமல்லாமல், புது நன்மை வாங்கியிருக்கிறவர்க ளெல்லாரும் பாஸ்குக் காலத்தில் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணி நன்மைவாங்கக் கடவார்கள். பாஸ்[illegible]த்தில் குருவானவர் நீங்கள் இருக்கிற ஊருக்கு வரக் கூடாதே போனால், அவர் எப்போ உங்களை விசாரணைப் பண்ண வருவாரோ அப்போதான் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யவுந் தேவ நற்கருணை வாங்கிக் கொள்ளவுங் கடன் இருக்கும்.

யிந்தா மொருத்தன் அசட்டையினாலாவது தார்க்குணத்தினாலாவது பாஸ்கும் கடனைத் தீர்த்துக் கொள்ளாவிட்டால், அப்படிப் பட்டவனுக்குக் கனமான பாவம் இருக்கும்.

கிறீஸ்துவர்களே! ஏக் காய்ச்சலினாலே பீடிக்கப்பட்டுத் தக்க போசனம் புசியாத வியாதிக்காரன் சீக்கிரத்தில் மெலிந்து போய்ப் பெலவீனப்பட்டு இறந்து போவானென்கிறதுபோல, நிச்சயமாகத் தன் ஆத்துமத்தில் இருக்கிறதாமல் இருக்கமாட்டாதவன் ஞான போசனத்தில் [illegible] கருணையில்லாதவனாய் [illegible] வழியி[illegible] கிற தற்கு வேண்டிய பெலனை இழந்து, நி[illegible] க்கியமாய்ப் பாவச் சேற்றில் கிடந்து உயிரில்லா[illegible] பிணம் போல் இருப்பான் என்றறிந்து, நாமெல்லாரும் பாவத்தைத் தள்ளித் தேவ நற்கருணைக் [illegible] உட் கொள்ள ஆசை யுள்ளவர்களாயிருக்கக் கடவோம். ஆனால் தாயானவன் தான் பிழைத்தால் போதும் என்றிராமல், தன் பாலைத் தன் குழந்தைக்குக் கொடுப்பது போல, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகள் மேல் பட்சமுள்ளவர்களாய், அவர்கள் சரீரத்தை விட ஆத்துமத்தை விசாரித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு மந்திரங்களைத் திட்டம் படிப்பிக்கவும், தக்க பிராயத்தில் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்விக்கவும் கடன் உண்டென்று அறிந்து, இந்தக் கனமான கடனைச் சுறுசுறுப்போடே தீர்த்துக் கொள்ளுவீர்களானால், நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளுஞ் சுவாமிக்குப் பிரியமாய்ப் புண்ணிய வழியிலே நடந்து மோட்சத்தில் சேருவீர்களாக.

SIXTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Commandments of the Church.

[illegible] 4th, and 5th,—Commandments

பிரியமான சகோதரரே! திருச் சபையுடைய நாலாங் கற்பனையினாலே வெள்ளி-சனிக்கிழமைகள் தபசு காலம் முதலிய நாட்களில் சுத்த போசனமும், ஒருசந்தி நாட்களில் ஒருசந்தியும் அநுசரிக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறது.

[illegible] ஆத்துமமுஞ் சரீரமும் இருக்கிறபடியினாலே, ஆத்துமத்தோடேயுஞ் சரீரத்தோடேயுந் தன்னைப் படைத்த சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்ணுவது நியாயம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆத்துமமானது சரீரத்துக்கு மேற்பட்டிருக்கின்றமையால், சரீரமிக்குத் [illegible] ரோகஞ் செய்துவிட்டு, மன வேதனைப் பட்டு [illegible] லாமல், மிக் கஸ்தியும், பயமும் அடையவது [illegible] தனக்குப் பங்காளியாயிருக்கிற சரீரத்தைக் கொண்டும் உத்தரிக்க வேண்டியது. இரண்டு பேர் வியாபாரத்தில் பங்காளிகளாயிருக்கும் போது, யாதோ ஓர் நஷ்டம் கிடைத்தால், இரண்டு பேருங் கஸ்திப் படுவார்கள்; இலாபம் வந்தால், இரண்டு பேருஞ் சந்தோஷம் அடைவார்கள்.

அப்படிப் போலே ஆத்துமமுஞ் சரீரமுமுள்ள மனுஷனானவன் பாவமாகிய கனமான நஷ்டத்துக்கு உத்தரிக்கத் தக்கதாக மனதில் மனஸ்தாபப்படவுஞ் சரீரத்தில் தபசு பண்ணவும் வேண்டியது. தபசு பண்ணிப் பலன் பொறுத்தல் அடைந்த பின், இவ்வுலகத்தில் மாத்திரமல்ல மறுலோகத்திலும் ஆத்தும சரீரத்துக்கு மெய்யான பாக்கியங் கிடைக்கும். தபம் பண்ணுகிறவன் ஒரு ஊழியக்காரன் தன் எசமானை உள்ளத்தில் சினேகித்தாலொழிய அவனிடத்தில் வேலை செய்ய மாட்டேன் என்பதற்கு ஒப்பாயிருப்பான். எசமான்: உன் இருதய[illegible] மெய்யாகவே என்னை நேசித்தால், உன் கை கால் சரீரங்களெல்லாம் எனக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அதினாலே என்னைச் சேவிப்பாய் [illegible] அப்படியே நாமும் சுவாமியை மெய்யாகவே சினேகிக்கும் போது, அவர் நமக்குக் கட்டளையிட்ட சரீர முழுமையும் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்துச் சுத்த போசனம் ஒருசந்தி முதலிய நற்கிரியைகளினாலே அவருக்குப் பிரியப்படப் பிரயாசப் படுவோம்.

சுத்த போசனம் வேறு, ஒருசந்தி வேறு. வெள்ளி சனிக்கிழமைகளிலுந் தபசு காலத்துச் சகல தினங்களிலும் இறைச்சி மாமிசஞ் சாப்பிடாமல், மீன், பயறு, காய், கிழங்கு, முதலியவைகளை மாத்திரஞ் சாப்பிடலாம்: இதுதான் சுத்த போசனம் என்னப்படும். தபசு காலத்தில் வரும் ஏழு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், [illegible] சனிக்கிழமையிலும், சுவாமி பிறந்த திருநாளுக்கு முன்

தின நாளிலும், சுத்த போசனமாயிருப்பதுமல்லாமல், ஒரே போசனம் பண்ணவேணுமே, அதே ஒருசந்தி.—சுத்தபோசன நாட்களில் மாமிசஞ் சாப்பிடாமல் இருந்தால் போதும்; மற்றவைகளையெல்லாம் எத்தனை விசை சாப்பிட்டாலுங் குற்றமில்லை. ஒருசந்தி நாட்களில் மாமிசஞ் சாப்பிடாமலிருக்க வேணுமல்லாமல், மற்றவைகளை ஒரே ஒரு விசை சாப்பிடலாம். ஆயினும் மிகக்கடினமாயிராதபடிக்குப் பிரதான போசனமல்லாமல் இராமாலையில் சிற்றுணவு கொள்ளலாம் என்று திருச்சபை உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறது. [illegible]றுணவில் என்ன சாப்பிடலாமென்றால், ஒவ்வொரு மேற்றிராணியார் காலத்துக்கும் இடத்துக்குந் தக்கபடி விசேஷ கட்டளைகள் இடுவார். ஒவ்வொருவன் தன் மேற்றிராணியார் இட்ட கட்டளையை அநுசரிப்பது கடன். இப்படிச் சில விடங்களில் சனிக்கிழமை சுத்த போசனம் அநுசரிக்கக் கடனில்லை. சில விடங்களில் இந்த உத்தரவு வெள்ளைக்காரருக்கு மாத்திரங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் வெள்ளைக்காரர் வீட்டிலே வேலை செய்து சாப்பிடுகிற அநேக கிறீஸ்துவர்கள், எசமான்களுக்குத் திருச்சபை[illegible] உத்தரவு கொடுத்ததோ அந்த உத்தரவு தங்களுக்கும் உண்டென்று அறியவும்.

இப்போது சுத்த போசனமும் ஒருசந்தியும் யார் அநுசரிக்க வேணுமென்று சொல்லுவோம். சுத்த போசனம் என்கிற கட்டளையைப் பெரிய விக்கினமில்லாத எல்லாரும் அநுசரிக்கக் கடவார்கள். வியாதிக்[illegible], கர்ப்பஸ்திரிகள்,

பிச்சை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள், அதிக கஷ்டவேலை செய்கிறவர்கள், குழந்தைப்பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கிற ஸ்திரிகள், முதலியவர்களும் ஒருவேளை சுத்தபோசனம் அநுசரிக்கக் கூடாதே போனால், குருக்களிடத்தில் மாமிசஞ் சாப்பிட உத்தரவு கேட்கலாம். ஆனால் பெரிய முகாந்தரமில்லாமல் இந்தக் கட்டளையை அநுசரிக்காவிட்டால் சாவான பாவமாயிருக்கும். சில பேர் தபசுகாலம் இல்லாத சாதாரண சனிக்கிழமை சாயரட்சை மாமிசஞ் சாப்பிடுகிறது பாவமல்லவென்று நினைக்கிறார்கள். இது தப்பிதந்தான். சனிக்கிழமை நடுச்சாமத்துக்கு முந்திச் சாப்பிடக் கூடாது.—சனிக்கிழமைகளில் சுத்தபோசனம் அநுசரிக்கக் கடனில்லாத தேசங்களில், வியாழக்கிழமை நடுச்சாமம் முதல் வெள்ளிக் கிழமை நடுச்சாமம் வரைக்கும் இறைச்சி சாப்பிட வேண்டாம். மேலும், இந்த உத்தரவு வெள்ளைக்காரருக்கு மாத்திரங் கொடுத்திருந்தால், அவர்களுக்கு ஊழியம் பண்ணி அவர்களிடத்தில் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இந்த உத்தரவு உண்டென்று அறிய வேணும்.

வெள்ளி சனிக்கிழமைகள் அல்லாமல் சதுர் காலத்திலுந் தபசு காலத்திலுஞ் சுத்த போசனம் அநுசரிக்க வேண்டியது. வருஷத்துக்கு நாலுவிசை மேற்றிராணிமார்கள் குருப்பட்டங் கொடுப்பார்கள். அப்போது குருப்பட்டம் பெறுகிறவர்கள் சுவாமி அநுக்கிரகம் அடையத் தக்கதாகக் கிறீஸ்துவர்களெல்லாருஞ் சுத்தபோசனமாயிருக்க வேணுமென்று திருச்சபை

கற்பித்திருக்கிறது. அப்போது வெள்ளி சனிக்கிழமையல்லாதே புதன் கிழமையிலுஞ் சுத்தபோசனம் அநுசரிப்பது கடன்.

தபசுகாலத்தில் விபூதித் திருநாள் முதற்கொண்டு பாஸ்குத் திருநாள் வரைக்கும், எல்லாக் கிறீஸ்துவர்களுஞ் சுத்த போசனம் பண்ணக் கடவார்கள். மேற்றிராணியார் ஞாயிறு-திங்கள்-செவ்வாய்-வியாழக் கிழமைகளில் மாமிசஞ் சாப்பிட உத்தரவு கொடுத்தால் அவ்வுத்தரவைப் பெற்றவர்கள் சாப்பிடலாம்.

தபசு காலத்தில் ஒருசந்தியும் அநுசரிக்க [illegible]றும். இந்தத் தேசத்தில், அர்ச். பாப்பானவர் விசேஷ உத்தரவினாலே, தபசு காலத்தின் ஏழு வெள்ளிக்கிழமையிலும், பெரிய சனிக்கிழமையிலும், சுவாமி பிறந்த திருநாளுக்கு முந்தின நாளிலும் மாத்திரம் ஒரு சந்தி பிடிக்கிறது கடன்.

மேலும், ஒரு சந்தி பிடிக்கிறது சிறுவர்களுக்குக் கடனில்லை. இருபத்தோர் பிராயத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் இந்தக்கடன் உண்டு. இருபத்தோர் வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட வாலிபர் சுத்த போசனம் மாத்திரம் பண்ணவேண்டியது. ஒரு சந்தி பிடிக்க அவர்களுக்குக் கடனில்லை. முன் சொன்னது போலே வியாதிக்காரர், கர்ப்ப ஸ்திரிகள், தள்ளாத கிழவர்கள் முதலியவர்களும் ஒருசந்தி பிடிக்கவுங் கடனில்லை.

பிள்ளைகளானவர்களே, குற்றஞ் செய்த பின்னை
தாய் தகப்பனாலே தண்டிக்கப்பட்டு அழுவார்கள்.
பின்னுந் தான் செய்த குற்றம் [illegible] சகோதரர்
என்று சிட்சையினாலே கண்டு பிடித்து மனஸ்
தாபப் பட்டு, இனிச் செய்ய மாட்டேன் என்
பான் அல்லவோ? சர்வேசுரன் நமக்குத் தகப்
பன் மாத்திரமல்லவே ஆண்டவருமாயிருக்கிறார்.
ஆதலால் அவருக்குத் துரோகஞ் செய்த பின்பு
அந்தப் பாவத்துக்காக இவ்வுலகத்திலாவது மறு
லோகத்திலாவது உத்தரிக்க வேண்டிய தென்
பது நிச்சயம். சாவான பாவங்களுடன் செத்த
வர்கள் மறுலோகத்தில் ஊழியுள்ள காலம் நரக
வேதனைபட்டு, ஒரு சாலுந் தப்பித்துக் கொள்
ள மாட்டார்கள். இவ்வுலகத்தில் நல்ல மனதோ
டே தபம்பண்ணி உத்தரிக்கிறவர்களோ, சர்வே
சுரனுடைய பொறுத்தலை அடைந்து, நரகத்துக்
குத் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள். இது இப்
படி யிருக்கக் கொள்ள முடியாத வேதனையை
விடக் கொஞ்சத்துக்குள்ளாக முடியுந் தவஞ்
செய்வதே சுளுவென்று புத்தியுள்ளவர்கள் கண்
டு பிடித்து, இங்கேயே தபசு செய்து கொண்டு
வருவார்கள். மேலும், தகப்பன் தன் பிள்ளையைத்
தண்டிக்க: முழங்காலிலே யிரு, சாப்பிடாமற்
படுத்துக் கொள், வெளியே போகாதே என்று
தண்டனை இடுகிறாப் போலே, சுவாமி சுத்த
போசனம், ஒரு சந்தி முதலிய தவங்களை நியமி
த்து, அவைகளை அநுசரிக்கிறவர்களுக்குப் பொ
றுத்தலைக் கொடுப்போமென்று திருச்சபை
வழியாக நமக்கு அறிவித்தார். ஆகையால் இத்

திருச்சபையின் கற்பனையை அநுசரிக்கமாட்டோ
மென்று இங்கே கொஞ்ச வருத்தப்படாமல் நரகத்
திலே நித்தியமானாலும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்
திலே நெடுநாளானாலும் ஆக்கினைப் படுவது தாவி
ளியென்கிறாப்போலே மூடத்தனஞ் செய்கி
றதா என்னவேண்டும். நீங்களோ வென்றால் நர
கத்திலாவது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் ஆவது வி
ழாத படிக்கு இங்கேயே தபசு பண்ணுவது
நன்மை என்று உணர்ந்து, சுத்த போசனம் ஒரு
சந்தி முதலிய நற்கிரியைகளைப் பத்தி விசுவாச
த்தோடே அநுசரிப்போம் என்று கெட்டியு
ள்ள பிரதிக்கினை பண்ணுங்கள். அதினாலே சுவா
மிக்குப் பிரியப் பட்டுப் பசாசின் தந்திரங்களில்
அகப்படாமல், மோக்ஷம் என்னும் நித்திய பாக்
கியத்தை அநுபவித்துத் தேவ மாதா வோடே
யுஞ் சம்மனசுக்களோடேயுஞ் சகல அர்ச்சியசி
ஷ்டவர்களோடேயுஞ் சர்வேசுரனைத் தரிசித்து
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்களாக.

SEVENTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Sin—Original—Actual.

இது வரைக்கும் விசுவசிக்கவேண்டிய சத்தியங்களையும் அநுசரிக்க வேண்டிய கட்டளைகளையும் வெளிப்படுத்தினோம். இனிமேல் சுவாமி கட்டளைக்கு விரோதமான பாவம் இன்னதென்று விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பாவம் ஆகிறதென்ன? தேவகட்டளைகளை மீறுகிறதே பாவம். தேவகட்டளையென்னவென்றால் சர்வேசுரன் ஆதித்தகப்பன் முதலியபிதாப்பிதாக்களுக்குக் கொடுத்த கற்பனைகளும், மோயீசனுக்கு அறிவித்த கற்பனைகளும், திருச்சபை வழியாக இடுகிற கற்பனைகளுமாம்.—ஜென்மப் பாவம் கர்மப் பாவம் ஆக இரண்டு வகைப் பாவம் உண்டு. ஜென்மப் பாவம் ஏதென்றால், ஆதித்தாய் தகப்பனாலே உண்டாகி நம்மோடே கூடப் பிறக்கிற பாவம். ஒரு மரத்தின் விதையை விதைத்தால் அந்த மரமே முளையும். ஆமணக்கு விதைத்தால் ஆச்சா விளையுமா? இல்லை. அப்படியே ஆதித் தாய் தகப்பன் பாவத்தில் விழுந்து பரிசுத்தத் தனத்தைப் போக்கடித்ததினாலே, அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளும் பாவ[illegible]த்தோடே பிறக்கிறார்கள். [illegible] சில

கம் பிறக்கும். புலிக்குப்-புலி, மானுக்கு-மான், யானைக்கு-யானை, மனுஷனுக்கு-மனுஷன் பிறக்கிறது போலப் பாவியாகிய ஆதித் தாய்தகப்பனுக்கும் பாவமாசுள்ள பிள்ளைகள் பிறக்கிறார்கள். அர்ச். தேவமாதாவைத் தவிரப் பாவிகளுக்குச் சந்ததியாகிய சகல மனிதர்களும் பாவதோஷத்தோடே பிறக்கிறார்கள் என்பது குன்றாத சத்தியமாம். அர்ச். தேவ மாதா பாவத்தினாலே கெட்டுப் போன மனுக்குலத்தை இரட்சித்தவருடைய மாதாவாயிருப்பாள் என்று சுவாமி தீர்மானித்தமையால், சன்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவிக்கும்படிக் கட்டளையிட்டருளினார். மற்றவர்களோ, சன்மப் பாவமென்னப்பட்ட மாசுள்ளவர்களாய்ப் பிறக்கிறபடியினாலே செனமிக்கிற போதே பசாசுக்கு அடிமைகளாயிருக்கிறார்கள். இந்தச் சென்மப் பாவம் ஞானஸ்நானத்தினாலே நீங்கிப்போம். மொழிய ஞானஸ்நானமில்லாமல் [illegible]த்தால். பிள்ளைகளுக்கு மோக்ஷம் இல்லை.

கர்மப் பாவம் ஆகிறதென்ன? நாம் புத்தியறிந்த பின் மனது பொருந்திச் செய்கிற பாவம் கர்மப் பாவமாகும். விவரமறியாத சிறு பிள்ளைகள் தாங்கள் செய்கிறதெல்லாம் நன்மையா தின்மையோ ஒன்றும் அறியாததினாலே, அவர்கள் செய்கிற குற்றம் புத்தியீனத்தினாலே [illegible]கிற கொழியப் பாவமல்ல. மேலுங் கட்டளை அறியாதவன் அக் கட்டளைக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்தாலும், அவன் பாவத்தைச் செய்தவனல்ல. யாதாமொருத்தன் ஒரு

காரியத்தைச் செய்யும்போது, இது ஒரு கட்டளைக்கு விரோதம் என்று அறிவானாகில், கனமான விஷயமோ கனமான பாவமாகும்; அற்பவிஷயமோ அற்பப் பாவமேயாம். அதெப்படியென்றால், சாவான பாவம் அற்பப் பாவம் என்று இரண்டு வகைக் கர்மப் பாவமுண்டு. கனமான காரியத்திலே மனசு பொருந்தி வேத கற்பனையை [illegible] சாவான பாவம் ஆகும். சாவான பாவத்தினாலே தேவ இஷ்டப் பிரசாதம் போக்கடிக்கப்படும். இந்தச் சாவான பாவத்தோடே செத்தால் நித்திய நரகமே கிடைக்கும்.—அற்ப காரியத்திலாவது குறைவான எண்ணத்தோடாவது வேத கற்பனையை மீறினால், அற்பப் பாவமாகும். அற்பப் பாவத்தினாலே தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் குறைந்து போகும், இந்தப் பாவத்தோடே செத்தால், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே வேதனைப்பட்டு, முழுதும் உத்தரிக்க வேண்டியிருக்கும். முழுதும் உத்தரித்த பிற்பாடு மோக்ஷத்தை அடையலாம்.

[illegible]ந்த விதமாய்ப் பாவஞ் செய்வதுண்டு. [illegible] நினைவினாலும், வாக்கினால், [illegible] கிரியையினாலே, செய்யாமையினாலேயாம். ஒருத்தன் [illegible] கெட்ட காரியங்களைக் கெட்ட [illegible]த்தோடே செய்ய யோசனை பண்ணுவான். பாவத்தைச் [illegible] அவனுக்கு மனசு இல்லாதே போனாலும், [illegible]ப் பொல்லாத நினைவுகளே பாவமாகும்.

இப்படியொருத்தன் சுவாமிக்குப் பொருந்தாத கிரியையைச் செய்ய வேணுமென்று ஆசைப்படுவான், இந்த ஆசையே பாவம்.

வேறொருத்தன் பொய்யான வார்த்தை, பொய்ச் சத்தியம், கோள், குண்டணி, புறணி, ஓடியஞ் சொல்லுவான். இப்பாவங்களெல்லாம் வாயால்வரும் பாவம் என்னப்படும்.

[illegible]ருத்தன் சுவாமியாவது திருச்சபையாவது செய்ய [illegible] விலக்கினதைச் செய்வான். அது கிரியையால்வரும் பா[illegible]மாகும். அல்லது செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் விட்டால், செய்யாமையால் வரும் பாவமாகும்.

பாவமானது சர்வேசுரனுக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்றும், மோட்ச சுதந்தரத்தைப் போக்கடிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறதென்றும் யோசித்தால்; இவ்வுலகத்தி[illegible]ள்ள சகல பொல்லாப்புகளைக் காட்டிலும் அதற்குப் பயப்படவேண்டியது மில்லாமல், அதிலே [illegible]மாதபடிக்கு எந்நேரமும் [illegible] விடத்திலும் [illegible]ச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அநேகம் பேர் பாவத்தின் அகோரத்தைச் சரியாய்க் கண்டு பிடிக்காமல், எத்தனைச் சாவான பாவங்களைக் கட்டிக் [illegible]கொண்டிருந்தாலும் எப்போதும் போலே சிரிக்கவுஞ் சாப்பிடவுந் தூங்கவுங் காண்கிறோம். அதினாலே [illegible]எத்தனையோ பேர் அசுப்பிலே செத்து நரகத்தில் விழுகிறார்கள்! உன் வீட்டில் ஓர் நல்ல பாம்பு வரக் கண்டால், அதைப் பிறகு கொல்லலாம் என்று சாப்பிடவும் படுக்கவுந் துணியாமல், உடனே தடியெடுத்துச் சட்டி பானை சாமானெல்லாம் அப்பாலே வைத்து, மூலைகளிலும் [illegible]வளைகளிலுந் தேடிப் பார்த்து, அதைப் பட்

[illegible]வுடனே தடியா[illegible] அடித்து இரண்டு துண்டாக்கி எறிந்து போடுவாய் அல்லவோ? ஆயினும் பாம்பானது உன்னைக் கடித்தால் சரீரத்துக்குப் பொல்லாப்பொழிய வேறல்ல. பாவமோ ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் நரகத்தில் விழச் செய்யுமென்றிருக்க, நீ அதற்குப் பயப்படாமல் [illegible] அதனோடே விளையாடுகிறதும், [illegible] போஷிக்கிறதும் [illegible] மன[illegible]கிறதும், [illegible] பெண்[illegible]ப்பட்ட பைத்தியம்! இனிப் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்வேன் என்கிறாயோ? எதிர் காலம் உன் வசமோ? இன்று படுக்கும் போது நாளைக்கு எழுந்திருப்பாய் என்று நிச்சயமாய் அறிவாயோ? அந்[illegible]த நேரத்தில் பாவ சங்கீர்த்தனங் [illegible]கேட்கக் குருவானவர் அகப்படுவாரோ? [illegible] வந்தாலும் உனக்குப் புத்தி சுவாதீனமாயிருக்குமோ? ஐயோ, இந்தச் சந்தேகத்தின் பேரில் என்னமோ வென்று உன் ஆத்துமத்தை இழந்து துணிகிறாயே!

[illegible]சம போதக வேண்டிய[illegible]ள் அவர்களே, [illegible] பாவிகளுக்கு மோட்சமில்லை, நரகத்தில் விழுகிறதற்கு ஒரு சாவான பாவம் போதும். [illegible] சாவான பாவத்தைக் கட்டிக் கொண்[illegible] பசாசுக்கு அடிமையாவான். சுவாமியாலே கைவிடப்பட்டுப் [illegible] ஆத்துமத்திலொரே யொரு சாவான பாவம் இருந்தால், சொல்லுஞ் செபங்களும், செய்யுந் தவமும், அநுசரிக்கும் நற்கிரியைகளுஞ் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படாமல் வீணாய்ப் போம். ஐயோ சிலபேர் ஞாயிற்றுக் கிழமையில் பூசை காணாதிருப்பார்கள், வெள்ளி சனிக்கிழமையில்

மாமிசஞ் சாப்பிடுவார்கள், [illegible] உபசுகாலத்தில் சுத்
போசனம் பண்ணுமலும் ஒருசந்தி பிடிக்காமலுஞ்
சுவாமிக்குத் து[illegible]ரோகஞ் செய்வார்கள். எங்கே
மும் பொய்ச் சத்தியம் பண்ணவும், ஆனை [illegible]ட
வும், புறத்தியார் உடைமையை திருட[illegible]வும் இது
[illegible]ன பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுலுஞ் சற்
றுகிலும் [illegible] லேயே [illegible]
பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மெய்[illegible]
துவர்களோ? சுவாமிக்கு உகந்த பிள்ளை[illegible]ளோ?
அவர்களுக்கு விசுவாசம் உண்டோ? வி[illegible]வாசமு
இருந்தால், பாவஞ் சுவாமிக்குப் பொருந்தாதெ
ன்று அறிந்திருக்கப் பாவ[illegible]தை விடமாட்டாமல்
பசாசோடே உறவு பண்ணு[illegible]வார்களோ? இல்
லையே இல்லை. ஆகையால் நாமெல்லாரும் பாவ
த்தை வெறுத்து மனஸ்தாபப்பட்டு [illegible] நம்மை
உண்டாக்கி [illegible] சுவாமிக்கு [illegible] மதிக
மாய்ப் பிரியப்படுகிறதுக்குப் பிரயாசப் படக்
கடவோம்.

EIGHTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST

The Seven *Capital* Sins.

போன பிரசங்கத்திலே [illegible] சன்மப் பாவம்
[illegible]றுங் கர்மப்பாவம் இன்னதென்றும்
வெளிப் படுத்தினேம். இன்றைக்குத் தலையான
பாவங்களின் பேரில் சிலவற்றை விவரித்துக்
காட்டுவோம்.

தலையான பாவங்கள் ஏழு. அவைகள் ஆவன:—

ஆங்காரம், கோபம், மோகம், உலோபம்,
போசனப்பிரியம், காய்மகாரம், சோம்பல்.

ஆங்காரம் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் வேற்
றாயிருக்கும். சம்மனசுகள் ஆங்காரத்தினாலே
கெட்டுப் போனதுபோல மனிதர்களுஞ் சுவாமி
[illegible]மைதனை [illegible]மல், தங்கள் சொந்த ஞான
[illegible]த்தின்மேல் வைன்றி நடக்கலாம் என்று ஆங்கா
[illegible]ரிக்கிறவர்கள் கெட்டுப் போகிறார்கள். மொழியி
[illegible] தன்னை வெறுத்துக் கடவுளைத் [illegible] தாழ்ச்சி
யுள்ளவன் சுவாமியாலே ஆதரிக்கப்பட்டு ஒரு
போதும் நாகத்தில் விழமாட்டான். நமது இரு
தயத்தைச் சோதித்தால், நாம் செய்கிற பாவ
மெல்லாம் ஆங்காரத்தினின்று புறப்படுகிறதெ
ன்று எளிதாய் அறிந்து கொள்ளலாம். அதெப்
படியென்றால், சுவாமி ஒரு காரியத்தைச் செய்ய

வேணும் என்று கட்டளையிட்டார். ஆங்காரமுள்ளவன்: அதென்னத்துக்கு எனக்குத் தெரியாது என்று அப்படிச் சொல்லி அதைச் செய்யாமல் போவான். சுவாமி ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம் என்று விலக்கியிருக்க, ஆங்காரமுள்ளவன்: இது எனக்குப் பிரியம் என்று சுவாமி வார்த்தையைத் தட்டி அதைச் செய்வான். [illegible] நாமோ திருச்சபை சொற்படி நடக்கவேணும் என்று கற்பித்திருக்கையில், ஆங்காரமுள்ள மனிதன் திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் தன்னுடைய மனதின்படியே நடப்பான். ஆகையால் சர்வேசுரனுடைய கற்பனைகளையாவது திருச்சபைக் கற்பனைகளையாவது மீறுகிறவன் ஆங்காரத்தினாலே பாவஞ் செய்கிறான் [illegible] தகும். ஆங்காரமுள்ளவன் தனக்குள்ள சாமர்த்தியம்-புத்தி-கல்வி-சரீர அலங்காரம்-இன்னுந் திடவல்லமை முதலிய வரங்களைக் கண்டு, இதெல்லாஞ் சுவாமியாலே வருகிறதென்று நினையாமல், உள்ளத்தில் கர்வங் கொண்டு, புத்தியாலைப் புறக்கணித்துப் [illegible]. பெரியவன் என்றெண்ணித் தனக்கு மகிமை [illegible] வருவிக்கப் பிரயாசப்படுவான். ஜெபம் பண்ணுகிறதும், பிச்சை கொடுக்கிறதும், ஒருசந்தி பிடிக்கிறதும் இவை முதலிய நற்கிரியைகளை முடிக்கிறதும், இதெல்லாத்தையுஞ் சுவாமிக்காகச் செய்யாமல் தன் சொந்த பெருமைக்காகவே செய்வான். அதினாலே தர்மம், புண்ணியமெல்லாம், வியர்த்தமாய்ப் போம். ஆங்காரி சாரமில்லாத மரம்போலப் பலன் ஒன்றுங் கொடு

க்காமல், மனிதரிடத்தில் வீண் கீர்த்தி அடைந்தாலும், சாகுங் காலத்தில் வெறுமைப் பட்டுச் சுவாமி சந்நிதியில் நிற்பான். ஆகலால் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கல்ல; சுவாமிக்குப் பிரியப்படுவதே நன்மை என்று நிச்சயித்துச் சுவாமியாலே சகிக்கப்படாத ஆங்காரத்தை விட்டு அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிற தாழ்ச்சி என்கிற புண்ணியமே அநுசரிக்கக்கடவோம்.

கோபமானது ஏதோ நமக்குப் பொருந்தாததில் அதைக் கொடுமையோடே தடுக்கச் செய்யுங் குணமாம். நியாயமான கோபம் உண்டு. ஒருத்தன் சர்வேசுரன் பேரில் வைத்த பத்திப் பற்றினாலே ஏவப்பட்டு, அவருக்குப் பொருந்தாததை விலக்கத் தக்கதாக நீதிப் பிரகாரம் கோபித்தால் பாவமல்ல புண்ணியமே யாகும். இப்படியே சேசுநாதர் சுவாமி சிலர் தேவாலயத்தில் ஒவ்வாத வியாபாரஞ் செய்கிறதைக் கண்டு அவர்களைக் கோபித்து கசையால் அடித் துரத்தினார். அப்படியே தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளையும், குருக்கள் பாவிகளையும், பெரியோர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறவர்களையுஞ் சுவாமி நிமித்தம் கண்டிக்கிறதுந் தண்டிக்கிறதும் அவர்களுக்குக் கடனேயொழிய பாவமல்ல. தகாத கோபம் ஏதென்றால், சுவாமியைப் பாராமல் தன்னையே நினைத்துப் புறத்தியார் செய்தது பொருந்தாதென்று கோப வெறி கொள்ளுகிறது தான். கோபத்தினால் சண்டை, பகை, தூஷணம், வழக்கு, பழி, கொலை பாதகம்,

முதலிய பாவங்களும் உண்டாகிறது. சிலர் கோபவெறி மயக்கத்திலே மிருகங்களைவிட புத்தியிழந்து, அவ்வேளையில் சிந்திக்கவும் ஆலோசிக்கவும் அஞ்சாதிருப்பார்கள். இது மகா கனமான பாவம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சுவாமி நம்மை அநந்தமாய் நயமோடே பொறுக்கிறதிலே, அற்ப வஸ்துவாயிருக்கிற நாம் அவனைக் கோபிக்கிறது எப்பேர்ப்பட்ட பைத்தியம், எத்தனையோ துரோகம்!

மோகமானது கற்புக்கு விரோதமான சிற்றின்பப் பற்றுதலாம். இந்தப் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவன் தன் சரீரத்தைச் சுவாமிக்கு ஒப்புக்கொடுக்க மாட்டாமல், உடலைக்கொண்டு அநுபவிக்கப்படும் இன்ப [illegible] என்கிறப்போமேட்டாகச் சேற்றில் [illegible] மிருகங்களுக்குச் சரியொத்தபடியாவான். [illegible]லே உண்டாகும் கேடுகள் என்னவெனில், மோக மயக்கத்தில் அகப்பட்டவன் மதிமழுங்கி, வேத சத்தியங்களை எண்ணாமல், மனக் கடினமாய்ப் புண்ணியத்தைத் துரோகித்துப் பாவமே நன்மை என்று நாணமற்றவனாய்ப் பாவச் [illegible]றில் கிடப்பான். நல்லவர்களை வெறுத்துத் துர்த்தத்தன முள்ளவர்களையே தேடிச் சேருவான். பின்னையுந் தன் மன வேதனை பொறுக்க மாட்டாமல், தன்னைக் கண்டிக்கிற சுவாமியைப் பகைத்துப் பேய்க்கொத்தவனாய்ச் சாவான். இந்தப் பயங்கரமான மன நோய்க்கு அவுழ்தமாகச் சுவாமி பேரில் நம்பிக்கை வைக்கிறதுமல்லாமல், எந்நேரமும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவும், சோம்

பல் தனத்தை விலக்கவும், அடிக்கடி பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணவுந் தபசு செய்யவுந், தேவமாதாவின் பேரில் பத்தியுள்ளவனாயிருக்கவும் வேணும் என்று வேத சாஸ்திரிகளெல்லாரும் எழுதி வைத்தார்கள்.

உலோபமாவது திரவிய முதலிய உலக பொருட்கள் மேல் மிதமிஞ்சின ஆசை வைப்பதேயாம். இந்த ஆசையுள்ளவன் சுவாமியை மறந்து, ஏழைப் பட்டவர்களை நிந்தித்துத் தகாத உபாயமெல்லாம் எடுத்து, வஞ்சனை, கபடு, சூது, திருட்டுத் தனஞ் செய்து, திரவியமே தேவனென்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பான். இந்தப் பாவ[illegible] படிக்குத் தனக்குக் கூடின மட்டும் பிச்சையாய் வருமல்லாமல் யோசிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், சர்வேசுரன் தம்மைச் சிநேகித்துச் சேவிக்கிறவர்களைக் கைவிடாமல் காப்பாற்றுகிறார் என்றும், முந்த முந்த நமது ஆத்தும நன்மையைத் தேடுவோமானால் சரீரத்துக்கு வேண்டிய தெல்லாங் கிடைக்குமென்றும், [illegible] திரவியம் அனைத்தாலும் மறுலோகத்தில் செல்லாதென்றும் யோசித்தால், உலக பொருள்கள் மேல் அதிக ஆசை வையாமல், மோக்ஷம் அடைவதே காரியமென்று உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

போசனப் பிரியம் ஏதென்றால், அன்ன பானாதிகள் மேல் மிதமிஞ்சின ஆசையாயிருத்தலேயாம். அதினாலே சண்டை, சச்சரவு, உதாசனம், துர்விகாரம், தேவ தூஷணம், இவை முதலிய தின்மையெல்லாம் உண்டாகும்.

காய்மகாரம் என்ன?-புறத்தியாருக்கு உண்டாயிருக்கிற நன்மை வாழ்வுகளைக் கண்டு வருந்திக் கஸ்திப் படுகிறதும், அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறசாலைத் தாழ்வைக் கண்டு சந்தோஷப் படுகிறதும் காய்மகாரம் என்னப்படும். நாமெல்லாரும் ஏக சர்வேசுரனாலே உண்டாக்கவும், இரட்சிக்கவும், காப்பாற்றவும் பட்டிருக்கிறபடியினாலே, சகோதரரைப் போலே ஒருவர் ஒருவரைச் சிநேகிக்கிறது நியாயமல்லவோ? காய்மகாரப் படுகிறவன் தன் சகோதரனைப் பகைக்கின்றமையால், அவனைக் காப்பாற்றுகிற சுவாமியைப் பகைக்கிறாப் போல் ஆவான். இந்தத் துர்க்குணத்தினாலே அவதூறு, கோள், புறணி, [illegible] வின் சந்தேகம், பகை, மனஸ்தாபம் முதலான பாவங்கள் உண்டாகுமென்கிறதினாலே இந்தப் பாவத்தை விலக்கிப் புறத்தியார் மேல் சிநேகமாயிருக்கத் தக்கதாக அவர்கள் துர்க்குணங்களைப் பாராமல் நற்குணங்களை மாத்திரம் பார்த்து, இவைகளுக்குச் சுவாமி தாமே காரணமாயிருக்கிறார் என்று அவருக்குத் தோத்திரஞ் சொல்ல வேண்டியது. அதுவே மெய்யான பிறர்சிநேகம்.

சோம்பல் ஆகிறதென்னவென்றால், தான் அநுசரிக்க வேண்டிய கடமைகளைச் சட்டை பண்ணாமல் அவைகளை விட்டு மந்தமாயிருப்பதே சோம்பலாகும். இந்தப் பாவத்தினாலே தான் அத்தனைப் பேர் மோக்ஷத்தை இழந்து நரகத்தில் விழுகிறார்கள். சோம்பல் தனமுள்ளவன் தேவ கற்பனைகளையுந் திருச்சபைக் கற்பனைகளை

யும் அநுசரிக்கிறது பிரயாசம் என்று சலிப்பாயிருந்து, அவைகளைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் விட்டுக் கெட்டுப் போவான். சாரமில்லாத மரம் வாடிப் பட்டுப் போவது போலவே, சுறுசுறுப்பில்லாதவன் ஞான சாரமாகிய விசுவாசம் இழந்து, நம்பிக்கை, தேவசிநேகம், பிறர்சிநேகமில்லாதவனாய்ப் பாவத்தில் விழுந்து பாவச் சேற்றிலேயே கிடப்பான்.

கிறீஸ்துவர்களே, இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தலையான பாவங்களும் அவைகளாலே உண்டாகிற கணக்கில்லாத பாவங்களும் மோக்ஷ பாதையில் பசாசினால் நாட்டப் பட்ட முள்ளுகளைப் போலாகும். ஒரு தோட்டத்தில் நஞ்சுள்ள பூண்டுகள் விளையக் கண்டால், அவைகளை வளரவொட்டாமல் பிடுங்குவார்களல்லவோ? அப்படியே நாமும் ஞானத் தோட்டமாகிய நம்முடைய இருதயத்தில் நஞ்சு நிறைந்த பூண்டுகளுக் கொத்த பாவங்கள் வளராதபடிக்குச் செபத்தினாலேயும் பக்தியினாலேயும் பிடுங்கிப் போட்டு, அவைகளுக்குப் பதிலாக அருமையான ஞானக் கனிகளைத் தருகிற புண்ணியமே நாட்டக் கடவோமாக.

NINETEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

On Grace and Prayer.

வேதசத்தியங்கள் இன்னதென்றும், சுவாமி ற்பனைகள் எதென்றும், அவைகளுக்கு விரோதமான பாவங்கள் இப்படிப்பட்டதென்றும் வெளிப்படுத்தின பின்பு, சத்தியங்களை விசுவசிக்கவும், கற்பனைகளை நிறைவேற்றவும், பாவத்தை விலக்கவும் வகை உதவி என்னவென்று காண்பிக்கக் கடவோம்.

மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு நம்முடைய சொந்த பலம் போதுமோ? போதாது. நமக்குத் தேவ வரப்பிரசாதத்தின் அநுக்கிரகம் வேண்டியது. தேவ வரப்பிரசாதம் என்னவென்றால், சர்வேசுரன் நமக்குக் கட்டளையிடுகிற வரமே தேவ வரப்பிரசாதம் எனப்படும். இந்தச் சீவியத்துக்குரிய வரங்களும், நித்திய சீவியத்துக்குரிய வரங்களும் ஆக இரண்டு வகை வரங்கள் உண்டு. உயிர், சவுக்கியம், கல்வி, சாமர்த்தியம், திரவிய முதலானவை இந்தச் சீவியத்துக்காகச் சர்வேசுரனாலே மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசிநேகம், பிறர்சிநேகம், பக்தி முதலிய வரங்களுஞ் சுகதமான சீவியத்துக்காகவே சர்வேசுரனாலே மனி

தர்களுக்கு இலவசமாய்க் கட்டளையிடப்படும். சுவாமி நம்மை அறிந்து சிநேகித்துச் சேவிக்கிறவர்களை விசேஷ விதமாய் நேசிக்கிறதினாலே அவர்கள் தமக்குப் பிரியமா யிருக்கத் தக்கதாக மேலான வரத்தைக் கொடுக்கிறார். இந்த வரம் ஆத்துமத்துக்கு ஞான உயிராகிய தேவ இஷ்டப் பிரசாதம் என்னப்படும். சாவான பாவத்தைச் செய்யும் போதெல்லாம் இந்தத் தேவ இஷ்டப் பிரசாதம் போக்கடிக்கப்படும். இந்த வரத்தைத் தவிர நாம் பாவத்தை விலக்கிப் புண்ணியத்தைச் செய்வதற்காகச் சர்வேசுரன் ஒவ்வொரு சமயத்துக்குத் தக்கபடி உதவி செய்வார். இந்த மேலான சகாயந் தேவாநுக்கிரகம் என்னப்படும். தேவாநுக்கிரகமில்லாமல் தின்மையை விலக்கவும் நன்மையைச் செய்யவுங் கூடாது. சுவாமி அஞ்ஞானிகள் மனந் திரும்பவும், கிறீஸ்துவர்கள் சத்திய வேதத்தின் படி நடக்கவும், எல்லாமனிதர்களுநுங் கரை யேறும்படியாகவும் அவசரமான தேவாநுக்கிரகங் கட்டளையருளுகிறார் என்பது சத்தியம்.

தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை எப்படி அடையலாமென்றால், செபத்தினாலுந் தேவ திரவிய அநுமானங்களாலும் அடையலாம். ஆதித் தாய் தகப்பன் சர்வேசுரனுடைய கட்டளையை மீறித் துரோகஞ் செய்த பிற்பாடு, அவர்களுக்கும் அவர்கள் சந்ததியாகிய மனுக் குலத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்குப் போக நம்பிக்கை இல்லாதே போச்சுது. அப்போது சுவாமி அவர்கள் மேல்

இரங்கி, மனுக்குலத்தை மீட்டிரட்சிக்கத் தீர்மானித்தார்.

இரட்சகராகிய சேசுநாத சுவாமி மனுஷ அவதாரஞ் செய்வதற்கு முன்னிருந்த மனிதர்களில், அவர் வருவார் என்று விசுவசித்துத் தங்கள் பாவங்களை வெறுத்து, இரட்சகர்பேரில் நம்பிக்கை வைத்தவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் பசாசின் அடிமைத் தனத்தினின்று விடப்பட்டு, பாதாளமென்னும் ஓர் இடத்தில் போய்ச்சேர்ந்து, சேசு நாதர் வருதலுக்குக் காத்துக் கொண் டிருப்பார்கள்.

அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாம் ஆளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனுஷனாய்ப்பிறந்து, மனுஷ சரீரத்திலே நமக்காக அடி மிதி அவமான முள்ளடிகளைப் பட்டுச் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு, மரணம் அடைந்து, கல்லறையில் அடக்கப்பட்டு, மூன்றாம் நாள் உயிர்த் தெழுந்தருளி, மோக்ஷத்துக்குப் போகையில், பிதாப் பிதாக்களுடைய திரு ஆத்துமங்கள் அவரோடே கூட மோக்ஷத்துக்குப் போனது மல்லாமல், அந்த நாள் தொடங்கி, இரட்சகர் வந்தார் என்று விசுவசித்து, அவர் ஸ்தாபித்த திருச்சபைச் சொற்படி நடக்கிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் சேசுநாதர் சிந்தின திரு இரத்தப் பலத்தினாலே இரட்சிக்கப் பட்டு மோக்ஷம் அடைவார்கள். இந்தத் திருவிரத்தத்தின் பலனைக்கொண்டு தானே இப்போ சொல்லப்பட்ட

தேவ வரப்பிரசாதம் நமக்குக் கட்டளை யிடப்ப
டுமொழிய அதை அடைவதற்கு நம்முடைய
சொந்தபலம் போதாது. ஆகிலும், பூமிக்குள்
ளிருக்கிற தெண்ணீரானது மனிதராலே உண்
டாக்கப் படாதே போனாலும், அவர்கள் ஆழ
மாய் தோண்டிப் பிரயாசப்படுகிறதினாலே தண்
ணீர் மேல் எழும்பிச் சுரக்குமாப் போலே, நாம்
நல்ல மனதுள்ளவர்களாய்ச் செபம் பண்ணுகிற
போதும், தேவ திரவிய அநுமானங்களைப் பக்
தியோடே பெறுகிற போதும், தயவுள்ள சர்
வேசுரன் நமது பிரயாசையைப் பார்த்துச் சேசு
நாதருடைய திரு விரத்தத்தை நமது பேரில்
விழக் கட்டளை யிடுவார்.

செபம் ஆகிறதென்ன?— நாம் சர்வேசுர
னுடைய மகத்துவத்தையும் நம்முடைய நீசத்
தனத்தையும் அறிந்து கொண்டு, முழுமன
தோடே சுவாமியை வணங்கி, நமக்குள்ள குறை
பாடுகளையெல்லாந் தாழ்ச்சியோடே வெளிப்ப
டுத்தித் தேவ உதவியை மன்றாடுவதே செபம்
என்னப்படும். சர்வேசுரனை நோக்கி வேண்டிக்
கொள்ளும் போது, அவரை ஆராதித்து ஸ்துதி
த்து நேசித்து நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் சொ
ல்லவும், நம்முடைய ஆத்துமத்துக்குஞ் சரீரத்
துக்கும் வேண்டியவைகளைக் கேட்கவுங் கட
வோம். ஆனாலும், சர்வேசுரன் எல்லாத்துக்கும்
ஆண்டவரா யிருக்கிறபடியினாலே, முணுமுணெ
ன்று விரைந்து அலப்பி, வாயினாலே மாத்திரம்
பல மந்திரங்களைக் கத்தி உச்சரித்தால், இது

பரியாசமாகு மொழியச் செபம் அல்லவே. கவ
[illegible]டேயுந் தாழ்ச்சியோடேயும் நம்பிக்கை
யோடேயுஞ் சாதித்து வேண்டிக் கொள்ள வே
ண்டும். இல்லாவிட்டால் சுவாமி நம்முடைய மன்
றாட்டைக் கேட்க மாட்டாரே யல்லாமல், நிந்தை
[illegible] நம்மைத் தண்டிப்பார்.

சர்வேசுரன் நாம் கேட்டபடியே எப்போ
தும் [illegible] கொடுப்பாரோ? இல்லை, ஏனென்றால்
அவர் எல்லாத்தையும் பட்டப் பகல் போல்
அறிந்திருக்கிறமையால், நாம் கேட்கிற விண்
ணப்பம் நமக்கு நன்மையோ தின்மையோ வென்
று அறிவார். மெய்யான நன்மை யென்றால்,
கொடுப்பார். [illegible]னாலே நமது ஆத்துமத்துக்கா
வது சரீரத்துக்காவது [illegible] வருவதாயிருந்
தால், அதைக் கொடுக்காமல் வேறொரு வரத்
தைக் கட்டளை யிடுவார். இப்படியே ஒருத்தன்
வியாதியாய்க் கிடந்து, பிழைக்கும் படிக்கு வே
ண்டிக் [illegible]. ஆனால் அவன் பிழைக்
[illegible]ருந்தால், பாவத்தில் விழுந்து, அத்
தோடே செத்து, நரகத்தை அடைய மாட்
டான் என்று சுவாமி அறிவார். அப்போது
சரீர சவுக்கியத்தைக் கொடாமல், அவன் நல்ல
மரணத்தை அடைந்து கரை ஏறுவாங் கொடுப்
பார். ஆதலால் நாம் செபம் பண்ணும்போ தெல்
லாம் நமக்குத் தோன்றுகிறபடி கேட்டாலும்,
சுவாமி சித்தம் ஆகக்கடவது என்று சொன்னால்,
நாம் கேட்டதை அருளாவிட்டாலும், சுவாமி
நமக்கு வேண்டியதைக் கட்டளை யிடுவாரென்று

உறுதியாய் விசுவசிக்கக் கடவோம். இப்படிச் சாகும் வரைக்கும் இடைவிடாமல் வேண்டிக் கொள்ளுவோமானால், இவ்வுலகத்தில் அவருக்குப் பிரியப் பட்டு, மறுலோகத்திலும் அநந்த பாக்கியத்தை அநுபவித்துக் கொண்டு வாழ்வோம்.

TWENTIETH SUNDAY AFTER PENTECOST.

On the Sacraments *in General.*

போன பிரசங்கத்தில் தேவ வரப்பிரசாதத்தைச் ஜெபத்தினாலேயுந் தேவ திரவிய அநுமானங்களினாலேயும் அடையலாம் என்றும், ஜெபம் இன்னதென்றும், எப்படி வேண்டிக் கொள்ள வேணும் என்றுஞ் சொன்னோமே. இன்றைக்குத் தேவ திரவிய அநுமானங்களைக் குறித்துச் சிலவற்றைச் சொல்லிக் காட்டுவோம்.

தேவதிரவிய அநுமானம் என்ன?—நம்மைப் பரிசுத்தமாக்குகிறதற்குச் சேசுநாதராலே உண்டாக்கப்பட்டுப், பஞ்சேந்திரியங்களால் உணரப்பட்டிருக்கிற மேலான சடங்குதான். மனிதனானவன் எந்தப் பிராயத்திலும், எந்த இடத்திலும், எந்த அந்தஸ்திலும், சுவாமியுடைய உதவியில்லாமல் பசாசின் தந்திரங்களுக்குத் தப்பித்துக் கொள்ள மாட்டான். அதைப் பற்றிச் சிறியவர்களும், பெரியவர்களும், புண்ணியவான்களும், பாவிகளும், பிரசித்தர்களும், விவாகத்திலே உட்பட்டவர்களும், சொஸ்த முள்ளவர்களும், வியாதிஸ்தர்களும் வேண்டிய தேவ உதவியைப் பெறுவதற்குச் சேசுநாதர் ஏழு தேவ

திரவிய அநுமானங்களை ஸ்தாபித்தார். சீவியத்துக்குத் தேவையானவைகள் ஏதென்றால், பிறக்கிறதும், வளருகிறதும், புசிக்கிறதும், வியாதிகாலத்தில் மருந்து சாப்பிடுகிறதும், [illegible] அடைந்தபின் பலவீனத்தை விலக்குகிறதும், அதிகாரமுள்ளவர்களாலே ஆளப்படுகிறதும், நற்குடும்பிள்ளைகளுக்குத் தன் வீடு, ஆஸ்தி, உடைமைகளை விடுகிறதுமேயாம். ஆத்தும காரியத்திலும் அப்படித் தான். ஞானஸ்நானத்தினாலே ஆத்துமம் ஞான உயிரைப் பெறும். உறுதிப் பூசுதலினாலே சத்திய வேதத்தில் திடப்பட்டு வளரும். தேவ நற்கருணை அதற்கு ஞான போசனம். பச்சாத்தாபத்தினாலே ஞான வியாதியாகிய பாவம் நீங்கிப் போம். அவஸ்தைப் பூசுதல் பாவத்தினாலே வந்த பலவீனத்தை விலக்கி மோக்ஷத்துக்குப் போகிறதற்கு வேண்டிய பெலனைத் தரும். குருத்துவமென்னுந் தேவ திரவிய அநுமானத்தினால் திருச்சபையை ஆளத்தக்க அதிகாரங் கொடுக்கப்படும். கடைசியிலே மெய்விவாகமானது சுவ[illegible]யுடை[illegible] இராச்சியத்தைப் பரம்பச் செய்யும்.

ஞானஸ்நானம், உறுதிப்பூசுதல், குருத்துவம், இந்த மூன்று தேவ திரவிய அநுமானங்கள் ஆத்துமத்தில் ஒரு ஞான முத்திரையைப் பதியச் செய்யுமென்கிறதினாலே, அவைகளை ஒருவிசை மாத்திரம் பெறலாம். மேலும், ஞானஸ்நானம், பச்சாத்தாப மிவ்விரண்டுகளால் பாவ விமோசனமாகி, ஆத்துமம் போக்கடித்த தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தை மறுபடி அடையும். இப்படிக்குக்

குழந்தைகள் ஞானஸ்நானம் பெறவே ஆதித் தாய் தகப்பன் பாவத்தினாலே வந்த ஜென்ம தோஷம் நீங்கிப் போம். வயதுள்ள அஞ்ஞானிகள் ஞானஸ்நானம் பெறவே, சென்மப் பாவமும் கர்மபாவமும் நீங்கிப் போம். ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிற்பாடு சாவான பாவஞ் செய்திருந்தால், பச்சாத்தாபத்தினாலே பாவ விமோசனமாகும். மற்ற அஞ்சு தேவ திரவிய அநுமானங்களோ வென்றால், நம்மிடத்திலுள்ள தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை வர்த்திக்கப் பண்ணும். அவைகளைப் பெறுகிறதற்கு முன்னே ஞானஸ்நானம் பெறவுஞ் சாவான பாவம் உண்டானால் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணவும் வேண்டியது. ஞானஸ்நானம் பெறாதவன் மற்றத் தேவ திரவிய அநுமானங்களைப் பெறவே கூடாது. ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கிறவன் [illegible]றைந்து தேவ திரவிய அநுமானங்களைச் சாவான பாவத்தோடே பெற்றால், தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை அடையாததுந் தவிரக் கன[illegible]த்தைக் கட்டிக் கொள்ளுவான். ஆகையால் உறுதிப்பூசுதல் - நற்கருணை - அவஸ்தைப் பூசுதல் - குருத்துவம் - மெய்விவாகம் இவைகளைப் பெறுவதற்கு முன்னே ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்க வேண்டியதுமல்லாமல், சாவான பாவம் உண்டானால் பாவ சங்கீர்த்தனமும் பண்ணுவது கடன்.

ஞானஸ்நானம் எல்லாருக்கும் அவசரம். ஞானஸ்நானமில்லாமல் மோக்ஷமேயில்லை. பச்சாத்தாபம் பாவஞ் செய்தவர்களுக்குத் தான் அவசரம். மேலும், எல்லாக் கிறீஸ்துவர்களும் புத்தி விவரம் அடைந்த பின், வருஷத்

துக்கு ஒரு விசையாகிலும் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணவுந் தேவ நற்கருணை உட்கொள்ளவும் வேணும் என்று திருச்சபை கற்பிக்கிறது. உறுதிப்பூசுதல்-நற்கருணை-அவஸ்தைப்பூசுதல் கூடியமட்டும் பெற வேணும். அசட்டையினாலே பெறாமல் இருந்தால் பாவம் ஆகும். குருத்துவங் குருக்களுக்கும், மெய் விவாகங் கலியாணக்காரருக்கும் மாத்திரந் தேவை.

ஏழு தேவதிரவிய அநுமானங்களாலே தேவ இஷ்டப் பிரசாதம் அடையப்படுவதல்லாமல், ஒவ்வொரு தேவ திரவிய அநுமானத்தினாலே விசேஷ பிரயோசனமும் உண்டாகும். ஞானஸ்நானத்தினாலே எல்லாப் பாவங்களும் நீங்க, அவைகளுக்குக் கட்டப்பட வேண்டிய ஆக்கினையும் பொறுக்கப்படும். புத்தி தெளிவை அடையும். ஆசாபாசங்களின் உக்கிரம் அமர்ந்துபோம். புண்ணியங்களின்மேல் ஆசை உண்டாகும்.

உறுதிப் பூசுதலினாலே கிறீஸ்தவன் விசுவாசத்தில் ஸ்திரப்பட்டு, உயிர்ச் சேதம் வந்தாலுஞ் சத்திய வேதத்தை விடாத பலத்துக்குத் தைரியமுள்ளவனாவான்.

தேவ நற்கருணையினாலே ஞானத்திலுந் தேவ பத்தியிலும் விருத்தியடைந்து, இலௌகிக காரியங்களை வெறுத்துச் சுவாமியோடே ஏகோபித்து, ஞான சீவியத்தில் வளருவான்.

பச்சாத்தாபத்தினாலே பாவத்தை விலக்கிப் புண்ணியத்தில் நிலைநிற்கப் பெலன் அடைவான்.

அவஸ்தைப் பூசுதலினாலே மிஞ்சின பாவத்தின் [illegible] எல்லாந் துடைக்கப்படும். வியாதிக்காரனுக்குப் பொறுமை, தைரியம், சந்தோஷம், [illegible]மியின் சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல், தந்திரங்களை வெல்லுஞ் சத்துவம் முதலிய வரங்களுங் கொடுக்கப்படும்.

[illegible] குருத்துவத்தினாலே குருக்களுக்குப் பத்தி, [illegible] ஆத்துமங்களை இரட்சிக்கற, தேவ [illegible] ஆசை, பற்றுதல் முதலிய நற்குணங்களுங் கொடுக்கப்படும்.

மெய் விவாகத்தினாலே சமுசாரியாகிறவர்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி கற்புள்ளவர்களாயிருக்கவும், தங்களுக்குள்ளே சமாதானமாயிருக்கவும், தங்கள் பிள்ளைகளைத் தக்கபி[illegible]மாய் வளர்க்கவும் நடப்பிக்கவும் வரம் பெறுவார்கள்.

இப்போ சொல்லப்பட்ட ஏழு தேவதிரவிய அநுமானங்களைத் தவிர, அ[illegible] [illegible]ளிக்கச் சில திருச் சடங்குகளும் உண்டு. இவைகளைப் பத்தி விசுவாசத்தோடே அநுசரித்தால், செய்த அற்பப் பாவங்கள் பொறுக்கப்படும். இப்படிக் கோவிலிலே செபம்பண்ணுகிறதும், தீர்த்தந் தெளிக்கிறதும், அதனோடு சிலுவை அடையாளம்போடுகிறதும், பிச்சை கொடுக்கிறதும், ஞான உபதேசம் சொல்லுகிறதும், வியாதிக்காரரைச் சந்திக்கிறதுங், கஸ்தியுள்ளவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறதும், தேவநற்க

ருணை யாசீர்வாதம் பெறுகிறதும், மேற்றிராணி
மார்களாலாவது குருக்களாலாவது மந்திரிக்கப்
படுகிறதும், மந்திரிக்கப்பட்ட சுரூபம், செப
மாலை, உத்தரீயம், வர்த்தி, குருசு வைத்துக்
கொள்ளுகிறதும், இவை முதலியவைகளைப்
பத்தி விசுவாசத்துடன் செய்யும் போது, (சாவா
ன பாவத்தினாலே போக்கடித்த தேவ இஷ்டப்
பிரசாதம் அடையக் [illegible] போனாலும்)
அற்பப் பாவங்கள் நீங்க, அவைகளாலே குறை
ந்த தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் முன்போல வர்த்தி
க்கும். சாவான பாவஞ் செய்திருந்தால்; மனஸ்
தாபப்படவும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவும்
வேண்டியது.

ஆகையால், கிறீஸ்துவர்களே, நாம் தேவ
திரவிய அநுமானங்களைப் பெறுகிறதிலும் இப்
போ சொல்லப்பட்ட ஞான கிருத்தியங்களை
முடிக்கிறதிலும் விசுவாச நம்பிக்கை பத்தியுள்ள
வர்களா யிருக்கவேண்டு மல்லாமல் அவைகளை
யெல்லாம் நமக்காக உண்டாக்கின சேசுநாதரை
ஸ்துதி [illegible] தாவீதிய சர்வேசுரன்
சேசுநாதர் திருமுகத்தைப் பார்த்து நம்மை
இரட்சிக்கும் படிக்கு வேண்டிக் கொள்ளக் கட
வோம்.

TWENTY FIRST SUNDAY AFTFR PENTECOST.

Baptism—Confirmation.

[illegible] திவ்விய அநுமானம் ஞானஸ்
முதல் [illegible] ஞானஸ்நானம் ஆவதென்ன? சன்ம
பாவமாம். ஞானஸ்நானம் [illegible] கர்மப்பாவத்தையும் போக்கி,
ப்பாவத்தையும் [illegible] திருச் சபைக்கும்
[illegible] தேவதிரவிய அநுமானம். புத்
பிள்ளைகள் [illegible] பிள்ளைகளிடத்தில் சன்ம
[illegible] அடையாத பிள்ளைகளிடத்தில் சன்ம
ப்பாவம் மாத்திரம் இருக்கின்றமையால், ஞானஸ்
நானத்தினாலே சன்மப் பாவமே விமோசனம்
[illegible] புத்தி அறிந்தவர்க ளிடத்திலேயோ
[illegible], சன்மப் பாவமும் கர்மப் பாவமும்
விமோசனம் ஆகும்.

சேசுநாதர் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களை [illegible]
ளைச் சுவிசேஷம் [illegible] போய்ச் சகல சனங்களுக்கும்
[illegible]: நீங்கள் [illegible] பிதாவுடையவும் சுதனுடைய
வும் இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும் நாமத்தினாலே
[illegible] ஞானஸ்நானம் கொடுக்கக் கடவீர்
அவர்களுக்கு [illegible] ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன்
கள்; [illegible] ஞானஸ்நானம் இரட்சிக்கப் படுவான் என்று
[illegible] அவன் இரட்சிக்கப் படுவான் என்று ஆகையால் ஆதித்தாய் தகப்
திருவுளம்பற்றினார். ஆகலால் ஆதித்தாய் தகப்
பனுடைய பாவத்தினாலே கெட்டு, மோசமாய்

நதாத்தைத் போக்கடித்த மனிதர் ஞானஸ்நானம் பெருமல் இரட்சிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பது சந்தேகமற்ற நிச்சயம். திருச்சபைக் கெல்லாந் தலைவராக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அர்ச். இராயப்பர் எழுதி வைத்தபடியே, சலப்பிரளயத்தில் பெட்டகம் மிதந்தாப் போலே, ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் திருச்சபை யென்கிற பெட்டகத்தி லிருந்து பிழைக்கிறார்கள். பெட்டகத்துக்குப் புறம்பா யிருந்தவர்க ளெல்லாருஞ் சலப்பிரளயத்தில் அகப்பட்டுச் செத்தது போல, ஞானஸ்நானம் பெருதவர்கள் பாவமாகிய சலப்பிரளயத்தில் அகப்பட்டு, நிச்சயமாய்க் கெட்டுப் போகிருர்கள் என்பதாம். ஆகையால் பிள்ளைகளுக்காவது பெரியவர்களுக்காவது ஞானஸ்நானத்தினாலே மோக்ஷம் கிடைக்குமொழிய மற்றப்படியல்ல. புத்தி விபரம் அடைந்தவன் ஞானஸ்நானம் பெருமல் செத்தால் அவனுக்கு நரகமே கிடைக்கும். புத்தி விபர மடையாத பிள்ளைகள் ஞானஸ்நானம் பெருமல் செத்துப் போனால், அதுகளுக்கு மோக்ஷ பாக்கிய முந் தேவதரிசனமு மில்லை.

ஞானஸ்நானம் அத்தனை அவசரமாயிருக்கிறபடியினாலே ஒரு பிள்ளை பிறக்கும் போது, தாமச மில்லாமல் சீக்கிரத்தில் கோவிலுக்குக் கொண்டு வந்து, அதற்கு ஞானஸ்நானங் கொடுப்பிக்கிறது கனமான கடமை. சில தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுக்கவும் அவைகளைப் பார்த்து காக்கவும் ஆசைப்பட்டாலும், அவைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் பெறுவிக்கச்

சற்ருகிலுங் கவலைப் படாமலிருக்கிருர்களே; எத்தனையோ குழந்தைகள் இப்படி செத்து மோக்ஷத்தை அடையாமல் போகின்றன.

கூடுமானமட்டுங் குருக்களே ஞானஸ்நானங் கொடுக்க வேண்டியிருந்தாலும், ஒரு குழந்தையாவது புத்தி யறிந்தவனுவது வியாதியாய் செத்துப் போக இருந்தால், குருக்களிலொருவருஞ் சமீபத்திலே யில்லாதிருந்தாலும் ஞானஸ்நானங் கொடுக்க வேண்டியது. புத்தி யறிந்தவர்களுக்கு விசுவசிக்க வேண்டிய பிரதான சத்தியங்களை முந்த முந்தச் சுருக்கத்திலே அறிவித்து ஆத்துமத்தையும் அதற் கடுத்த சடங்கு சகுனங்களையும் விட்டுச் சென சாஸ்திரம் முதலியவைகளையும் விட்டுச் செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் படும்படிப் புத்தி சொல்லிய பின்பு, அவன் தலைமேல் தண்ணீர்வார்த்து: பிதாவுடையவுஞ் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும் நாமத்தினாலே னான் உன்னைக் கழுவுகிறேன் என்று தெளிவாய் உச்சரித்து ஞானஸ்நானங் கொடுக்க வேணும்.

அவர்கள் அறிய வேண்டியதென்னவென்றால், அவர் சொனில்: சர்வேசுரன் உண்டென்றும், அவர் திரித்துவத்தில் ஏகரும், ஆள்வகையில் திரித்துவருமாயிருக்கிருர் என்றும், சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனுஷனாய்ப் பிறந்து நமக்காக மரித்தார் என்றும், சுவாமி சித்தத்தின்படி நடக்கிறவர்கள் நித்திய மோக்ஷ பாக்கியத்தையும், பாவிகள் நித்திய வேதனைகளையும் அடைவார்கள் என்றும் விசுவசிக்க வேண்டியது. புத்தியறியாத பிள்ளைகளோ வென்ருல், இப்படி

...களுடைய பிள்ளைகளானாலுஞ் சரி, *துலுக்கப் பிள்ளைகளானாலுஞ் சரி, அஞ்ஞானிப் பிள்ளைகளானாலுஞ் சரி, அவஸ்தைச் சமயத்தில் அவர்கள் தலைமேல் தண்ணீர்வார்த்து, மேற் சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தைச் சொன்னால் போதும். ஆனால் எந்தச் சமயத்திலும் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறவன் திருச்சபை ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிற கருத்தோடே கொடுக்கக் கடவான். இக் கருத்தில்லாமல் பரிகாசமாகத் தண்ணீர்வார்த்து வார்த்தைகளை உச்சரித்தாலும், ஞானஸ்நானம் ஆகவே மாட்டாது.

குருவானவர் கோவிலிலே ஞானஸ்நானங் கொடுக்கும் போது, திருச்சபை உண்டாக்கின பற்பல மேலான சடங்குகளைச் செய்வார். இப்படியே, கோவில் வாசற்படியில் பிள்ளையை நிறுத்தி, அதின் முகத்தில் ஊதி விடுகிறார். ஏனென்றால், சுவாமி ஆதித் தகப்பனைத் தம்முடைய சாயலாக உண்டாக்கும் போது மண்ணினாலே மனுஷ ரூபத்தைச் செய்து அதின் முகத்தில் ஊதி விட்டு உயிர்ப்பித்தது போலே, ஞானஸ்நானத்தினாலே ஆத்துமத்துக்கு ஞான உயிர் வரும் என்பதற்கு அடையாளமாகக் குருவானவர் பிள்ளை முகத்தில் ஊதுவார். பின்பு பிள்ளையும், நாம் சேசுநாதருடைய திரு மரணத்தினாலே இரட்சிக்கப் பட்டோம் என்று காண்பிக்க, நெற்றியிலேயும் மார்பிலேயுஞ் சிலுவை அடையாளம் வரைகிறார். இறைச்சி முதலான பதார்த்தம் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு உப்பு போடுவது போல, ஞானஸ்நானத்தினால் வரும் பரிசுத்தமானது

நற்கிரியையினால் காப்பாற்றப் படும் என்று தெரிப்பாகக் குருவானவர் பிள்ளை வாயிலே மந்திரித்த உப்பை வைப்பார். சேசுநாதர் ஊமையுஞ் செவிடுமாயிருந்த ஓர் மனிதனைக் குணமாக்க அவன் செவிகளுக்குள்ளே தமது விரல் வைத்து, திருவாயின் நீர் கொண்டு அவனுடைய நாவைத் தொட்டுச் சொஸ்தம் ஆக்கினாரே; இதின்படி அவன் தேவ சத்தியங்களைக் கேட்டு உணர்ந்து பிரசித்தமாய் அங்கீகரிக்க வேணும் என்று காண்பிக்கத் தக்கதாகக் குருவானவர் சுவாமி செய்தது போலச் செய்வார். ஞான தீட்சை கொடுக்கிற சடங்கு [illegible], மெய்யான கிறீஸ்தவர்கள் சுவாமி சந்நிதியிலே இராசாக்களா யிருக்கிறார்களென்றும் அவர்கள் ஆத்துமஞ் சுவாமிக்கு ஞான மாளிகையா யிருக்க வேணும் என்றும் காண்பிக்க இராசாக்களுக்குங் கோவில் மேற்றிராணிமார்களுக்கும் அபிஷேகம் பண்ணுவது போலே, குருவானவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவனுடைய உச்சியிலே அர்ச். பரிமள எண்ணெய் பூசுவார். கிறீஸ்தவனுடைய இருதயம் பரிசுத்தமா யிருக்கவும் அவன் புண்ணியஞ் சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கவும் வேணும் என்று காண்பிக்கக் குருவானவர் புதுசாய் ஞானஸ்நானம் பெற்றவனுடைய தலைமேல் வெண்மைத் துணியும் கையிலே மெழுகுவர்த்தியும் வைக்கிறார்.

இந்தச் சடங்குகள் நடக்கும்போது ஞானத் தகப்பன் ஞானத்தாய் அவைகளுக்குச் செல்லாஞ் சாட்சியா யிருக்கிறது மல்லாமல் [illegible] தெரியாத

குழந்தையானல் அவர்களே பிள்ளையின் பேராலே வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறார்கள். சில பேர் பிச்சைக்காரரை யாவது அறியாமலாத வேறே சனங்களை யாவது ஞானதகப்பன் அல்லது ஞான தாயாக நியமிக்கிறார்கள். இது ஒவ்வாத வழக்கம். ஏனென்றால், குழந்தை வளர்ந்தபின், ஞான தகப்பன் ஞானதாய் அதின் மேல் கண்ணாயிருந்து நல்ல புத்தி மதி சொல்ல வேணுமே. ஆதலால் கூடுமான மட்டும் பிள்ளையிட்ட இருக்கிறவர்களையும் பத்தியுள்ள வர்களையும் நியமிக்கிறது யோக்கியமா யிருக்கும்.

இரண்டாந் தேவதிரவிய அநுமானம் உறுதிப் பூசுதலாம். உறுதிப் பூசுதல் ஆவதென்ன? நம்மைச் சத்திய வேதத்திலே திடப்படுத்துகிறதற்காக இஸ்பிரீத்து சாந்துவையும் அவருடைய வரப்பிரசாதங்களையும் நமக்குக் கொடுக்கிற தேவதிரவிய அநுமானம். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் வரங்கள் ஏழு அதாவது: ஞானம், புத்தி, விமரிசை (அல்லது விவேகம்) திடம் (அல்லது தைரியம்) அறிவு, பத்தி, தேவ பயம். நல்ல ஆயத்தத்தோடே இந்தத் தேவ திரவிய அநுமானத்தைப் பெறுகிறவன் இந்த வரங்களை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு, உத்தம கிறீஸ்துவனாய்ச் சத்திய வேதத்தில் உறுதியுள்ளவனும் மனிதர்களுக்கு அஞ்சாமல் தைரிய முள்ளவனும் ஆவான்.

எந்த ஆயத்தத்தோடே உறுதிப் பூசுதலை பெற வேணுமென்றால், முந்தி ஞானஸ்நானம்

பெற்றிருக்க வேணுமேயல்லாமல், சத்திய வேதத்தின் பிரதான பரம இரகசியங்களை அறிந்து கொள்ளவும், தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தோடே இருக்கவும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் மேல் பத்தியுள்ளவனாய் அவருடைய மேலான வரங்களைப் பெறும்படிக்கு ஆசைப் படவும் வேண்டி. மேற்றிராணியார் ஒரு ஊரில் உறுதிப் பூசுதலைக் கொடுக்கும் போது, இந்தத் தேவ திரவிய அநுமானத்தைக் குறித்து விசேஷப் பிரசங்கம் செய்யப்படுமென்கிறதினாலே இப்போது இம்மாத்திரஞ் சொன்னது போதுமே.

பிரியமான சகோதரரே, நீங்களெல்லாரும், ஞானஸ்நானம் பெற்று மோக்ஷ வழியிலே இருக்கிறீர்கள். ஆனால் இத் தேசத்தில் அநேக சனங்கள் மெய்யான சர்வேசுரனை அறியாமல் நரகத்தில் விழுந்திரிகிறார்க ளென்று யோசித்து அவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளவுந், தக்க சமயத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல புத்தி சொல்லவும் வேணு மென்கின்றமையால், இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் நமக்கு விசுவாசம்-நம்பிக்கை-பத்தியும் அவர்களுக்கு மனந் திரும்ப ஆசையுந் தந்தருளும்படி மன்றாடக் கடவோம்.

TWENTY-SECOND SUNDAY AFTER PENTECOST.

Holy Eucharist.

பிரியமான சகோதரரே, ஏழு தேவ திரவிய அநுமானங்களில் மேலான தேவ திரவிய அநுமானம் ஏதென்றால், தேவ நற்கருணையாம். ஏனெனில் மற்ற அநுமானங்களைப் பெறும்போது தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தை மாத்திரம் அடைவோம்; தேவ நற்கருணையை உட்கொண்டால் சுவாமி தாமே நம்மிடத்தில் மெய்யாகவே எழுந்தருளிவருகிறார். தேவநற்கருணை ஆவதென்ன? அப்பத்தின் குணங்களுக் குள்ளேயும் முந்திரிகைப் பழ விரசத்தின் குணங்களுக் குள்ளேயுஞ் சேசுநாத சுவாமியுடைய திருச் சரீரமும், திரு விரத்தமும், திரு ஆத்துமமும், தேவசுபாவமும், அடங்கி யிருக்கிற தேவ திரவிய அநுமானம்.

சேசுநாத சுவாமி பாடு படுகிறதற்கு முந்தின நாளாகிய பெரிய வியாழக் கிழமையிலே சீஷர்களோடே கூடக் கடைசி இராப் போசனம் பண்ணும் போது, கோதும்பை அப்பத்தை எடுத்து ஆசீர் வதித்து அவர்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு: இதை வாங்கிப் புசியுங்கள்; ஏனென்றால் இது நம்முடைய சரீரமா யிருக்கிறது என்றார்

யனுங் கொடி முந்திரிகை யிரசத்தைப் பார்க்கி
த்தில் வார்த்து ஆசீர் வதித்து, அவர்களுக்குக்
கொடுத்து: இதை வாங்கிப் பானம் பண்ணுங்கள்;
ஏனென்றால், இது நம்முடைய இரத்தமாயிரு
க்கிறது; நீங்கள் இதைச் செய்யும்போதெல்
லாம் நம்மை நினைத்துச் செய்யக் கடவீர்கள்
என்று திருவுளம் பற்றினார். சுவாமி இந்த வார்
த்தைகளைச் சொல்லவே அதே நிமிஷத்தில் தம்மு
டைய அளவில்லாத வல்லமையினாலே அப்ப
மென்கிற பொருளையும் இரச மென்கிற பொரு
ளையுந் தமது திருச் சரீரமாகவுந் திவ்விய இரத்
தமாகவும் மாற்றி, அப்பம் இரசத்தின் ருசி, வர்
ணம், வாசனை, ரூபம் [illegible] குணங்கள் மாத்தி
ரம் நிறுத்தினார். மேலுந் தாம் மறுநாள் மரண
த்தை அடைவதாகவும் உயிர்த்தெழுந்தருளின
நாற்பதாம் நாளில் பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தரு
ளிப் போவதாகவும் அறிந்து, தேவ நற்கருணை
யை உண்டாக்கின பிற்பாடு அப்போஸ்தலர்களுட
அவர்களாலே அதிகாரம் பெற்ற குருக்களுந்
தாம் செய்த புதுமையை முடிக்க வரங் கொடு
த்தார். அதினாலே திருச்சபையின் குருக்கள்
திவ்விய பூசை செய்யும்போதெல்லாம், சேசு
நாதரை நினைத்து, அவர் சொன்ன வார்த்தை
களை உச்சரிக்கவே, அப்பம், சேசுநாதருடைய
திருச் சரீரமாகவும்; இரசம், அவருடைய திரு
விரத்தமாகவும் மாறிப் போகிறது. இதெப்படி
யாகும் என்று கேட்டால், தேவ பலத்தினாலே
யே ஆகும். ஒன்று மில்லாமையில் சர்வேசுரன்
பரமண்டலமும், பூமண்டலமும் உண்டாகக்கடவ

தென்று சொல்லவே, பரமண்டலமும் பூமண்
டலமும் உண்டாக்கப்பட்டதே! இப்படி ஒன்று
மில்லாமையிலே சகல சராசரங்களையும்
படைக்க வல்லவர், உண்டாயிருக்கிற வஸ்து
க்களை வேறே வஸ்துக்களாக மாற்றுவது வரு
த்தமென்ன? விக்கின மென்ன? சின்னஞ் சிறிய
விதையினின்று மகா பெரிய மரம் முளையவும்,
நீருடைய [illegible] பாலாகவுஞ் செய்கிறவர்,
அப்பம், தம்முடைய திருச்சரீரமாகவும், இரசம்,
தம்முடைய திருவிரத்தமாகவும் மாற்ற வல்லவ
ரல்லவோ? ஆகையால் நடுப் பூசையில்
குருவானவர் சுவாமி நாதரினாலே தேவ வசீ
கரம் பண்ணுகிற [illegible] அப்பமானது
சேசுநாதருடைய சரீரமாகவும் இரசமானது அ
வருடைய இரத்தமாகவும் மாறிப் போகிறதெ
ன்று கெட்டியாக விசுவசித்துப் பீடத்தின்மேல்
எழுந்தருளிவருகிற சேசு நாதரை மகா பத்தி
யோடே வணங்கி ஸ்துதித்து ஆராதிக்கக் கட
வோம். மேலும், சேசுநாதர் தேவநற்கருணை
யிலே உயிரோடே யிருக்கின்றமையால், அப்பத்
தின் குணங்களுக்குள்ளே அவருடைய திருச்
சரீரம் மாத்திரமல்ல, திருவிரத்தமும் உண்டு.
அப்படியே இரசத்தின் குணங்களுக்குள்ளே
யுஞ் சேசுநாதருடைய திருவிரத்தம் மாத்திர
மல்லவே, அவருடைய திருச்சரீரமும் உண்
டென்பது குன்றாத சத்தியமாமே. சுவாமி ஆத்து
மமும் தேவ சுபாவமும் அப்ப-ரச, இருவகைக்
குணங்களுக்குள்ளே இருக்கிறதினாலே, அப்ப
த்தின் குணங்களுக்குள்ளே தேவ நற்கருணை

உட்கொண்டாலுஞ் சரி, இரசத்தின் குணங்க
ளுக்குள்ளே உட் கொண்டாலுஞ் சரி, இலவு
லேசமாகிலும் வேற்றுமை யில்லாமல் சேசுநாத
ருடைய திருச் சரீரத்தையும், இரத்தத்தையும்,
ஆத்துமத்தையுந் தேவ சுபாவத்தையும் வாங்குகி
ரும். இதன்றியும், திவ்விய நற்கருணையை எத்
தனைப்பிரிவாய்ப் பிரித்துப் பங்கிட்டாலும், சேசு
நாதர் பெரிய பங்கில் இருக்கிறாப் போலவே
ஒவ்வொரு சிறிய பங்கிலும் முழுமையும் எழு
ந்தருளி யிருக்கிறார்.

தேவ நற்கருணையிலே அப்ப இரசத்தின்
ருசி ரூபம் முதலான குணங்கள் இருந்தாலும்
அப்பம் இரச மென்கிற பொருள் இல்லையென்
று சொன்னோமே. இதெப்படி யாகுமென்றால்,
சர்வேசுரனுடைய சர்வ வல்லபத்தினாலே ஆகு
மொழிய மற்றப்படி யல்ல. சுவாமி தாமே: இது
நமது சரீரம் என்றும், நமது இரத்தம் என்
றுஞ் சத்தியமாய்ச் சொல்லி யிருக்கையிலே
புத்தியீனரா யிருக்கிற மனிதர் இப்படி யாகக்
கூடாதென்கிறது எத்தனையோ அகந்தை! எப்
பேர்ப்பட்ட பைத்தியம்! எப்போத்திரம் மதிகேடு!
சேசுநாதர் சொன்னது போலே, காணமல் விசு
வசிக்கிறவனே பாக்கியவான், ஆகையால் அவ
ருடைய வாக்கியத்தை நம்பித் தேவநற்கருணை
யின் பேரிலே பத்தி ஆசையெல்லாம் வைக்கக்
கடவோம்.

திவ்விய பூசை நடக்கும்போ தெல்லாஞ்
சேசுநாதர் பீடத்தின்மேல் எழுந்தருளி வருகி
ரூர். எப்படி எழுந்தருளி வருகிறார் என்றால்,

அவர் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு தம்மு
டைய திரு விரத்தமெல்லாந் தாரை தாரையாகச்
சிந்திச் சர்வேசுரனுக்குத் தம்மைத் தாமே பலி
யாக ஒப்புக் கொடுத்தாரே, அப்படியே திவ்விய
பூசையிலே ஞான விதமாய்த் தம்மைக் குருக்
கள் மூலமாக ஒப்புக் கொடுக்கிறார். இப்படியிரு
க்கக் கொள்ள, நாம் பூசை காணும் போது எத்
தனையோ தாழ்ச்சியோடே சேசுநாதர் திருப்பா
தத்தில் விழுந்து ஆராதிக்கவும் வேண்டிக்கொ
ள்ளவுங்கடவோம்! விசேஷமாய் நன்மை வாங்
கும் முன்னே, தேவ நற்கருணை வழியாக
உவ் இரட்சகர் நம்மிடத்தில் எழுந்தருளி வரு
கிறாரென்கிறதினாலே, நாம் செய்த பாவமெல்
லாம் வெறுத்து, நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்
ணிச் சம்மனசுக்களைப் போலப்பரிசுத்தம் ...
ந்து மகா பத்தி, விசுவாசம், ஆவலோடே தேவ
நற்கருணை வாங்க வேண்டியது. இது தானே
ஆத்தும ஆயத்தம். சரீர ஆயத்தம் ஏதென்றால்,
நடுச்சாமந் துவக்கித் தேவநற்கருணை வாங்கு
மட்டும், ஒன்றுஞ் சாப்பிடாமலும், குடியாமலும்,
புறத்திப் பண்டங்களை வாயிலே போடாமலுஞ்
சுத்த உபவாசமா யிருக்கிறதுந் தவிர ...
மட்டுஞ் சுத்த வஸ்திரங்களை உடுத்தி ...மாய்
மட்டுஞ் சுத்த ... மிகுந்த மேனா மரி
கும் கண்பார்வை இடாமல், மிகுந்த மேனா மரி
யாதையோடே நன்மை வாங்க வேணும்.

எல்லாக் கிறீஸ்துவர்களும் பாஸ்குக் கால
த்திலும் அவஸ்தைச் சமயத்திலுந் தேவ நற்க
ருணை வாங்கக் கடவார்கள். மேலும், ...
சொன்னதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், வருஷத்

துக்கு ஒரு விசை மாத்திரம் நன்மை வாங்கா
மல் அடிக்கடி வாங்குவதே பிரயோசனம் என்று
யாவருங் கண்டு பிடிக்கலாம். அதெப்படி யென்
றால்: நீங்கள் மனுமகனுடைய மாங்கிஷத்தைச்
சாப்பிடாமலும் அவருடைய இரத்தத்தைக் குடி
யாமலும் இருந்தால், மெய்யான சீவியம் உங்களி
டத்தில் இராதென்று சுவாமி திருவுளம்பற்றின
ஆனபடியினாலே இவ்வுலகத்தில் ஞான உயிராகிய
தேவ பத்தியும், மறு லோகத்தில் நித்திய சீவிய
மும் அடைவதற்கு அடிக்கடி தேவ நற்கருணை
உட்கொள்ளுவதே வழியாம். அதைப் பற்றித்
தேவ நற்கருணை நன்மையென்று சொல்லப்ப
டும். எல்லா நன்மைகளிலும் அதுவே மேலான
நன்மை. சில பேர் நன்மை வாங்கும் போது
ஆயத்தம் பண்ணாமலும், தியானஞ் செய்யாமலும்
வாங்குவார்களே யல்லாமல், வாங்கின வுடனே
கோவிலை விட்டுப் போவார்கள். ஐயோ! ஒரு ஐசு
வரியவான் பிச்சைக்காரனுக்குப் பிச்சை கொடு
த்தால், அதை வாங்கினவன்: ஆண்டவரே, மகா
ராசனே, மகா தர்மிஷ்டனே, தாதாவே, என்று
ஸ்துதித்து வாழ்த்திக் கொண்டாடித் தோத்திரஞ்
சொல்லுகின்றானல்லவோ? இராசாக்களுக்கெல்லாம்
இராசாவா யிருக்கிற தேவரீர் பணமல்லவே,
தானியமல்லவே, தம்மையே முழுவதும் நமக்குக்
கொடுக்கும்போது அவருக்கு நன்றியறிந்த தோ
த்திரஞ் சொல்லாமல் மௌனமாயிருக்கிறது நியா
யமோ? இல்லையே. ஆதலால் நன்மை வாங்குகிறத
ற்கு முன்னே விசுவாசம்-ஆராதனை-தாழ்ச்சி-மன
ஸ்தாபம்-நம்பிக்கை-சிநேகம்-ஆசை முதலான

பிரகாசனங்களைச் செய்து, நன்மை வாங்கின பின்
பும், முக்கால் நாழி நேரமாகிலுங் கோவிலிலே
இருந்து, நம்மிடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிற
சேசுநாதரை ஆராதிக்கவும், நன்றியறிந்த தோத்
திரஞ் சொல்லவும், நம்மை அவருக்கு ஒப்புக்கொ
டுக்கவும், நம்முடைய ஆத்தும சரீரத்துக்கு வே
ண்டியதைக் கேட்கவும், நல்ல பிரதிக்கினை பண்
ணவும் வேண்டியது.

இப்படி நல்ல ஆயத்தத்தோடே தேவநற்
கருணை வாங்கினால், பசாசைச் செயிக்கப் பெல
முள்ளவர்களாய்ப் புண்ணியத்தில் வளர்ந்து,
மோட்சத்துக்குப் போய், இங்கே நமக்கு ஞான
போசனமா யிருக்கிற சேசுவை அங்கே முகமுக
மாய்த் தரிசித்து, மெய்யான சீவியத்தை அடை
ந்து, என்றென்றைக்கும் நிகரில்லாத பாக்கிய
த்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருப்போமாக.
ஆமென் சேசு.

TWENTY-THIRD SUNDAY AFTER PENTECOST.

Penance.

ஜன்மப் பாவம் ஞானஸ்நானத்தினாலே விமோசனம் ஆகுமாப்போலே, ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிற்பாடு செய்த கர்மப் பாவங்களும் பச்சாத் தாபத்தினாலே விமோசனம் ஆகும். ஞானஸ்நானத்தை ஒரேயொரு விசை பெறலாமென்கிறதினாலே, அதைப்பெற்றபின்பு செய்த பாவங்களை நிவாரணமாக்க வழியில்லாதே போனால், கொஞ்சங் கொஞ்சம் பேர் மாத்திரங் கரை ஏறுவார்கள். அதைப்பற்றியே தயையுள்ள சேசுநாதசுவாமி தம்முடைய அப்போஸ்தலரைச் சுவிசேஷம் போதிக்க அனுப்பும்போது சனங்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கக் கட்டளை யிட்டது மல்லாமல், பாவசங் கீர்த்தனமுங் கொடுக்க அதிகாரத்தைத் தந்தருளினார்.

இந்தத் தேவதிரவிய அநுமானம் பச்சாத் தாபம், அல்லது பாவ சங்கீர்த்தனம் என்னப் படும். பச்சாத்தாபம் என்றால், பச்சாது-பிந்தின, பின்வருகிற; தாபம்-கஸ்தி, விசனம், துக்கம்; பாவஞ் செய்த பின் மனதில் விசனப்படுகிறது. பாவ சங்கீர்த்தனம் என்றால், பாவ-பாவங்களுடைய, சம்-பூரண, கீர்த்தனம்-வெளிப்படுத்து

தல், அறிவிப்பு; செய்த பாவங்களை எல்லாங் குருக்களுக்குத் தெரிவித்தல்.

சேசுநாதர் பச்சாத்தாபம் என்னப்பட்ட தேவதிரவிய அநுமானத்திலே பாவங்களைப் பொறுக்க அதிகாரம் யாருக்குக் கொடுத்தார்? தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் அவர்களைத் தொடர்ந்து குருப்பட்டம் அடைந்திருப்பவர்களுக்குங் கொடுத்தார். ஆயினும் அர்ச். இராயப்பர் திருச்சபைக்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷத் தலைவராயிருந்தது போல, அவருக்குப் பதிலாக நேமிக்கப்படும் அர்ச். பாப்பானவர், மேற்றிராணிமார்களுக்கும், குருக்களுக்கும், மற்றுமுள்ள கிறீஸ்துவர்களுக்குந் தலைவராயிருக்கின்றமையால், மேற்றிராணிமார்கள் அர்ச். பாப்பானவர் மூலியமாய் அதிகாரம் அடைந்து, தாங்களுந் தங்கள் விசாரணைக் குருக்களுக்கு அதிகாரங் கொடுப்பார்கள்.

நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறதற்கு தான் செய்த பாவங்களை நினைத்து, அவைகளுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டு, இனிமேல் ஒருகாலும் ஒரு பாவத்தையுஞ் செய்யமாட்டேனென்று கெட்டியான மனதோடே பிரதிக்கினை பண்ணிச் செய்த பாவங்களையெல்லாம் ஒன்றும் ஒளியாமல் குருக்களிடத்தில் சொல்லிக் குருவானவர் கட்டளையிட்ட அபராதத்தைத் தீர்க்க வேண்டியது.

1.—தான் செய்த பாவங்களை நினைக்கிறது ஆத்தும சோதனை என்னப்படும். கவாய் தீர்

வைக்கு நம்மை அழைத்துத் தம்முடைய திருச்சமுகத்தில் நிறுத்தி, இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்தாயென்று அதற்குச் சாக்ஷி அத்தாக்ஷியெல்லாம் விசாரித்துத் தண்டனையிடப் போகிறாரென்று பாவித்து, பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்ய இருக்கும் போது, நம்முடைய ஆத்துமத்தைப் பரிசோதித்துச் சர்வேசுரனுடைய கற்பனைகளுக்குந் திருச் சபைக் கற்பனைகளுக்கும் விரோதமாய்ச் செய்தது இன்னதென்றும், எத்தனை விசையென்றும்; போன பாவசங்கீர்த்தனந் தக்க ஆயத்தத்தோடே செய்தோமோ இல்லையோ வென்றும்; குருக்கள் இட்ட அபராதத்தை நிறைவேற்றினோமோ இல்லையோ வென்றும்; பிறத்தியாருக்கு வருவித்த நஷ்டத்துக்கு உத்தரித்தோமோ இல்லையோ வென்றும், இவை முதலியவைகளை யெல்லாந் தாழ்ச்சியோடேயுங் கவனத்தோடேயும் விசாரிப்பதே ஆத்தும சோதனையாம்.

2.—செய்த பாவங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துச் சோதித்த பின், அந்தப் பாவங்களிலே சுவாமிக்குச் செய்த துரோகமும் நம்முடைய ஆத்துமத்துக்கு வந்த நஷ்டமும் யோசித்து, நமக்குள்ளே மெய்யான மனஸ்தாபம் வரும்படிக்குப் பிரயாசப்படக் கடவோம். வாயினாலே பாவங்களைச் சொல்லிக் கையாலே மார்பில் அறைந்து கண்ணினாலே கண்ணீர் விட்டழுது புறத்திலே துக்க வேஷங்காட்டினாலும், உள்ளத்திலே மனஸ்தாபப் படாதே போனால் பாவ விமோசனம் ஆகமாட்டாது

இதெல்லாம் பாசா[illegible]கே ஒழி[illegible] பாவசங்கீர்த்த
னம் அல்லவே யல்ல.

3.—மெய்யான மனஸ்தாபம் உண்டானால், பாவத்தின் அவலக்ஷணம் இம்மாத்திரம் என்று கண்டு பிடித்து, அதினாலே சுவாமிக்கு வந்த வருத்தமும் நமக்கு வந்த நஷ்டமும் விலக்கத் தக்கதாக, இனி ஒரு பாவத்தையுஞ் செய்யாமல் எப்போதும் புண்ணிய வழியிலே [illegible] பிரதிக்கினை பண்ணுவோம்.

4.—இப்படிச் செய்த பாவங்களை யெல்லாம் அறிந்து வெறுத்துக் கெட்டியான ம[illegible]தோடே பிரதிக்கினை பண்ணின பிற்பாடு, கு[illegible] வானவர் கிட்டப் போய்ப் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்யலாம். எப்படி யென்றால், முழங்கா[illegible] இருந்து, சிலுவை யடையாளம் வரைந்து, [illegible]ன் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்[illegible] எத்தனை நாள், எத்தனை மாசம் வக்சுதென்றும், அப்போது [illegible] வ[illegible]ட்டளையிட்ட அபராதந் தீர்த்தேனென்று, அல்லது தீர்க்கவில்லை என்றுஞ் சொல்லி, பி[illegible] செய்த பாவங்களை யெல்லாம் ஒன்றும் ஒளியாமல் வெளிப்படுத்த வேணும். வெட்கத்தினாலே ஓரே சாவான பாவத்தை ஒளித்தால், மற்ற சகல பாவமெல்லாம் பொறுக்கப் படாதது [illegible]ல்லாமல் கனமான பாவம் உண்டாகும். ஆகை[illegible]ல் நாம் செய்த குற்றங்களை யெல்லாங் க[illegible]ன்றித் தெளிவா[illegible]ச் சொல்லக் கடவோம். ஆனால் பாவ சங்கீர்த்தனத்திலே நான் செய்ததைச் சொல்ல வேண்டியிருந்தாலும் புத்தியார் செய்த குற்றங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டாம்.

கூடுமானமட்டும் நல்ல ஆத்தும[illegible] சோதனை செய்து மெய்யான மனஸ்[illegible] பிரதிக்கினையோடிருந்த பின்பு, ஏதோ ஒரு சா[illegible] பாவத்தைச் சொல்லாமல் மறந்து போனாலும், எல்லாப் பாவங்களுக்கும் பொறுத்தல் அடையப் படும். ஆயினும் இன்னொருவிசைப் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணும் போது முன் மறந்துபோன பாவத்தை வெளிப் ப[illegible]த்[illegible]து கடன்.

பாவங்களை ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து உள்ளபடியே சொல்ல வேணும். சில பே[illegible]ர்: கேட்டது [illegible] பாவம், பார்த்ததும் பாவ[illegible], செய்ததும் பாவம், என்பார்கள். அல்லது: நான் என்னத்தை[illegible] செய்யப் போகிறேன். நான் பெரியமனு[illegible]ஷன், [illegible]கைம் பெண்சாதி, ஒரு பாவத்தையும் அறி[illegible]யேன் என்பார்கள். பின்னும் [illegible]ருவானவர் சாதித்து அவர்கள் நடத்தையை [illegible] சோதித்தால், அவர்க[illegible] அநேகம் பாவங்களைச் செய்திருக்கிறதாகத் தெரியவருமே. ஐயோ! இதென்ன [illegible]யம்? [illegible]ாமியை வஞ்சிக்கக் கூடுமோ? குருக்கள் அவர்களை நம்பி ஒன்றுங் கேட்காமல் நன்மை வாங்கலாம் என்று அனுப்பியிருந்தால், சொல்லாத பாவங்கள் பொறுக்கப்படுமோ? இல்லையே. அ[illegible] வகளோடுதானே அல்லவோ தேவ நற்கருணை வா[illegible]கி இருப்பார்கள்? மனிதருக்குள்ளே குற்ற[illegible] செய்திருக்கும் போது, அதற்குச் சாக்ஷியி[illegible]ட்டால் தண்டிக்காமல் விடுவார்கள். பா[illegible]ர்த்தனத்திலே அப்படி அல்ல; பாவியானவனே தனக்குச் சாக்ஷியாயிருக்க வேணும். இவ்வுலகத்தில் தான் தானே வலியச் சாக்ஷி

சொல்ல மாட்டாமலிருந்தால், மறுலோகத்தில்
வெளியரங்கமாய்த் தீர்வையிடப்படுவான். ஒருத்
தன் பத்துச் சாவான பாவங்களைச் செய்திருக்க
மனதறிந்து முழுத்தொகையைச் சொல்லாமல்
பத்தில் ஒன்பது பாவங்களை மாத்திரம் வெளிப்
படுத்தினால், சொல்லப்பட்ட ஒன்பது பாவங்க
ளும் பொறுக்கப் படாது. இப்படிக்கு ஒருத்
தன் தான் இரண்டு கனமான பாவங்களைச் செ
ய்திருக்கிறதாக மனதில் அறிந்திருந்து இந்தப்
பாவத்தை ஒரேதாஞ் செய்தேன் என்று பொ
ய்யாகச் சொன்னால், பாவ விமோசனம் ஆகுமா?
பரிச்சேதம் ஆகமாட்டாது. இந்தப் பயங்கரமான
நிர்ப்பாக்கியம் வராத படிக்குப் பாவ சங்கிர்த்த
னம் பண்ணும்போது தெல்லாந் தான் செய்த
பாவம் இன்னதென்றும் எத்தனை விசைச் செய்
ததென்றுஞ் சொல்ல வேண்டியது. பாவஞ்
செய்வதற்கு முன்னே பயப்படுவது உத்தமம்.
செய்த பிற்பாடு மனஸ்தாபமே படவேணும்.
சர்வேசுரனுக்குப் பயப்படாமல் செய்த குற்ற
த்தைக் குருக்களிடத்தில் சொல்வது அத்தனை
வருத்தமோ? வருத்தமாயிருந்தாலும், அந்தப்
பாவத்தை நிவாரணமாக்க வேறே வழியில்லாத
தினாலே, அதைத் தாழ்ச்சியோடே உள்ளபடிச்
சொல்வதே அவசரம். சில பேர் தாங்கள் செய்த
பாவங்களைச் சொன்னால் குருவானவர் கோபிப்
பார் என்று நினைக்கிறார்கள். ஒரு பிள்ளை தன்
தகப்பன் மட்டில் ஒரு குற்றஞ் செய்திருக்கை
யிலே, தன்னுடைய அண்ணன் கிட்டப் போய்
அழுது கொண்டு, தான் செய்ததைத் தெரிவி

த்து, இனி மேல் இப்படிச் செய்யமாட்டேன்
என்று சொன்னால், அண்ணன் மனது உருகித்
தம்பிக்குத் தைரியஞ் சொல்லி அன்போடு அர
வணைத்துத் தழுவித் தகப்பனிடத்தில் பொறு
த்தலைக் கேட்பான் அல்லவோ? அப்படியே பா
விகள் மனந் திரும்ப மாட்டாமல் பிடிவாதஞ்
செய்தால் குருக்களும் கஸ்திப் படுவார்களொழிய
அவர்கள் மனஸ்தாபப் பட்டு நல்ல மனதோடே
பாவ சங்கிர்த்தனம் பண்ணும் போது கோபிக்
கவே மாட்டார்கள். ஒருத்தன் பாவ சங்கிர்த்த
னத்தில் ஆயத்தம் இல்லாதவனாய்த் தான் செய்
ததெல்லாஞ் சொல்லாமல் சுவாமிக்குத் துரோ
கஞ் செய்யப் போகிறான் என்று குருவானவர்
அறிந்தால் அப்போதே கஸ்திப்படுவார். அப்
படித்த அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் வ
ரும்.

செய்த பாவங்களையெல்லாம் வெளிப்படு
த்தின பிற்பாடு, குருவானவர் பாவங்களுக்குத்
தக்கபடி ஒரு அபராதம் போடுவார். ஏனென்
றால், நல்ல ஆயத்தத்தோடே பாவப் பொறுத்
தலை அடைந்தாலும், பாவ தோஷம் நீங்கிப்
போமல்லாமல், அதைத் தொடரவேண்டிய நித்
திய ஆக்கினை அநித்திய ஆக்கினையாக மாறிப்
போம். சாவான பாவத்தைச் செய்தவன் பொ
றுத்தல் அடைந்தவுடனே செத்தால், அவனு
க்கு நித்திய ஆக்கினையாகிய நரகம் வாராதென்
பது சத்தியம். ஆகிலும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்
தில் போய் அநித்திய ஆக்கினைப் படவேண்டியி
ருக்கும். இந்த ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக் கொள்

ளத் தக்கதாகப் பூரண சங்கீர்த்தனம் ஆன பின்பு குருவானவர் இட்ட அபராதத்தைச் சரியாய்த் தீர்க்க வேண்டியது.

கிறீஸ்துவர்களே, நாமெல்லாரும் பாவிகளாயிருக்கிறோம். பாவமில்லாதவன் ஒருவனுமில்லை. ஆகையால் பாவ சங்கீர்த்தனத்தின்மேல் ஆசைவைத்து, அதின் வழியாகப் பொறுத்தலையடையத் தக்கதாக எப்பொழுதுந் தக்க ஆயத்தத்தோடே பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்யக் கடவோம். இப்படிச் செய்தால், நரகத்துக்குத் தப்பித்துக் கொண்டு, மோக்ஷ பாக்கியத்தை அடைவோம்.—ஆமென் சேசு.

TWENTY-FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST.

Extreme Unction-Holy Order-Matrimony.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, பசாசானவன், சர்வேசுரனாலே உண்டாக்கப்பட்ட ஆத்துமங்களை எய்த்து, நரகத்தில் இழுக்கத் தக்கதாக எந்தக் காலத்திலும் இடைவிடாமல் பிரயாசப்பட்டாலும், மனிதன் மரணவேளையில் வியாதி அவஸ்தையினால் பெலின் அவனை மூர்ச்சிக்க [illegible] இருக்கும் போது, பசாசு அவனை [illegible] அதிக தந்திரங்களைச் செய்யும் என்று வேதசாஸ்திரிகளெல்லாரும் ஒருமுகமாய்ப் பட்டாப் பேரோடு சொல்லுகிறார்கள். அதினாலேதான் அளவில்லாத தயவுள்ள சேசுநாத சுவாமி அவஸ்தைப் பூசுதல் என்னுந் தேவ திரவிய அநுமானத்தை ஸ்தாபித்து, அதின் வழியாக மரண சமயத்தில் நமக்கு வேண்டிய உதவி சகாயமெல்லாங் கட்டளையிடச் சித்தமானார்.

அவஸ்தைப் பூசுதல் ஆவது: வியாதிக்காரரிடத்தில் மீதியாகிய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகவும், அவர்களுடைய ஆத்துமத்துக்குந் சரீரத்துக்கும் ஆறுதலாகவும் உண்டாக்கப்பட்ட தேவ திரவிய அநுமானம். அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். யாகப்பர் எழுதி வைத்ததாவது:

உங்களி[illegible]த்தில் [illegible]தொருத்தன் வியாதிப் [illegible]
டிருக்கையில் [illegible] சபைக் குருக்களை அழை
பிக்கக் கடவான். அவர்கள் அவன் பேரில் [illegible]
சஞ் சொல்லிச் சுவாமி நாமத்தினாலே அவன்
மேல் அர்ச்சியசிஷ்ட எண்ணெய் பூசுவார்கள்;
அப்போது விசுவாசமுள்ள [illegible]ண்ணப்பம் வியா
திக்காரனை இரட்சிக்கும் சுவாமி அவனுக்கு ஆறு
தல் செய்வார். மேலும் அவனுக்குப் பாவம் இரு
ந்தால் [illegible] பாவமும் பொறுக்கப்படும் என்று
எழுதினார்.

அவஸ்தைப் பூசுதலினாலே வரும் பிரயோ
சனம் ஏதென்றால், அதினாலே வியாதிக்காரன்
தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தையும், [illegible] செ
யிக்கப் பலத்தையும், மீதியாயிருக்[illegible] [illegible]ாவங்களி
ன் பொறுத்தலையும், ஆத்தும நன்மை[illegible]குச் சரீர
ஆரோக்கியம் அவசரமானால் சரீர ஆரோக்கிய
த்[illegible] அடைவான்.

குருவானவர் வியாதிக்காரனுக்கு அவஸ்
தைப் பூசுதல் கொடுக்கிறதற்கு முன்னே, தீர்த்
தந் தெளித்துப் பாவசங் கீர்த்தனம் கொடுக்கி
றார். பின்னும், பார்வையினாலே வந்த பாவம்
நிவாரணம் ஆகும்படிக்குக் கண்களிலும்-காதி
னாலே வந்த பாவம் நீங்கத் தக்கதாகக் காதுக
ளிலும்-[illegible]மோப்பத்தினாலே அநுபவித்த இன்ப
சுகத்துக்குப் பரிகாரமா[illegible] நாசியிலேயும்-வாய்-
[illegible]-கால்-முதலிய அவயவங்[illegible]ளாலேயும் வந்த்
பற்பல பாவங்களெல்லாம் விமோசனம் ஆகும்
படிக்கு வாய்-கை-கால்-இடுப்பிலேயும் அர்ச்

எண்ணெய் பூசுவார். இச் ச[illegible]ங்கெல்லாம் முடி
[illegible]ப்பானவர்
தான பிற்பாடு, குருவானவ[illegible]
[illegible]பரிபூரணபலன் ஆசீர்வாதங் கொடு
ப்பார். அப்போது வியாதிஸ்தன், தான் பிறந்த
நாள் துவக்கிச் செய்த பாவமெல்லாம் வெறு
த்து மனஸ்தாபப் பட்டுச் சுவாமி சித்தத்துக்கு
இணங்கி நல்ல ஆயத்தத்தோடே பரிபூரண
பலனைப் பெற்றால், எல்லாப் பாவங்களும் அவை
களுக்கு [illegible] தக்க ஆக்கினைகளும் [illegible]
பொறுக்கப்படும். ஆகையால் உங்களி[illegible]டிலா
வது ஊரிலாவது யாதாமொருத்தனுக்குக் கன
மான வியாதி கண்டவுடனே, குருவானவரை
வர அழைத்து வியாதிக்காரனுக்கு அவஸ்
தைப் பூசுதலைக் கொடுப்பிக்கிறது கடனென்று
அறியக்[illegible]வீர்கள்.

[illegible] தேவதிரவிய அநுமானங் குருத்து
வமாம். குருத்துவம் ஆகிறதேதென்ன? திவ்விய
பூசை பண்ணவுந் தேவதிரவிய அநுமானங்களை
நிறைவேற்றவுஞ் சுதந்தரங் கொடுக்கிற தேவ
திரவிய அநுமானம். நமதாண்டவராகிய சேசு
கிறீஸ்துநாத சுவாமி தாம் போதித்த மேலான
வேதம் உலகம் எத்திசையிலும் போதிக்கப்ப
டும் பொருட்டுத் தம்முடைய அதிகார மெல்
லாம் அப்போஸ்தலர்களுக்குக் [illegible]தமல்
லாமல், அவர்களும் வேறே மனி[illegible]ர்களுக்குக்
[illegible]ம் படிக்குக் கட்டளையி
குருப்பட்டங் கொடு[illegible]
ட்டருளினார். இந்தக் கட்டளையின்படி, அர்ச்.
இராயப்பர் மரணத்தை அடைந்த பின் அவருக்
குப் பதிலாகத் திருச்சபைக் கெல்லாந் தலைவ

சாய் இருக்கத் தக்கதாக வேறொரு மேற்றிராணியார் நியமிக்கப் படுவார். மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் மரித்தபின் அப்படியே அவர்களுக்குப் பதிலாகக் குருப்பட்டமுள்ள வேறே குருக்கள் பட்டாபிஷேகம் பண்ணப் பட்டார்கள். இப்படிப் போகப் போகச் சேசுநாதர் இவ்வுலகத்தில் சஞ்சரித்த நாள் முதல் இது வரைக்குந் திருச்சபைக் கெல்லாந் தலைவர்க அர்ச். பாப்பு அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒவ்வொரு நாட்டின் விசாரணைப் பண்ணத் தக்கதாக மேற்றிராணிமார்களும், மேற்றிராணி மார்களுக்கு உதவி செய்யுங் குருக்களும் இருக்கக் காண்கிறோம். அர்ச். பாப்பானவர் சேசுநாதராலே ஏவப்பட்டுச் சதாரண திருச்சபையை விசாரிக்கிறது போல, மேற்றிராணிமார் தங்கள் தங்கள் விசாரணையில் இருக்கிற குருக்களையும் மற்றுமுள்ள கிறீஸ்துவர்களையும் விசாரித்துத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற குருக்களுக்குப் பூசை பண்ணவுந் தேவதிரவிய அநுமானங்களைக் கொடுக்கவும் அதிகாரங் கொடுக்கிறார்கள். ஆனபடியினாலே அர்ச். பாப்பானவரும் மேற்றிராணிமார்களும் மற்றக்குருக்களுந் திருச்சபைக்குச் சேசுநாதர் இடமாகக் காணப்படுந் தலைவராயிருக்கிறார்களென்று விசுவசித்து, அவர்களைச் சந்தித்துப் பராமரிக்கச் சவரட்சணை செய்யவும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவுங் கடனுண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

மெய்விவாகம் ஆவது:—சமுசாரி ஆகிறவர்களுக்குத் தேவ ஆசீர்வாதத்தையும், அவர்கள்

தர்ம வழியாய் நடக்கவும், தங்கள் பிள்ளைகளைத் தக்கப்பிரகாரமாய் நடப்பிக்கவும் வேண்டிய தேவ சகாயத்தையுங் கொடுக்கிற தேவதிரவிய அநுமானம்.

மெய் விவாகம் ஆதிகாலத்தில் சர்வேசுரனால் ஸ்திரி புருஷனுக்குப் பந்தனமாக ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. பின்னையுஞ் சேசுநாதர் இந்தப் பந்தனத்தைத் தேவ திரவிய அநுமானமாகச் செய்தார். மெய் விவாகத்தினாலே புருஷன் பெண்சாதி ஒரே சரீரமாயிருக்கிறார்களாதலால் எந்த முகாந்தரத்துக்காவது சுவாமி சேர்த்ததைப் பிரிக்க வேண்டாம் என்று சேசுநாதர் கற்பித்தார். புருஷன் பெண்சாதி ஒரே மனமாய் ஒருவரை ஒருவர் சினேகித்து, ஒருவர்க் கொருவர் துரோகஞ் செய்யாமல், ஒருவர்க் கொருவர் உதவியாயிருந்து, தங்கள் குறைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அன்ன வஸ்திரமுங் கொடுத்து, நல்ல மாதிரிகைகளைக் காண்பித்து, மந்திர குறிப்பிடம் படிப்பித்து, வேதப்பிரகாரமாக நடப்பித்து, எல்லாவற்றிலுஞ் சுவாமிக்குப் பிரியமா யிருக்கத் தக்கதாகப் பிரயாசப்படக் கடவார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, இந்த சத்தியங்களையெல்லாஞ் சுருக்கத்திலே வெளிப் படுத்தியாச்சுது. விசுவசிக்க வேண்டிய சத்தியம் ஏதென்றும், விலக்க வேண்டிய பாவம் என்னவென்றும், விசுவசிக்கவும் புண்ணியத்தை அநுசரிக்கவுஞ் சுவா

மியாலே உண்டாக்கப் பட்ட உதவி, சகாயம், வழி, ஏதென்றுங் கட்டிலேனும். நாமெல்லாரும் இவ்வுலகத்தில் வழிப்போக்கரா யிருக்கிறோம். இது சற்று நேரந் தங்கும் இட மொழிய வேறல்ல. நம்முடைய கதி பூமியல்லவே, மோட்சமேயாம். மோக்ஷத்துக்குப் போக ஒரே வழி உண்டு. இந்த வழியை நமக்குக் காண்பிக்கத் தக்கதாகச் சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனுஷ அவதாரத்தை எடுத்துத் தம்முடைய இரத்தமெல்லாஞ் சிந்திக் கள்ளனைப்போலே மரணத்தை அடைந்தார். அவர் போதித்த வேதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு அதின் பிரகாரமாய் நடந்தால், அளவில்லாத பாக்கியம் வரும். அந்த வேதத்தை விட்டுப் பாவ மார்க்கத்தில் நடந்தால், அளவில்லாத வேதனையை அடைக்கும். சேசுநாதர் சொன்னது போலே, அவசரமான காரியம் ஒன்றே. இவ்வுலகத்தில் சகல சாஸ்திர நூல்களையும் படித்தாலும், படைகளை வென்று அரசனாக இராச்சியங்களை ஆண்டு கொண்டு வந்தாலும், செல்வ திரவியங்களையெல்லாஞ் சேகரித்து இன்ப சுக பாக்கியங்களை அநுபவித்து வந்தாலும், மோக்ஷத்தைத் தப்பி நரகத்தில் விழுந்தால் பிரயோசனம் உண்டோ? இதெல்லாஞ் சுவாமிக்கு முன்பாகப் பிணைத்த லொழிய வேறில்லை. [illegible] வகம், [illegible], இரத்தின மெல்லாம் [illegible]த்தில் செல்லுமா? இல்லை, அங்கே புண்ணியமே செல்லும். ஆகையால் எந்த அந்தஸ்திலே யிருந்தாலுஞ் சர்வேசுரனுடைய சித்தத்தின்படி நடப்பதே காரியமென் றெண்ணிக் கொண்டு, இந்த மேலான கத்

THE ASSUMPTION OF THE B. V. MARY.

ஆதித்தகப்பன் பசாசை நம்பிச் சுவாமிக்குத் துரோகம் பண்ணினதால், மனுக்குலம் மோக்ஷ சுதந்தரத்தை இழந்து போகிறதற்குக் காரணமா யிருந்தது போலக் கன்னித் தாயாகிய அர்ச். மரியம்மாள் சென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்துச் சுவாமியாலே அனுப்பப்பட்ட சம்மனசின் வார்த்தையை நம்பி, இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் வல்லபத்தினால் கர்ப்பந் தரித்து, மனுஷ சுபாவத்தை எடுத்த சுதனாகிய சர்வேசுரனைப் பெற்றமையால் நாம் மறுபடியும் மோக்ஷ சுதந்தரத்தை அடைவதற்கு வழியா யிருந்தனள். அதற்காகச் சர்வேசுரன் அந்தம்மாள் பேரில் அளவில்லாத அன்பு கூர்ந்து, சம்மனசுகளுக்கும், மற்ற மோக்ஷ வாசிகளுக்கும் இராக்கினியாகச் செய்தருளினார். சேசுநாத சுவாமி மரணத்தை அடைந்த பின், அப்போஸ்தலமார்கள் அவருடைய கட்டளைப் படியே தங்கள் தேசத்தை விட்டுப் பிரிந்து உலகத்தின் எத்திசையிலும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கையிலே, அர்ச். தேவமாதா அவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளுகிறதிலும் ஆத்தும இரட்சணியத்துக்காகத் தம்முடைய நேச குமாரனை மன்றாடுகிறதிலும், புதுக் கிறீஸ்துவர்களுக்கு ஆச்சரியமான புண்ணியங்

களைக் காட்டுகிறதிலும் நாள் முழுமையுஞ் சே
வழிப்படுவார். அர்ச். தேவமாதா தம்முடை
திருக்குமாரனைப் பார்க்கும்படிக்கு மோக்ஷத்த
க்குப் போக மிக ஆசைப்பட்டாலும், சுய்
தம் போலே சுவாமி இதற்கு இணங்
தம்மை மறந்து திருச் சபையை விசாரித்து
தேற்றி ஆதரித்துக் கொண்டு வருவாள்.

ஆண்டவர் நியமித்த காலம் வந்த பின், ஓர்
சம்மனசு தேவமாதா விடத்தில் வந்து அவள்
பூமியை விட்டு மோக்ஷத்துக்குப் போகலாம்
என்று சுவாமி உத்தரவு கொடுத்தார் என்று
அறிவித்ததினாலே, அர்ச். கன்னி மரியம்மாள்
சந்தோஷ சாகரத்தில் அமிழ்ந்திச் சர்வேசுரனை
ஸ்துதித்துத் தாம் மரிக்கிறதற்கு முன் வேதத்
தைப் போதிக்க உலகமெங்கும் பிரிந்திருந்த
அப்போஸ்தலர்களைக் காண வேணுமென்
சேசுவைக் கேட்டாள். அப்போது (அர்ச். தம
சேன் என்பவரும் அருளப்பர் எழுதி வைத்த படி
யே) பற்பல நாடுகளில் இருந்த அப்போஸ்தல
மார்கள் தேவ தூதர்களாலே ஆகாச மார்க்கத்
தில் தூக்கப் பட்டு ஒரு க்ஷணத்திலே ஜெரு
சலேம் மாநகரத்தில் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள்
தேவ மாதாவிடத்தில் சேரவே, சம்மனசுக்கள்
இனிய இசையோடே பாடுகிறதைக் கேட்டு
தங்கள் திருமாதாவைச் சூழ்ந்து, தரையில் விழு
ந்து, கண்களில் கண்ணீர் சொரிய: தாயே, ஆண்
டவளே, இராக்கினியே என்று வணங்கத் தேவ
மாதா மகா தயவோடே அவர்களை நோக்கி
இன்பத்தினால் அழுது உள்ளுருகி நல்லுபதேச

முள்ள சொல்லால் தேற்றித் திருச்சபை நன்
மைக்காகப் பற்பல புத்தி மதிகளைச் சொல்லி,
பின்னும் அவர்களை முன்போலே ஆசீர்வதித்
துத் திருவாய் மலர்ந்தருளினத்தை அறிந்து
பார்த்து: ஆண்டவரே உமது கையிலே என்
ஆத்துமத்தை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன் என்று
இனிய ஓசையோடே உச்சரித்து உயிர்விட்
டாள். அவளுடைய ஆத்துமஞ் சரீரத்தைவிட்
டுச் சம்மனசுக்கள் சூழ மோக்ஷத்துக்கு ...
யச் சேர்ந்தது. தேவமாதாவுடைய திரு ஆத்து
மம் உடலை விட்டுப் பிரிந்தவுடனே, அப்போ
ஸ்தலர்களும் மற்றச் சீஷர்களும் மகா தய
வுள்ள தாயை இழந்த பிள்ளைகளைப்போல் புல
ம்பி மோக்ஷவிராக்கினி மாதாவை வேண்டிக்
கொண்டார்கள். பின்னுஞ் சேசுநாதருக்கு மாளி
கையாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட அத் திரு
ச்சரீரத்தைச் சிறந்த ஆசந்தியிலே வைத்துப் பிர
சித்தமாக ஜெருசலேம் பட்டணத்தில் கொண்டு
போகையில் அநேக வியாதிஸ்தர் சொஸ்தம்
அடைந்தார்கள். அப்போது மனுஷர்கள் கண்
ணீர் விட்டுப் புலம்பச் சம்மனசுக்கள் சங்கீத
ங்களைப் பாடிப் புகழக் கன்னி மாதாவாகிய அர்ச்.
மரியம்மாளுடைய திருச் சரீரம் ஜெட்சேமனி
யென்னுஞ் சிற்றூரில் அடக்கப் பட்டது. அத்
தத் திருச்சரீரம் அடக்கப் பட்ட பிற்பாடு, அப்
போஸ்தலர்கள் அவ்விடத்தை விடமாட்டாமல்,
மூன்று நாளாகக் கல்லறை கிட்ட இருந்துகொ
ண்டு, தேவதூதர் இனிதாய்ச் சங்கீதம் பாடுகிற
தைக் கேட்டுச் சந்தோஷத்தால் நிரப்பப் பட்

டுத் தேவ மாதாவாகிய நங்கள் இராக்கினியைக் கொண்டாடினார்கள். மூன்று நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை [illegible] நடந்தேறிய பாட்டு கின்று [illegible] போது தேவ மாதாவுடைய திருச் சரீரம் அடக்கப்பட்டபின் வந்த அர்ச். தோமையார் அத்திருச் சரீரத்தைப் பார்க்கும் படிக்கு மிகவும் ஆசைப்பட்டிருந்ததினாலே அவரும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களுஞ் சீஷர்களுங் கூடிக் கல்லறையைத் திறந்து, அதிலே தேவமாதாவின் திருச் சரீரம் மூடியிருந்த வஸ்திரங்களைக் கண்டார்களொழியத் திருச் சரீரமானது எங்குங் காணவில்லை. ஏனெனில், சர்வேசுரன் சென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்து எப்போதுங் கன்னி மகிமை கெடாமல் தேவகுமாரனுக்கு மாதாவாயிருந்த அர்ச். மரியாயினுடைய திருச் சரீரம் மண்ணாய்ப்போக விடாமல், அவளுடைய திரு ஆத்துமஞ் சரீரத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்து, சம்மனசுக்கள் தங்கள் இராக்கினியைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு ஆத்தும சரீரத்தோடே மோக்ஷத்துக்குக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டார். அப்போஸ்தலர்கள் அந்தப் புதுமையைக் கண்டு சுவாமி[illegible] [illegible]த்து இனித் தேவ மாதா மோக்ஷ இராக்கினியாயிருக்கின்றமையால், திருச் சபைக் கெல்லாம் ஆண்டவரும் ஆதரிப்பவளுமா யிருப்பாள் என்று சந்தோஷித்து, அவரவர் தம் தம் விசாரணைக்குத் திரும்பிப் போய்ச் சாகிறமட்டுந் தேவமாதா பேரில் சொல்லப்படாத பத்தியுள்ளவர்களா யிருந்தார்கள்.

[illegible] தேவ[illegible] ஆத
கிறீஸ்தவர்களே! [illegible] [illegible]பாளன்
த்தும சரீர[illegible]டே மோக்ஷத்துக்கு[illegible] சேசுநா
என்று கேட்[illegible] இவ்வுலகத்தில் [illegible]த்தனை
நரைப் பெற்று வளர்த்து அவருக்கு [illegible] இப்[illegible]லகத்
தியாகுலங்களைப் பட்டபிற்பாடு, இராக்கினியாக
லத விட்டு, மோக்ஷத்துக்கு இராக்கினியாக
முடிசூட்டப் பட்டு, இங்கே சஞ்சரிக்கிற நம்மை
மறவாமல் நமக்காக வேண்டிக் கொள்ளுகிறாள்.
பிரிய தத்தத்தினாலே பூரணமா[illegible]
அவளே. கர்த்தருக்கு மாதாவா யிருக்கிறவள்
அவளே. பெண் சாதிகளுக்குள் ஆசீர்வதிக்
கப் பட்டவள் அவளே. பாவிகளா யிருக்கிற
நமக்கு ஆதரவா யிரு[illegible] அவளே. சம்மனசு
க்களாலே சூழப்பட்டுத் திருச்சபைக் கெல்லாம்
இராக்கினியா யிருக்கிறவள் அவளே. அளவில்
[illegible] தயவினாலே நிறைந்து, மனிதரை [illegible]
[illegible]த்து, [illegible] அவர்களுக்காகத் தம்முடைய
[illegible]மன்றாடுகிறவள் அவளே. இவ்
திவ்ய [illegible]மாரனை [illegible]
வுலகத்தில் தம்முடைய திவ்விய குழந்தையை
ஏந்தி மார்பில் அணைத்து முத்தம் இட்டுக் கண்
ணீரால் கழுவி அத்தனைப் பட்டதேடே வளர்
த்து, பின்பு சிலுவையில் அறையுண்டவரைக்
கண்டு அத்தனை வியாகுலத்தை அடைந்தவள்
அவளே. ஆதலால் சேசுநாதர் தம்முடைய மாதா
பேரில் அன்பு கூர்ந்து அவளுடைய விண்ணப்
பங்களைக் கேட்டு அருளிச் செய்வார் என்று நி
ச்சயித்து, நாமெல்லாரும் நமது ஆண்டவளு
டைய திருமலர்ப் பாதத்தில் விழுந்து முத்தமிட்
டுக் கண்ணீரால் கழுவி அழுது: ஓ! மாதாவே,

எங்களோடு யாரும், எங்கள் மேல் இரக்கம் வையும்; எங்களுக்காகச் சேசுவை வேண்டிக் கொள்ளும் என்று நாம் ஈச்சியோடே பூஜித்து விசுவாசத் தோடேயும் பிரார்த்திக்கக் கடவோம். அப்போது மேலான இராக்கினி மாதா தமது சகோதரராகிய நமது மேல் இரக்கங் கொண்டு, தம்முடைய தயாளமுள்ள திருக் கண்களை நம்முடைய பேரில் திருப்பித் தமது திரு வயிற்றின் கனியாகிய சேசுநாதருடைய பிரத்தியட்சமான தரிசனங் கிடைக்கும் படி செய்வாள்.—ஆமென் சேசு.

THE SOLEMNITY OF ALL SAINTS.

பிரியமான கிறீஸ்தவர்களே, ஒரு சித்திரக்காரன் ஓர் நல்ல படத்தை எழுத நினைத்தால், முந்த முந்தப் பற்பல சாயமுள்ள வர்ணங்களைச் சேகரித்துத் தேவையான படி எண்ணெயிலே இட்டு, அரைத்து, நேர்த்தியான மாதிரிகையை நோக்கி; முன், பருமபடியாய்ச் சித்திரத்தைப் பின்பு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்த் திருத்தி வர்ணங்கள் பூசுவான். இத்தன்மை போல நாம் புண்ணியமென்னும் ஞானப் படத்தை நமது ஆத்துமத்தில் எழுத நினைக்கும் போது, முந்த முந்த ஞான வர்ணமாகிய விசுவாசம் நம்பிக்கை தேவ சிநேகம் பிறர் சிநேகம் முதலிய தர்மங்களையும் ஒவ்வொன்றாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு அரைக்கிறாப்போலே இச்சை, அடக்கம், ஒடுக்கத்தினால் ஒருமிக்கக் கூட்டி ஞான மாதிரிகையாகிய தேவ பத்தியைக் கொண்டு இவைக்கு ஒன்றையும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் காண்பித்த நன்மாதிரிக்கைகளைக் கவனமாய்க் கைக்கொண்டு, அவர்கள் நடந்தபடியே நடந்தால், ஞானப் படமாகிய புண்ணிய சாங்கோபாங்கமாய் நம்மிடத்தில் சித்திரிக்கப் படும். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள், நம்மை ஒத்தவர்களாயிருந்தார்கள். நம்மைப் போலப் பிறந்து நமக்கு இருக்கிற நற்குணங்களுந் துர்க்குணங்களுங் கொண்டிருந்தார்கள். நாம் பசாசினாலே சோதி

க்கப் படுகி[illegible] போலவே அவர்களுஞ் சோதிக்
கப்பட்டா[illegible]ம் எதிர்க்கவேண்டிய சத்து
ருக்களை [illegible]ரும் எதிர்த்துப் போராடிச் செ
ய[illegible] கொண்டு செயித்தார்கள். இதன்றியே அவ
ர்களுக்கு இருந்த உதவி வரப்பிரசாதமுஞ்சுவாமி
நமக்கு[illegible] கொ[illegible] சித்த[illegible] யிருக்கிறார். சேசு
நாதர் மனுஷனாய்ப் பிறந்ததும், தரித்திரத்தில்
வளர்ந்ததும், அவமா[illegible]ப் பட்டதும், திருவிரத்
தஞ் சிந்தி மரண[illegible] அடைந்த[illegible] அவர்க
ளுக்குமாத்திர மல்ல, நமக்காகவும் இதெல்லாஞ்
செய்தாரால்[illegible] இருந்ததேவதி
ரவிய அநுமானங்களும் நமக்கும் உண்டு அல்ல
வோ? அவர்களைப் போல ஞானஸ்நானம் பெற்
றிருக்கிறோம், நன்மை வாங்குகிறோம், பாவ சங்
கீர்த்தனஞ் செய்கிறோம், பூசை காண்கிறோம்.
அவர்கள் சொன்ன மந்திரங்களைச் சொல்லுகி
றோம், விசுவசித்த சத்தியங்களை விசுவசிக்கி
றோம், அவர்கள் கேட்ட புத்தி மதிகளைக் கேட்
கிறோம். இந்தக் காரியங்களில் அவர்களுக்கும்
நமக்கும் வித்தியாச மில்லாமலி[illegible]க்க, அவர்கள்
பரிசுத்தத் தனத்துக்கும் [illegible] பரிசுத்தனத்
துக்கும் அத்தனை வித்தியாசம் இருப்பானேன்?
அவர்கள் போகப் போகப் புண்[illegible]
ர்ந்திருக்க, நாம் நாளுக்கு நாள் ஞான பெலனற்
றவர்களாய்ப் போகிறதென்ன?—தண்ணீர், ஊ
ற்றினின்று புறப்பட்டுச் சுத்தமான நிலத்தில்
ஓடும் பொழுது அழுக்குப் பட[illegible]ரிவா
யிருக்கும். வாய்க்காலை விட்டுச் சதுப்பு நிலத்
தில் பாய்ந்தால், சேற்றோடே கலந்து சேறாய்ப்

போகுமே. அப்போது ஒரே ஊற்றில் நின்று
ஒரே வாய்[illegible]ந்து புறப்பட்[illegible]னது வே
று வேறாய்ப் பிரிந்து, சுத்தமான நி[illegible]த்தில் ஓ
கிற சலம் [illegible]ணீரும், சதுப்பு[illegible]லத்தில்
பாய்ந்த நீர் ச[illegible]ம் என்னப்ப[illegible] இப்படியே
புண்ணியவான்களும் பா[illegible]களும் ஒரே [illegible]வேசு
ரனாலே உண்டா[illegible]கி, ஒரே [illegible]டசகாலே கழுவப்
பட்டு, [illegible] விதமாய்[illegible] நடக்கத்
துவக்கி யிரு[illegible] [illegible]ர்ச்சிய சிஷ்டவர்கள்
சுத்தமான [illegible]ணிய [illegible]ர்க்கத்தை
விடாமல், சாகு மட்டும் அ[illegible]து சுறு சுறுப்
போடே ஓடி[illegible] படியால், அழுக்குப் படாமல்
பாவத்தின் கலப்பில்லாதவர்களாய்ப் பாக்கிய
சாகரமாகிய மோக்ஷத்தில் சேர்ந்தார்கள். . பாவி
களோவென்றால், சேசுநாதர் காண்பித்த வழி
யை விட்டுப் பாவச் சேற்றில் விழுந்து ,[illegible]
புரண்டுருண்டு சேற்றோடே சேறாய்ப் போன
படியினாலே, சுவாமியாலே அருவருப்போடே
விலக்கப் ப[illegible] பாவச் சாலகமாகிய நரக பா
தாளத்தில் விழுந்து, அ[illegible] என்றென்றைக்
குந் தார்க்க[illegible] கிடப்பார்கள்.

[illegible]சிஷ்டவர்கள் எப்படி மோக்ஷம்
அடைந்தார்கள்? எழுந்திருவென்று செத்தவர்
களை எழுப்பிப் பிடித்த பேய்களை ஓட்டித் தீராத
வியாதிகளைத் தீர்த்து மற்றப் புதுமை யெல்லாஞ்
செய்[illegible]யா சுவாமி அவர்களை மோக்ஷ
த்தில் [illegible]க் கொண்டார்? அல்லவே. இந்தப்
புதுமைகள் அவர்கள் விசுவாச-நம்பிக்கை-தேவ
சிநேகத்துக்கு வந்த பலனொழிய அ[illegible]ல்லாம்

புண்ணியமே யல்ல. அவர்கள் சர்வேசுரனை எல்லாத்தையும் பூர்க்கச் சிநேகித்து, எல்லாத்திலும் அவருடைய சித்தப்படி செய்து, மோக்ஷம் ஒன்றை [illegible] நினைத்து, அதற்குப் போகிற வழி புண்ணியமே என்று நிச்சயித்து, தங்கள் அந்தஸ்தின் கடமைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்றினபடியாலே தான் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களானார்கள்.

வெவ்வேறே தொழிலுக்கு வெவ்வேறே வரங்களும் உண்டு. இராசா [illegible] இராச்சியத்தை ஆளவும், சந்நியாசி தன் விரதங் காக்கவும், சமுசாரிகள் தங்கள் பிள்ளைகளை நன்னெறியில் நடத்தவும், இவர்களெல்லாருந் தங்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி சுவாமியால் விசேஷ வரமே அடைவார்கள். இராசா செங்கோல் வாசத்திலேயும், சந்நியாசி துறவற வஸ்திரத்திலேயும், சமுசாரிகள் இல்லற வாசத்திலேயும், அவனவன் தன் தன் தொழிலுக் கடுத்த வாசத்திலேயும் இருக்கப் படவேண்டியதில்லாதே, இராசா சேவகமும், சந்நியாசி இராச்சியபாரமுஞ் சமுசாரிகள் விரதமுஞ் செய்தால், அவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய வரங்கள் இல்லாததினாலே வழியில் தப்பித் தவறிக் கெட்டுப் போவார்கள். ஆகையால் நாமெல்லாருஞ் சுவாமி சித்தத்தின்படியே நடந்தால் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களைப் போலே அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களாய், அவர்கள் அடைந்த பாக்கியத்தை அடையலாம் என்று உறுதியாக விசுவசித்து, நம்முடைய விசேஷ கடமைகளை யெல்லாஞ் சுறு சுறுப்போடு நிறைவேற்

றுவதே காரியம் என்று சொல்லத்தகும். இப்படியே புருஷன் சுவாமியைப்பற்றித் தன் பெண்சாதி பிள்ளைகள் மேலே அன்பாயிருந்து, அவர்களை விசாரித்துக் காப்பாற்றுவது [illegible] புண்ணியவழியிலே நடத்துவதும் தனக்குக் கடமையான கடன் என்று நினைத்துக் கொண்டு, கூடியமட்டும் உழைத்து, இங்கு மங்குந் திரியாமலும், வீணிலே காலம் போக்கடிக்காமலும், [illegible] செய்கை காண் [illegible] எல்லாம் சுவாமிக்காகச் செய்க்காமலும் [illegible] பண்ணினவான், அவனே அர்ச்சிய சிஷ்டவன். பெண்சாதியும் தன் புருஷனை மதித்துச் சிநேகித்து, அவன்படுகிற பிரயாசத்துக்கு நன்றியறிந்தவளாய், அவனுக்குப் பிரியப்படுவது தனக்கு இன்பமென்று எந்நேரமுங் குறைவில்லாமல் பிரயாசப்பட்டுத் தன்பிள்ளைகளை ஆசையோடே விசாரித்து, ஆகாத சாசம் பண்ணுமல், பொய் கோள் புறணி குண்டணி சொல்லாமலும், கோபங் காட்டாமலும், ஆங்காரங் கொள்ளாமலும், இவ்வெல்லாத்தையுஞ் சுவாமியைப் பற்றிச் செய்தால், அவள் புண்ணியவதி, அவளே அர்ச்சிய சிஷ்டவள். மனுஷர் எண்ணுவது வேறு, சுவாமி எண்ணுவது வேறு. ஓர் அரசன் தனக்குக் கீர்த்தி வரும் என்கிற கருத்தோடே நூறு வராகன் பிச்சை கொடுத்தால், மனுஷராலே எண்ணப்படுவானே தவிரச் சுவாமி சந்நிதியிலே வீணனாய் நிற்பான். ஒரு மூலையில் கிடக்கிற பிச்சைக்காரன் ஒருத்தன் சுவாமி நிமித்தம் வேறொரு பிச்சைக்காரனுக்குத் தனக்குள்ள ஒற்றைக் காசு கொடுத்தால், அவன் மனு

ஷ்டராலே என்னைப்படாதவனா யிருந்தாலும்,
சுவாமிக்குப் பிரியப்படுவான் என்பதற்குச் சந்
தேகமில்லை. ஆகையால் அவனவன் தன் தன் அந்
தஸ்திலேனும் [illegible] [illegible]
தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி [illegible] தான் மெ
ய்யான புண்ணியமாகும் [illegible] தனக்குரிய
பழங்களையே கொடுக்கு மென்கிறப்போலே, அ
வனவன் தன் தன் தொழிலுக்குரிய புண்ணியங்
களை அநுசரிக்க வேண்டும் [illegible] அர்ச்சிய சிஷ்ட
வர்களெல்லாரும் ஒரே தொழிலில் உட்பட்டவ
ர்களல்லவே. சிலர் இராசர்களும், சிலர் சந்நியாசி
களும், சிலர் ஆண்பிள்ளைகளும், சிலர் பெண்
பிள்ளைகளும், சிலர் ஆஸ்திக்காரரும், சிலர்
ஏழைகளுஞ் சிலர் வீரசூரரும், சிலர் வியா
தஸ்தருமா யிருந்தார்கள். ஆயினும் எல்லா
ரும் விசுவாச-நம்பிக்கை-பத்தி முதலிய புண்
ணியங்களில் குறைவில்லாதவர்களாய், எல்
லாத்திலுஞ் சுவாமிக்குப் பிரியப்பட்ட படியால்
எல்லாரும் மோக்ஷத்தில் சேர்ந்து சர்வேசுர
னைத் தரிசித்து ஒரே மனமாய், ஒரே குரலாய்
அவரைக் [illegible] வாழுகிறார்கள். நாமும்
அவர்களைப் போல நடந்து, அவர்கள் அநுசரி
த்த புண்ணியங்களை அநுசரித்தால், அவர்களு
டைய உதவியினாலே நாமும் அர்ச்சிய சிஷ்டவ
ர்களாய், அவர்கள் அநுபவிக்கிற பாக்கிய சம்
பாவனையை அடைவோமாக.

ON THE SUFFERINGS OF THE SOULS IN PURGATORY.

பிரியமான கிறீஸ்தவர்களே, நேற்றுச் சகல அர்
ச்சிய சிஷ்டவர்களின் திருநாளைக் கொண்டாடி
னோம். இன்றைக்குத் தங்கள் பாவங்களுக்காக
முழுதும் உத்தரிக்கத் தக்கதாக மகா வேதனைப்
பட்டு உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கும் ஆத்
துமாக்களின் திருநாளைக் கொண்டாடுகிறோம்.
[illegible] அஞ்ஞானிகளும் திருச்
பே யாராதனை செய்த அஞ்ஞானிகளும், மெய்யான
சபையைப் புறக்கணித்த பதிதரும், வேதக் கட்டளையை அநுச
ரியாமல் சாவான பாவத்தோடே செத்த சகல
பாவிகளும், நரகத்தில் தள்ளுண்டு [illegible]
[illegible] இவ்வுலகத்தில் சுவாமிக்
கினைகளுக்குப் படுவார்கள். இவ்வுலகத்தில் [illegible] யெல்
குப் பயந்து, அவர் இட்ட [illegible] தங்கள் [illegible]
லாம் அநுசரித்து தவத்தினாலே [illegible]
தாங்களே ஒறுத்து, அற்ப பாவமில்லாதவர்க
ளாய்ச் செத்த பரிசுத்த ஆத்துமாக்கள் தடையி
ன்றி மோக்ஷத்தில் சேர்ந்து வாழுவார்கள். இவ்
வுலகில் தங்கள் பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டு
நன்னெறியில் சேர்ந்திருந்தும், தங்கள் பாவங்
களுக்கு முழுமையுந் தபசு பண்ணுமல் செத்த
புண்ணியாத்துமாக்களோ வென்றால், உத்த
ரிக்கிற ஸ்தலத்துக்குப் போய், அதில் சில காலம்

...வேதனைப்பட்டு, முழுதும் உத்தரித்த பின்பு மோக்ஷத்தை அடைவார்கள்.

உத்தரிக்கிற ஸ்தலம் [illegible] சாஸ்திரிகள் போதிப்பதின்படி நாலு [illegible] உண்டு. எல்லாத்துக்கும் கீழே ஒரு போதும் முடியாத நரகமும், இதின் மேல் உத்தரிக்கிற ஸ்தலமும், இதின் மேல் ஞானஸ்நானம் பெறாமல் செத்த அறிவில்லாத குழந்தைகள் இடக்கிற ஸ்தலமும், இதின் மேல் சேசுநாதர் பிறக்கிறதற்கு முன்னே விசுவாசமுள்ள பிதாப்பிதாக்கள் [illegible] காத்திருந்த ஸ்தலமும் ஆம். இஷ்டப்பிரசாதத்தோடே செத்தவர்களெல்லாரும் முன்னும் பின்னும் மோக்ஷத்துக்குப் [illegible] என்பது குன்றாத சத்தியமாமே. சாகும் வேளையில் சாவான பாவங்களில்லாமல் அற்ப குற்றங்களோடே செத்த கிறீஸ்தவர்கள் மோக்ஷத்துக்கு சேரும் முன்னே அந்த அற்ப [illegible]ங்களுக்கு உத்தரிக்கப் போகிறார்கள். [illegible] சாவான பாவங்களைச் செய்யும் போது, அதினாலே நமக்கு இரண்டு கேடு உண்டாகும், பாவ தோஷமும், அபராதக் கடனும். பாவ தோஷத்தினாலே இஷ்டப்பிரசாதம் போக்கடிக்கப்படும். அந்தத் தோஷத்தோடே செத்தால் நரகமே கிடைக்கும். செய்த சாவான பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டுப் பொறுத்தலை அடைந்தால், பாவ தோஷ மாத்திரம் போகும். நித்திய அபராதக் [illegible]வென்றால் அநித்தியமானதே, நாமே [illegible] அதை உத்தரிக்க வேண்டியது. நா[illegible] மரிக்கிறதற்கு முன்னே சாவான பா

வங்களைச் செய்திருந்தால், ஞானஸ்நானத்திலே பாவ தோஷமும் அபராதக் கடனும் எல்லாம் பொறுக்கப்படும். ஞானஸ்நானத்துக்குப் பிறகு சாவான பாவங்களைச் செய்தவர்கள் திரும்பிப் பாவ சங்கீர்த்தன வழியாய்ப் பொறுத்தலை அடைந்தாலும், முன் சொன்னபடி பாவ தோஷம் நீங்குமல்லாதே அபராதக் கடன் நீங்காது. அப்படியே தாவீதரசன் பெரும் பாவத்தில் விழுந்து, பின்னும் மனஸ்தாபப் பட்டு மனந்திரும்பிக் கண்ணீர் விட்டழுகிறதிலே நாத்தான் என்னும் தீர்க்கதரிசி [illegible] சொன்னதாவது: சர்வேசுரன் உன் பாவத்தைப் பொறுத்தார்; ஆயினும் அஞ்ஞானிகள் தேவ நாமத்தைத் தூஷணிக்கக் காரணமாயிருந்ததினாலே அந்தப் [illegible] உனக்குப் பிறந்த பிள்ளை சாகும் என்றார்.

பாவப் பொறுத்தலை அடைந்த பின் நிற்கும் அபராதக் கடன் எப்படித் தீருமென்றால், சேசுநாதர் பாடுபட்டு அடைந்த பலனால் தீரும்: நாம் செய்கிற தரும புண்ணிய [illegible] சேசுநாதர் பிறந்து செய்ததால், அந்தத் தரும புண்ணியங்களுக்குப் [illegible] தீர்க்கப் பெலன் உண்டாகும். இந்த அபராதக் கடன் இவ்வுலகத்தில் [illegible] தவத்தினாலும் தருமங்களினாலும் தீர்க்கலாம். முழுதும் தீருவதற்கு முன்னே செத்தால் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே தீர வேண்டியது. ஆனால் வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி, [illegible]வர்கள் ஒரு பலனும் அடையக் கூடாது. ஆகையால் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கிற புண்ணியாத்து

[illegible]ர்க்கள் தங்களிடத்தில் [illegible] அற்ப பாவங்களுக்கு [illegible] பதிமொழிய அபராதக்கடன் தீரத்தக்கதாகப் [illegible] அதிகமாய் [illegible] டார்கள் [illegible] ஆத்துமங்கள் [illegible] வேதனை குறையும் [illegible] குச்செய்ய நமக்கு வல்லமையுங் கடனுமுண்டு. அர்ச்சிய சிஷ்ட அகுஸ்தினென்பவர் சொல்லுகிறதாவது:—திருச்சபை வேண்டுதலினாலேயும் திவ்விய பூசையினாலேயும் தரும பிச்சையினாலேயுஞ் செத்தவர்களுக்கு உதவியாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்றார். ஆகையால் நாமெல்லாரும் பூசை, செபம், தான முதலிய தருமங்களால் உத்தரிக்கிற ஆத்துமங்களுக்கு உதவி செய்யக் கடவோம். உன் தகப்பன் கடன் [illegible] ஆகச் சிறைச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தால், நீயே அவன்மேல் இரக்கம் [illegible] ண்டு வேலை செய்து, பணஞ் சம்பாதித்துக் கடனைத் தீர்த்து உன் தகப்பனை விடுவிப்பாயல்லவோ? அப்படி போலே உன் தகப்பனோ தாயோ [illegible] சகோதரிகளோ சினேகிதர்களோ பாவத்தின் அபராதக் [illegible] தீருமட்டும் உத்தரிக்கிற [illegible] கிறார்கள் என்றறிந்து, நீயே அந்தக் கடனைத் தீர்க்கத் தக்கதாகப் பூசை செய்விக்கவும், செபம் பண்ணவும், பிச்சை கொடுக்கவும் இவை முதலிய தருமங்களை முடிக்கவுங் கடவாய். தாய் கருப்பத்திலுள்ள குழந்தையானது கை கால் அசையாமல் தானே சாப்பிடாதே போனாலும், தாய் புசிக்கும் அன்னமே அதுக்கு உதவுமல்லவோ? அப்படியே உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் கிடக்கிற ஆ-

த்துமங்கள் தங்களுக்காகப் பலியொன்றையுமடையக் கூடாதே போனாலும், நாம் நல்ல [illegible] ருந்தே [illegible] செய்யுந் தருமங்களுஞ் சொல்லுஞ் செபங்களும் அதுகளுக்கு உதவும் என் [illegible] கர்ப்பஸ்திரீயானவள் [illegible] கிறதினாலே, [illegible] குழந்தையை நினைத்து ஆகாரத்தைத் தின்னுமல் [illegible] பெலன் கொடுக்கிற ஆகாரத்தைப் புசி[illegible] போல, நாமும் பாவத்தை விலக்கி உத்தரிக்கிற ஆத்துமங்களுக்கு உதவுந் தருமங்களைச் செய்யக் கடவோம்.

கிறீஸ்தவர்களே, சாகுங் காலம் வரும் [illegible] மெல்லாரும் முன்னும் பின்னும் இவ்வுலகத்தை விட வேணும். சில வருஷத்துக்கு முன்னே இந்தக் கோவிலிலே செபம் பண்ணினவர்கள் எங்கே? இந்த ஊரிலே, உங்கள் தெருவிலே, எங்கே? உங்கள் வீட்டிலே குடியிருந்தவர்கள் எங்கே? [illegible] வருஷத்துக்கு முன்னே உங்[illegible] ளெல்லாரும் எங்கே? [illegible] தகப்பனோ தாயோ சகோதரர் [illegible] அன்பரோ இறந்து போயிருக்க நாம் எப் [illegible] போகிறோமோ? [illegible] சாகாமல் இருக்கப் [illegible] இல்லையே. இன்னம் ஐம்பது வருஷமோ, நாற்பது முப்பது இருபது பத்து வருஷமோ, ஒரு மாசமோ, ஒரு நாளோ, ஒரு மணிநேரமோ, [illegible] எப்போவோ நிச்சயமாய்ச் சாவோம்; ஆகையால் [illegible] மரணத்தின் பேரில் யோசனை பண்ணி, [illegible] நல்ல மரணங் கிடைக்கும்படிக்கு [illegible] ப்பிரயாசப்படக் கடவோமே யல்லாமல், இப்பிர[illegible]

தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே கிடக்கும் ஆத்துமங்களுக்
காக வேண்டிக் கொள்வதே யோக்கியம். ஏனெ
ன்றால், நம்முடைய வேண்டுதல் பலத்தினாலே
அந்த ஆத்துமங்கள் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தினி
ன்று விடப் பட்டால், நாமும் அதிலே கிடக்
கும் போது அந்த ஆத்துமங்களுடைய வேண்
டுதலினாலேயும் பத்தியுள்ள கிறீஸ்துவர்களின்
வேண்டுதலினாலேயும் விடப் பட்டு மோக்ஷத்
தை அடைவோம்.

FIRST SUNDAY OF ADVENT.

இன்றைக்கு ஆகமன காலத்தின் முதல்
ஞாயிற்றுக்கிழமை. சர்வேசுரன் பாவத்தினால்
கெட்டுப்போன மனுக்குலத்தை இரட்சிப்போம்
என்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்த பிற்பாடு,
ஆதித்தாய் தகப்பன் ஆறுதல் அடைந்தது மல்
லாமல் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்த வார்த்தைப்
பாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். பின்னும் நாள்வட்
டத்திலே மனுஷர்கள் பாவ இருளினாலே ஞானக்
குருடராய்த் தங்களைப் படைத்த கர்த்தரை மற
ந்துப்போய்ப் பாவச் சேற்றில் கிடக்கிறதைக்
கண்டு, சுவாமி, நோயே-அபிரகாம்-ஈசாக்கன்-
யாக்கோப்பு-[illegible]-தாவிதன்-சலோ
மோன் முதலிய பிதா பிதாக்களுக்குத் தரிச
னையாகி, முன் காலத்தில் தாம் கொடுத்த வாக்
குத்தத்தத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டுவந்தார்.
இப்படியே மனிதர்களில் அநேகாநேகர் சுவா
மிக்குத் துரோகஞ் செய்து அவருக்கு விரோ
தமாய்த் தாங்கள் [illegible] களை வணங்
கிப் பேய்களைத் தேவர்களென்று அக்கியா
னிகளாய்ப் போனாலும், யூதர்கள் அப்படிச்
செய்யாமல், இரட்சகர் எப்போ வருவார் என்று
ஆசைப்பட்டுத் தேவகட்டளைகளை ஆசரித்து
வந்தமையால், இந்த விசுவாசத்தோடே இரட்சிக்
கப் பட்டார்கள். இப்படி நாலாயிரம் வருஷமள

வும் ச[illegible]ேசுரன் [illegible]முடைய வார்த்தைப் படி
நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பி, அதனாலே அனு
ப்பப்பட்ட தீர்க்க தரிசிகள் சொல்லும் புத்தி
களை அங்கீகரித்து அவைகளின் படியே நடந்த
வர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் [illegible] மிக்கும் பிரி
யப்பட்டு நரகத்தில் விழாமல், இரட்சகர் வரும
ட்டும் பிதாபிதாக்களின் [illegible]தலமாகிய பாதாள
ங்களில் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சர்வேசுரன் மனுஷருக்கு மாத்திர மல்ல,
எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆண்டவராயிருக்கின
படியால் புத்தியுள்ள மனுஷன் தன்னையுந் தன
க்காகச் சகலவஸ்துக்களையும் படைத்த சர்வேசுர
னை மறுதலித்து அக்கியானத்தில் விழும்போதெ
ல்லாம், சராசர வஸ்துக்களுக்குக் கஸ்திவருகிற
தைப்போலே, தேவ துரோகியாகிய மனிதனுக்குத்
தங்கள் இயல்பான பலன்களைக் கொடாமல் ஒழுங்
கு தப்பிச் சீர்கெட்டுப் [illegible] [illegible]ம். அதைப் பற்
றிச் சேசுநாதர் மரணம் அடையவே, சூரியன்மங்
கினதும், பூமி நடுங்கினதும், பாறைகள் பிளந்து
போனதும் அறிவோம். சுதனாகிய சர்வேசுரன்
மனுஷாவதாரஞ் செய்வதற்கு முன்னே, யூதர்
கள் தவிர மற்ற மனிதர்களெல்லாரும் பேயாரா
தனை செய்து[illegible], [illegible]யிருந்த தாயானவள்
கஸ்தியி[illegible]னால் கண் சிமிட்டாமலும் [illegible] மு
[illegible] காய்ந்த முகத்தோடே நிற்பது போலவே,
வானத்து மேகங்கள் உலர்ந்து போய்க் கிரமத்
தின் படி பெய்யாமலும், காற்றானது திட்டத்
தின் படி வீசாமலும் இருந்ததினாலே, வற்றுதல்

[illegible]ற்றிப் [illegible]போகவும், ஆறுகள் [illegible] நிற்க
வும், குளங்கள் நிறையாமல் [illegible], இப்படி
[illegible] [illegible]யெல்லாஞ் [illegible] அழிந்து
போகிறதைக் கண்டு, அக்கியானிகள் என்ன
வருமோ என்று [illegible]ப்படுவார்கள்; யூதர்களும்
உலக[illegible] [illegible] [illegible]பாவருவார் என்று ஆசை
[illegible] [illegible]ப்படுவார்கள். ஆண்டவரால் சகல
நன்மைகளும், பசாசினால் சகல தின்மைகளும்
வரும் என்பது நிச்சயமாதலால், பேயாராதனை
[illegible] அக்கியானம் உலகத்தில் பரம்பிப் பரம்ப
உலகமெங்கும் மூடியிருக்கவே, நல்லாத்தின்
மைகளும் நிர்ப் பாக்கியங்களும் பரம்பிப் பெரு
கிப் பூமியை நிரப்பி மூடுமே. சூரியனைப்படை
த்த சுவாமியின் உத்தாவின்றி வெயில் உண்
டோ? மேகங்களைக் கட்டின சுவாமியின் உத்
தாரமின்றி [illegible] மரங்களை வள
ர்ச் செய்யும் [illegible]மின்றிக் கனி
உண்டாகுமோ? இல்லையென்றால், உலகமெங்
கும் அக்கியானமே [illegible]யிருக்கையில் சகல
வஸ்துக்களும் [illegible] [illegible] காரணம்
[illegible]வதே எளிதாம். சேசுநாதர் மனி
தர்களை மீட்டிரட்சிக்கப் பிறக்கும் போது, புத்
தியுள்ள [illegible] வஸ்துக்கள்
[illegible]க்குஞ் சீர் திருத்தம் அடைந்ததைப் போலே
மனிதர் கண்களைத் திறந்து புத்தி தெளிந்து
அக்கியானத்தை விட்டு ஞான உணர்வு அடைந்
தார்கள். அறிவில்லாத வஸ்துக்களும் புதுசா
னது போலச் சூரியன் தன் கதிர் வீசவும், சந்
திரன் தன் ஒளி விடவும், மேகங்கள் குளிர்ந்து

நல்ல [illegible] செய்யவும், இப்படிச் சகலமும் ஒழுங்குபட [illegible] அஞ்ஞானத்தாலே கெட்டுப் போன [illegible] மேல்லாம் [illegible] கொரு சமயத் தன்மை உண்டாக்கின [illegible] மையைத் திரும்ப அறிந்து கொள்ள [illegible] யாவா மனிதர் ஒருவரை யொருவர் [illegible] க்கவும் ஒருவருக்கொருவர் [illegible] செய்யவுஞ் [illegible] வினைகமும் பிறசினேகமும் பரம்பவுஞ் [illegible] ன்றிரும். இந்தத் தேசத்தி [illegible] நடக்கிறதைப் பாருங்கள். சத்திய வேதத்தின் போதனைதையும் அஞ்ஞானத்தின் நூல் சாஸ்திரங்களையும் உற்றுப் பாருங்கள். களவு காக்கிறதும், உண்மை சொல்லுகிறதும், புறத்தியார் மேல் மாறாத பட்சம் வைத்து அவர்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறதும்-தன்னைத் தாழ்வாக எண்ணிக்கு [illegible] போலே [illegible] களையுஞ் சினேகிக்கிறதும் இவை முதலிய மேன்மையான [illegible] களுஞ் சேசுநாதராலே போதிக்கப் பட்டதே யல்லாமல் மனுஷர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட போதனையல்ல. தன் இஷ்டத்தின் [illegible] பத்தில் புரளுகிறதும், நாணமின்றிப் பொய் சொல்லுகிறதுஞ், சத்துருக்களைப் பகைத்துப் [illegible] படுத்துகிறதும் [illegible] தன்னையே நினைத்துத் தன் நிமித்தம் மற்றவர்களை வஞ்சித்து நாசமாக்குகிறதும் இவைமுதலிய அடாதவைகளே அஞ்ஞானத்தால் பரம்பின போதனையாம். இப்படியிருக்க அந்தனை மேலான வேதத்தை அறிந்திருக்கிறவன், அஞ்ஞானவிருளில் கிடக்கிறவர்களுக்குச் சுவாமி நித்தம் இரங்கிச் செயப் பிர

[illegible] படிக்கு [illegible] போடே அவனை [illegible] கொள்ளா [illegible] தாபா [illegible] நடக்க அறி [illegible] பின்பினை நடப்பிக்க [illegible] முன் [illegible] வா வவென்று [illegible] போலப் பத்தியுள்ள [illegible] களுக்கு நல் [illegible] முக்தி [illegible] யது. அப்போது உலோகத்தார் [illegible] அவர்களுடைய நல்ல நடக்கையைக் கண்டு தாங்களுஞ் சத்தியத்தாக்கு [illegible]. மோட்சவழியிலே சேருவார்கள். மகா சாஸ்திரியாகிய வீரமாமுனிவர் [illegible] சரித்திரத்தைக் கேளுங்கள்:—

[illegible] பரப்போன் இராச்சியத்தில் [illegible] சவேரியாரும் மற்றொரு சந்நியாசியாரும் [illegible] காலமாய் [illegible] காட்டிப் போதித்து [illegible] [illegible] வேதத்தைக் கேட் [illegible] அவர். சவேரியாரோடே [illegible] சந்நியாசியார் [illegible] [illegible] [illegible] அதற்கு அவர் [illegible] மலைக்காமல் [illegible] [illegible] சொல்லி முடித்தார். அதைக்கண்டவர்கள் இந்தப் [illegible] பெரும் படிப்பிக்கிற வேதமே சத்திய வேதம் என்றும், எங்கள் மதங்களில் இதற் [illegible] நன்றாய் [illegible] [illegible] [illegible] சத்திய வேதத்தைக் கேட்கவும், பற்றிக் கொள்ளவும் [illegible] னார்கள். பார்த்தீர்களோ கிறீஸ்துவர்களே, நல்

லொழுக்கத்தினால் அஞ்ஞானிகளுக்கு வர்ப்ப பிரம்மாணம் காலத்தில் இருந்த இராசாக்கள், இராயப்பர், முதலிய பிரபுக்களுந் தங்களுக்கிருந்த ஆஸ்தி பாஸ்தி பலத்தினாலே இரட்சிக்கப் படாமல், சேசுநாதர் அநுபவித்த தரித்திரத்தினாலேயும், பட்ட அவமானங்களாலேயும், சிந்தின இரத்தத்தினாலேயும், அடைந்த மரணத்தினாலேயும் இரட்சிக்கப் பட்டது போலவே, இப்பொழுதும் பாவத்தில் கிடக்கிற அஞ்ஞானிகளுஞ் சகல பாவிகளும் உங்கள் வேண்டுதலினாலேயும் நல்ல நடக்கையினாலேயும் மனந் தேறிச் சத்திய வேதத்துக்கு இணங்கி மோட்ச பாக்கியத்தில் சேருவார்களென்றறிந்து இந்த மெய்யான ஆகமனகாலம் வரத்தக்கதாக, மகா தாழ்ச்சியோடேயும் பத்தி விசுவாசத்தோடேயும்விடாத ஆசையோடேயுஞ் சேசுநாதனை நோக்கி வேண்டிக்கொள்ளக் கடவோம்.

SECOND SUNDAY OF ADVENT.

The Immaculate Conception of the B. V. Mary.

பிரியமான கிறீஸ்துவர்களே, இன்றைக்கு அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் சென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்த திருநாளைக் கொண்டாடுகிறோம். இந்தத் திருநாள் டிசம்பர்மாதம் எட்டாந்தேதியில் வந்தாலும், அர்ச். பாப்புப்பாண்டவர் ஆகமன காலத்தின் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே கொண்டாடலாம் என்று உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் இப்பொழுது இப்பரம இரகசியத்தின் பேரில் சிலவற்றைச் சொல்லுவோம்.

ஆதித் தாய் தகப்பன் பாவத்தினால் கெட்டு மோட்ச சுதந்தரத்தை இழந்தது மல்லாமல், சகல மநுஷருஞ் சென்மப் பாவத்தோடே பிறக்கிறார்களென்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்டாமாளாகிற சுதனாகிய சர்வேசுரன் மனிதர், பசாசின் தந்திரத்தினாலே கெட்டுப் போனார்களென்று அவர்கள் மேல் இரக்கங் கொண்டு, அந்த பசாசை செயித்து மனுக்குலத்தை மீட்டிரட்சிக்கத் திருவுளமாய், இவ்வுலகில் கடினமான மரணத்தை அடையும் பொருட்டு ஓர் சரீரத்தை எடுத்து

மனுஷனுமாய்ப் பிறந்தார். அப்போது ஆண்டவர் பாவ தோஷத்தினாலே தீண்டப் பட்ட ஓர் ஸ்திரியிடத்தில் பிறக்கச் சம்மதியாமல், தமக்கு மாதாவாயிருக்கத் தக்கதாகச் சகல சம்மனசுக்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மேலான சிருஷ்டிப்பாகிய ஒரு கன்னிகையை உண்டாக்கி, அவள் சென்மப் பாவமின்றி [illegible] இஷ்டப்பிரசாதத்தோடே உற்பவிக்கச்செய்தது மல்லாமல், உச்சித வரங்களெல்லாம் அந்தம்மாளிடத்தில் சேர்த்து வைத்தார். ஓர் அரசன் விலையேறப்பெற்ற தன் பொற்பாத்திரத்தில் விஷம் விழுந்ததாக அறிந்தால், அந்தப் பாத்திரத்தைச் சுத்தமாக்கினாலும் நானே அதில் பானம் பண்ணலாகாதென்று வயிரமணிகளால் சிறந்த வேறொரு தங்கப்பாத்திரத்தைக் கட்டளையிடுவான். அப்படியே பூவுலகத்தை அளித்துக் காக்க அவதரித்த சுதனாகிய சர்வேசுரனுடைய ஞானபாத்திரமாகிய மனிதனானவன் கொடிய விஷமாகிய பாவத்தினாலே தீட்டுப் பட்டதென்று [illegible] பாத்திரமானது முந்தித் தம்முடைய பிதாவுக்குப் பிரியமாயிருந்தமையால் அதை நாசத்தியில் உருக்க விடாமல் தாமே அதைச் சுத்தம் ஆக்கத் தீர்மானித்தார். ஆயினும் விஷம் விழுந்த அப்பாத்திரம் தமக்கு ஆகாதென்று அதைப் பார்க்கிலும் விலையேறப்பெற்ற அருள் பாத்திரமாகிய அர்ச். கன்னிமரியம்மாளை உண்டாக்கினார். அதைப் பற்றித் தானே ஆதித் தாய் தகப்பனை வஞ்சித்த பசாசைச் சர்வேசுரன் சபிக்கும்போது: ஒரு ஸ்திரீயானவள் உன் தலையை நசுக்கிட

போடுவாள் என்று திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். கன்னி மரியம்மாள் [illegible] நிமித்தமாகச் சென்மப் பாவமின்றி உற்பவித்ததினாலே பசாசின் தலை நசுக்கப் பட்டது.

இறந்தகாலம், வருங் காலம், நிகழ்காலம், என்னும் மூன்று காலமுமின்றி ஒரே நித்திய பொழுதாய் நிற்கிற சர்வேசுரன் ஆதி அந்தமில்லாமல் சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார், ஆகையால் சம்மனசுக்களைப் படைக்கிறதற்கு முன்னமே, அவர்களில் அநேகர் கெட்டுப்போவார்கள் என்றும்; மனிதனை உண்டாக்குவதற்கு முன், இவர்களும் பாவத்தில் விழுவார்கள் என்றும் அறிந்து, பசாசின் மேல் [illegible] மனிதனை இரட்சிக்க வருஞ் சேசுநாதருடைய தாயானவள் சம்மனசுக்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், இராக்கினியாயிருப்பாள் என்று தீர்மானித்திருந்தார். பசாசோவென்றால், சுவாமி போட்ட சாபத்தை நினைத்து, ஒரு ஸ்திரீயானவள் எப்படி தன் தலையை நசுக்கிப் போடலாம் என்று சமுசயப்பட்டதொழிய இப்பரம இரகசியத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. மீண்டும், சேசுநாதர், கன்னித் தாயாகிய அர்ச். மரியாயினிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறக்கும்போது, தேவமாதா அர்ச். சூசையப்பருடைய மனைவாளியா யிருக்கிறதைக் கண்டு, பசாசானதனக்கு வருந் தண்டனையை அறியாமலிருந்தாலும், அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் அநுசரிக்கிற புண்ணியங்களையுந் தேவமாதா காட்டுகிற புதுமைகளையும் பார்த்து, அதேதென்று சந்தேகப்பட்டுப் பயப்பட்டிருந்தது. பின்னையும், [illegible]

தம்மைத்தாமே
கொடுத்துச் சி[illegible]த்தருக்கள் கையில் ஒப்புக்
கொடுத்து [illegible] அறையுண்டு மரண
த்தை அடைய[illegible]பாவத்தினாலே அடைப்
பட்ட மோட்சவா[illegible] திறக்கப் படவும், பிதாப்
பிதாக்கள் களிகூர்ந்து இரட்சிக்கப் படவுங் கண்
டு, பூர்வ காலத்தில் சர்வேசுரன் சொன்னதை
ஞாபகப்பட்டுத் [illegible] தன்னைப் [illegible] நசுக்கவரும் ஸ்தி
ரியானவள் சேசுநாதரைப் பெற்ற மாதாவே
என்று கண்டு பிடித்துத் தலையில் அடியுண்ட
சர்ப்பத்தைப் போல வெறிகொண்டு, சேசுவை
க்கடிக்கக் கூடாமல் அவருடைய மாதாவையே
அதிக கடிக்கத் தேடும். அந்நாள் தொடங்கி இந்நா
ள் வரைக்கும் தேவமாதாவின் வழியாகச் சேசு
நாதராலே [illegible]சயிக்கப்பட்ட பசாசு தன்னை மற
க்கிறப் போலத் தேவமாதா பேரில் காய்மகாரம்
வைத்து, அந்தம்மாளைப் பகைத்து நிந்திக்கவுந்
தூஷணிக்கவும் [illegible]க்கத் தேடவுங் காண்கிறோம்.
சேசுநாதர் ஸ்தாபித்த திருச் சபையினாலே மனி
தர்கள் பசாசின் அடிமைத் தனத்தினின்று இர
ட்சிக்கப் படுவார்கள் என்கிறதினாலே, பசாசு
அந்தத் திருச்சபையைப் பகைக்கிறது மல்லா
மல், அதற்குத்தலைவரா யிருக்கிற சேசுவினு
டைய மாதாவையும் பொறுக்க மாட்டாமல், அ
த்தம்மாள்மேல் அப்பவும், விஷந்-கக்கவும், பிர
யாசப்படுமே. ஒரு சண்டாளன் மகா பலமுள்ள
வீரனோடே முகமுகமாய் எதிர்க்கத் துணியாமல்
தன்னை மறைத்து வீரனுடைய தாயார் மேல்
சொல்லப்படாத பொல்லாங் [illegible] தூஷணிக்கி
றதுபோலே, அந்த திருச்சபையை [illegible] பசாசு

றவர்கள் கள்ள ஞானிகளைப் போல ஸ்ரீவஷ்டி
போட்டு, அத்திருச்சபை [illegible] தாயாகிய அர்ச்சி
கன்னிமரியம்மாளை [illegible] தூஷணித்
துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதுவே பேய் பிடி
த்தவர்களுக்கு அடையாளம். [illegible]ஒருத்தன் உன்
னைத் தழுவி முத்தமிட்டு, பின்னும் உன் தாய்
பேரிலே நிந்தை சொன்னால், அவன் துஷ்டன்
என்றும், [illegible]மில்லாத கொடியன் என்றும் அத
ட்டி மிரட்டித் துரத்துவா யல்லோ? இப்படியே
பூரதா மொருத்தன் தான் கிறீஸ்துவன் என்று
பாராட்டிக் [illegible] மூடித் தலை குனிந்து, வாத[illegible]
லையும் பொழியும் வசனங்களோடே [illegible]
ளாக் கொண்டாடி, பின்னுந் திவ்விய இரட்சக
ரைப் பத்து மாசமளவுந் தம்முடைய திரு வயி
ற்றில் சுமந்து புதுமையாகப் பெ[illegible] தமது
பாலால் வளர்த்துக் கண்ணீரால் கரு[illegible] அருதனை
அன் போடே சேவித்த மாதாவை, விஷம்பொ
ழியும் வாயாலே தூஷணிக்கக் கேட்டால், அவ
னை பேய் பிடித்த துர்த்தன், அவன் தலையே
தேவமாதாவினாலே நசுக்கப் பட்டது, அவன்
இருதயமே பசாசின் இருப்பிடம் என்று, போ
வென்று துரத்தக் கடவோம். நாகப்பாம்பு தன்
தோலை முட்களில் தேய்த்துப் பளபள வென்று
மின்னச் செய்து, படம் எடுக்காமல் மெள்ள மெ
ள்ள நகர்ந்து இராச அரமனையில் உட்புகுந்தால்,
சேவகர் அதின் அழகையும் நேர்த்தியான நடை
யையும் பாராமல், இது பொல்லாத பாம்பே எ
ன்று அடித்துக் [illegible] அல்லவோ? [illegible]
[illegible] மா[illegible]லைப் பண்ணுகிறவர் மகனையும் ப[illegible]

...கிறான் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, நாமும் [illegible] பாவ [illegible] உற்பவித்த அர்ச். கன்னிமரியம்மாளுடைய [illegible] தோடு சினேகிக்கவுஞ் சுறுசுறுப்போடு சேவிக்கவுங் கடவோமே யல்லாமல், அம்ம[illegible]ள்ள மாதாவை வெறுத்து நிந்திக்கிறவர்கள் கிறீஸ்துவர்களல்ல பேய்களே என்று விலக்கி, அவர்கள் போதனையைக் கேளாமல், அவர்கள் தலையை நசுக்கி மிதிக்கிற மோக்ஷ இராக்கினியாகிய அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் அவர்கள்மேல் இரக்கம் வைத்துக் கிருபை செய்யும்படி கபடில்லாத ஆசையோடேயும் மாறாத நம்பிக்கையோடேயும் [illegible] வேண்டிக்கொள்ளக் கட[illegible]

THIRD SUNDAY OF ADVENT.

பிரியமுள்ள கிறீஸ்துவர்களே, சேசுநாதசுவாமி அர்ச். கன்னிமரியம்மாளோடேயுஞ் சூசையப்பரோடேயும் நசரேத்தூரில் இருக்குங் காலத்தில், அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் என்னும் ஒரு சந்நியாசி சிறுபர் துவக்கி வனாந்தரத்தில் வசித்து, கடினமான தபசு செய்து கொண்டு [illegible]த்திலே வருஷி[illegible]ருக்கு மேலான புத்தி மதிகளைச் சொல்லித் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் படுகிறவர்களுக்கு ஆற்றிலே ஞானஸ்நானங் கொடுப்பார். அப்போது வேத சாஸ்திரியர் உலோக இரட்சகர் பிறக்குங் கால[illegible] இருக்கிறதாக அறிந்து, ஒரு வேளை அவரே இரட்சகர் என்று நினைத்து, அருளப்பரிடத்தில் தூதர்களை அனுப்பி, அவர் யார் என்று விசாரிக்கச் சொன்னார்கள், தூதர்கள் அவரை நோக்கி: நீர் கிறீஸ்துவோ என்று வினவ, அவர் [illegible] அல்லவென, அவர்கள்: நீர் எலியாவோ? தீர்க்கதரிசியோ? என்று கேட்டதற்கு, அவர்: அல்லவே என்றார். அப்போது தூதர்கள்:—ஆனால் எங்களை அனுப்பினவர்களுக்கு நாங்கள் உத்தாரஞ் சொல்லவேணும், நீரே உம்மைக் குறித்து என்னத்தைச் சொல்லுகிறீர் என்ன, அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் அவர்களை நோக்கி:—இசாயி தீர்க்கதரிசி சொன்னபடியே, நான், சர்வேசுரனுடைய [illegible]

மார்க்கத்தைச் செம்மைப் படுத்துங்கள் என்று
வனாந்தரத்தில் கூப்பிடுகிற சத்தமே யொழிய வே
றல்ல வென்றார். அதற்கு அவர்கள்: நீர் கிறீஸ்து
வுமல்ல, எலியாசுமல்ல, தீர்க்க தரிசியும் அல்ல
வென்றால், நீர் ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுப்பா
னேன் என்று கேட்க, அவர்: நான் ஜலத்தினாலே
மாத்திரம் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன். நீங்
கள் அறியாதிருக்கிற ஒருவர் உங்களுக்குள்ளே
இருக்கிறார். அவர் எனக்குப் பின் வந்தாலும்,
எனக்கு முன்னமே இருந்தவர். அவருடைய
பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க நான் பாத்
திரன் அல்லவென்றார்.

கிறீஸ்துவானவர், அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்
பர் வனாந்தரத்தில் அநுசரிக்கும் மேலான புண்
ணியங்களை அறிந்து, யூதர்கள் அவரோ இரட்ச
கர் என்று நினைத்தார்கள். அவரோவென்றால்,
தாம் கிறீஸ்து அல்லவென்று சொன்னதுமல்
லாமல், சர்வேசுரனுடைய மார்க்கத்தைச் செம்
மைப் படுத்துங்கள் என்று வனாந்தரத்தில் கூப்
பிடுகிற தூதனாயிருக்கிறேன் என்று மகா தாழ்
ச்சியோடே சொன்னார். சுவாமியுடைய மார்க்
கம் ஆவதென்ன? மனிதர் பாவமார்க்கத்தில் சே
ர்ந்து நரகத்தில் விழுவார்கள் என்பது போலே
புண்ணியவழியில் நடந்தால், மோக்ஷ பாக்கிய
த்தை அடைந்து சுவாமியிடத்தில் சேருவார்
கள். ஆகையால் புண்ணியமே சர்வேசுரனுடைய
மார்க்கம் என்று சொல்லத்தகும். பாவச் சேற்
றில் அமிழ்ந்தின மனுஷர்களைத் தூக்கி, அவர்கள்
இழந்த மோக்ஷ சுதந்தரத்தைத் திரும்ப அடை

யும்படிக்கு அர்ச். அருளப்பர் நடுவிலே நின்று
றவர்களை நோக்கி: [illegible] சனங்
குச் சுவாமி இரட்சகரை [illegible]
ார்த்தைப்பாடு [illegible]? அவ்விரட்சகர்
தோன்றியிருக்கிறார், உங்களுடைய நாட்டில் இப்
பொழுதே இருக்கிறார் [illegible]
அவரைப் பார்க்கப் போகிறீர்கள். ஆனால் அவ
ராலே இரட்சிக்கப்படத் தக்கதாக உடனே
பாவத்தை விட்டு, மனஸ்தாபப்பட்டு, மனந்தி
ரும்பி, உங்கள் இருதயத்தில் அவருக்கு இடம்
ஒழுங்கிப்பு பண்ணுங்கள். இப்படி பல புத்திமதி
களைச் சொல்லி அவர்களை யோர்தான் நதியில்
இறங்கச் செய்து, பச்சாத்தாபத்துக்கு அடை
யாளமாக அவர்கள் தலை மேல் தண்ணீர் வார்
த்து ஞானஸ்நானங் கொடுப்பார். அந்தச் சனங்
களுக்குள்ளே அநேகர் மனந் திரும்பினதுமல்
லாமல், சேசுநாத சுவாமி தம்மைக் காண்பித்
துச் சத்திய வேதத்தைப் போதிக்கையில் அவ
ர்கள் அர்ச். அருளப்பர் சொன்னதை நினைத்து
உலோகவிரட்சகர் இவரே என்று நிச்சயித்து,
அவரைப் பின்சென்று கிறீஸ்துவர்களானா
ர்கள்.

அர்ச். அருளப்பர் யூதர்களாலே அனுப்ப
ப்பட்டவர்களை நோக்கி: நீங்கள் அறியாத ஒரு
வர் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறாரென்று சொ
ன்னார். யூதர்கள் இரட்சகர் பிறக்கவேண்டிய கா
லம் வந்ததென்று அறிந்திருந்தாலும், அவர் மகி
மையுள்ளவராய் இராஜாவாகத் தோன்றுவார்
என்று நினைத்துச் சேசுநாதர் ஒரு குகையில்

பிறந்து, சலரக்ஷியமின்றி வளர்ந்து, ஒரு சின்ன வீட்டில் அந்த வேலை செய்கிறதைக் கண்டு, இரட்சகர் அவரென்று அறியாமல் இருந்தார்கள். அதைப்பற்றி அர்ச். அருளப்பர்: நீங்கள் அவரை அறியீர்கள் என்றார்.

ஓ! கிறீஸ்துவர்களே, நாம் அறிந்திருக்கிறோம் அந்த இரட்சகரை ஆயினும் நமக்குள்ளே எத்தனையோபேர் அவரை அறியாதது போலே நடக்கிறார்கள். எத்தனையோபேர் அவர் செய்ததெல்லாம் அறிந்தாலும் ஞானஸ்நானத்தில் அவருடைய திருவிரத்தத்தினாலே கழுவப் பட்டிருந்தாலும், பாவசங்கீர்த்தனத்திலே பாவப் பொறுத்தலை அடைந்திருந்தாலும், தேவநற்கருணை வழியாக அவரை ஞான போசனமாகப் புசித்திருந்தாலும், அவைகளை யெல்லாம் பாராமல், அந்த நல்ல சுவாமியை அறியேன் என்றதுபோலே துரோகஞ் செய்வார்கள்!

மேலும், அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் வனாந்தரத்திலே மனந் திரும்புங்கள் என்று பிரசங்கித்ததுபோல, இப்போதுங் குருக்கள் உலோகமெங்கும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து: வாருங்கள் பாவிகளே, கேளுங்கள் அஞ்ஞானிகளே, பாவமார்க்கத்தைவிட்டு விடுங்கள் மனிதர்களே என்று சேசுநாதருடைய தூதர்களாகக் கூப்பிடுகிறார்கள். மனிதர்களில் சிலர் அவர்கள் சொல்லும் புத்திகளைக் கேட்டுணர்ந்து அக்கியானத்தைவிட்டு இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள்; சிலரோ: இவர்கள் ஆர்? ஞான ஸ்நானம் என்ன?

இரட்சகரை அறிய மாட்டோம் என்று பிடிவாதஞ் செய்து பாவத்தை விடாமல் நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

பிரிய சகோதரர்களே! சேசுநாத சுவாமி நமக்குள்ளேயிருக்கிறார். இதோ பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் அவைகளிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் உண்டாக்கிக் காப்பாற்றுகிற ஆண்டவர் நம்முடைய ஊரிலே இந்தக் கோவிலிலேவாசம் பண்ணுகிறார். நம்மைப் பார்க்கிறார், நம்மை நேசிக்கிறார், தமது கையிலேயிருக்கிற வரப்பிரசாதங்களை நமக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார். சரீரக் கண்களுக்குத் தெரியும்படி சேசுநாதர் இவ்விடத்தில் இந்நேரமே தம்மைக் காண்பித்தால், நாமெல்லாரும் நெருங்கிச் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து மகா பத்தி வணக்கத்துடனே வேண்டிக்கொள்ளுவோம் அல்லவோ?

ஓ! கிறீஸ்தவர்களே, நீங்கள் ஒரு அறையில் இருக்கும் போது, அதற்கு அடுத்த அறையில் ஓர் பெரிய இராசா இருக்கிறதையறிந்தால் அவரைக் கூறை விட்டாலும் கிட்ட இருக்கிறார் என்று அறியவே மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுப் பேசாமலுஞ் சந்தடி செய்யாமலும் இருப்பீர்கள். அவர் சொல்லும் வார்த்தையெல்லாம் மிகுந்த ஆசையோடே கேட்பீர்கள். இதோ சுவாமி உங்கள் நடுவில் இருக்கிறார், வேறே வீட்டிலேயல்ல, வேறறையிலேயல்ல, இங்கேயே நீங்கள் கட்டின இந்தக் கோவிலிலேயே வாசம் பண்ணுகிறார். அர்ச்சிஷ்டவர்களுடைய சரு

பங்களைச் சேடித்து, அலங்கரித்து, ஆடம்பரத்தோடே எழுந்தருளும் படியாய்த் தூக்கிக்கொண்டு, சுற்றுப் பிரகாரஞ் செய்யும் போது அந்த மகிமை யெல்லாம் பார்த்துச் சந்தோஷமாயிருப்பீர்கள். ஆயினும் அந்தச் சுரூபமெல்லாம் இங்கே இருக்கிற சுவாமியைச் சிநேகித்துச் சேவிக்க அவர்களுடைய அடைக்கல மொழிய வேறல்ல. ஆனதால் அந்தச் சுவாமி தாமே நமக்குள்ளே எழுந்தருளியிருக்கிறதை நாம் அவரை அறியாதவர்களைப் போலே நடக்கிறதென்ன? அவரை வருந்தி தில் விடுகிறதுப்போலே சந்திக்காமல் இருக்கிறதென்ன? இனிமேலாகிலும் இப்படி செய்யாமல், அவர் கிட்டவந்து, அவரைக் கேட்டு, அவர் திருப்பாதத்தில் விழுந்து, ஸ்துதித்துக் கொண்டாடிச் சேவிப்போமானால், அவராலே கழுவப் பட்டு, வனாந்தரமாகிய இவ்வுலகத்தை விட்டு, அவரோடே கூட மோக்ஷத்தில் சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமாக.

FOURTH SUNDAY OF ADVENT

பிரியமான கிறீஸ்தவர்களே, சுவாமி பிறந்த தீர்ந்தின நாள் ஒருநாள் நெருங்கிறது. முன் மனிதனானவன் பாசமாய்ப் பிரீதத்தின் மேலகெட்டுப் போனான். ஆகாதாய் சுவாமியாலே விலக்கப்பட்ட கனி உருசியாயிருக்கும் என்று பறித்துச் சாப்பட்டமையால், சுவாமி கோபித்து, இனி மனுஷர்கள் இவ்வுலகத்தில் பற்பல வருத்தங்களைப் படுவார்களென்று கட்டளையிட்டார். அந்நாள் தொடங்கி சகல மனுஷர்களும் வறுமையாவது கஸ்தியாவது யாவது அநுபவிக்கிறார்களொழிய ஒருத்தனாகிலும் முழு பாக்கியத்தை அநுபவிக்கிறதில்லை. தரித்திரம், இக்கட்டு, துயரம், வியாதி முதலிய வருத்தங்களைச் சுவாமியின் நிமித்தம் பொறுமையாய் அநுபவித்தால், இதெல்லாஞ் சேசுநாதர் பாடுபட்டு அடைந்த பலன்களோடே சேருகிறதினாலே பாவ நிவாரணத்துக்கு உதவும் என்பது சத்தியமாமே. பூர்வகாலந் துவக்கி இதுவரைக்கும், பாவிகள் மனந்திரும்பி மனஸ்தாபப் பட்டுப் பாவ வழியை விடும் போதெல்லாம் சரீரத்தை ஆத்துமத்துக்குக் கீழ்ப் படுத்தத் தபசு பண்ணுவார்கள். இப்படியே தாவீதரசன் பாவத்தில் விழுந்து பொறுத்தலை அடைந்த பின் தன் பாவத்துக்கு உத்தரிக்க உபவாசமா யிருந்தார். யூதித்

மதன்பவள் தினந்தோறும் ஒருசந்தி அநுசரி
த்தாள். சம்மனசானவர் தோபியாஸ் என்னும்
த்துமாவுக்குச் சொன்னதாவது: செபம்பண்ணு
வதும் உபவாசமாயிருப்பதும் உத்தமம் என்
று. எஸ்தேர் என்பவளுந் தன்னுடைய சனத்தை
இரட்சிக்க மூன்று நாளளவும் ஒருசந்திபிடிக்கக்
கட்டளையிட்டாள். மேலும் அப்போஸ்தலர் நாள்
முதற்கொண்டு இந்நாள் வரைக்குந் திருச்சபை
யில் இருந்த வேதபாரகரெல்லாருஞ் செபத்தினா
லுந் தவத்தினாலும் பாவத்துக்கு வருகிற அபரா
தக்கடன் தீர்த்தியாகும் என்று சொல்லிக்கொ
ண்டு வந்தார்கள். ஆகையால் சுவாமியிடத்தில் நம
க்கு வேண்டிய உபகாரங்களை மன்றாடுகிறதற்கு
உபவாசமுதலிய தவங்களெல்லாம் ஆயத்தமாம்
என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதைப்பற்றிப்
பாஸ்குப் பண்டிகைக்கு ஆயத்தமாகத் தபசு
காலம் நியமிக்கப்பட்டது. மேற்றிராணிமார் குரு
ப்பட்டம் கொடுக்கிறதற்கு முன் சதுர்காலம்
என்னும் மூன்றுநாள் ஒருசந்தி உண்டு. பிரதான
திருவிழாக்களுக்கு முந்தின நாளும் உபவாச
மிருக்கிறது கட்டளை. இந்தத்தேசத்தில் அர்ச்.
பாப்பானவர் விசேஷ உத்தரவினாலே, சீமை
யில் வழங்குகிற தபசு உபவாசமெல்லாம் அ
நுசரியாமல், அவைகளில் சிலதுகளை மாத்திரம்
அநுசரிப்பது கடனாம். இப்படி தபசு காலத்தில்
வரும் வெள்ளிக் கிழமைகளிலும், பெரிய சனி
க்கிழமையிலும் மாத்திரம் ஒருசந்தி அநுசரி
க்க வேண்டியதாயிருக்கும். திரு நாட்களில்
(சுவாமி பிறந்த முந்தின நாள் தவிர) ஒருசந்தி

பிடிக்கக் கடனில்லை. சுவாமி பிறக்கிறதற்கு
முந்தின நாளில், [illegible] முதற்
கொண்டு சகல கிறீஸ்துவர்களும் ஒருசந்தி பி
டிக்கக் கடவார்கள். ஏனென்றால் சேசுநாத சுவா
மி பிறக்கிறதற்கு முன்னின பிதாப்பிதாக்கள்
இரட்சகர் எப்போ வருவார் என்று ஆவலோ
டே வேண்டிக் கொண்டதுமல்லாமல், சுவாமி
மனிதர் மேல் இரக்கங் கொண்டு அவர்களை இர
ட்சிக்கத் தக்கதாக உபவாச முதலிய தர்மங்
களை நடத்திக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படியே
கிறீஸ்துவர்களும் இரட்சகர் பிறந்ததை ஞாப
கப்படுத்தி அதைத்தக்க முறையாய்க் கொண்
டாடுகிறதற்காக அந்தத் திருவிழாவுக்கு முந்
தின நாளில் பிதாப்பிதாக்களைப் போலே உப
வாசம் பண்ண வேணும் என்று திருச்சபை
கற்பித்திருக்கின்றது. ஆயினுஞ் சுவாமி பிறந்த
நாள் திங்கட் கிழமையில் வந்தால் அதற்கு மு
ந்தின நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமையாகையால், சனி
க்கிழமையில் தான் சுத்த போசனமும் ஒரு சந்
தியும் அநுசரிப்பார்கள். ஏனென்றால் சேசுநாதர்
ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே கல்லறையினின்று எழு
ந்தருளினதைப் பற்றி அன்றைக்கு ஒருசந்தி
யை அநுசரிக்கிறதில்லை.

மனிதனுக்கு ஆத்துமமுஞ் சரீரமும் உண்டா
யிருக்கிறதினாலே ஆத்தும சரீரத்தோடேயும் புண்
ணியத்தை அநுசரிப்பது நியாயமுங் கடனுமாம்.
விசுவாசம்-நம்பிக்கை-பத்தி-பொறுமை-தாழ்ச்சி
முதலிய புண்ணியங்களும் ஆத்துமத்துக்கு உரி
யதாம். உபவாசம், சுத்த போசனம், பிச்சை

கொடுத்தல் முதலிய தர்மங்களுஞ் சரீரத்துக்குத் தரும் புண்ணியமுமாகும். குசின், தட்டான், தவுக்காரன், முச்சியன் முதலியவர்கள் சுபாவமாய் எவ்வளவு கெட்டிக்காரரா யிருந்தாலுங் கை வழங்காமல் இருந்தால் ஒரு வேலையுஞ் செய்ய மாட்டார்கள். குடியானவன் பயிர் இட எத்தனை ஆசைப்பட்டாலுங் கலப்பை பயில்லாதவனாய் வீட்டிலே சும்மா இருந்தால், பலனொன்றும் பெற மாட்டான். அப்படியே ஒருத்தன் தன் மனதில் சுவாமியை நினைத்தாலும், அவர் நிமித்தந் தன் சரீரத்தில் ஒரு பிரயாசமும் பட மாட்டாமல் சோம்பலாய்க் கிடந்தால், அவர் நினைக்கிற தெல்லாம் வீணாய்ப் போம். ஆதலால் சேசுநாதர் பிறந்த நாள் கிட்டி வருகிறதென்று அவர் நமக்காகச் சரீரத்தை எடுத்ததற்குத் தோத்திரமாக நம்முடைய சரீரத்தில் கொஞ்சம் வருத்தப்படுத்துவது உசிதமென்று உணர்ந்து, நல்ல பத்தியோடே உபவாசம் பண்ணக் கடவோம். திவ்விய குழந்தையாகிய சேசுநாதர் அர்ச். கன்னி மரியம்மாளுடைய திரு வயிற்றில் இருக்கும்போது, தேவ மாதாவும் அர்ச். சூசையப்பருந் தங்கள் ஊரை விட்டுப் பெத்திலேம் ஊருக்குப் போகும் வழியில் அநுபவித்த உபத்திரவங்களைக் கண்டு, சொல்லப்படாத கஸ்தி வியாகுலப் பட்டால் நாமுஞ் சேசுநாதர் பட்ட துக்கத்துக்கும் அர்ச். தேவமாதாவுஞ் சூசையப்பரும் அநுபவித்த சஞ்சல வருத்தங்களுக்கும் பாவனையாகத் திருச்சபை கற்பித்தபடியே தபசு செய்தால், சுவாமி பிறந்த நாளிலே மெய்யான சந்தோஷத்

அடைந்து திவ்விய குழந்தை கையிலேயே ஆசீர்வதிக்கப் படுவோம். அர்ச். தேவமாதாவுஞ் சூசையப்பரும் எளிமைப்பட்டவர்களைப்போலே பெத்திலேம் ஊரை நோக்கி நடக்கிறதைக் கண்டவர்கள் அவர்களை அசட்டை பண்ணி அற்பமாய் எண்ணுவார்கள். ஆயினும் அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் உலக இரட்சகருக்குத் தாயும் அர்ச். சூசையப்பர் கைத்தாதையாக நியமிக்கப் பட்டவருமா யிருந்தமையால், சகல மனிதர்களைப் பார்க்கிலும் அவர்களே பேர் பெற்ற மகாத்துமாக்களா யிருந்தார்கள். அப்படிப்போல நாம் மனிதர்களாலே அற்பமாய் எண்ணப்பட்டு ஆஸ்திபாஸ்தி உலோக மகிமை யில்லாதவர்களா யிருந்த போதிலும், நாம் அநுபவிக்கிற தரித்திரம், இக்கட்டு, கஸ்தி, நிந்தை முதலியவைகளை யெல்லாஞ் சுவாமியின் நிமித்தம் பொறுமையோடே அநுபவிப்போமானால், நாமே பாக்கியவான்கள், நாமே சுவாமிக் குகந்த பிள்ளைகள், நாமே மோட்சத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ள அவராலே நியமிக்கப் பட்டவர்கள்.—ஆமென் சேசு.

THE NATIVITY OF OUR LORD, JESUS CHRIST.

மிகவும் பிரியமான [illegible]ரே, எல்லா இரகசியங்களிலும் மேலான [illegible] மேசெந்னில், [illegible] சர்வேசுரன் நமக்காக மனுஷனாய்ப் பிறந்தார் [illegible]தோம். பாவத்தில் விழுந்து நிர்ப்பாக்கியக் [illegible] மனுக்குலத்தோரைத் தூக்கிச் சுத்திகரித்து மோட்[illegible] சேர்க்கத்த[illegible]க, அர்ச். திரித்துவத்தின் இரண்[illegible] மா[illegible] சுதனாகிய சர்வேசுரன் மாமுக்[illegible]னிகையான அர்ச். மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்திருக்[illegible] உரோமாபுரியினின்று உலேகமெல்லாம் ஆண்டுகொண்டுவரும் ஒத்தாவியான் என்னும் அ[illegible]சன் ஒருவனிருந்தான். அவன் தன் [illegible]திகாரத்தில் உட்பட்டிருந்த சனங்கள் இத்தனையென்று அறிய விரும்பினமையால், அவரவர் தம் தம் கோத்திரம் [illegible] ஊரிலே உற்பத்தியானதோ அந்த ஊரில் போய்த் தங்கள் பே[illegible] எழுதிவைக்க வேணும் என்று கட்டளையிட்டான். அப்பொழுது அர்ச். சூசையப்பரும் மாசில்லாத கன்னியாகிய அர்ச். மரியம்மாளும் தாங்களிருந்த நசரேத்தூரைவிட்டுத் தங்கள் கோத்திரத்துக்கு மூலபிதாவாகிய தாவீதரசன் பிறந்த பெத்லேம் ஊரைநோக்கிப் புறப்பட்டுப்

[illegible] அவர்கள் அவ்வூரிலே சென்று தங்
கள் உறவின் முறை யாரைத் தங்கும் இடங்கே
ட்டார்கள். அ[illegible] அவர்களுடைய தரித்திரத்
தைக் கண்டு, இங்கே இடமில்லையென்று மறு
த்துத் துரத்தினார்கள். அதைப் பார்த்து அர்ச்.
சூசையப்பர் சுவாமி பிறக்க காலங் கிட்டினதாக
அறிந்து மிகவுஞ் சஞ்சலப் பட்டுக் கண்ணீர் வி
ட்டழுது நொந்து சாவடி மண்டபங்கள் சத்திரங்
களில் [illegible] அகப்படாததினாலே, [illegible]யில் ஒரு
குகையைக் கண்டு, அதில் இராத்திரி [illegible] தங்க
லாம் என்று தன் மாசில்லாத பத்தினியாகிய மரி
யம்மாளை அ[illegible]டு போய் அக்குகை
யி[illegible]வசிக்கச் செய்தார். அவர்களிருவரும்
உள்ளே புகுந்து குகையிலே ஒரு காளையும் ஒரு
கழுதையும் இருக்கக் கண்டார்கள். நடுராத்திரி
யில் அர்ச். தேவமாதா பேறுகாலம் வந்த
தென்று அறிந்து, சந்தோஷ [illegible]த்தில் மூழ்கி,
முழந்தாளில் விழுந்து, நிர்ப்பாயப் படாமலுங்
கன்னிமுத்திரை கெடாமலும் அர்ச். திரித்துவ
த்தின் இரண்டாமாளாகிய சுதனைப் புதல்வனாக
ப் பெற்றாள். தேவகுமாரன் மனுஷனாய்ப்
பிறந்தவுடன், கன்னித் தாயாகிய அர்ச். மரியம்
மாள் இன்பத்தினாலே அழுது, கையிலே திவ்
விய குழந்தையை ஏந்தி, மார்பில் அணைத்து,
முத்தமிட்டுக் கண்ணீரால் கழுவி, அர்ச். சூசை
யப்பருக்குக் காண்பிக்க, அவருஞ் சாஷ்டாங்க
மாக விழுந்து சுவாமியைத் தொழுது வணங்க,
திவ்விய குழந்தையும் அவர்களைப் பார்த்துப்
புன்னகையைக் காட்டினார். பின்பு தேவமாதா,

தம்முடைய நேசத்துக்குறி[illegible]
வெண்மையான துணிகளால் சுற்றி[illegible] கால்
மேல் கிடத்த, அங்கிருந்த [illegible] மிருகங்க
ளுந் தங்கள் சுவாமியை அறிந்து வணங்குவது
போலக் குளிரால் நடுங்குகிற பச்சைப் [illegible]
ளாயின் மேல் ஆவி விட்டு வெதுப்பினது[illegible].

சேசுநாதர் பிறந்த மா[illegible]த்தில், மகா ச[illegible]
ந்தியுள்ள ஓர் சம்மனசு, ச[illegible] புறத்தில் த[illegible]
கள் ஆடுகளைக் காத்துக் கொண்டிருந்த இடை மே
ய்ப்பரி[illegible] இறங்க அவர்கள் பயப்படு
கிறதைக் கண்டு: மேய்ப்பர்களே, நீங்கள் பய
ப்படவேண்டாம், [illegible] சனங்களுக்கும்
அளவில்லாத சந்தோஷத்தை [illegible]
செய்தி உங்களுக்கு அறிவிக்க வந்தேன்; அதே
தெனில், கர்த்தராகிய கிறீஸ்து வென்னும் இர
[illegible] தாவீதின் ஊரில் இப்பொழுதே உங்க
[illegible]க்காகப் பிறந்தார்; அவரைத் துணிகளில்
சுற்றி, மாட்டுத் தொட்டிலிலே வைத்திருக்கக்
காண்பீர்கள். அதுவே உங்களுக்கு அடையா
ளம் என்று சொல்ல—அந்த சம்மனசோடே
வெறநேகம் தேவதூதர்களுங் கூடிக் கொண்டு:
பரமண்டலத்தில் சர்வேசுரனுக்குப் புகழ்ச்சி
யும், பூமண்டலத்திலுள்ள நன்மனதுடைய மனி
தருக்குச் சமாதானமும் உண்டாகவென்று பா
டிப் பாடிக் கடவுளைக் கொண்டாடினார்கள். இவ்
வாச்சரியமெல்லாம் பார்த்து மேய்ப்பர் ஒருவ
ரையொருவர் நோக்கி: வாருங்கள், நாமெல்லா
ரும் பெத்திலேம் ஊருக்குப் போய்த் திவ்விய
குழந்தையைச் சந்திப்போம் என்று தங்கள்

அந்திகளை விட்டு பாலி தயிர் வெண்ணெய் துணி முதலிய பொருட்களைக் காணிக்கையாக எடுத்துக் கொண்டு போய் சேசுநாதர் பிறந்திருந்த இடத்தில் சென்று, சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, திவ்விய பாலனை வணங்கித் தாங்கள் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை அவர் திருப் பாதத்தில் வைத்தார்கள். பின்னையும் ஆயர்கள் கன்னித் தாயாகிய அர்ச். மரியம்மாளையும் சூசையப்பரையும் வாழ்த்தி அவரவர் தம் தம் இடத்துக்குத் திரும்பிப் போனார்கள்.

கிறீஸ்துவர்களே, பூவுலகத்தைப் பசாசின் அடிமைத் தனத்தினின்று மீட்டிரட்சிக்க மனுவதாரஞ் செய்த சுதனாகிய சர்வேசுரன் அரமனையில் பிறக்காமல் ஓர் குகையிலே பிறந்தார். பிறந்தவுடனே இராசாக்களுக்குத் தம்மைக் காணபியாமல், அற்ப சனங்களாகிய இடையர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைக்கச் சம்மனசுக்களை அனுப்பினார். ஆங்காரத்தினாலே கெட்டுப் போன மனிதர் தாழ்ச்சியினாலே இரட்சிக்கப் படுவார்களென்று காண்பிக்கவேயல்லவோ அப்படிச் செய்தார். மகா உன்னதவையுடைய ஆதித் தாய் தகப்பன் சர்வேசுரனுடைய வார்த்தையைப் புறக்கணித்துப் பசாசின் வார்த்தையையே மெய்யென்று நம்பிக் கெட்டமையால், சுதனாகிய சர்வேசுரன் நம்மை இரட்சிக்கப் பிறக்கும் போது, நூற் புலவர்களை அழைக்காமல், படிப்பில்லாத மேய்ப்பரை அழைப்பிக்கச் சித்தமாயினார்.

சம்மனசானவர் மேய்ப்பரை நோக்கி: இதோ சகல சனங்களுக்கும் மட்டில்லாத சந்தோஷத்

தை விளைவிக்குஞ் சுப செய்தி உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேனென்றார். அந்த நற் செய்தியை அறிந்து நாமுஞ் சந்தோஷித்து, நமக்காகப் பிறந்திருக்கிற திவ்விய குழந்தையை வணங்கப் பாவ வழியை விட்டுத் தாழ்ச்சியாகிய குகையில் சென்று, சுவாமியைக் கொண்டாடக் கடவோம். தாமதியாமல், மற்ற மனிதரெல்லாருஞ் சேசுவினிடத்தில் வரும்படிக்கு நற்சம்மனசுக்களைப் போலே அவர்களுக்கு நற்செய்திகளைச் சொல்லி அழைப்பது நமக்குக் கடமையாம்.

பின்னுங் கோடாகோடி சம்மனசுக்கள் கூடிக் கொண்டு: பரமண்டலத்தில் சர்வேசுரனுக்குப் புகழ்ச்சியும் பூமியில் நன்மனதுள்ள மனிதருக்குச் சமாதானமும் உண்டாவதாகவென்று பாடினது போலே, நாமும் உலகவிரட்சகர் பிறந்தாரென்று மகிழ்ந்து சர்வேசுரனை ஸ்துதித்து அவரைப் பற்றி ஒருவரையொருவர் சிநேகித்து மாறாத சமாதானத்தை அவருக்குக் காணிக்கையாக ஒப்புக் கொடுக்க வேணும்.

எல்லாவற்றுக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிற இத் திவ்விய குழந்தை, நாம் செய்த பாவங்களைப் பாராமல், நம்மைப் பற்றி மாட்டுத் தொட்டியிலே கிடக்கிறதைக் கண்டு, மனமிரங்கி மனஸ்தாபப் பட்டுச் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து திருமலர்ப் பாதத்தைச் சென்னியில் வைத்து: ஓ! நல்ல சேசுவே, ஓ! திவ்விய பாலனே, எங்கள் ஆண்டவரே வாழ்க! எங்கள் நிமித்தம் அவதரித்த வார்த்தையானவரே, இதோ உம்முடைய திருப்பா

த்தில் விழுந்து முந்தமிட்டு வணங்குகிறோம், வானத்தின ... ற்றாக்குங் கர்த்தாவே, பாவத்தில் விழுந்த எங்களைத் தேடவல்லோ இங்கே வந்தீர்? எங்களை இரட்சிக்க வல்லோ இந்தவைக்கோலில் மேல் கிடக்கிறீர்? நாங்கள் உம்மைத் தூரத்தினமையாலல்லோ மிருகங்கள் நடுவில் இருக்கிறீர்? வாரும் ஆண்டவரே, வாருஞ் சேசுவே, எங்களிடத்தில் வாருந் திவ்விய பாலனே! இதோ எங்கள் இருதயத்தில் உமக்கு இடங் கொடுக்கிறோம், எங்கள் மார்பில் உம்மை அரவணைத்து வெதுப்பிக் கொள்ளுவோம், வாரும் வாருஞ் சுவாமீ என்று வேண்டிக் கொள்ளக் கடவோம். — ஆமென்சேசு.

The End.